

Ceporinus 121

COMPENDI-
VM GRAMMATICÆ
GRÆCÆ IACOBI CEPORINI,

ex postrema authoris editione, nunc

primum opera IOANNIS FRI-

SI Tigurini castigatum

& auctum.

QVÆ PRIORI EDITIONI

accessere sequens pagella in-
dicabit.

LONDINI,

Excudebat Ioannes Win-

des Typographus,

1585.

PRIORI EDITIO- ni accedere

Nominum contractorum inte-
gra exempla. 9

Comparisonum formulæ 16

Nomina mensium . 22

Quatuor coniugationum in ω ,
& verborum in μ , absoluta para-
deigmata 27

Nomina verbalia in suum ordi-
nem redacta 131

Verba Anomala & Defectiva 133

Pronominum diuisio 146

Quædam Adverbio, Præposi-
tioni, & Coniunctioni addita 149

Constructionis ratio plurimum
locupletata. 154

DOCTISSIMO
ET ORNATISSIMO
IUVENI HIERONYMO
MANVEL BERNENSI. IO.
hannes Frisius Tigurinus S. P. D.

CRIPSIT piæ memoriæ CEPORINVS, vir trium linguarum peritissimus, ac vrbis nostræ Tigurinæ publicus professor, Opusculum breue quidem illud, sed mira arte & industria elaboratum, ita vt, quantum ad Græcæ linguæ præceptiones attinet, nihil prorsus, vel parum desideretur. Ac si paradigmata omnis generis inflexionum probè consideres, videbis me non temerè hunc laborem mihi ipsi iniunxisse, quò exempla cum Declinationum tum Coniugationum integra ac perfecta iuuentuti ante oculos ponerentur: ac singula, vt erant dispersa, in suum ordinem, ac titulos redigerentur, atque integris & absolutis paradigmatibus clariora redderentur. Præterea, ne quis sua priuetur laude, nec etiam ipse mihi hac in re aliquid præter laborem tribuam. Constructionis exempla, quæ nostro præcipue instituto aptissima ac utilissima fore iudicabamus ex Ioannis Varenij, de Græcis literis optimè meriti, Syntaxi desumpta, abieciimus. Item Hesiodi Georgica ab eodem Ceporino breui Scholio illustrata, ac à nobis aucta, vnà cum Græcorum carminum ratione, seorsim excudi curauimus, ne iuuentus nimio sumptu grauaretur. Porro cum sæpe iam hæc Ceporini nostri Grammatica sit edita & excusa, & nunc denuò nostra opera à mendis correctæ, tibi, vtpote hoc tempore meæ disciplinæ alumno, & contubernali dedicare eam volui: partim quidem vt tibi ad maiora subinde addiscenda

A. 2. cenda

cenda stimulos adijciam : partim verò propter paren-
tem tuum, qui multis iam ab annis, & in Gallia quoq;
singularem erga me habuit amorem. Hunc tuum pa-
rentem, vt omni studio, magnaque animi contentione
imitandum tibi proponas, sedulò te & moneo & ad-
hortor: summum sanè in illustri ac gloriosa patriæ
tuæ Repub. virum, qui post alias honoratè & hono-
rificè gestas dignitates, præfecturam castri Lausannæ
maxima cum laude administrauit. Deinde BERNAM,
vrbem claram & insignem, in dulce patriæ solum re-
uersus, in dignitatis atque honoris quatuor clarorum
atque illustrium virorum (quos siue quadrumuiros, si-
ue tetrarchas appelles licet) summo omnium fauore
sedem ascendit. Quare mi Hieronyme charissime, om-
nem operam & curam impende, vt paternis vestigijs
omni mente & animo insistas. Hoc si feceris, & Reip.
in primis ornamento eris, & non minorem laudem a-
pud omnes quàm ipse pater tuus, mereberis. In præ-
sentia quidem nostrum hunc laborem & studium erga
te pro tui ingenij candore æqui bonique consule, Fri-
sioque præceptori tuo semper fauere perge. Vale & vi-
ue Tiguri in inclyta HELVETIORVM vrbe, Iani
Calendis. Anno salutis humanæ M. D. LX.

CONRADVS GESNERVS

HIERONYMO MANVEL F.

patet. 217.

*Nomine cum sacro referas Hieronyme fili
Præclarum vitæ dexteritate patrem:
Moribus & virtute etiam si expresseris ipsum,
Sic tibi conueniet nomen & omen idem.
Sic quoque cognomen Manuel tibi verius esse,
Efficiet præsens gratia summa Dei.*

IACOBI

IACOBI CEPO- RINI COMPENDI- VM GRAMMATICÆ GRÆCÆ.

LITERÆ Græcæ sunt, Literæ

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ.
ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

De Vocalibus.

Vocales longæ, α. ω. Breues ι. υ. *Vocales*

Nunc longæ, nunc breues, α. ι. υ.

Mutabiles, α. ι. ο. & α. ι. in α. quidem transeunt, ο. verò
in ω.

De Diphthongis.

Diphthongi propriæ, αι. αυ. ει. ου. Impropriæ, Diphthongi
α. η. φ. ηυ. υι. puncto subtus, signante, & vna Ionom gi.
propria αυ, ut αὐτίς pro αὐτίς.

De Consonantibus & earum diuisione.

Consonantes mutabiles, mutæ, & sibi inuicem op- *Consonan-*
positæ, tenues, κ. π. τ. mediæ, γ. ζ. δ. densæ, χ. φ. θ. Im- *tes.*
mutabiles, & liquidæ, λ. μ. ν. ρ. Duplices, ζ. ξ. ψ. quarum
ζ, ex α, vel δ σ, ξ, ex κ σ, γ σ, vel χ σ, ψ, ex π σ, θ σ, vel φ σ, analo- *ordo*
gicè conficiuntur. κ π τ
ζ ξ δ
χ φ θ

De Accentibus.

Accentus acutus, 'grauis, 'circumflexus'. Acutus lo- *Accentus,*
cum habet in vltima, penultima, & antepenultima syl-
laba, αἴτις, λύγος, αὐθροπος. Circumflexus in vltima & pe- *In οἴκονδ*
nultima tantum, πλακῦς δῶμα. Grauis in omnibus syl- *τῶνδεσι vl-*
labis intelligitur, quibus nec acutus infidet, neque cir- *tima syl-la-*
cumflexus, ut in φεῖποι μέγα, φεῖποι εἰται, omnes syllabæ *bæ aduen-*
A. 3. grauantur, *iiiæ s*

grauantur, præter ου & ει : nunquam verò pingitur, nisi acutus finalis propter consequentiam alterius dictionis vertatur in grauem, vt διός ἤμῃ. Omnis autem acutus finalis in sermonis contextu vertitur in grauem, præter τις interrogatiuum.

Item dictiones secundum variam susceptionem accentuum, varijs nominibus insigniuntur hoc modo.

Varietas tonorum,

Voces pro varietate tonorum diuersas appellationes sortiuntur.

διός.

ὀξύτονον.

λόγος.

παροξύτονον καὶ βαρύτονον.

αἰθερπος.

παραποξύτονον καὶ βαρύτονον.

πλακοδός.

παραπλάκωτον.

δῶμα.

παραπλάκωτον καὶ βαρύτονον.

Canones generales de Accentibus.

Spiritus.

Vltima syllaba existente longa, accentus nequit esse in antepenultima, sed in penultimam transfertur, αἰθερπος, αἰθερώπης. Excipiuntur Attica, vt μῦθις, πίκτις. Circumflectus super solam natura longam residet, acutus verò vel grauis super quamlibet. Accentus ex regulis specialibus (de quibus infra) super penultimam longam cadens, breui existente vltima, erit circumflexus, εἶδος : longa verò, acutus, ἦθος. Item αἰ οἰ diphthongi, cum finiunt dictiones, pro breuib. habentur, λίγαι, μούσαι, αἰθερποι, οἴκοι. præter in optatiuis & aduerbijs γινώσκαι gauisus fuisset, γινώσκαι gauisum esse, οἶκος domi. πάλαι tamen & ἀνέπαλαι αἰ corripunt. Ex acuto & graui in contractione fit circumflexus, νόοι, νοός, ποίεον, ποιεῖον.

Diphthongi breues.

De spirituum sede.

Spiritus.

Spiritus qui supersident cuilibet vocali initiali, vel consonanti, tenuis, densus. Et ut quidem capitales semper denso, reliquæ verò vocales nunc tenui nunc denso spiritu signantur, quod vsu quàm præceptis facilius addiscitur. Etiam ρ in medio dictionis cum geminatur, primum tenui, secundum denso spiritu signari consuevit, ῥῥήματα. Densum spiritum Latini per signum

Aeoles densum ignorant.

num h exprimunt, ἥρως heros, vel consonantem f, ὑψέρ super, ὅς sus, ἑρπώ serpo, ἑξ sex: rariùs per u consonantem, ἡσπέρα vespera.

De Apostropho.

Apostrophus.

Apostrophus, tenuis spiraculi figuram habens, infidet literæ finali, & nota est alicuius vocalis vel diphthongi in calce reuulsæ, ὑπὸ ἀπ'. Per apostrophum decidunt α, ε, ι, ο, υ, οι, breues, proxime vocali sequente, αἶδνται, αἶδντ' ἐπληξέ, λέγατο, λέγ' αὐδρας, λέγουντο, λέγου' δὲ, αἶδντι, εἶδντ' ἔδωκε, βέλομεθα, βέλομ' ἐγώ. σοι, καὶ σ' ἐγώ. Etiam consonans tenuis ante apostrophum vertitur in suam densam, vocali densa sequente, ὑπὸ ἀπ' ἡμῶν: καὶ καθ' ἡμῶν: καὶ καὶ ὡς. Idem fit in compositione, ὑπὸ ἡμέρα, ἐφ' ἡμέρας. κατὰ ἔρα, κατὰ ἔρα. καὶ καὶ ἡμέρα, καὶ καὶ ἡμέρας. Insuper si duæ dictiones per crasin fuerint commixtæ, signatur crasis apostropho, τὸ ὄνομα, τὸ ἔνομα. τὸ εἰδνπτον, τὸ εἰδνπτον. τὰ ἀγαθα, τὰ ἀγαθα. τὸ ἰμάτιον, δὲ ἰμάτιον.

Crasis.

De partibus orationis.

Partes orationis sunt, Articulus, Nomen, Verbum, Participium, Pronomen, Aduerbum, Præpositio, Coniunctio. *Partes orationis.*

De Numero.

Numerus diuiditur in singularem de vno, dualem de duobus, pluralem de duobus pluribúve loquentem. *Numerus.*

De Casibus.

Casus sunt, nominatiuus, genitiuus, datiuus, accusatiuus & vocatiuus. Ablatiuus, cuius vsum complent cæteri obliqui, Græci deficiunt. *Casus.*

Canones flectendi vniuersales.

Canon.

Dualis numeri, nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus similes sunt: etiam genitiuus & datiuus. Item nominatiuus & vocatiuus plurales Genitiuus pluralis finit in ων. Nominatiuus, accusatiuus & vocatiuus neutri generis similes sunt in omni numero, & pluraliter finiunt in α. Item genitiuus & datiuus adiectiui neutri generis, singularis ac pluralis numeri, & dualis numerus in totum, similes sunt suis masculinis.

PRIMA PARS DE ARTICVLO CAP. I.

Articulus.

ARTICVLI diuiduntur in præpositi-
uiuos, & subiunctiuos: carent vocatiuis, &
affectuntur sic.

Mascul.

Præpositiui Masculini.

Præpositiui masculini singulares, no-
minatiuo ο, genitiuo τῷ, datiuo τῷ, accusatiuo τὸν. Dua-
les, nominatiuo & accusatiuo τῷ, genitiuo & datiuo
τοῖν. Plurales, nominatiuo οἱ, genitiuo τῶν, datiuo τοῖς, ac-
cusatiuo τὰς.

Fæminini.

Fæmini.

Fæminini singulares, ἡ, τῆς, τῇ, τῇ. Dual. ταῖ, ταῖν. Plu-
ral. αἱ, αὐτῶν, ταῖς, ταῖς.

Neutri.

Neutri.

Neutri singulares, τὸ, τῷ, τῷ, τῷ. Dual. τῷ, τῷ. Plural. τὰ,
αὐτῶν, τοῖς, ταῖς.

Canon.

*qui cum tenui
aduerbium
est.*

Ex præpositiuis subiunctiui fiunt, litera e ipsi sub-
nexa, & reliquis ablata τ capitali, etiam præpositiuis à
vocali inchoantibus, qui accentum non habent, accen-
tu superiniecto, ac denso præfixo spiritu.

Subiunctiui Masculini.

Subiunctiui.

Subiunctiui mascul. sing. ὅς, ὅ, ὅ, ὅ. Dual. ὅ, ὅ. Plural.
οἱ, αὐτοί, οἱς, αἱς.

Fæminini.

Fæminini singul. ἥ, ἥς, ἥ, ἥ. Dual. αἱ, αἱν. Plural. αἱ, αὐταί, αἱς,
αἱς.

Neutri.

Neutri singular. ὅ, ὅ, ὅ, ὅ. Dual. ὅ, ὅ. Plural. αἱ, αὐτοί, οἱς, αἱς.

Significatus articulorum.

Vis articulo-

rum.

Præpositiui per se nihil significant, sed nominibus,
quæ sine articulo vaga & dubia sunt, præfixi, certifi-
cant emphaticè; vt εἰπε ὁ ἄγγελος τὸν Ἰωάννην, scilicet
Gabrielem: & ὅτι αὐτὸς ὁ Ἰωάννης, non Ioseph maritum,
sed virum quemlibet. Tametsi nonnunquam citra em-
phasis solum decoris gratia adhibeantur. Etiam cum

¶ vel ꝥ Paragogis compositi, demonstratiui fiunt, ἴδῃ hic, τῷδε huius. Atticè ἰδὶ τοδὶ, hic hoc. Non rarò sine
 ¶ Paragogis apud poetas, καὶ τὰ pro καὶ τὰδε vel τὰυτα.
 Alias cum μὲν & οὖν diuisionibus ancillantur: ὁ μὲν, ὁ οὖν, μὲν οὖν.
 hic quidem, ille verò. τῷ μὲν, τῷ οὖν, huius quidem, illius
 verò. οἱ μὲν, οἱ οὖν, vel poeticè, τοὶ μὲν, τοὶ οὖν, hi quidem, illi
 verò: & aduerbialiter τὰ μὲν, τὰ οὖν, vel τῷ μὲν, τῷ οὖν, partim
 quidem, partim verò. Quandoque poetis interrogati-
 ua, infinita vel aduerbia sunt, τοῖς cui, αὐτῷ, τὸ δὲ, qua-
 propter. Subiunctiui nominum suorum præcedenti-
 um relatiui sunt, & ꝥ vel πε sibi subnectunt ὅσπερ ὅστις,
 qui. Quandoque præpositiui postpositi idem poetis
 quod subiunctiui significant, βίος τὸν γῆρα φέρει, pro ὅν. E-
 tiam ὅς pro ἑτοί, ὁ pro ἑτοίς vel τῶν, ἢ pro αὐτῶν, αὐτῶν pro αὐτῶν,
 οἱ pro ἑτοί, poetica sunt.

DE NOMINE CAP. II.

DECLINATIONES nominum
 sunt quatuor, tres priores æqui syllabæ, & crescens vltima.

Prima in æ & η.

Prima masculinorum in æ est, ὁ *Prima*
 αἰεῖας, & masculinorum vel com-
 munium in η, ὁ χρύσης, ὁ ἡ λυγής. Ea flectis in duali & plu-
 rali, sicut articulum fœmininum, in singulari verò ge-
 nitium in α, datium in vocalem finalem recti sub-
 scripto ι, accusatiuum in vocalem recti cum ν, quod cō-
 mune est tribus declinationibus prioribus, vocatiuum
 in vocalem recti, Atticè verò semper vocatiuus nomi-
 natiuo similis est.

Paradigma in æ.

ὁ αἰεῖας, τῷ αἰεῖα, τὴν αἰεῖα, τὸν αἰεῖδν, αὐ αἰετα. τὸ αὐ αἰετα, Αἰε.
 τοῖν αἰεταρ, οἱ αὐ αἰεταί, τῶν αἰεταῶν, τοῖς αἰεταῖς, τοὺς αἰεταίς.

In η.

ὁ χρύσης, τῷ χρύση, τὴν χρύση, τὸν χρύσιν, αὐ χρύση. τὸ αὐ Η.
 χρύσι, χρύσι,

χεύσαι, τοῖν χεύσαι, οἱ ᾧ χεύσαι : ἤλ' χεύσαι, τοῖς χεύσαι, τὲς χεύσαι

Aliud.

ὁ κὺ ἡ ληστὴς, τῷ κὺ τ' ληστὴ, τῇ κὺ τῇ ληστῇ, τῷ κὺ τῷ ληστῷ, ᾧ ληστῷ, τῇ κὺ τῇ ληστῇ, τοῖν κὺ τοῖν ληστῇ, οἱ κὺ ἀληστῇ, ἤλ' ληστῶν, τοῖς κὺ τῇς ληστῇς, τῆς κὺ τῆς ληστῆς, ᾧ ληστῇ.

Variant Dialecti.

*Dor. uerunt
in α.*

Ion. α. in η.

Dorice ὁ χεύσαι, τῷ χεύσαι, τοῖν χεύσαι vel τοῖν χεύσαι. (Nam subscriptum Doros negligunt.) ἡ χεύσαι, ἤλ' χεύσαι. Ionice ὁ ἀνείης, τῷ ἀνείη vel ἀνείη poetice. τῷ ἀνείη, ἡ ἀνείη vel ἀνείη, ἤλ' ἀνείη, τοῖς ἀνείη, ἀνείησι vel ἀνείησι. Aeolice τῷ ἀνείη, ἤλ' ἀνείη. Etiam plura in α, flectuntur Dorice abiectioe, in communi lingua, ut ὁ χρυσολωθεῖς, τῷ χρυσολωθεῖ, ὁ δαμάς, τῷ δαμά, ὁ λεκάς, τῷ λεκά, ὁ κηφᾶς, τῷ κηφᾶ.

Notio de uocatiuo singulari.

Vocatiu.

Item nomina in τῆς uocatiuum in α breuem finiunt ὁ μυτιέπης, ᾧ μυτιέπα, ὁ ἰππότης, ᾧ ἰππότα : sic in πῆς poetica, ὁ κυνώπης, ᾧ κυνώπα, ὁ θυρόπης, ᾧ θυρόπα, & gentilia ὁ σκύθης, ᾧ σκύθα. Item composita à verbis μυτιέπω, πωλῶ, τρέβω ὁ γαμήτης, ᾧ γαμήτα, ὁ βιβλιοπώλης, ᾧ βιβλιοπώλα, ὁ παιδοτρέβης, ᾧ παιδοτρέβα. Saep̄ etiam uocatiuus pro nominatiuo ponitur apud poetas, ὁ μυτιέπα, ὁ ἰππότα, ὁ θυρόπα.

*Vocatiu. pro
nominatiuo.*

Secunda in α & η.

Secunda.

SECUNDA foeminarum est in α vel η, quae flectes in uniuersum sicut articulum foemininum. factio saltem accusatiuo singulari in uocalem recti cum η, & uocatiuo nominatiuo simili.

Paradigma in α.

ὁ ᾧ μούσα, τ' μέσης, τῇ μέση, τῷ μούσῃ, τῷ ᾧ μέσαι, τοῖν μούσαι, αἱ ᾧ μέσαι, ἡ μούσῃ, ταῖς μούσαις, ταῖς μούσαις.

In η.

ὁ ᾧ πῆλη, τ' πῆλης, τῇ πῆλη, τῷ πῆλῃ, τῷ ᾧ πῆς, τοῖν πῆς, αἱ ᾧ πῆς, ἡ πῆλῃ, ταῖς πῆς, ταῖς πῆς.

Notio de Accentibus.

Accentus.

In declinationibus æquisyllabis accentu ultimam incidente in genitiuis & datiuīs circumflexus est, in alijs

lijis casibus acutus. Item genitiuus pluralis substanti-
uorum primæ & secundæ declinationis vltimam cir-
cūflectit. præter ὁ χλοῦντος τῆς χλοῦντος, ὁ χρίτης τῆς χρίτων, ὁ
ἀρύς τῆς ἀρύων.

Variants Dialecti.

Dores vertunt in α etiam in articulis α τῆς, τῆς π-
μᾶς, τῆς πῆς. τῶν τῆς. in genitiuo plurali τῶν τῆς. Iones
τῆς vel τῶν μαστίων. ταῖς τῆς ταῖσι vel τῆσι, μούσας, μούσαισι vel
μούσησι. Aeoles τῆς vel τῶν μαστίων.

Notio de genitiuo & datiuo singulari.

Nomina in α purum, θα, θα, vel εα, in genitiuo & da-
tiuio singulari α seruant, ἡ ἰσορία, τῆς ἰσορίας, τῇ ἰσορίᾳ ἡ λήδα
τῆς λήδας, τῇ λήδι, ἡ κισσάδα, τῆς κισσάδας, τῇ κισσᾷ, τῆς ἥρα
τῆς ἥρας. Io-
nice tamen ἡ ἰσορία, τῆς ἰσορίας, τῇ ἰσορίᾳ, ἡ ἥρα, τῆς ἥρας. Qua-
dam etiam in α purum contrahuntur, ut ἡ ναυσική, τῆς ναυσικής, τῇ ναυσικῇ, τῆς ναυσικῆς, τῇ ναυσικῇ, τῆς ναυσικῆς.

TERTIA in ος & ον.

TERTIA masculinorum & fœmininorum in ος
est, ὁ λαός, ἡ ἰδός : ea flectis sicut articulum masculinum,
vocatio formato in ε. Et neutrorum in ον, τὸ ξύλον, quæ
flectis instar articuli neutri.

Paradigma in ος.

ὁ λαός τῆς λαοῦ, τῷ λαῷ, αἱ λαοί, αἱ λαὶ vel λαός Attice. τῷ αἱ
λαῷ, τοῖν λαοῖν. οἱ αἱ λαοί, τῆς λαοῖς, τοῖς λαοῖς, τοὺς λαούς.

Aliud.

ἡ ἰδός, τῆς ἰδός, τῷ ἰδίῳ, τῷ ἰδίῳ, αἱ ἰδίαι, αἱ ἰδίαι vel ἰδίαι Attice, τῷ αἱ
ἰδίαι, τοῖν ἰδίαι. οἱ αἱ ἰδίαι, τῆς ἰδίαις, τοῖς ἰδίαις, τοὺς ἰδίους.

Aliud.

ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος, τῆς καὶ τῆς ἀνθρώπου, τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, τῷ καὶ τῇ
ἀνθρώπῳ, αἱ ἀνθρώποι, καὶ αἱ ἀνθρώποι Attice. τῷ καὶ τῇ αἱ ἀνθρώποι
πῶ, τοῖν καὶ τῇ ἀνθρώποι. οἱ καὶ αἱ ἀνθρώποι, τῆς ἀνθρώπων, τοῖς καὶ
ταῖς ἀνθρώποις, τοὺς καὶ ταῖς ἀνθρώπους.

In ον.

τὸ ξύλον, τῆς ξύλου, τῷ ξύλῳ, τῷ ξύλῳ, αἱ ξύλα, αἱ ξύλα. τῷ αἱ ξύλα, τοῖν ξύ-
λαι. ταῖς ξύλαι, τῆς ξύλων, τοῖς ξύλοις, ταῖς ξύλαι, αἱ ξύλα.

Attica inflectio.

ὁ μῦθος, τῆς μῦθου, τῷ μῦθῳ, αἱ μῦθοι, αἱ μῦθοι. τῷ αἱ
μῦθοι

*Dialecti.**In α purum.**Tertia.**Mascul.**Femin.**Gen com.**Neutr.**Mascul.*

sonante concurrunt. & prior brevis est. Nam priori existente longa, nulla fieri potest contractio communis, ut βασιλῆος, nisi rarissime apud poetas ἡρώες, ἡρώς. ὕψος.

or. ὕψος.

Contrahuntur itaque.

- 1 αα αἰ in α.
- 2 αῖ in α.
- 3 αο αἰ in ω.
- 4 αα εἰ in singulari & duali nominum in η. In plurali masculinorum in ε, neutrorum in η.

Formae contractionum.

- 5 εε alibi semper in ε.

- 6 εῖ in ε.

- 7 οο in ο.

- 8 οῖ in ο.

- 9 ια in ι.

- 10 υα in υ. Et longa vocali sequente vel diphthongo, in eandem prior occulitur, in nominibus quidem, ut ἀλκιδέων ἀλκιδῶν, ἀλκιδέων ἀλκιδῶν. in verbis vero non raro fallit, ut suo loco videbitur.

Omnis contractio paris syllabam longam.

PRIMA CONTRACTORVM

declinatio in ης, ες, & ος.

Prima.

ὁ δημοδότης, τῷ δημοδότης, δημοδότης. τῶ δημοδότηϊ, νει. *Mascul.*
 ὁ δημοδότης, τῷ δημοδότης, δημοδότης. τῶ δημοδότηϊ, νει. *Mascul.*
 ὁ δημοδότης, τῷ δημοδότης, δημοδότης. τῶ δημοδότηϊ, νει. *Mascul.*
 ὁ δημοδότης, τῷ δημοδότης, δημοδότης. τῶ δημοδότηϊ, νει. *Mascul.*

ἡ τριήρης, τῇ τριήρει, τριήρη. τῶ τριήρει, νει. *Femina.*
 ἡ τριήρης, τῇ τριήρει, τριήρη. τῶ τριήρει, νει. *Femina.*
 ἡ τριήρης, τῇ τριήρει, τριήρη. τῶ τριήρει, νει. *Femina.*

ὁ καὶ ἡ ἀλκιδής, τῷ καὶ τῇ ἀλκιδέϊ, δεῖ. *Composita.*
 ὁ καὶ ἡ ἀλκιδής, τῷ καὶ τῇ ἀλκιδέϊ, δεῖ. *Composita.*
 ὁ καὶ ἡ ἀλκιδής, τῷ καὶ τῇ ἀλκιδέϊ, δεῖ. *Composita.*

In ης.

τῷ ἀλκιδέϊ, τῷ ἀλκιδέϊ, δεῖ. Plural. τὰ ἀλκιδέα, δεῖ. &c.

Neutr.

Neutra

QVINTA CONTRACTORVM

declinatio in ac purum & ex.

τὸ κρία, τῷ κρίατος communiter, κρίαος, Ionicè κρίαος At- *Neutr.*
 ticè, τῷ κρίαπ, κρίαμ, α. τὸ κρία, ὡς κρία. τῷ κρίατι, καὶ κρίαι, α. τοῖν
 κρίατοι καὶ κρίαοιν, κριῶν. ὡς κρίατι, καὶ κρίαι κρία. τὰ κρίατα καὶ κρί-
 αῖα, κρία. ἤνδ κρίατων καὶ κρίαων, κριῶν. τοῖς κρίασι. τὰ κρίατα, καὶ κρί-
 αα, κρία. ὡς κρίατα, καὶ κρίαα, κρία. τὸ κρίαος, τῷ κρίατος, καὶ κρίαος, καὶ
 κρίαος.

DE NOMINIBVS QVAE

contractionem in omnibus casibus patiuntur.

ὁ νόος, νοός. τῷ νέκ, νοός. τῷ νόω, νόω. τὸν νόον, νοόν. ὡς νόος, νοός. τῷ νόω, νόος.
 νοῶ. τοῖν νόοι, νοῖν. ὡς νόω, νόω. οἱ νόοι, νοῖ. ἤνδ νόων, νοῶν. τοῖς νόοις, νοῖς. τὰς
 νόους, νοός. ὡς νόοι, νοῖ. Sic ὁ ῥόος, ῥοός. ἤνδ ῥόω, ῥοῶ. τῷ ῥόω, ῥοῶ. τὸν ῥόον, ῥοόν.
 ὡς ῥόος, ῥοός.

ὁ πλόος, πλοός. ἤνδ πλόω, πλοῶ.

Sic αἰπλόος, αἰπλοός. διπλόος, διπλοός.

ἢ αἰπλόη, αἰπλή. ἤνδ αἰπλόης, αἰπλῆς. τῇ αἰπλόῃ, αἰπλῇ, &c.

τὸ αἰπλόον, αἰπλουῶ. ἤνδ αἰπλόω, αἰπλοῶ. τῷ αἰπλόω, αἰπλώ. τὸ ὡς *Neutr.*
 αἰπλόον, αἰπλουῶ. τῷ ὡς αἰπλόω, αἰπλώ. τοῖν αἰπλόοιν, αἰπλοῖν. τὰ αἰ-
 πλόα, αἰπλά. ἤνδ αἰπλόων, αἰπλῶν. τοῖς αἰπλόοις, αἰπλοῖς. τὰ ὡς αἰπλόα,
 αἰπλά.

Aliud exemplum.

ὁ βούς, τῷ βοός, τῷ βῷ, τὸν βόα, καὶ βουῶ, ὡς βού. τὸ ὡς βός, τοῖν βο. Sic καὶ νοῖν.
 οἱ ὡς βόος, βοός, ἤνδ βοῶν, τοῖς βουσι. τὰς βοας βοός.

Sic ultima syllaba quartæ declinationis genitiui est, dativi i, &c. Penultima autem varia secundum varias terminationes sequentes.

TERMINATIONES MAS-

culinæ in ac.

Masculina in ac παραξύττω flecuntur per αματος, ὁ δῶας, *Mascul.*
 τῷ δῶατος, (vel Doricè apud poetas, ὁ δῶας, τε δῶα) præter ὁ
 μέλας, τάλας, λάας, ἤνδ μέλδμος, τάλδμος, λάας, contractè λαός. &c.
 ὁ μέγας, ἤνδ μεγάλῃ heteroclitum. Est quando Aeoles per
 auxesin rectis i addunt, ὁ δῶας, μέλας, τάλας.

Terminationes

Terminaciones fæmininæ.

Fæmin.

Fæminina ὁξύτονα sunt, & flectuntur per αδος, ἢ λαμπαις, τ' λαμπάδος.

Substantiva

ης.

ης substantiva per ητος, ὁπέτης κης, τ' πέητος, κητὺς, κητὶ, κηῖται, κηῖτε, κητυῖν, κηῖτες, κητῆρ', κησι, κηῖταις.

Nosio de accenibus.

Genitiui & dativi bisyllabi quartæ flexionis ultimam semper accentuant, exceptis participijs, ὁ ὦν, τ' ὄντος, τῷ ὄντι. Item genitiuis τῶ παίδων τρεῶν φώτων δώων δαδῶν πάντων τοῖς πασι. Doricè tamen παιδῶν παιτῆρ' τρεσῶν.

Adiectiva.

Adiectiva vel propria composita flectuntur per ιος, & contrahuntur hoc modo. ὁ ἀληθῆς ἀριστοφάνης, τ' ἀληθὺς ἀριστοφάνιος, ἀληθὺς ἀριστοφάνης, τῷ ἀληθεῖ ἀληθεῖ, τὸν ἀληθεῖα ἀληθῆ (recto in ης purum terminante, Accusatiuus tam

Accusatiuus

in α quàm in η contrahitur, ὁ ἀφύης, τὸν ἀφύα ἀφύη vel ἀφρυά) τῷ ἀληθεῖ, ἀληθῆ, τοῖν ἀληθέων ἀληθοῖν, &c. Attici quoque hæc propria in ης sub prima declinatione flectunt, ὁ ἀριστοφάνης, τὸν ἀριστοφάνην, ᾧ ἀριστοφάνη. οἱ ἀριστοφάνη, τὰς ἀριστοφάνας.

ος per ιδος vel ιος, ὁ πάρις, τ' πάριδος vel πάριος.

De varia Dialecto.

Quædam per ιος flexa variant dialectis, & in signatis casibus contrahuntur, ὁ ὄρις, τ' ὄριος communiter, ὄριος Ionicè. τῷ ὄρι' ὄρι' ὄρι, ὄρει, οἱ ὄριες ὄριες, ὄρις ὄρις, τὰς ὄριας ὄριας, ὄρις ὄρις. Sic ἡ πόλις, τ' πόλις πόλιος πόλιος πόλιος. τῇ πόλει, &c. Atticè τ' ὄριος, τ' πόλιος, τοῖν ὄριων, πόλει, τῇ ὄριων πόλιων. Item ὁ ὄρις, οἱ ὄρις, οἱ ὄρις οἱος. οἱ ὄρις, οἱς vel ὄρις οἱς, ια ἐδ-tractis in ι.

Sic φθίς φθίς.

ὁ ἡ ὄρις, τ' ὄριδος vel ὄριος, τ' ὄριχος Doricè passim. οἱ ὄριδος ὄριος ὄρις.

ὁ ἡ παῖς, τ' παῖδος, contractè παῖς παῖδος. ἡ χείρ, τ' χείρδος χείρτος vel χείρτος, ἡ δαίς δαῖδος, τῇ δαίδι, per apocopen τῇ δαί.

ης.

ης plurisyllaba per εντες, ὁ χείεις πλακίεις σιμίεις. τ' χείεντος πλακίεντος σιμίεντος, vel contractè abiecto ι & os constrictis in υ, ὁ πλακεύς σιμύς, τ' πλακεύντος σιμυῶντος, &c. Monosyllaba per εος, ὁ κτεῖς εἷς, τ' κτενὸς εἷος. præter ἡ κλεις, τῇς κλειδος, τῷ κλειδα vel κλειν, αἱ κλειδες vel κλεις.

ut adiectiva per eos, substantiva per vos, ὁ ἰσθὺς βόρυσ, τῷ ἰσθῷ
ἰσθὺς βόρυσ, τῷ ἰσθῷ ἰσθῷ, οἱ ἰσθῆες βόρυντες, ἡ δ' εἷς βόρυς. præter ὁ
ἐπιήλυς τέληλυς, τῷ ἐπιήλυδι τέληλυδι. Et ὁ πέλεις πῆχε περισβύς,
τῷ πελίκῳ πῆχῳ περισβείῳ, quæ Attica sunt.

Item ἡ χλαμὺς κόρυς, τῇ κλαμῦδος κόρυθος. *Excepio.*
 ut per οὐς, ὅς βῆς, τῇ βοός. οἱ βῆες βῆς, τὰς βῆας βῆς (non ut
 βῶς. quia accusatiuus pluralis huius flexionis semper
 instar sui nominatiui constringitur) excipe ὁ ἰδὺς πᾶς, *Excepio.*
 τῷ ἰδόντος ποδός, & ἂ πῶς composita, ὅς ἡ πῖάπῆς, τῷ ἡ πῖάπο-
 δός, τῷ ἡ πῖάπῆς, Doricè, vel Atticè ὅς πῖαπόδης, τῷ ἡ πῖαπόδῃ. I-
 tem ὁ νῆς χεῖς, tam tertiæ quàm quartæ flexionis sunt,
 τῷ νός χεός, vel ὁ νόος χεός, νῆς χεῖς. τῷ νόος χεός ἔ.
 ὁ ἰσθῆς, τῷ τῷ ἰσθῆς, ἢ ἰσθῆν. *Dorum more.*

*ως περ αὐτοῖς τοις ὁ ἥρωες τῷ ἥρωος. οἱ ἥρωες ἥρωες poeticé. ὁ γὰρ
λαὸς τῷ γάλωπτι, vel Doricé abiectione ε, τῷ γάλω. ὁ φῶς, τῷ
φῶτός.*

λε, ὁ ἄλλος, τῷ ἄλλῳ. ἢ ἄλλος pro mari. ἢ ἄλλος
 ρε, ὁ ἢ μάλιστα μάλιστα, vel ὁ ἢ τὸ μάλιστα μάλιστα. sic ἢ δα-
 ρε vel δάμαρ.

αλ, per αιος, ε παυ τιται, τε πανος τιτατος,
 λω, per κνος, ενος, ελλελ ποι, μλω, τε ελλελως ποι, μφρος-

τι ὡς terminant etiam in ις υς, ὡς δελφὶν vel δελφίς, τῷ δελ-
φίνοις. ὡς φόρκειν φόρκυς, τῷ φόρκεινος. vel φόρκιος, vel Doricé, ὡς
φόρκυς, τῷ φόρκει, τῷ φόρκει.

αι περ αἰος εἶς, αἰντες οἶντες, ἡ δ' ὀπλῶν ποσὶ δῶν, ποσὶ δ' αὖ vel
 ποτε δ' αὖ Doricε, ἀγαμέμνων ξενοφῶν λείων, τῷ δ' ὀπλῶν ποσὶ δῶ-
 νος ἀγαμέμνωνος ξενοφῶντος λείοντος, τὸν δ' ὀπλῶν ποσὶ δῶν, & per
 Apocopen Atticam δ' ὀπλῶν ποσὶ δῶ, At ὁ κῶν, τῷ κῶν he-
 teroclitum est.

ξ per proprias oppositas, α, γ, χ, ὁ δ' αὖτε τῆς ζ ὄνυξ, τῆς ζ δ' αὖτε τῆς ζ ὄνυξ, in ὁ αὖτε ἡ νύξ, τῆς αὖτε τῆς ζ ὄνυξ, τῆς αὖτε τῆς ζ ὄνυξ, abundat, ὁ αὖτε vel ὁ νύξ per Crasin, vel ὁ αὖτε. Item ἡ δ' αὖτε αὖτε, τῆς αὖτε αὖτε, in vna θ verso in τ, in altero α in α.

ερ, ἰ φθέρ τῷ ῥιθέρ, ἢ χέρ τ' ἰθέρ, vel χέρ poeticé. οἱ
 ἢ per ἡθέρ, ῥέρ, ἰ σωτήρ, ἀντήρ, πατήρ, θυγάτηρ, μήτηρ. τῷ σωτῇ. ἢ
 ῥέρ, ἀντήρ, πατήρ, μήτηρ, transposito accentu, vel per

B.I. tyncopea

syncopen πατρὸς μητρὸς, sic ὁ αἰὴρ τῷ αἰέρε, expuncto : & interposito δ, αἰδρὸς.

υρ ὁ μάρτυρ τῷ μάρτυρε, vel ὁ μάρτυς τῷ μάρτυρος, vel ὁ μάρτυ-
ρε τῷ μάρτύρε.

ωρ per ωρε, ὁ φωρῖκται, τῷ φωρῖκται, & c.

φ per suas oppositas φβρ, ὁ μέρφ λιφ κίνφ, τῷ μέρφοι,
λβός, κίνυρος.

De Dialecto.

εὐς variant Dialectis, ὁ βασιλεὺς, τῷ βασιλέος, βασιλῆος Io-
nicè, βασιλέως Atticè, βασιλίδος Doricè In his casibus con-
trahuntur, τῷ βασιλέϊ βασιλεῖ, τὸν βασιλέα βασιλῆ (in εὐς pu-
rum quoque in α, ἐρεταεὺς, τὸν ἐρεταία ἐρεταῖα, & in geni-
tuo Attico τῷ ἐρεταίῳ ἐρεταίῳ) εἰ βασιλέες βασιλεῖς, vel βασι-
λῆς Atticè.

αὐς scæminina per οος, ἡ λητὴ ἀδῶς, ἡ λητὴος αἰδῶς λητῆς
τῇ λητῇ, λητοῖ, τῷ λητέα λητῷ (cum acuto, quia recto si-
milis fit, sed τῷ ἀδῶα ἀδῶ) vel λήτω Aeolicè, vel λητῷ Io-
nicè. In duali & plurali tertiæ declinationis sunt pari-
syllabæ, τὰ λητῷ τῶν λητοῖν ἀλ λητοῖ, & c.

FINITIONES NEV-

in a.

Neut. in a.

In a neutra per ατος, τὸ δῶμα τῷ δῶματος, & per apoco-
pen τὸ δῶ indeclinabile, vel τὸ δῶμα τῷ δῶματι, vel ἰδῶμα
τῷ δῶματι. in τὸ γάλα τῷ γάλακτι, & c. redundat.

Barbara.

In Græcum vnicum, τὸ μέλι τῷ μέλιτος. Cæterum
Barbara in : flectuntur & contrahuntur sicut masculi-
na in is. τὸ σῖνπι, τῷ σῖνπιος σινῖπτος σινῖπτι. τὰ σινῖπια σινῖπι, σινῖπια σινῖπτι.

In u penultima existente longa per ιος, breui per
υος, τὸ πῶυ, ἄςυ, δῶυ, τῷ πῶιός ἄσιός δῶιός, per Metathe-
sin ὀδορεῖς δουεῖ, vel δεῖ apud Poetas. Legitur & τὸ
δῶρεας vel δῶδρεας, τῷ δῶρεατος δῶδρεατος vel τῷ δῶρεος τῷ δῶ-
ρεος.

ρ per ρος, τὸ νίκαιρ, πῦρ, τέκμωρ, ἦτορ, τῷ νίκαιρος, & c. τὸ
κίαιρ, ἰαιρ, γέαιρ, vel contractè κῆρ, ἦρ, σῆρ, κίαιρος, vel κηρὸς, & c.

Quædam per τος, sed Heteroclitè, τὸ δέλαια, φρίαια, ὄνειαρ,
ὑδαρ, τῷ δελιάτος, φριάτος, ὄνείατος, ὑδατος. Dicitur & τὸ ὕδρως
τῷ

αὐτοῦ υἱοῦ υἱοῦ.

ας per ας, τὸ κρία κρία, τὴ κρίατος κρίατος. Ionice per ας
ας, & contrahuntur τὴ κρίατος κρίατος, τὴ κρία κρία, τὴ κρία
κρία. τοῖν κρίατον κρίατον Attice, τὰ κρία, κρία, ἢ κρίατον
κρίατον.

ας vnicum, τὸ εἶς τὴ εἶς, & vnum foeminiuum, ἢ ας
εἶς, ἢ εἶς.

ος per ος, τὸ ἱεὺς, τὴ ἱεὺς ἱεὺς, vel ἱεὺς Dorice. τὴ ες
ἱεὺς ἱεὺς. τὰ ἱεὺς ἱεὺς, &c. τὸ χεῖς, τὴ χεῖς vel τὸ χεῖς Dore & Ae-
Attice, & flectitur deciso ε, τὴ χεῖς, τὴ χεῖς. el. v. eunt

ως, τὸ φῶς, τὴ φῶς vel τὸ φῶς, τὴ φῶς. τὸ ὦς vel ὦς, τὴ ὦς semper & con-
τὴς. vel τὸ εἶς. τὴ εἶς. tractum in ω.

Item neutra adiectiva sequuntur declinationem su-
orum masculinorum.

Notio de Accusativo singulari.

Nomina in ις υς flexa purè, accusativum singulare Accusat. pos-
faciunt æquisyllabum in vocalem recti cum ν, ὁ ὕψις ὕ- tice etiam τὸν
ρὺς βότρυς, τὴ ὕψις ὕψις βότρυς, ἢ ὕψις ὕψις βότρυς : sic & ὁ εὖς ρία βότρυς
βότρυς, τὴ βότρυς, ἢ βότρυς. βότρυς.

Flexa impurè non ὀξύτονα, tam crescentem formant Accusat. mo-
in α quàm æquisyllabum in ν, ἢ ἱεὺς ἱεὺς, τὴ ἱεὺς ἱεὺς ἱεὺς nosyllabus in
χοῦς, τὴ ἱεὺς ἱεὺς, ἱεὺς ἱεὺς ἱεὺς. Aliàs accusativus, circumfle-
simpliciter à genitivo fit, ος verso in α. Etitur. τὸν

De Vocativo singulari.

Declinata per η, vocativum faciunt, auferendo τος Vocativus
genitivi, ὁ εἶς χεῖς, τὴ εἶς χεῖς, ὁ εἶς χεῖς, ὁ εἶς χεῖς
εἶς.

In ης flexa per ος, in ες. ὁ εἶς χεῖς αἰνῶς αἰνῶς αἰνῶς
ος αἰνῶς, ὁ εἶς χεῖς αἰνῶς αἰνῶς.

In ις υς non ὀξύτονα, deponunt, ὁ ὕψις, βότρυς, παῖς, παῖς, ις υς
ὁ ὕψις, βότρυς, παῖς, παῖς.

Item in ες ες υς, ὁ βασιλεὺς, χεῖς, ὁ βασιλεὺς, χεῖς, ὁ βασιλεὺς, χεῖς. præter ἰὸς
δὲς αὐτοῦ, ὁ δὲς αὐτοῦ.

In ω ως foemina, vocativum in οι formant, ἡ λητὴ αἶψα Femina
λητὴ, ὁ λητὴ αἶψα.

In immutabilem non ὀξύτονα, ος genitivi deponunt,
ἱεὺς τέρων, τὴ ἱεὺς τέρων, ὁ ἱεὺς τέρων, ὁ ἱεὺς τέρων.

Item : πατήρ, σὺ πατήρ, ἀνὴρ, ἀνὴρ, vocativos habent

πατήρ, σὺτήρ, αἰὲρ, δαίρ. Reliqua faciunt vocativum nominatio similem.

Notio Dativi pluralis.

Dativus.

ἰσομαυέουσιν,
τοῖς γεραίσι
οἰσὶ ποιεῖν.

Dativus pluralis à singulari dativo fit. ponendo *ο* ante *ι*, ἢ *πί* τος τῇ *πί* τωι, τῆς *πί* τωσι. Et τ, δ, ν, occurrentes, quia ipsi s malè consonant, abijciuntur, ἢ χεῖρε, κρηπίς, ὄρις, τρυγόν. τῇ χεῖρι, κρηπιδι, ὄριδι, τρυγόνι, τῆς χεῖρος, κρηπίσιν, ὄρισιν, τρυγόνισιν. Etiam penultima dativi singularis positione existente longa, penultimam dativi pluralis quoque longam esse oportet: vnde post abiectam positionem *υ* ad *ο* ponitur, ὁ λέων, τῷ λέοντι, τοῖς λέουσιν. Præterea in *ξ* vel diphthongum finita, recto *ι* subdunt, ὁ αἰῶξ, βασιλεὺς, χεῖρις, τοῖς αἰῶξι βασιλεύσι χεῖρισι: præter *ο* πύς, τοῖς ποσὶ.

Item in nominibus in *η* syncopatis necessario inseritur *α*, ὁ πατήρ, αἰὲρ. τῷ πατρί, πατρί, αἰέρι, αἰδέρι. τοῖς πατέρισι αἰδέρισι.

Dativus.

De Dativo Ionico.

Item Iones hunc dativum à nominatio plurali, subiuncto *σι* defleunt, οἱ αἰδῶσι τοῖς αἰῶσι. & in neutris *α* vertunt in *ιασι*, τὰ βήματα τοῖς βηματῖασι. Denique Dativi plurales in *σι*, in *σιν* finiunt vocali sequente, τοῖς αἰδέσιν ὅμοιος, sic τοῖς αἰνέσιν, λόγῳσιν.

Motio.

MOTIO ET COMPARATIO adiectivorum.

Ionice tamen

ἢ κυανίη. & ἢ
ρίαλα Doricè.

In *ο* purum vel *ε*, fœmininum mouent in *α*, in *ο* non purum in *η*, & neutrum semper in *ον* ὁ κυανέος, ποιητὴς, φίλος, ἢ κυανία ποιητὰ φίλη, τὸ κυανέον ποιητὸν φίλοι. Frequenter adiectiva composita sub masculina voce generis communis sunt, ὁ ἢ πάμφιλος, τὸ πάμφιλον, etiam derivatiua quædam more Attico, ὁ ἢ κόσμος, τὸ κόσμον, derivatum à κόσμος. Comparantur *ς* verso in *τερος*, *τατος*, & penultima positiui existente breui, vertitur *ο* in *ω*, longa verò natura, vel positione, nequaquam. κινὸς, κινώτερος, κινώτατος, φίλος, φιλωτέρως, φιλωτάτος. παλαιός, παλαιότερος, παλαιότατος. ἰσοδύς, ἐξοδύς, ἐξοδύτατος. Iterumque comparatiuus & superlativus more positiui mouentur, ἢ κινώτερος, κινώτατος, ἢ κινωτέρα, κινωτάτη, τὴ κινώτερον κινωτόν. In

Per syncopen
εἰλπῆρος φίλ-
τατος.

In εις, foemininum mouent in ειας, neutrum in εν. ὁ οἷς
 χερσίν, ἡ χερσίστα, τὸ χερσίν. Comparantur εις verso in
 εστερος, εστατος, χερσίστερος χερσίστατος.

In ης communia neutrum formant in εις, ὁ ἡ ἀληθής, τὸ
 ἀληθές.

In υς foemininum faciunt in εια, neutrum in υ. ὁ γλυ-
 κὺς ἡ γλυκεία vel γλυκία Doricè, τὸ γλυκύ. Comparantur
 neutro subdendo τερος, τατος. ἀληθίστερος, ἀληθίστατος. γλυ-
 κύτερος, γλυκύτετος.

In αν λω communia, neutrum flectunt in ον εν. ὁ ἡ ἀ-
 ρρον, ἀρρῶν vel ἄρσῶν. τὸ ἄρρον ἄρρῶν. Comparantur recto
 plurali subnectendo τε, τα. ἀρευνίστερος, ἀρρενίστατος.

In ις adiectiua communia sunt, quia composita, ἡ
 neutrum mouent in ι, nec comparantur, ὁ ἡ ὄχαις φιλό-
 παιτοι, τὸ ὄχαι φιλόπαιτοι.

In ας, ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν non comparatur, ὁ μίλας τά-
 λας, ἡ μίλανα τάλανα, τὸ μίλον τάλον, μιλονότερος, ατος.

In ες ferè contracta sunt, ὁ χρυσῆς, ἀργυρῆς, ἡ χρυσὴ ἀργυ-
 ρῆ, τὸ χρυσὴν ἀργυρῆν. ἀπλῆς ἀπλῆ ἀπλῆν, ἀπλούτερος ἀπλο-
 ύστατος. ὁ ἡ πολὺπες τὸ πολὺπην. Item ὁ ἡ ὄλγας τὸ ὄλγων. At-
 ticum est compositum ex εὖ & γαῖα εὖς ἡδὲ εὖς vel ἡδὲ
 bonus, εὖ bonum vel bene. Sunt & adiectiua trium ge-
 nerum, ὁ ἡ τὸ μέγαρ ἄρπαξ.

Item substantiua quæ de masculino in foemininum
 mouentur, ὁ λέων, θεράπων, δεσπότης, δούλξ. βασιλεὺς, κυβερνή-
 τής, αὐλητής, παρακoίτης, ἡ λέαινα, θεράπινα, δεσπότης vel δέσ-
 ποινα, δούασα, βασίλισσα vel βασίλεια, κυβερνητεῖρα, αὐλήτρια,
 παρακoίτης.

Etiā à quibusdam substantiuis comparatiui & su-
 perlatiui formantur, τὸ κέρδης, κερδίων, κέρδιστος.

Paradigmata.

σοφός	σοφώτερος	σοφώτατος	ος
σοφῇ	σοφωτέρῃ	σοφωτάτῃ	
σοφόν	σοφώτερον	σοφώτατον	
ὁ ἀληθής	ἀληθίστερος	ἀληθίστατος	ης
ἡ ἀληθής	ἀληθιστέρῃ	ἀληθιστάτῃ	
τὸ ἀληθές	ἀληθίστερον	ἀληθίστατον	

B. 3.

ὁ σφόδρῶν 1

αι	ὁ σῶφρον	σωφρονίστερος	σωφρονίστατος
	ἢ σῶφρον	σωφρονέστερα	σωφρονέστατη
	τὸ σῶφρον	σωφρονίστερον	σωφρονίστατον
αι	ὁ χεῖρεις	χεῖρίστερος	χεῖρίστατος
	ἢ χεῖρεις	χεῖρυστέρα	χεῖρυστάτη
	τὸ χεῖρεις	χεῖρυστέρων	χεῖρυστατον
αι	ὁ ἀπλῆς	ἀπλῆστερος	ἀπλῆστατος
	ἢ ἀπλῆ	ἀπλῆςτέρα	ἀπλῆςτάτη
	τὸ ἀπλῆ	ἀπλῆστερον	ἀπλῆστατον
ιω	ὁ ἄρρηκτος	ἄρρηκτίστερος	ἄρρηκτίστατος
	ἢ ἄρρηκτος	ἄρρηκτέστερα	ἄρρηκτέστατη
	τὸ ἄρρηκτος	ἄρρηκτίστερον	ἄρρηκτίστατον
αι	ὁ γλυκύς	γλυκύτερος	γλυκύτατος
	ἢ γλυκύς	γλυκυτέρα	γλυκυτάτη
	τὸ γλυκύς	γλυκύτερον	γλυκύτατον

Comparationes irregulares.

Attic. in π
mutant.

Quædam comparativum irregularem formant in ων, & superlativum in στος, καλός, ἀγαθός (vel ἰσθλός, καλίσ-
ων, βέλτιον vel βέλτερος, ἀμείνων, λαϊών, κρείσσων, (vel κρείπων
Atticè) ἀρετών, κέλαιστος, βέλπυστος, ἀείστος, λαόςτος, κρείπυστος, κα-
κός, κακίστων, χείρων, χερείων, κέλαιστος. μικρός, ἰσάων ἢ ἰστων, vel ἰ-
λάπων ἢ ἰλων, μέγας, ἰσχυρός. ῥάδιος, ῥάων, ῥάστος. ἰχθὺς, ἰχθύων,
ἰχθύςτος. αἰχρὺς, αἰχρῶν, αἰχρῶςτος. ὁ πολὺς, μέγας, ἢ πολλὴ μεγάλη,
τὸ πολὺ μέγα. πλείων, μείζων, vel μέγας apud Pindarum,
πλείςτος μέγας: irregularia sunt motione & compara-
tione. Item βραδύς ταχὺς παχύς, comparantur βραδίστι
vel βραδύων, ταχίων vel θάστων, παχίων vel πάστων, βραδύςτος
τάχιστος πάχιστος. Item γλυκύς γλυκύτερος γλυκύτατος vel ir-
regulariter γλυκίων γλύκιστος: sic ἰσθὺς ταχὺς ὠχὺς βραχὺς
βραδύς παχύς.

Adverbia.

Insuper quædam adverbia comparantur & præpo-
sitiones, κατώ κατώτερος κατώτατος. ὑπὲρ ὑπέρτερος ὑπέρτα-
τος. πέραν περαιτέρως, τατος. μέλα μέλλον μέλιστα, παρὶ παρτί-
ων. & à verbo φέρει, fit φέρτερος, τατος, vel φέρειστος.

Exempla.

υς	ὁ ἰσθὺς	ἰσθύν	ἰσθύςτος
	ἢ ἰσθὺς	ἰσθύν	ἰσθύν

τὸ ἡδύ	ἡδίον	ἡδίστον.
πολύς	πλείων	πλείους
πολλή	πλείων	πλείστη
πολύ	πλείον	πλείστον.
ὁ μίγας	μείζων	μέγιστος
ἡ μεγάλη	μείζων	μήγιστη
τὸ μέγα	μείζον	μέγιστον.
ὁ καλός	καλλίων	καλλίστος
ἡ καλή	καλλίων	καλλίστη
τὸ καλόν	καλλίον	καλλίστην.
ὁ κακός	κακίων	κακίστος
ἡ κακή	κακίων	κακίστη
τὸ κακόν	κακίον	κακίστην.
ὁ αἰχρὸς	αἰχρίων	αἰχρὸς
ἡ αἰχρὰ	αἰχρίων	αἰχρὴ
τὸ αἰχρὸν	αἰχρίον	αἰχρῆν.
ὁ ἐχθρὸς	ἐχθρίων	ἐχθρὸς
ἡ ἐχθρὰ	ἐχθρίων	ἐχθρὴ
τὸ ἐχθρὸν	ἐχθρίον	ἐχθρῆν.

Nota comparatiui irregulares, sicut alia in ὄνοματι. Nota, mina in casibus τῶν ἀφαιρέσεων. In his etiam huiusmodi Crasis fit, οἱ αἰ ἀφαιρέσεις, tollendo τ, & οἱ torquendo in ε, ἀφείκτες.

DE PATRONYMICIS.

OMINA primæ declinationis ex se *Patronymica* derivant patronymica masculina in αδης, αινείας αινειάδης, ἰφίτης ἰφιδάδης.

In ος purum tertiæ in αδης, ἥλιος ἡλιάδης. in ος impurum in ιδης, κρέτος κροτιάδης.

Quartæ mutant ος genitiui in ιδης, πέλας πέλοπος πελοπίδης, πηλεὺς τῷ πηλῖος πηληϊδης, contractè πηλείδης, vel τῷ πηλῆος πηληϊδης, & Epenthesi, quæ frequens est apud poetas *Epenthesi*, in patronymicis, πηληϊάδης τῷ πηληϊάδῃ & τῷ πηληϊάδῃ Ionice apud Homerum. Est etiam forma Ionica in ων, κροτιάων πηλείων.

Fœminina à masculinis sunt exerto δη, ἡλιάδης Γαμήν.

ἱλιάς, πριαμίδης, θριαμίδης.

Quædam in *m* reperies, sed pauciora, ἀδ' ἔατος ἀδ' ἔατος
πρὸς, ἡστίων ἡστίων, ἡστίων.

DE DIMINUTIVIS.

Diminut.

MASCULINORVM terminationes sunt
ων, αἷας, σκος, λος, υς, μωρὸς, μωρίων, λίδας, ζυγῶ-
δωρος, ζυγῶς, παῖς, παυδίσκος puellus, παυδίσκη
puella, ναύτης ναυτίλος σιμὸς σιμῶλος apud
Theocritum δῖον υς δῖον υς, flectitur Dori-
cè deciso ε, τῷ δῖον υ, τῷ δῖον υ.

Fæmininorum.

Fæmin.

Fæmininorum ων, ις, ὕψι πύλη ὕψων, διεξέπαιρα διεξ-
επαινίς.

Neutrorum.

Neutr.

Neutrorum ιον, ἵππος ἰπώριον, ὅπισθον ὀπισθίον.

De Possessivis.

Possessiva.

Profuerit & alias studioso deriuatiuorum observa-
re formulas, vt in εἶς, ιός, κός, νός, possessiva, αἰθερόπνεος, αἰ-
θερόπνους, αἰθερόπνις humanus, θαλάσσιος marinus. Et in
της vel σων fæminina abstracta φιλότης, ὀξύτης, δικαιοσύνη.

Plenitudinis.

Plenitud.

Item in εις vel δης plenitudinis, αἰμαδῆς, χερσῆς, κη-
τῶδης.

APPENDIX NOMINVM.

Paragoge.

MVLTIS casibus subnectitur Paragoge
poetica φι vel φιν, eosque non facile nisi
ex serie orationis discernimus, ἐπὶ ρηφι pro
ἐπὶ ρα vel ἐπὶ ρη Ionicè. πίντορην pro τῷ πόντῳ,
ὄχεσφιν pro τῇς ὄχου.

*Enallage ca-
sum.*

Item enallage casuum fit, τῇ ὕσμῃν pro τῇ ὕσμῃν, à
nominatiuo ἢ ὕσμῃν, datiuus secundæ declinationis
mutatus in datiuum quartæ. Sic τῷ τῇ διχόμενῳ pro διχο-
μῶν ἀ διχόμενῳ, & τοῖς πρίβασι pro τοῖς πρίβάσις ἀ πρίβα-
σι, datiuus traducti ex tertia in quartam.

Varia

nis sunt vsque ad ἑκατὸν centum, vltra iterum flectuntur, οἱ διακόσιοι, τὴ διακοσίαν, αἱ διακόσιαι, τὴ διακοσίαν. τὰ διακόσια ducenta, τὰ διακόσια trecenta, τετρακκόσια quadringenta, πεντακόσια quingenta, ἑξακόσια sexcenta, ἑπτακόσια septingenta, ὀκτακόσια octingenta, ἐννακόσια nongenta, χίλιοι mille, διχίλιοι bis mille, τριχίλιοι ter mille, τετραχίλιοι quater mille, πενταχίλιοι quinquies mille, ἑξαχίλιοι sexies mille, ἑπταχίλιοι septies mille, ὀγδοαχίλιοι octies mille, ἐνναχίλιοι nonies mille, μύρια decem millia, &c.

Menses.

NOMINA MENSIVM

apud Græcos.

- 1 Ianuarius γαμυλιῶν, à Iunone, quæ præest nuptijs.
- 2 Februarius ἐλαφιβολιῶν, ἐλαφίβολος, venator.
- 3 Martius μουνυχῶν, à Munychijs Dianæ sacris.
- 4 Aprilis θερρηλιῶν, quòd caleseat terra.
- 5 Maius σκιρρορειῶν, à Sciris vmbra culis, significant ædificandum esse.
- 6 Iunius ἑκατομβιῶν, ab Hecatombis Iouis. Nam & Cronius dicebatur.
- 7 Iulius μεταγίτιων, à Metagitnijs Apollinis sacris.
- 8 Augustus βοηδρομιῶν, à Boedromijs sacris.
- 9 September μαιμακτριῶν, à Mæmaetra, Iouis appellatio est, & turbidum aerem significat.
- 10 October πυανεσιῶν, à pyanis fabis, in Apollinis sacris.
- 11 Nouember αἰδεσθριῶν, quòd campi floribus priuati sunt.
- 12 December ποσειδιῶν, à Neptuni & Palladis certamine.

DE

DE VERBO.

CAPVT III.

*Coniugationes verborum sunt octo, quatuor
in ω, & totidem in ι.*

PRIMA CONIUGA- tio in ω.

PRIMÆ coniugationis indices *Prima.*
sunt præsentis ante ω literæ opposi-
tæ, β, π, ρ, & π. τεῖω, τρίτω, τρίφω, τύπω.
Futuri index ψ, τρίψω, τρίψω, θρίψω,
differentiæ gratia τ verso in θ, τύψω.
Perfecti φ, τέτυκα.

SECUNDA.

Secundæ γ, κ, χ, κτ, ζ, ω, λίγω, δήκω, τρίχω, ἴχω, τίκτω, σινέ- *Secunda.*
ω, σιείω vel σιείσω Atticè. Futuri ξ, λίξω, θρίξω, ἴξω (in
ωο τ verso in θ, in altero tenui spiritu in densum)
σινέξω, σινείσω. Perfecti χ, λείπεχα, πείσσεχα.

TERTIA.

Tertiæ δ, τ, θ, ζ, ω, & ω purum. αἶδω, αἰύτω, πλῆδω, βαδί- *Tertia.*
ζω, σιείζω vel σιείσδω Doricè. παίζω, πλάσσω, κωλύω. Futuri
σ, πλῆσω, πλάσω, βαδίσω vel βαδίσω, παίσω, παίζω more Dori- *Dores ζ in α
vertunt.*
ensium, qui futurum verbi trissyllabi ζω, aut abiecto σ,
aut in ξ verso circumflectunt perfecti κ, πέπληκα.

Item verba in ω purum, σ externum in futuro assu- *Notio.*
munt, κωλύω κωλύσω.

Et verba in αω, frequentius futurum efficiunt in
ισω βοῶν ποίω, βοήσω ποιήσω. Et bissyllaba quædam υ as-
ciscunt, χῶ χεύσω vel χῶ Doricè. πλῆω πλεύσω, χαίω vel
χαίω χαίσω.

In

In ω per $\alpha\sigma\omega$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\alpha}\omega$ $\chi\epsilon\upsilon\sigma\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\pi\rho\alpha\tau\epsilon\tau$ $\acute{\iota}\mu\acute{\iota}\omega$ $\acute{\iota}\mu\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\acute{\alpha}\rho\epsilon\omega$, $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\omega$ $\acute{\alpha}\sigma\tau\alpha$, $\beta\acute{\epsilon}\omega$ $\beta\acute{\alpha}\sigma\omega$.

QUARTA.

Quarta.

Quartæ quatuor immutabiles λ , μ , ν , η . $\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$, $\eta\acute{\iota}\mu\omega$, $\kappa\tau\acute{\epsilon}\iota\eta\omega$, $\tau\acute{\iota}\mu\omega$, $\sigma\acute{\alpha}\lambda\epsilon\sigma\omega$.

Vel Aeol.

$\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$.

Eteædem indices sunt futuri, ultimam circumflectentis, & corripientis penultimam. $\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$, $\eta\acute{\iota}\mu\omega$, $\kappa\tau\acute{\epsilon}\iota\eta\omega$, $\tau\acute{\iota}\mu\omega$, $\sigma\acute{\alpha}\lambda\epsilon\sigma\omega$.

Perfecti κ , ϵ , $\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\epsilon\alpha$.

Notio.

Verba variant flexionem $\rho\acute{\iota}\pi\acute{\iota}\omega$ vel $\acute{\iota}\omega$, $\phi\theta\acute{\alpha}\nu\omega$ $\phi\theta\acute{\alpha}\nu\omega$ vel $\phi\theta\acute{\alpha}\nu\omega$, &c.

Item in $\zeta\omega$ quæ futurum formant per ξ secundæ quæ per σ tertiæ coniugationis sunt. Et sunt quæ utrunque futurum apud poetas efficiunt, $\acute{\alpha}\rho\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$ $\acute{\alpha}\rho\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$ vel $\acute{\alpha}\rho\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$ $\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$ $\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$ vel $\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$.

FORMA TEMPORVM

Indicatiui.

Imperfectū.

PRÆTERITVM imperfectum indicem retinet præsentis, finale habet ω , & fronti præponit ϵ augmentum syllabicum, si præsens à consonante incipit, $\tau\acute{\iota}\pi\tau\omega$, $\acute{\iota}\tau\upsilon\pi\tau\omega$. Et ρ prima præsentis geminatur, $\rho\acute{\alpha}\pi\tau\omega$ $\acute{\epsilon}\rho\acute{\rho}\alpha\pi\tau\omega$. Si verò à vocali mutabili, α & \circ , imperfectum temporale facit augmentum, α & ϵ versio in η , verò in ω , $\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\upsilon\omega$ $\eta\kappa\acute{\alpha}\upsilon\omega$, $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\zeta\omega$ $\omega\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega$ $\eta\lambda\acute{\epsilon}\acute{\iota}\omega$. Quandoque ϵ augetur per appositum ϵ , $\acute{\epsilon}\chi\omega$, $\acute{\epsilon}\acute{\epsilon}\chi\omega$. sic in $\acute{\epsilon}\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\pi\omega$, $\acute{\epsilon}\lambda\kappa\omega$, $\acute{\epsilon}\lambda\kappa\acute{\omega}$. $\acute{\epsilon}\rho\pi\omega$, $\acute{\epsilon}\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\epsilon}\rho\pi\upsilon\zeta\omega$, $\acute{\epsilon}\rho\mu\omega$, $\acute{\epsilon}\rho\gamma\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\epsilon}\rho\acute{\upsilon}\omega$, $\acute{\epsilon}\omega$. & $\alpha\iota$ vertitur in η , $\alpha\acute{\iota}\rho\acute{\epsilon}\omega$, $\eta\acute{\rho}\acute{\iota}\omega$. $\alpha\upsilon$ in $\eta\upsilon$, $\alpha\upsilon\delta\acute{\alpha}\omega$ $\eta\upsilon\delta\acute{\alpha}\omega$. $\alpha\iota$ in ϕ , $\phi\acute{\iota}\kappa\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$ $\phi\acute{\phi}\kappa\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$. in aliquibus $\alpha\iota$ non augetur, $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\omega$ $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\omega$, $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\omega$ $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\omega$. $\epsilon\upsilon$ nunc manet, nunc Attice in $\eta\upsilon$ conuertitur, $\epsilon\upsilon\delta\acute{\alpha}\omega$ $\epsilon\upsilon\delta\acute{\alpha}\omega$ vel $\eta\delta\acute{\alpha}\omega$. Reliquæ vocales & diphthongi non mutantur.

E augetur.

Perfectum.

Perfectum.

Perfectum à futuro fit, habet indicem, ut supra, finale α , & ab imperfecti prima longa incipit, $\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\upsilon\omega$ $\eta\kappa\acute{\alpha}\upsilon\omega$, $\acute{\alpha}\rho\acute{\iota}\omega$ $\eta\kappa\acute{\alpha}\upsilon\omega$.

ῥίπτο ἥκιστα. ψάλλω ἱψάλλον, ψάλλω ἱψάλλω. ῥίπτω ἱρρίπτον, ῥίπτω ἱρρίφα, & poetice ῥίερα. Sin autem prima imperfecti tenuis fuerit vel communis, tunc perfectum repetit cōsonantem initialem præsens, τύπτω ἱτυπτο, τύψω τίτυφα, ῥίχω ἱρρίχοι, βρέξω βίβρεχα.

Excerptio.

Demuntur incipientia à γ, χ, quæ quamuis habeant *Excerptio.* primam imperfecti communem, tamen non reduplicantur, γινώσκω, ἱγινώσκοι, γινώσκω ἱγινώσκεα, χρηζώρικο ἱχρηζώρικοι, χρηζώρικο ἱχρηζώρικοι.

De communi syllaba.

Communis syllaba est, quando muta cum liquida sequitur vocalem breuem, vt in ἱρρίχοι. Etiam μν κλ πλ, licet non sit liquida cum muta, faciunt tamen quandoque syllabam communem reduplicationemque admittunt, μιῶς μίμνηκα, κτάω κίκτηκα, πύω πέπωκα.

In usu μίμνη-

Item si densa fuerit prima præsens, tunc non eadem, sed sua tenuis repetitur. θεωρέω τιθεώρηκα, φράζω πτίφρακα, χωνύω κωχώνυκα. *Densa pro tenui.*

Plusquamperfectum.

Plusquamperfectum habet indicem perfecti, finale & perfecto inchoanti à longa coincipit ἥκιστα ἡκέκην, ψάλλω ἱψάλλω. Perfecto verò reduplicato, plusquamperfectum superaddit, τίτυφα ἱτιτύφει, βίβρεχα ἱβίβρεχθι.

Infinitum primum.

Infinitum primum indicem habet futuri, finale α, augmentum imperfecti, τύπτω τίψω ἱτυψα, verberaui. *Infinitū I.*

Infinitum & futurum secundum.

Infinitum & futurum secundum indicem habent præsens, si vnicus fuerit, si duo, primum, si ζ aut ω, & in futuro ξ, γ, si ζ & in futuro σ, δ, & finale infiniti οἰ est augmentum imperfecti, futuri finale ω. λέγω ἱλέγων dixi, λέγω dicam, τύπτω ἱτυπον, τυπῶ. στείλω, στείλω, ἱστείλων, στείλω. φράζω, φράζω, ἱφράζων, φράζω. φράζω, φράζω, ἱφράζων, φράζω.

Quædam primæ coniugationis, quorum præsens duos habet indices, non primum simpliciter, sed eius mediam aut densam recipiunt, βλάπτω, ἱβλάπτω, βλάπτω. σκιάπτω.

Notio.

σκηπίω, ἑσκαρον, σκαφῶ.

Appetunt etiam hæc duo tempora penultima breuem, unde crebrò vocales longæ vel diphthongi resoluuntur. πλήδω, ἑπλαδον, πλαδῶ. τμήστω, τμήξω, ἑτμαζον, τμαζῶ. πλήστω, πλήξω, ἑπλαζον, πλαζῶ, ad animum refertur ἑπληζον, πληζῶ, ad corpus. λείπω ἑλιπιν λιπῶ. ἑλεύδω ἑλυδον per syncopen ἡλδον. ἀκίω, ἡκον, ὀάω, ὀδον, ἡσίω ἡκον. Nisi augmentum aut thematis destructio repugnet, ut ἑλῶ, ἡκω ἡκον.

Notio alia.

Denique ε vel ει in penultima verbi bissyllabi, sequente immutabili, vertitur in α. σέλλω, ἑσταλον, σταλῶ. τίμνω, ἑταμιν, ταμῶ. σπείρω, ἑσπαρον, σπαρῶ. δέκω, ἑδαρκον, & Μεταthesi ἑδρακιν. πέρδω, ἑπαρδον vel ἑωραδον. Item immutabili præcedente cum alia consonante. βίπω, ἑβραπον, βραπῶ. βίφω, ἑβραφον, πλέκω, ἑπλακον, κλέπιω, ἑκλαπον.

PECULIARE VERBIS

Coniugationis quartæ.

ante κ, γ, χ
transit semper
in γ.

ΟΤΑΒΙS quòd verba quartæ coniugationis in αρω vel ωω, in præterito perfecto & plusquamperfecto ante κ indicem, retinent mutatum in γ, μολύω, μολυνῶ, μολούγκα. μιάνω, μιάνω, μιάνω, ἑμιμιάγκειν. Cætera in ωω penitus amittunt, κείνω, κεινῶ, κίκεγκα. In μωω verò vel μωω, per Epenthesis recipiunt η, νίμω, νιμῶ, νιμίμγκα. τίμνω, τιμῶ, τιτίμγκα, δέμνω, δαμῶ, διδάμγκα, per syncopen τίτμγκα, δίδμγκα. sic vnum in ωω, μένω, μενῶ, μεμνίγκα. Reliqua easdem immutabiles ante κ servant, ψάλλω, ψαλῶ, ἑψαλγκα.

Item ε in penultima futuri bissyllabi repertum, vertitur in α, in præterito perfecto, σπείρω, σπαρῶ, ἑσπαρκα.

Repertum verò in penultima futuri polysyllabi, manet. ἑγείρω, ἑγερῶ, ἑγερκα. In infinito autem primo utrunque migrat in ει, σπείρω, σπειρῶ, ἑσπειρα. ἑγείρω, ἑγερῶ, ἑγερκα. νέμω, νιμῶ, ἑνειμα.

Etiam α in futuri penultima, in infinito primo transit in η. ψάλλω, ψαλῶ, ἑψηλα,

INDI-

INDICATIVVS.

Indicas.

Tempus praesens.

Verbera.

τύπεις;

τύπεις.

τύπεται;

τύπεται.

τύπεται;

τύπεται.

Imperfectum.

Verberabam.

ἔτυπες;

ἔτυπες.

ἔτυπεται;

ἔτυπείτω.

ἔτυπεται;

ἔτυπεται.

Perfectum.

Verberavi.

τίπυφας;

τίπυφας.

τίπυφαι;

τίπυφάτω.

τίπυφαι;

τίπυφασιν.

Plusquamperfectum.

Verberaue-
ram.

ἔτετύφεας;

ἔτετύφεας.

ἔτετύφεται;

ἔτετύφείτω.

ἔτετύφεται;

ἔτετύφεισαν.

Infinitivum α.

Verberami.

ἔτυψαι;

ἔτυψαι.

ἔτύψαιτο;

ἔτυψάτω.

ἔτύψαιτε;

ἔτύψαν.

Infinitivum β.

Verberami.

ἔτυπες;

ἔτυπες.

ἔτύπετο;

ἔτυπέτω.

ἔτύπετε;

ἔτυπον.

Futurum α.

Verberabo.

τύψεις;

τύψεις.

τύψεται;

τύψεται.

τύψεται;

τύψουσι.

Futurum β.

Verberabo.

τυπεί;

τυπεί.

τυπείτο;

τυπείτο.

τυπεί;

τυποῦσι.

Prima persona plurali desinente in *μῆρ*, deest prima dualis, & si tertia pluralis finit in *ι*, vel *αι*, tunc secunda & tertia duales similes sunt, alias dissimiles.

Item personis tertijs in *ι*, vel *ι* finitis, additur proxime

imè vocali sequente, τὴ πῆσι αἰδῆσι, ἔτυ πῆσι αἰδῆσι.

Variant Dialecti.

Dialecti.

Doricè pro τὴ πῆσι τὴ πῆσι, τὴ πῆσι τὴ πῆσι. Æol. τὴ πῆσι τὴ πῆσι.

Theocr.

Pro τὴ πῆσι τὴ πῆσι, Doricè τὴ πῆσι τὴ πῆσι. Sic pro τὴ πῆσι

θαμῶσι τὴ πῆσι, τὴ πῆσι τὴ πῆσι, forte τὴ πῆσι τὴ πῆσι, sicut αἰ

δήξαντ pro αἰδήξαντ in 1. Idyl. Theocr. pro ἑπύλαμνι ἑπύ

αμνι, ἑπύπομνι, ἑπύπομνι, τὴ πῆσι, τὴ πῆσι. Pro ἑπύπῃ Ionicè

τὴ πῆσι. Pro ἑπύπῃ τὴ πῆσι: more verò Chalcidenfi-

um, ἑπύπῃ, sicut pro ἑδολίῃ ἑδολίῃ, & contracte ἑδ

λίῃ, & pro ἑπύπῃ, ἑπύπῃ. Pro ἑπύπῃ τὴ πῆσι, pro ἑπύπῃ

τὴ πῆσι, pro ἑπύπῃ ἑπύπῃ, Ionicè ἑπύπῃ, ἑπύπῃ, At-

ticè verò ἑπύπῃ, verberaueram verberauerat, pro ἑπύπῃ

πῆσι, Atticè ἑπύπῃ, pro τὴ πῆσι. Doricè τὴ πῆσι τὴ πῆσι

τὴ πῆσι, pro τὴ πῆσι τὴ πῆσι.

Διχαστεῖς

pro δὲ κήσῃ

Theocr.

DE MODIS ALIIS.

De modis.

Reliquorum modorum quoduis tempus à cognato

Indicativi flectendum est, præsens à præsenti, perfec-

tum à perfecto, &c. augmentis infinitorum abiectis.

Imperatiuus.

Imperas.

Fit itaque imperatiuus, vertendo finale indicativi in

ς, in infinito primo in ον.

Optatiuus.

Optas.

Optatiuus in οἶμι, infinito primo in αμι vel εα.

Subiunctiuus.

Subiunct.

Subiunctiuus in ω.

Infinitiuus.

Infinit.

Infinitiuus, in præsenti duobus futuris, infinito se-

cundo, in εἰ, infinito primo in α, præterito in ἐν α.

Participiium.

Particip.

Participiium, in præsenti, duobus futuris, infinito se-

cundo in ων, infinito primo in ας, præterito ως. Et sicut

præsens flectitur, ita semper reliqua tempora.

Notio.

Imperfectum & plusquamperfectum desunt in his

modis, præsenti imperfecti & perfecto plusquamper-

fecti significatum complente.

IMPERA

DE VERBO ACTIVO. IMPERATIVVS.

29

Imperat.

Præfens.

τύπτε
τύπτε τον
τύπτε
τυπτέτω.
τυπτέτων.
τυπτέτωσαι, vel τυπτέτω Atticè.

Verbera.

Perfektum.

τέτυφέ
τέτυφέ τον
τέτυφέτε
τετυφέτω.
τετυφέτων.
τετυφέτωσαι.

Verberauctis.

Infinitum α.

τύψον
τύψα τον
τύψα
τυψάτω.
τυψάτων.
τυψάτωσαι, vel Atticè τυψάτω, verbe-
rato.

Verberatum.

Infinitum β.

τύπε, vel more Syracusano τύπον
τύπε τον
τύπετε
τυπέτω.
τυπέτωσαι, vel τυπέτων.

Verberato tu.

OPTATIVVS.

Optati.

Præfens.

τύπτοιμε
τύπτοι τον
τύπτοιμε
τύπτοις
τύπτοι τον
τύπτοι
τύπτοι.
τυπτοίτω.
τύπτοις.

Verberarent.

Perfektum.

τέτυφοιμε
τέτυφοι τον
τέτυφοιμε
τέτυφοις
τέτυφοι τον
τέτυφοι
τέτυφοι.
τετυφοίτω.
τέτυφοις.

*Verberaui-
sem.*

Infinitum α.

τύψαιμε
τύψαι τον
τύψαιμε
τύψαις
τύψαι τον
τύψαι
τύψαι.
τυψαίτω.
τύψαις.

*Verberaue-
rim.*

Vel Ionicè singul.

τύψαι
τύψαις
τυψαί τον
τυψαί
τύψαις
τυψαίτω.
τύψαις.

*Verberaue-
rim.*

C. I.

Infinitum

Infinitum β.

Verberare-
rim.

τύποιμα

τύποις

τύποι.

τύποιτον

τυποίτω.

τύποιτε

τύποισιν.

Futurum α.

Verberem.

τύποιμα

τύποις

τύποι.

τύποιτον

τυποίτω.

τύποιτε

τύποισιν.

Infinitum β.

Verberem.

τυποιμα

τυποις

τυποι.

τυποιτον

τυποίτω.

τυποιτε

τυποισιν.

Omne optativum in penultima habet per i diphthongum.

Subiunct.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

Si verberem,
vel verbera-
rem.

ἐὰν τύπω

τύπη

τύπη.

τύπητον

τύπητον.

τύπωμι

τύπητε

τύπησιν.

Perfectum.

Si verbera-
verim.

ἐὰν τετύπω

τετύπη

τετύπη.

τετύπητον

τετύπητον.

τετύωμι

τετύπητε

τετύπησιν.

Infinitum α.

Si verbera-
vero.

ἐὰν τύψω

τύψω

τύψω.

τύψωτον

τύψωτον.

τύψωμι

τύψωτε

τύψωσιν.

Infinitum β.

Si verbera-
vero.

ἐὰν τύπω

τύπη

τύπη.

τύπητον

τύπητον.

τύπωμι

τύπητε

τύπησιν.

Notio.

Quando in aliqua persona præsentis indicatiui est
et tunc in eadem præsentis subiunctiui est n: quando
verò o tunc ω. Item Subiunctivus & Imperativus futu-
ris carent.

INFINITIVVS.

Infinit.

Præsens.

τύπεν τὸ πει Doricé, τὸ πῖω Æolicé, vel τυπ. Verberare.

τύμμεν τὸ πῖμεν Ionicé.

Perfectum.

τιτυφέναι.

Verberauisse.

Infinitum α.

τύψαι.

Verberauisse.

Infinitum β.

τυπεῖν, τυπέειν, τυπέειν, τυπέμεν, τυπέμεναι.

Verberauisse.

Futurum α.

τύψην, τύψαι, τυψέμεναι, τυψέμεν.

Verberatum

Futurum β.

τυπεῖν.

esse.

Infinitiuus communis.

ratiuare.

Infinitiuus communis in ειν, εν, ειναι, εναι, Æolicé fit Notio.

in εμεναι, ομεναι. Ionicé in εμεν, ομεν, τὸ πῖεν, τὸ πῖμεναι, τὸ πῖμεν.

ἀρεν ἀρόμεναι ἀρόμεν. θείναι, δέμεναι, δέμεν. δέναι, δόμεναι, δόμεν.

Quòd si vnica vocalis fuerit ante ραι, infinitiuui commu-

nis, eadem ante μεναι Æolici, & μεν Ionici infinitiuui ser-

uatur, πθέναι, πθέμεναι, πθέμεν. ἰσάναι, ἰσάμεναι, ἰσάναι, ἰσάμεναι.

διδόναι, διδόμεναι.

PARTICIPIVM.

Particip.

Præsens.

ὁ τύπων

ὁ τύπωντος.

Verberans,

ὁ τύπεται, vel

τύπεται Doricé, τὸ τυπείσθαι.

qui verberat,

τὸ τυπών,

ὁ τύπωντος.

aut rabi.

Perfectum.

ὁ τυφός, vel Æol.

ὁ τυφός.

ὁ τυφός.

Qui verbe-

ὁ τυφύα

τὸ τυφύας.

rauit.

τὸ τυφός

ὁ τυφός.

quæ auit.

Infinitum α.

quod auit.

ὁ τύψας, vel

τύψας Doricé, τὸ τύψαντος.

Qui verbe-

ὁ τύψαται, vel

τύψαται apud Pindarum, πῶς τυψάσθαι.

rauit.

τὸ τύψαν,

τὸ τύψαντος.

quæ auit.

Infinitum β.

quod auit.

ὁ τυπών,

ὁ τυπώντος.

Qui rani.

ὁ τυπείσθαι,

τὸ τυπείσθαι.

quæ rani.

τὸ τυπών,

τὸ τυπώντος.

quod rani.

Futurum α.

ὁ τύψαν,

τὸ τύψαντος.

Verberaturus

C. 2.

ὁ τύψεται,

τα, ἡ τούτου
τυμ, τὸ τούτου

τῆς τούτου.
τῆς τούτου.

Futurum β.

Verberatus ὁ τυπῶν
τα, τυμ, ἡ τυπῶσα
τὸ τυπῶν

τῆς τυπῶντος.
τῆς τυπῶσης.
τῆς τυπῶντος.

Notio de Participijs.

Notio.

Latina lingua participijs præteritis Actiuis carente, hæc Græca participia præterita per relatiuum, & verbum præteritum circumscribimus. vt ὁ τούτου, τούτου, τυπῶν, qui verberauit, τῆς τούτου, eius qui verberauit, &c.

Vel elegantius per passiuum τούτου λίθῳ ἔρη τὸ πῦρ, percusso lapide inueni ignem: vel per Gerundium, quod à tempore liberum est, feriendo lapidem inueni ignem: feriens lapidem, impropriè dicimus. Congiunt tamen deponentium & communium participia, ὡς ἡσυχῆς loquutus, κλέψας furatus, καταφιλήσας osculatus.

Indicat.

INDICATIVVS PASSIVVS.

Præsens.

Verberor.

τύπτομαι
ticè

τύπτομαι vel τύπτομαι Ionicè, vel τύπτομαι At-

τύπτομαι.

τυπτόμεθον

τύπτομεθον

τύπτομεθον.

τυπτόμεθα, vel Ionicè τύπτομεθα, τύπτομεθα, τύπτομαι.

Imperfectum.

Verberabar.

ἔτυπτομαι

ἔτυπτο

ἔτυπτο Ionicè ἔτυπ-

το Doricè,

ἔτυπτο.

ἔτυπτομεθον

ἔτυπτομεθον

ἔτυπτομεθον.

ἔτυπτομεθα vel ἔτυπτομεθα ἔτυπτομεθα ἔτυπτομεθα.

Perfectum de quo fusiùs cap. 4.

Verberatus sum.

τίτυμμαι

τίτυμμαι

τίτυμμαι.

τίτυμμεθον

τίτυμμεθον

τίτυμμεθον.

τίτυμμεθα

τίτυμμεθα

τίτυμμεθον εἰσι.

Verberatus

ἔτιτυμμαι

Plusquamperfectum.

ἔτιτυμμαι

ἔτιτυμμαι.

ἔτιτυμμαι.

ἐτύμμεθον
ἐτύμμεθα

ἐτίτυφθον
ἐτίτυφθε

ἐτύφθω.
ἐτύμμενοι ἦσαν.

eram.

Infinitum α. de quo alibi.

ἐτύφθω

ἐτύφθης

ἐτύφθῃ.

Verberatus

ἐτύφθῃτον

ἐτυφθήτω.

fui.

ἐτύφθῃμεν

ἐτύφθῃτε

ἐτύφθῃσαν, vel ἐτυφ-

θεν Boeoticè.

Infinitum β.

A secundo Actiuo fit, or verso in λω.

ἐτύπλω

ἐτύπης

ἐτύπῃ.

Verberatus

ἐτύπῃτον

ἐτυπήτω.

fui.

ἐτύπῃμεν

ἐτύπῃτε

ἐτύπῃσαν, vel ἐτυπῃ-

ἰφθιμῷ pro ἰφθίμῳ apud Pind.

Duo futura.

Duo futura à duobus infinitis, verso in σμεν.

Duo futura.

Futurum α.

τυφθήσομεν

τυφθήσῃ vel τυφθήσῃται τυφθήσεται.

Verberatus

τυφθήσόμεθα

τυφθήσεσθον

τυφθήσεσθον.

fui vel ver-

τυφθήσόμεθα

τυφθήσεσθε

τυφθήσονται.

berabor.

Futurum β.

τυπήσομεν

τυπήσῃ

τυπήσῃται.

Verberatus

τυπήσόμεθα

τυπήσεσθον

τυπήσεσθον.

fui vel ver-

τυπήσόμεθα

τυπήσεσθε

τυπήσονται.

berabor.

Mox futurum.

Tertium habet verbum passiuum, quod μετ' ὀλίγον, id est, paulo post futurum vocatur: id efficitur ex secunda persona perfecti, verso α in ομεν, τίτυψαι ἐτύψομεν, mox cædar, vel iam cæsus sum.

Mox fut.

ἐτύψομεν

ἐτύψῃ

ἐτύψῃται

Mox verbe-

ἐτυψόμεθα

ἐτύψεσθον

ἐτύψεσθον.

rahor, vel

ἐτυψόμεθα

ἐτύψεσθε

ἐτύψοντο.

iam verbera-

De modis alijs.

tus sum.

Reliqui modi sic ab indicatio defleuntur.

De modis.

Indicat. in Imper. Optat. Subiunct. Infin. Particip.

ομεν, ὤσθῃ, οἰμῶ, αμεν, εἰσθαι, ὀμειν

ω, ἡσθῇ, εἰω, ὦ, λῶαι, εἰς.

Cæterum perfectum, quia nec in ομεν, nec λω finit, obseruandum est.

SECUNDA PARS IMPERATIVVS.

Imperat.

Præsens.

Verberare.

τύπη
τύπιδιον
τύπιδι

τύπησθαι vel τύπηναι, τυπιδίω.

τυπιδίω.

τυπιδιώσθαι, & Atticè τυπιδίω.

Perfectum, de quo infra.

Verberare.

τίτυψο
τίτυψιον
τίτυψι

τίτύψω

τίτύψω

τίτύψωσθαι.

Infinitum α.

Verberator
34.

τύπναι
τύπναιτο
τύπναι

τυπνίτω

τυπνίτων

τυπνίτωσθαι.

Infinitum β.

Verberator
35.

τύπναι
τύπναιτο
τύπναι

τυπνίτω

τυπνίτων

τυπνίτωσθαι.

OPTATIVVS.

Optat.

Præsens.

Verberarer.

τυπιδίμην
τυπιδίμειον
τυπιδίμει
τέ τυπιδίατο.

τύπιδιο

τύπιδιδιον

τύπιδιδι

τύπιδιτο

τυπιδιδίμην

τύπιδιτο, vel Ioni.

Perfectum.

Perfectum circumscribitur per participium & verbum substantivum, sicut apud Latinos.

Verberatus
esset.

τίτυμψός
τίτυμψώ
τίτυμψός

είλω

είντο

είνμψ

είν

είντω

είν

είν

είντω

vel cæsus essem, esses, esset, &c.

Infinitum α.

Verberatus
sim vel fue-
rim.

τυφείμην
τυφείμειον
τυφείμει
θείω.

τυφείν

κφείντο

τυφείν

τυφείν

τυφείντω

τυφείντω vel τυφ

Infi.

Infinitum β.

τυπείμω

τυπεῖν

τυπεῖν.

Verberatus
sim vel fue-
rim.

τυπεῖν μὲν

τυπεῖν τινι

τυπεῖν ἑαυτῷ.

τυπεῖν τι

τυπεῖν σωμα.

Futurum α.

τυφθῆσοίμην

τυφθῆσοις

τυφθῆσεται.

Verberer.

τυφθῆσοίμην

τυφθῆσονται

τυφθῆσονται.

τυφθῆσοίμην

τυφθῆσονται

τυφθῆσονται, vel τυφ-

θῆσονται.

Futurum β.

τυπῆσοίμην

τυπῆσοις

τυπῆσεται.

Verberer.

τυπῆσοίμην

τυπῆσονται

τυπῆσονται.

τυπῆσοίμην

τυπῆσονται

τυπῆσονται.

Mox futurum.

† τυφείμην

† τυφεί

† τυφείτο.

Mox verbe-

† τυφείμην

† τυφεί

† τυφείσονται.

† τυφείμην

† τυφεί

† τυφείσονται.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

ἐὰν τυφώμην

τυφῶ, vel τυφῶμαι,

τυφῶμαι,

Si verberer,
vel verbera-
ver.

τυφώμην

τυφῶν

τυφῶν.

τυφώμην

τυφῶν

τυφῶνται.

Perfectum.

Perfectum circumscriptum.

† τυμμῶν ἐὰν ᾤ, ᾤς, ᾤ.

† τυμμῶν

ᾤτον

ᾤτον

Verberatus
sim vel essem.

† τυμμῶν

ᾤμην

ᾤτι

ᾤν.

Infinitum α.

ἐὰν τυφθῶ

τυφθῆς

τυφθῆ.

Si verbera-
tus sim vel
fuerim, vel
fuero.

τυφθῶμην

τυφθῆτον

τυφθῆτον.

τυφθῶμην

τυφθῆτι

τυφθῆσται.

Infinitum β.

ἐὰν τυπῶ

τυπῆς

τυπῆ.

Si verbera-
tus fuero.

τυπῶμην

τυπῆτον

τυπῆτον.

τυπῶμην

τυπῆτι

τυπῆσται.

INFINITIVVS.

Perfectum,

τυφῶνται.

C.4.

Perfectum.

Verberati,

sum esse, vel
 fuisse.
 ratum esse.
 randum esse.
 randum esse.
 Mox verbe-
 randum esse.

Perfectum.
 Infinitum α.
 Infinitum β.
 Futurum α.
 Futurum β.
 Paulo post fut.

ἔτερον δὲ. de quo clarius infra cap. 4.
 τυφθῶν.
 τυπῶν.
 τυφθήσεται.
 τυπήσεται.
 ἔτερον δὲ.

PARTICIPIVM.

Præsens.

Qui atur.
 quæ atur.
 quod verbe-
 ratur.

ὁ τυπόμενος
 ἡ τυπόμενη
 τὸ τυπόμενον

τὸ τυπόμενον.
 ἡ τυπόμενη.
 τὸ τυπόμενον.

Verberatus,
 berata,
 beratum.

ὁ ἑτυμμένος
 ἡ ἑτυμένη
 τὸ ἑτυμένον

Perfectum.

τὸ ἑτυμένον.
 ἡ ἑτυμένη.
 τὸ ἑτυμένον.

Verberatus,
 rata,
 ratum.

ὁ τυφθεὶς
 ἡ τυφθεῖσα
 τὸ τυφθεῖν

Infinitum α.

τὸ τυφθέντος.
 ἡ τυφθείσης.
 τὸ τυφθέντος.

Verberatus,
 rata,
 ratum.

ὁ τυπείς
 ἡ τυπείσα
 τὸ τυπεῖν

Infinitum β.

τὸ τυπέντος.
 ἡ τυπείσης.
 τὸ τυπέντος.

Verberandus
 randa,
 randum.

ὁ τυφθησόμενος
 ἡ τυφθησομένη
 τὸ τυφθησόμενον

Futurum α.

τὸ τυφθησομένη.
 ἡ τυφθησομένης.
 τὸ τυφθησομένη.

Verberandus
 randa,
 randum.

ὁ τυπησόμενος
 ἡ τυπησομένη
 τὸ τυπησόμενον

Futurum β.

τὸ τυπησομένη.
 ἡ τυπησομένης.
 τὸ τυπησομένη.

Mox verbe-
 randus,
 randa,
 randum.
 Notio.

ὁ ἑτυφόμενος
 ἡ ἑτυφόμενη
 τὸ ἑτυφόμενον

Paulo post fut.

τὸ ἑτυφόμενον.
 ἡ ἑτυφόμενη.
 τὸ ἑτυφόμενον.

Sicut participia præterita Actiuorum à Latinis pa-
 raphrastice redduntur, ita hic circumscribitur præsens,

p. 4. *ἐτυπόμενος*, qui cæditur vel cædebatur: vel mutato tempore, percussus.

DE VERBO MEDIO.

RÆCI ab Actiuo & Passiuo Medium defleunt, quod vtriusque significati particeps est.

Præsens & imperfectum habet omnino sicut verbum passiuum.

Perfectum & plusquamperfectum format ab Actiuo per indicem secundi infiniti & futuri, cum finali & augmento perfecti & plusquamperfecti actiui, ut à *τύπω*, perfectum medium est, *τέτυπα*, plusquamperfectum *ἔτυπεν*. *συνάγω ἐσυναγα, ἐσυνάγη. πείσσω πείσπρα, ἐπείσπρα. φράζω πείφραδα, ἐπείφραδεν. σκιάπτω ἐσκαφα, ἐσκαφεν.*

Et si reperiatur *ε* vel *η* in penultima futuri bisyllabi, tunc vertitur in *ο*, ut *λέγω, λέξω, λέλογα, ἐλεγγή. πείσομαι, πείσομαι, ἐπείσομαι.* *Notio.*

Quandoque in trissyllabis, ut *αἰέθω*, (ab *αἰθέω* per Metathesin) *αἰέθω*, cum *εἰ* *αἰεώθω*, cum *ῥη* *ἑπαιεώθω*.

Si *α* fuerit in penultima præsentis, mutatur in *η*, *ραῖ* *αἰ* in *η*. *πεφηναι, χαίρω, κέχηται, δαίω δαίηται.* Quidam tamen non subscribunt. Sic *α*, nunc manet, *ῥαίλω ῥαλα*: nunc in *η* vertitur, *δαίλω δαήλα.*

Duo infinita à duobus actiuis, ultimæ vocali adie. *Duo infinita.* *ἔτο μιν, ἐτυψα ἐτυψάμεν, ἐτυπον ἐτυπόμεν.*

Duo futura à duobus Actiuis, in primo *ω* in *ομαι*, *Duo futura.* *τύψω τύψομαι, in secundo ω* in *ῃμαι, τυπώ τυπῃμαι.*

INDICATIVVS.

Præsens.

τύπουμεν

τυτόμεθα

τυπόμεθα

τύπη vel τυπεία

τύπεισθαι

τυπείσθαι

τύπεται.

τύπεισθαι.

τύπονται.

Verbero vel verberor.

Imperfectum.

ἔτυπόμεν

ἔτυπόμεθα

ἔτυπε

ἔτυπεισθαι

ἔτυπεται.

ἔτυπείσθαι.

Imperfectum

ἔτυπόμεθα

	ἐτύπτομαι	ἐτύπτομαι	ἐτύπτομαι
		<i>Perfectum.</i>	
<i>Perfectum.</i>	τίτυπα	τίτυπας	τίτυπι.
	τετύπατο	τετύπατο	τετύπατο.
	τετύπαμαι	τετύπαται	τετύπαται.
		<i>Plusquamperfectum.</i>	
<i>Plusquamperfectum.</i>	ἔτιτύπειν	ἔτιτύπεῖς	ἔτιτύπει.
	ἔτιτύπειτο	ἔτιτύπειτο	ἔτιτυπείτω.
	ἔτιτύπειμι	ἔτιτύπειτε	ἔτιτύπεισιν.
		<i>Infiniitum α.</i>	
<i>Infiniitum 1.</i>	ἐτύψαμι	ἐτύψω, Ionice,	ἐτύψω, Syracusanè
	ἐτύψα		ἐτύψατο.
	ἐτύψαμι	ἐτύψατο	ἐτυψάτω.
	ἐτυψάμεθα	ἐτύψαθε	ἐτύψαντο.
		<i>Infiniitum β.</i>	
<i>Infiniitum 2.</i>	ἐτυπύμι	ἐτύπη	ἐτύπη, vel ἐτύπυ.
	ἐτύπητο.		
	ἐτυπύμεθα	ἐτύπητον	ἐτυπέτω.
	ἐτυπύμεθα	ἐτύπηθε	ἐτύποντο.
		<i>Futurum α.</i>	
<i>Futurum 1.</i>	τύψομαι	τύψῃ	τύψεται.
	τύψομαι	τύψεαι	τύψεαι.
	τύψομαι	τύψεαι	τύψονται.
		<i>Futurum β.</i>	
<i>Futurum 2.</i>	τυπήσομαι	τυπήῃ	τυπήσεται.
	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσονται.
	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυποῦνται.

Notio.

Simili modo flectuntur futura prima quartæ conjugationis, ψαλῆμαι ψαλή ψαλήται. Etiam aliarum conjugationum more Dorico, τυψέμαι τυψή, &c.

φάγω

ἔδω

πίω.

Item φάγω, ἔδω, πίω, futurum secundum medium non circumflectunt, φάγομαι φάγῃ, vel φάγῃσαι, φάγεται, comedam, ἔδομαι edam, πίομαι bibam, non φάγομαι, ἔδομαι, πίομαι.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Verbera vel
rare.

τύπη

τυπήτω.

τύπηται

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

Perfectum.

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

Infinitum α.

Infinitum primum à secunda indicatiui & in α.

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

Infinitum β.

Infinitum secundum à secunda persona infiniti indicatiui & in & circumflexum.

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

*Perfectum.**Infinitum 1.**Infinitum 2.*

OPTATIVVS.

Præsens.

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

*Verberarem,
vel verbera-
rer.**Perfectum.*

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

*Perfectum.**Infinitum α.*

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်, vel ပုဂ္ဂိုလ်

*Infinitum 1.**Infinitum β.*

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

*Infinitum 2.**Futurum α.*

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

ပုဂ္ဂိုလ်

Futurum 1.

ပုဂ္ဂိုလ်

Enitium 2.

τυψοίμιθον
 τυψοίμιθα

τυποίμην
 τυποίμιθον
 τυποίμιθα

τύψαιον
 τύψαιε

Futurum β.

τυποίω
 τυποίειον
 τυποίειε

τυψοίθην
 τύψαιτο.

τυποίτε.
 τυπείθην.
 τυπείτε.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

Si verberem,
 velrer, vel
 rarer.

ἐὰν τυπώμην
 τυπώμιθον
 τυπώμιθα

τύπη
 τύπειον
 τύπειε

τύπηται.
 τύπειτον.
 τύπειται.

Perfectum.

Perfectum.

ἐὰν τετύπω
 τετύπωμην
 τετύπωμιθα

τετύπη
 τετύπειτον
 τετύπειτε

τετύπη.
 τετύπειτον.
 τετύπειτε.

Infinitum α.

Infinitum I.

ἐὰν τυψώμην
 τυψώμιθον
 τυψώμιθα

τύψῃ
 τύψειον
 τύψειε

τύπηται.
 τύπειτον.
 τύπειται.

Infinitum β.

Infinitum 2.

ἐὰν τυπώμην
 τυπώμιθον
 τυπώμιθα

τύπη
 τύπειον
 τύπειε

τύπηται.
 τύπειτον.
 τύπειται.

INFINITIVVS.

Verberare,
 vel rj.

Præsens.

τύπειται.

Perfectum

τετύπειται.

Alia tempora à tertijs personis indicatiui vltima
 syllaba versa in ειται.

Infinitum α.

τύψαιται.

Infinitum β.

τυπεται.

Futurum α.

τύψειται.

Futurum β.

τυπεται.

PARTICIPIVM.

Præsens.

Verberans,
 verberatus.

ὁ τυπώμενος
 ὁ τυπώμενος

ὁ τυπώμενος.
 ὁ τυπώμενος.

τὸ τυπόμενον τῷ τυπώμενῳ.

Perfectum.

τυπώσῃ τῷ τυπώτορι.

Perfectum.

τυπώσῃ τῷ τυπώτῳ.

τυπώσῃ τῷ τυπώτῳ.

Alia tempora ultimam indicativi vertunt in μένος.

Infinitum α.

τυπώμενος τῷ τυπώμενῳ.

Infinit. I.

τυπώμεν τῷ τυπώμενῳ.

τὸ τυπώμενον τῷ τυπώμενῳ.

Infinitum β.

τυπόμενος τῷ τυπώμενῳ.

Infinitum 2.

τυπόμεν τῷ τυπώμενῳ.

τὸ τυπόμενον τῷ τυπώμενῳ.

Futurum α.

τυπώμενος τῷ τυπώμενῳ.

Futurum I.

τυπώμεν τῷ τυπώμενῳ.

τὸ τυπώμενον τῷ τυπώμενῳ.

Futurum β.

τυπόμενος τῷ τυπώμενῳ.

Futurum 2.

τυπόμεν τῷ τυπώμενῳ.

τὸ τυπόμενον τῷ τυπώμενῳ.

Ignitur τὸ τυπόμενον vt passivum est significat percutior: Notio.
vt medium, percutio vel percutior. Sic reliqua tempora
& modos huius verbi communiter exponito.

Sunt & Græcis verba deponentia, quæ sola passiva
voce flectuntur, & actiue significant. ἰργάζομαι operor,
ἰργάζομαι εἰργασμαι.

In his coniugandis fingenda primum est vox Acti-
ua, licet abusiva sit.

Verba Media ab Actiuis deducta, in præsen- & imper-
fecto actiue aut passivè significant: in reliquis temporibus
serè actiue tantum. Aoristus primus quidem rarissimè etiam
passivè. Sequuntur reliquarum Coniugationum integra ex-
empla.

SECUNDA CONIUGATIO.

Præsen.

πείσῃ

πείσῃ

πείσῃ

Præsen.

πείσῃ

Imperfectum ἰαράσσομαι

Imperfectum ἰαράσσομαι

ἰαράσσομαι

Perfectum. πιαράχα

πιαράχαμαι

Plusquamper. ἰπιαράχην

ἰπιαράχην

Infinit. I. ἰαράξαι

ἰαράξαμαι

Infinitum 2. ἰαράσθαι

ἰαράσθην

Futurum I. αράξω

αράξομαι

Futurum 2. αράξω

αράξωμαι

πιαράσσομαι

πιαράσσομαι

Imperfectum.

ἰαράσσομαι

ἰαράσσομαι

ἰαράσσομαι

Perfectum.

πιαράχας

πιαράχας

πιαράχας

Plusquamperfectum

ἰπιαράχης

ἰπιαράχης

ἰπιαράχης

Infinitum α.

ἰαράξαι

ἰαράξαι

ἰαράξαι

Infinitum β.

ἰαράσθαι

ἰαράσθαι

ἰαράσθαι

Futurum α.

αράξαι

αράξαι

αράξαι

Futurum β.

αράξαι

αράξαι

αράξαι

πιαράσσομαι.

πιαράσσομαι.

ἰαράσσομαι.

ἰαράσσομαι.

ἰαράσσομαι.

πιαράχας.

πιαράχας.

πιαράχας.

ἰπιαράχης.

ἰπιαράχης.

ἰπιαράχης.

ἰαράξαι.

ἰαράξαι.

ἰαράξαι.

ἰαράσθαι.

ἰαράσθαι.

ἰαράσθαι.

αράξαι.

αράξαι.

αράξαι.

αράξαι.

αράξαι.

αράξαι.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Præsens.

αράσσο

αράσσο

αράσσο

αράσσο

αράσσο

αράσσο

Perfectum.

Perfectum.

πιαράχα

πιαράχας

πιαράχα

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Infinitum α.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Infinitum β.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

*Infinitum 1.**Infinitum 2.*

OPTATIVVS.

Præsens.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Perfectum.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Infinitum α.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Vel Ionicè.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Infinitum β.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Futurum α.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

Futurum β.

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

παραχεται

*Præsens.**Perfectum.**Infinit. I.**Ionicè.**Infinitum 2.**Futurum I.**Futurum 2.*

πράξιμι

πράξιτε

πράξις

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

Præsens. εἰ ἀράσῃ

ἀράσῃς

ἀράσῃ.

ἀράσῃμι

ἀράσῃτον

ἀράσῃτον.

ἀράσῃτε

ἀράσῃσι.

Perfectum.

Perfectum. εἰ περάσῃ

περάσῃς

περάσῃ.

περάσῃμι

περάσῃτον

περάσῃτον.

περάσῃτε

περάσῃσι.

Infinitum α.

Infinitum I. εἰ πράξῃ

πράξῃς

πράξῃ.

πράξῃμι

πράξῃτον

πράξῃτον.

πράξῃτε

πράξῃσι.

Infinitum β.

Infinitum 2. εἰ πράγῃ

πράγῃς

πράγῃ.

πράγῃμι

πράγῃτον

πράγῃτον.

πράγῃτε

πράγῃσι.

INFINITIVVS.

Præsens.

πράσσειν.

Perfectum.

πεπραχέναι.

Infinitum α.

πράξαι.

Infinitum β.

πράξειν.

Futurum α.

πράξεν.

Futurum β.

πράξῃ.

PARTICIPIVM.

Præsens.

Præsens.

ὁ πράων

τὸ πράωντος.

ἡ πράουσα

τὴ πραούσης.

τὸ πραων.

τὸ πραωντος.

Perfectum.

Perfectum.

ὁ πεπραχώς

τὸ πεπραχότος.

ἡ πεπραχῖα

τὴ πεπραχίης.

τὸ πεπραχός

τὸ πεπραχότος.

Infinitum α.

Infinitum α.

ἡ ἀράξαι	τῷ ἀράξαντος.
ἡ ἀράξασα	τῆς ἀράξαντος.
τὸ ἀράξαν	τῷ ἀράξαντος.

Infinitum β.

ἡ ἀραγῶν	τῷ ἀραγόντος.
ἡ ἀραγῶσα	τῆς ἀραγόντος.
τὸ ἀραγῶν	τῷ ἀραγόντος.

Futurum α.

ἡ ἀράξων	τῷ ἀράξοντος.
ἡ ἀράξουσα	τῆς ἀράξοντος.
τὸ ἀράξον	τῷ ἀράξοντος.

Futurum β.

ἡ ἀραγῶν	τῷ ἀραγόντος.
ἡ ἀραγῶσα	τῆς ἀραγόντος.
τὸ ἀραγῶν	τῷ ἀραγόντος.

Infinit. t.

Infinit. 2.

Futurum 1.

Futurum 2.

INDICATIVVS PASSIVVS.

Præsent.

ἀράσσομαι	ἀράσσομαι	ἀράσσομαι.
ἀρασσόμηνον	ἀρασσόσθηνον	ἀρασσόσθηνον.
ἀρασσόμηναι	ἀρασσόσθηναι	ἀρασσόσθηναι.

Præsent

Imperfectum.

ἡ ἀρασσόμην	ἡ ἀράσσομαι	ἡ ἀράσσομαι.
ἡ ἀρασσόμηνον	ἡ ἀρασσόσθηνον	ἡ ἀρασσόσθηνον.
ἡ ἀρασσόμηναι	ἡ ἀρασσόσθηναι	ἡ ἀρασσόσθηναι.

Imperfect.

Perfectum.

πέπραγμαι	πέπραγμαι	πέπραγμαι.
πεπραγμῆναι	πεπραγμῆναι	πεπραγμῆναι.
πεπραγμῆναι	πεπραγμῆναι	πεπραγμῆναι εἰσι.

Perfectum.

Plusquam perfectum.

ἡ πεπραγμῆναι	ἡ πέπραχτο	ἡ πέπραχτο.
ἡ πεπραγμῆναι	ἡ πέπραχθηνον	ἡ πέπραχθηνον.
ἡ πεπραγμῆναι	ἡ πέπραχθηναι	ἡ πέπραχθηναι.

Plusquam-perfectum.

Infinitum α.

ἡ ἀράχθηναι	ἡ ἀράχθηναι	ἡ ἀράχθηναι.
ἡ ἀράχθηναι	ἡ ἀράχθηναι	ἡ ἀράχθηναι πλ.
ἡ ἀράχθηναι	ἡ ἀράχθηναι	ἡ ἀράχθηναι.

Infinitum 1.

Infinitum 2.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

Futurum 1.

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

Futurum 2.

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

Mox futurum.

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

Infinitum β.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλω

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλομαι

Futurum α.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

Futurum β.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

Mox futurum.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

IMPERATIVVS.**Præsens.****Præsens.**

ἰσφάλλω

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλω

ἰσφάλλοσθαι

ἰσφάλλοσθαι

Perfectum.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλω

Præteritum perfectum.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλομαι

Infinitum α.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλομαι

Infinitum 1.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλομαι

Infinitum 2.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλομαι

Infinitum β.

ἰσφάλλω

ἰσφάλλομαι

ἰσφάλλομαι

OPTATIVVS.**Præsens.****Præsens.**

ἰσφάλλω

ἰσφάλλω

ἰσφάλλω

ἰσφάλλω

παρανοήμιτον	παρανοήσθαι	παρανοήσθην	
παρανοήμιθα	παρανοήσθε	παρανοήσθητε	
	Perfectum.		
παραγμύσας	είλω εἶναι	εἶναι.	
παραγμύσας	παραγμύσας	εἶναιτον εἶναιτε.	Perfectum.
παραγμύσας	εἶμυ εἶναι	εἶναιτε.	
	Infinitum α.		
παράλιν	παράλιναι	παράλιν	Infinit. 1.
παράλιν	παράλιντον	παράλιντε.	
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
	Infinitum β.		
παράλιν	παράλιναι	παράλιν.	Infinit. 2.
παράλιν	παράλιντον	παράλιντε.	
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
	Futurum α.		
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	Futurum 1.
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
	Futurum β.		
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	Futurum 2.
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
	Mox futurum.		
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	Mox futur.
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	
παράλιν	παράλιναι	παράλιναι.	

SVBIVNCTIVS.

	Præsens.		
εἰς παρανομήν	παρανομήν	παρανομήν.	Præsent
εἰς παρανομήν	παρανομήν	παρανομήν.	
εἰς παρανομήν	παρανομήν	παρανομήν.	
	Perfectum.		
παραγμύσας	εἶναι	εἶναι.	Perfectum.
παραγμύσας	εἶναι	εἶναι.	
παραγμύσας	εἶναι	εἶναι.	
	Infinitum α.		
εἰς παραλιν	παράλιν	παράλιν.	Infinitum 1.
εἰς παραλιν	παράλιν	παράλιν.	
εἰς παραλιν	παράλιν	παράλιν.	

Infini. 2.

αεαχθωμυ

ἐαυ αεαχθω

αεαχθωμυ

αεαχθωτον

αεαχθωτ

Infini. 2.

αεαχθω

αεαχθωτον

αεαχθωτ

αεαχθωτον.

αεαχθωτ.

αεαχθω.

αεαχθωτον.

αεαχθωτ.

INFINITIVVS.

Præsens.

Perfectum.

Infini. 2.

Infini. 2.

Futurum 2.

Futurum 2.

Mox futurum.

αεαχθω.

πεαχθω.

αεαχθωα.

αεαχθωα.

αεαχθωστω.

αεαχθωστω.

πεαχθωστω.

PARTICIPIVM.

Præsens.

Præsens.

ὁ αεαχθωμυ

ἡ αεαχθωμυ

τὸ αεαχθωμυ

αεαχθωμυ.

τῇ αεαχθωμυ.

αεαχθωμυ.

Perfectum.

Perfectum.

ὁ πεαχθωμυ

ἡ πεαχθωμυ

τὸ πεαχθωμυ

αεαχθωμυ.

τῇ πεαχθωμυ.

αεαχθωμυ.

Infini. 2.

Infini. 2.

ὁ αεαχθω

ἡ αεαχθω

τὸ αεαχθω

αεαχθω.

τῇ αεαχθω.

αεαχθω.

Infini. 2.

Infini. 2.

ὁ αεαχθω

ἡ αεαχθω

τὸ αεαχθω

αεαχθω.

τῇ αεαχθω.

αεαχθω.

Futurum 2.

Futurum 2.

ὁ αεαχθωστωμυ

ἡ αεαχθωστωμυ

τὸ αεαχθωστωμυ

αεαχθωστωμυ.

τῇ αεαχθωστωμυ.

αεαχθωστωμυ.

Futurum 2.

Futurum 2.

ὁ αεαχθωστωμυ

αεαχθωστωμυ.

ὁ αεα.

ἰ τραγησομένης τ' τραγησομένης.
τὸ τραγησομένην τῆ τραγησομένης.

Mox futurum.

ἰ πετραξομένης τῆ πετραξομένης.
ἰ πετραξομένην τ' πετραξομένης
τὸ πετραξομένην τῆ πετραξομένης.

Mox futurū.

VERBUM MEDIUM.

Præsens.

τράσσομαι	τράσσω	τράσσειται.
τράσσομένην	τράσσεισθαι	τράσσεισθαι.
τράσσομένη	τράσσεσθαι	τράσσονται.

Præsens,

Imperfectum.

ἰ τράσσομαι	ἰ τράσσω	ἰ τράσσετο.
ἰ τράσσομένην	ἰ τράσσεισθαι	ἰ τράσσεισθαι.
ἰ τράσσομένη	ἰ τράσσεσθαι	ἰ τράσσοντο.

Imperfectum.

Perfectum.

πέτραξα	πέτραξας	πέτραξε.
πέτραξαμένην	πέτραξαι	πέτραξαι.
πέτραξαμένη	πέτραξαι	πέτραξαν.

Perfectum.

Plusquamperfectum.

ἰ πετράχην	ἰ πετράχης	ἰ πετράχην.
ἰ πετράχην	ἰ πετράχισθαι	ἰ πετράχισθαι.
ἰ πετράχην	ἰ πετράχισθαι	ἰ πετράχισθαι.

Plusquam.

Infinitium α.

τράσσειν	ἰ τράσσω	ἰ τράσσειν.
τράσσεισθαι	ἰ τράσσεισθαι	ἰ τράσσεισθαι.
τράσσειν	ἰ τράσσεισθαι	ἰ τράσσειν.

Infinitium I.

Infinitium β.

τράσσομαι	ἰ τράσσω	ἰ τράσσομαι.
τράσσομένην	ἰ τράσσεισθαι	ἰ τράσσεισθαι.
τράσσομένη	ἰ τράσσεσθαι	ἰ τράσσονται.

Infinitium 2.

Futurum α.

τράξομαι	τράξω	τράξειται.
τράξομένην	τράξωσθαι	τράξωσθαι.
τράξομένη	τράξωσθαι	τράξονται.

Futurum I.

Futurum β.

τράξομαι	τράξω	τράξειται.
----------	-------	------------

Futurum 2.

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

IMPERATIVVS.

Praesens.

Praesens.

တၢ်အံၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Perfectum.

Perfectum.

တၢ်အံၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Infinitum α.

Infinitum 1.

တၢ်အံၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Infinitum β.

Infinitum 2.

တၢ်အံၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

OPTATIVVS.

Praesens.

Praesens.

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Perfectum.

Perfectum.

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Infinitum α.

Infinitum 1.

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Infinitum β.

Infinit. 2.

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ
တၢ်အံၤမိၤ

Futurum α.

αἰετοῦμαι	αἰετούμαι	αἰετούμεθα
αἰετοῦσθαι	αἰετούσθαι	αἰετούσθαι
αἰετοῦσθαι	αἰετούσθαι	αἰετούσθαι

Futurum 1.

Futurum β.

αἰετοῦμαι	αἰετούμαι	αἰετούμεθα
αἰετοῦσθαι	αἰετούσθαι	αἰετούσθαι
αἰετοῦσθαι	αἰετούσθαι	αἰετούσθαι

Futurum 2.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

ἵνα ἀράσῃ	ἀράσῃ	ἀράσῃται.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.

Præsens.

Perfectum.

ἵνα ἀράσῃ	ἀράσῃ	ἀράσῃται.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.

Perfectum

Infinitum α.

ἵνα ἀράσῃ	ἀράσῃ	ἀράσῃται.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.

Infinitum 1.

Infinitum β.

ἵνα ἀράσῃ	ἀράσῃ	ἀράσῃται.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.
ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι	ἀράσῃσθαι.

Infinitum 2.

INFINITIVVS.

<i>Præsens.</i>	ἀράσῃσθαι.
<i>Perfectum.</i>	ἀράσῃσθαι.
<i>Infinitum α.</i>	ἀράσῃσθαι.
<i>Infinitum β.</i>	ἀράσῃσθαι.
<i>Futurum α.</i>	ἀράσῃσθαι.
<i>Futurum β.</i>	ἀράσῃσθαι.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ἵνα ἀράσῃσθαι.	ἵνα ἀράσῃσθαι.
----------------	----------------

Præsens.

	ὁ τραστομῆρς τὸ τραστομῆρον	τὸ τραστομῆρς. τῷ τραστομῆρς.
		<i>Perfectum.</i>
<i>Perfectum.</i>	ὁ πετραῖος ἡ πετραῖα τὸ πετράδιον	τῷ πετράδιον. τὸ πετράδιον. τῷ πετράδιον.
		<i>Infiniitum α.</i>
<i>Infiniitum 1.</i>	ὁ τραξάμυρος ἡ τραξάμυρς τὸ τραξάμυρον	τῷ τραξάμυρς. τὸ τραξάμυρς. τῷ τραξάμυρς.
		<i>Infiniitum β.</i>
<i>Infiniitum 2.</i>	ὁ τραγῆμυρος ἡ τραγῆμυρς τὸ τραγῆμυρον	τῷ τραγῆμυρς. τὸ τραγῆμυρς. τῷ τραγῆμυρς.
		<i>Futurum α.</i>
<i>Futurum 1.</i>	ὁ τραξόμυρος ἡ τραξόμυρς τὸ τραξόμυρον	τῷ τραξόμυρς. τὸ τραξόμυρς. τῷ τραξόμυρς.
		<i>Futurum β.</i>
<i>Futurum 2.</i>	ὁ τραγῆμυρος ἡ τραγῆμυρς τὸ τραγῆμυρον	τῷ τραγῆμυρς. τὸ τραγῆμυρς. τῷ τραγῆμυρς.

TERTIA CONIVGATIO

		<i>Præsens.</i>	
<i>Præsens.</i>	φράζω φράζομαι	φράζεις φράζεσθαι φράζεσθε	φράζει. φράζειτον. φράζουσιν.
		<i>Imperfectum.</i>	
<i>Imperfectum</i>	ἔφραζον ἔφραζομαι	ἔφραζες ἔφραζετον ἔφραζετε	ἔφραζε. ἔφραζετω. ἔφραζον.
		<i>Perfectum.</i>	
<i>Perfectum.</i>	πέφρακα πεφράκαμαι	πέφρακας πεφράκατον πεφράκατε	πέφρακα. πεφράκατον. πεφράκασι.
		<i>Plusquamperfectum</i>	
<i>Plusquam.</i>	ἔπεφράκειν	ἔπεφράκεις ἔπεφράκειν	ἔπεφράκει. ἔπεφράκειν.

ἔπεφρά-

ἰπιφράκειμι	ἰπιφράκεται	ἰπιφράκεται.	
	ἰπιφράκετε	ἰπιφράκεσθαι.	
	<i>Infinitum α.</i>		
ἰφρασα	ἰφρασαι	ἰφρασαι.	<i>Infinitum 1.</i>
	ἰφράσεται	ἰφρασάτω.	
ἰφράσαιμι	ἰφράσαιτε	ἰφρασαν.	
	<i>Infinitum β.</i>		
ἰφραδον	ἰφραδεις	ἰφραδι.	<i>Infinitum 2.</i>
	ἰφράδετον	ἰφραδίτω.	
ἰφράδουμι	ἰφράδετε	ἰφραδον.	
	<i>Futurum α.</i>		
φράσω	φράσεις	φράσι.	<i>Futurum 1.</i>
	φράσεται	φράσεται.	
φράσομαι	φράσεσθε	φράσεσθαι.	
	<i>Futurum β.</i>		
φραδεῖ	φραδεῖς	φραδεῖ.	<i>Futurum 2.</i>
	φραδεῖτον	φραδεῖτον.	
φραδεῖμι	φραδεῖτε	φραδεῖσι.	

IMPERATIVVS.

Præsens.

φράζε	φραζέτω.		<i>Præsens.</i>
φράζειτε	φραζέτωι.		
φράζεσθε	φραζέτωσαν.		

Perfectum.

πύφρακα	πύφρακίτω.		<i>Perfectum.</i>
πύφρακατον	πύφρακίτων.		
πύφρακατε	πύφρακίτωσαν.		

Infinitum α.

φράσων	φρασάτω.		<i>Infinitum 1.</i>
φράσαιτον	φρασάτων.		
φράσαιτε	φρασάτωσαν.		

Infinitum β.

φράδε	φραδίτω.		<i>Infinitum 2.</i>
φράδετον	φραδίτων.		
φράδετε	φραδίτωσαν.		

OPTATIVVS.

Præsens.

φράζομαι

	φράζοιμι	φράζεις	φράζοι.
	φράζοιμῶς	φράζοιτον	φραζοίτην.
		φράζοιτε	φράζοισι.
Perfektum.	πεφράκοιμι	Perfektum.	πεφράκει.
	πεφράκοιμῶς	πεφράκοιτον	πεφρακοίτην.
		πεφράκοιτε	πεφράκοισι.
		Infiniitum α.	
Infiniitum 1.	φράσσωμι	φράσας	φράσας.
	φράσσωμῶς	φράσαιτον	φρασαιτήν.
		φράσαιτε	φράσαισι.
		Infiniitum β.	
Infiniitum 2.	φράδιμι	φράδεις	φράδι.
	φράδιμῶς	φράδειτον	φραδίτην.
		φράδδιτε	φράδδισι.
		Futurum α.	
Futurum 1.	φράσοιμι	φράσεις	φράσοι.
	φράσοιμῶς	φράσειτον	φρασοίτην.
		φράσοιτε	φράσοισι.
		Futurum β.	
Futurum 2.	φραδίμι	φραδοίς	φραδοί.
	φραδίμῶς	φραδίτον	φραδίτην.
		φραδδίτε	φραδδισι.

SVBIVNCTIVVS.

		Præsens.	
Præsens.	ἰαὶ φράζω	φράζης	φράζῃ.
	φράζωμῶς	φράζητον	φράζητον.
		φράζητῇ	φράζωσι.
		Perfektum.	
Perfektum.	ἰαὶ πεφράκω	πεφράκης	πεφράκῃ.
	πεφράκωμῶς	πεφράκητον	πεφράκητεν.
		πεφράκητῇ	πεφράκωσι.
		Infiniitum α.	
Infiniitum 1.	ἰαὶ φράσσω	φράσσης	φράσῃ.
	φράσσωμῶς	φράσσητον	φράσσητον.
		φράσσητῇ	φράσσωσι.
Infiniitum 2.		Infiniitum β.	

αὐ φράδω

φράδης

φράδῃ.

φράδῃτον

φράδῃτον.

φράδωμεν

φράδῃτε.

φράδωτε.

INFINITIVVS.

Præsens.

φράζειν.

Infinitivus.

Perfectum.

πεφρακίαι.

Infinitum α.

φράσαι.

Infinitum β.

φραδεῖν.

Futurum α.

φράσῃ.

Futurum β.

φραδεῖν.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ὁ φράζων

τῷ φράζοντος.

Præsens.

ὁ φράζοις

τῷ φραζέσσης.

τὸ φράζον

τῷ φράζοντος.

Perfectum.

ὁ πεφρακώς

τῷ πεφρακίτος.

Perfectum.

ὁ πεφρακίαι

τῷ πεφρακίαις.

τὸ πεφρακός

τῷ πεφρακίτος.

Infinitum α.

ὁ φράσαις

τῷ φράσαντος.

Infinitum 1.

ὁ φράσαις

τῷ φρασεύσης.

τὸ φράσαν

τῷ φράσαντος.

Infinitum β.

ὁ φραδεῖν

τῷ φραδεύοντος.

Infinitum 2.

ὁ φραδεῖς

τῷ φραδεύσης.

τὸ φραδεῖν

τῷ φραδεύοντος.

Futurum α.

ὁ φράσων

τῷ φράσοντος.

Futurum 1.

ὁ φράσους

τῷ φρασεύσης.

τὸ φράσον

τῷ φράσοντος.

Futurum β.

ὁ φραδεῖν

τῷ φραδεύοντος.

Futurum 2.

ὁ φραδεῖς

τῷ φραδεύσης.

τὸ φραδεῖν

τῷ φραδεύοντος.

INDICA-

SECUNDA PARS INDICATIVVS PASSIVVS.

Præsens.

Præsens.

φράζομαι
φράζομαι
φράζομαι

φράζη
φράζεαι
φράζεαι

φράζεται.
φράζεσθαι.
φράζονται.

Imperfectum.

Imperf.

ἰφράζομαι
ἰφράζομαι
ἰφράζομαι

ἰφράζε
ἰφράζεαι
ἰφράζεαι

ἰφράζετο.
ἰφράζεσθαι.
ἰφράζονται.

Perfectum.

Perfectum.

πῆφρασα
πῆφρασαι
πῆφρασαι

πῆφρασα
πῆφρασαι
πῆφρασαι

πῆφρασα.
πῆφρασαι.
πῆφρασαν.

Plusquamperfectum

Plusquamperfectum.

ἰπῆφρασα
ἰπῆφρασαι
ἰπῆφρασαι

ἰπῆφρασα
ἰπῆφρασαι
ἰπῆφρασαι

ἰπῆφρασα.
ἰπῆφρασαι.
ἰπῆφρασαν.

Infiniitum α.

Infiniitum 1.

ἰφράσθαι
ἰφράσθαι
ἰφράσθαι

ἰφράσθαι
ἰφράσθαι
ἰφράσθαι

ἰφράσθαι.
ἰφράσθαι.
ἰφράσθαι.

Infiniitum β.

Infiniitum 2.

ἰφράσθαι
ἰφράσθαι
ἰφράσθαι

ἰφράσθαι
ἰφράσθαι
ἰφράσθαι

ἰφράσθαι.
ἰφράσθαι.
ἰφράσθαι.

Futurum α.

Futurum α.

φραθήσομαι
φραθήσεαι
φραθήσεαι

φραθήσῃ
φραθήσεαι
φραθήσεαι

φραθήσεται.
φραθήσεαι.
φραθήσονται.

Futurum β.

Futurum β.

φραθήσομαι
φραθήσεαι
φραθήσεαι

φραθήσῃ
φραθήσεαι
φραθήσεαι

φραθήσεται.
φραθήσεαι.
φραθήσονται.

Mox futurum.

Mox futur.

πῆφρασομαι
πῆφρασεαι
πῆφρασεαι

πῆφρασῃ
πῆφρασεαι
πῆφρασεαι

πῆφρασεται.
πῆφρασεαι.
πῆφρασονται.

IMPE-

DE VERBO PASSIVO. IMPERATIVVS.

57

Præsens.

φραζέσθω.

φραζέσθων.

φραζέσθωσαν.

Perfectum.

πεφράσθω.

πεφράσθων.

πεφράσθωσαν.

Infinitum α.

φραζήτω.

φραζήτων.

φραζήτωσαν.

Infinitum β.

φραδίτω.

φραδίτων.

φραδίτωσαν.

Præsens.

Perfectum.

Infinitum I.

Infinitum 2.

OPTATIVVS.

Præsens.

φράζοιτο.

φράζοιστον.

φράζοιστε.

Perfectum.

εἴη.

πεφρασμένοι εἴητον.

εἴητε.

Infinitum α.

φρασθεῖν.

φρασθεῖντον.

φρασθεῖντε.

Infinitum β.

φραδεῖν.

φραδεῖντον.

φραδεῖντε.

Futurum α.

φρασθήσεται.

φράζοιτο.

φραζοίμεθα.

φραζοιντο.

Præsens.

Perfectum.

Infinitum I.

Infinitum 2.

Futurum I.

φρασθήσεται.

	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ	စေ့ခါကတဝ်သီတ စေ့ခါကတဝ်သီဒ <i>Futurum β.</i>	စေ့ခါကတဝ်လိတ စေ့ခါကတဝ်လိဒ
<i>Futurum β.</i>	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ	စေ့ခါကတဝ်သီတ စေ့ခါကတဝ်သီဒ စေ့ခါကတဝ်သီဒ <i>Paulo post futurum.</i>	စေ့ခါကတဝ်လိတ စေ့ခါကတဝ်လိဒ စေ့ခါကတဝ်လိဒ
<i>Paulo post futurum.</i>	ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ	ကစေ့ခါကတဝ်သီတ ကစေ့ခါကတဝ်သီဒ ကစေ့ခါကတဝ်သီဒ	ကစေ့ခါကတဝ်လိတ ကစေ့ခါကတဝ်လိဒ ကစေ့ခါကတဝ်လိဒ

SVBIUNCTIVVS.

		<i>Præsens.</i>	
<i>Præsens.</i>	ခါဝ် စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ	စေ့ခါကတဝ်သီတ စေ့ခါကတဝ်သီဒ စေ့ခါကတဝ်သီဒ	စေ့ခါကတဝ်လိတ စေ့ခါကတဝ်လိဒ စေ့ခါကတဝ်လိဒ
		<i>Perfectum.</i>	
<i>Perfectum.</i>	ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ ခါဝ် ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ ခါဝ် ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ ခါဝ်	ခါဝ် ကစေ့ခါကတဝ်သီတ ခါဝ်	ခါဝ် ကစေ့ခါကတဝ်လိတ ခါဝ်
		<i>Infinitum α.</i>	
<i>Infinitum 1.</i>	ခါဝ် စေ့ခါကတဝ် စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ	စေ့ခါကတဝ်သီတ စေ့ခါကတဝ်သီဒ စေ့ခါကတဝ်သီဒ	စေ့ခါကတဝ်လိတ စေ့ခါကတဝ်လိဒ စေ့ခါကတဝ်လိဒ
		<i>Infinitum β.</i>	
<i>Infinitum 2.</i>	ခါဝ် စေ့ခါကတဝ် စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိဒ	စေ့ခါကတဝ်သီတ စေ့ခါကတဝ်သီဒ စေ့ခါကတဝ်သီဒ	စေ့ခါကတဝ်လိတ စေ့ခါကတဝ်လိဒ စေ့ခါကတဝ်လိဒ

INFINITIVVS.

<i>Præsens.</i>	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ
<i>Perfectum.</i>	ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ
<i>Infinitum α.</i>	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ
<i>Infinitum β.</i>	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ
<i>Futurum α.</i>	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ
<i>Futurum β.</i>	စေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ
<i>Paulo post fut.</i>	ကစေ့ခါကတဝ်ပုဗ္ဗိတ

DE VERBO PASSIVO. PARTICIPIVM.

59

Præsens.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

Perfectum.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

Infinitum α.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

Infinitum β.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

Futurum α.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

Futurum β.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

Mox futurum.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.

MEDIUM.

Præsens Indicativi.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.	ἔρχομαι.

Imperfectum.

ἔρχομαι	ἔρχομαι.	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.	ἔρχομαι.
ἔρχομαι	ἔρχομαι.	ἔρχομαι.

Præsens.

Perfectum.

Infinitum I.

Infinitum 2.

Futurum I.

Futurum 2.

Mox futurum.

Præsens.

Imperf.

	ἰφραζόμενος ἰφραζόμενα	ἰφραζέσθαι ἰφραζέσθε	ἰφραζέσθαι ἰφραζέσθε
Perfectum.	πέφραδα πεφράδαμην	πέφραδας πεφράδατον πεφράδατε	πέφραδε. πεφράδατον. πεφράδατε.
Plusquamperfectum.	ἰπεφράδειν ἰπεφράδειμην	ἰπεφράδεις ἰπεφράδειτον ἰπεφράδειτε	ἰπεφράδει. ἰπεφράδειτε. ἰπεφράδεισαν.
Infinitum I.	ἰφρασάμενος ἰφρασάμενον ἰφρασάμενα	ἰφράσω ἰφράσασθαι ἰφράσασθε	ἰφράσαιτο. ἰφρασάμενος. ἰφράσαντο.
Infinitum 2.	ἰφραδόμενος ἰφραδόμενον ἰφραδόμενα	ἰφράδω ἰφράδασθαι ἰφράδασθε	ἰφράδειτο. ἰφραδέμενος. ἰφράδοντο.
Futurum I.	φράσομαι φρασόμενος φρασόμενα	φράτῃ φράσεσθαι φράσεσθε	φράσεται. φράσεσθαι. φράσεταί.
Futurum 2.	φραδέμενος φραδέμενον φραδέμενα	φραδέῃ φραδέσθαι φραδέσθε	φραδέται. φραδέσθαι. φραδέταί.

IMPERATIVVS.

Præsens.	φράζε φράζεσθαι φράζεσθε	φραζέσθαι. φραζέσθαι. φραζέσθαι.
Perfectum.	πέφραδε πεφράδετον πεφράδετε	πεφραδέτω. πεφραδέτω. πεφραδέτω.
Infinitum I.	φράσαι	φρασάτω.

φρασάτω.

ἰσαδὸν
ἰσαδῆ

φρασσάδων.

φρασσάδωνται.

Infinitum β.

αδῆ
ἰδῆτον
ἰδῆσθαι

φραδῆσθαι.

φραδῆσθων.

φραδῆσθωνται.

Infinitum 2.

OPTATIVVS.

Præsens.

αζοίμην
αζοίμην
αζοίμην

φράζοιτο

φράζοιτον

φράζοισθαι

φράζοιτο.

φραζοίαντων

φράζοιντο.

Præsens.

Perfectum.

φράδιδιμι

πεφράδιδι

πεφράδιδιτον

πεφράδιδιτ

πεφράδιδι.

παραδιδίτων.

πεφράδιδιενται.

Perfectum.

Infinitum α.

αταίμην
αταίμην
αταίμην

φράτατο

φράτασθον

φράτασθαι

φράτατο.

φραταίσθων.

φράταιντο.

Infinitum 1.

Infinitum β.

αδίμην
αδίμην
αδίμην

φράδιδι

φράδιδισθον

φράδιδισθαι

φράδιδιτο.

φραδιδίσθων.

φράδιδιεντο.

Infinitum 2.

Futurum α.

ατοίμην
ατοίμην
ατοίμην

φράτοιτο

φράτοιτθον

φράτοισθαι

φράτοιτο.

φρατοίσθων.

φράτοιεντο.

Futurum 1.

Futurum β.

αδίμην
αδίμην
αδίμην

φραδιδίτο

φραδιδίσθον

φραδιδίσθαι

φραδιδίτο.

φραδιδίσθων.

φραδιδιεντο.

Futurum 2.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

φράζωμην
αζώμην
ζώμην

φράζη

φράζησθον

φράζησθαι

φράζηται.

φράζησθον.

φράζονται.

Præsens.

E.I.

Perfectum.

<i>Perfectum.</i>		<i>Perfectum.</i>	
<i>Perfectum.</i>	ἰαὶ περράδω	περράδης	περράδῃ.
	περράδοντος	περράδοντος	περράδοντος.
	περράδωμεν	περράδῃ	περράδωσι.
<i>Infinitum 1.</i>		<i>Infinitum α.</i>	
<i>Infinitum 1.</i>	ἰαὶ φράσωμεν	φράσῃ	φράσῃται.
	φρασωμένων	φράσονται	φράσονται.
	φρασωμένη	φράσῃ	φράσωται.
<i>Infinitum 2.</i>		<i>Infinitum β.</i>	
<i>Infinitum 2.</i>	ἰαὶ φράδωμεν	φράδῃ	φράδῃται.
	φραδωμένων	φράδονται	φράδονται.
	φραδωμένη	φράδῃ	φράδωται.

INFINITIVVS.

<i>Præsens.</i>	φράζονται.
<i>Perfectum.</i>	πεφραδῆται.
<i>Infinitum α.</i>	φράσονται.
<i>Infinitum β.</i>	φραδῆται.
<i>Futurum α.</i>	φράσονται.
<i>Futurum β.</i>	φραδεῖται.

PARTICIPIVM.

<i>Præsens.</i>		<i>Præsens.</i>	
<i>Præsens.</i>	ὁ φραζόμενος	τὸ φραζόμενον	τῷ φραζόμενῳ.
	ἡ φραζομένη	τὴ φραζομένην	τῇ φραζομένῃ.
	τὸ φραζόμενον	τὸ φραζόμενον	τῷ φραζόμενῳ.
<i>Perfectum.</i>		<i>Perfectum.</i>	
<i>Perfectum.</i>	ὁ πεφραδῶς	τὸ πεφραδῶς	τῷ πεφραδῶτι.
	ἡ πεφραδύα	τὴ πεφραδυῖα	τῇ πεφραδυῖᾳ.
	τὸ πεφραδῶς	τὸ πεφραδῶς	τῷ πεφραδῶτι.
<i>Infinitum 1.</i>		<i>Infinitum α.</i>	
<i>Infinitum 1.</i>	ὁ φραστόμενος	τὸ φραστόμενον	τῷ φραστόμενῳ.
	ἡ φρασταμένη	τὴ φρασταμένην	τῇ φρασταμένῃ.
	τὸ φραστόμενον	τὸ φραστόμενον	τῷ φραστόμενῳ.
<i>Infinitum 2.</i>		<i>Infinitum β.</i>	
<i>Infinitum 2.</i>	ὁ φραδόμενος	τὸ φραδόμενον	τῷ φραδόμενῳ.
	ἡ φραδυμένη	τὴ φραδυμένην	τῇ φραδυμένῃ.
	τὸ φραδόμενον	τὸ φραδόμενον	τῷ φραδόμενῳ.

Futurum α.

Futurum α.

φρασομένο	τῷ φρασομένῳ.
φρασομένη	τῇ φρασομένῃ.
πὺ φρασομένων	τῷ φρασομένῳ.

Futurum ι.

Futurum β.

φραδ' ἐμῆρος	τῷ φραδ' ἐμῆρῳ.
φραδ' ἐμῆρη	τῇ φραδ' ἐμῆρῃ.
πὺ φραδ' ἐμῆρων	τῷ φραδ' ἐμῆρῳ.

Futurum ζ.

QUARTA CONIVGATIO.

Præsens Indicativi.

τέλλω	τέλλεις	τέλλει.	Præsens
τέλλομαι	τέλλετον	τέλλετον.	
	τέλλετο	τέλλεσι.	

Imperfectum.

τέλλον	ἔτελλες	ἔτελλε.	Imperfectum
τέλλομαι	ἔτελλετον	ἔτελλέτις.	
	ἔτελλετο	ἔτελλον.	

Perfectum.

τέλῃ	ἔτελῃς	ἔτελῃ.	Perfectum
τέλῃμαι	ἔτελῃτον	ἔτελῃτον.	
	ἔτελῃτε	ἔτελῃσι.	

Plusquamperfectum.

τέλῃην	ἔτελῃεις	ἔτελῃει.	Plusquamperfectum
τέλῃομαι	ἔτελῃετον	ἔτελῃείτις.	
	ἔτελῃετο	ἔτελῃεσαν.	

Infinitivum α.

τέλλαι	ἔτελλας	ἔτελλε.	Infinitivum ι.
τέλλομαι	ἔτελλετον	ἔτελλάτις.	
	ἔτελλετ	ἔτελλαι.	

Infinitivum β.

τέλλον	ἔτελλες	ἔτελλε.	Infinitivum ζ.
τέλλομαι	ἔτελλετον	ἔτελλέτις.	
	ἔτελλετ	ἔτελλον.	

Futurum α.

τέλλω	τέλλεις	τέλλει.	Futurum ι.
τέλλομαι	τέλλετον	τέλλετον.	
	τέλλετο	τέλλεσι.	

E. z.

Futurum β.

Futurum 2. σιλήω
σιλήωμεν

Futurum β.
σιλήεις
σιλήειςτον
σιλήειςθε
σιλήει.
σιλήειτον.
σιλήεισθε.

IMPERATIVVS.

Præsens. σιλήε
σιλήετον
σιλήεθε

Præsens.
σιλήετω.
σιλήετων.
σιλήετωσαν.

Perfektum. ἔσιλκα
ἔσίλκετον
ἔσίλκεθε

Perfektum.
ἔσιλκίτω.
ἔσιλκίτων.
ἔσιλκίτωσαν.

Infinitum 1. σιλεῖν
σιλεῖσθαι
σιλεῖσθαι

Infinitum α.
σιλάτω.
σιλάτων.
σιλάτωσαν.

Infinitum 2. σιλεῖν
σιλεῖσθαι
σιλεῖσθαι

Infinitum β.
σιλέτω.
σιλέτων.
σιλέτωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens. σιλοίμην
σιλοίμην

Præsens.
σιλοίς
σιλοίτον
σιλοίθε
σιλοί.
σιλοίτιν.
σιλοίσθε.

Perfektum. ἔσίλκοιμι
ἔσίλκοιμι

Perfektum.
ἔσίλκοις
ἔσίλκοιτον
ἔσίλκοιθε
ἔσίλκοι.
ἔσίλκοίτιν.
ἔσίλκοισθε.

Infinitum 1. σιλεῖσθαι
σιλεῖσθαι

Infinitum α.
σιλάω
σιλάωτον
σιλάωθε
σιλάω.
σιλαίτιν.
σιλάωσθε.

Infinitum 2. σιλεῖσθαι

Infinitum β.
σιλέω
σιλέω.
σιλείν

σάλοιμθ	σάλοιτον	σαλοίτῳ.	
	σάλοιτε	σάλοις.	
	<i>Futurum α.</i>		
σάλοιμ	σάλοις	σαλοί.	<i>Futurum 1.</i>
σάλοιμθ	σάλοιτον	σαλοίτῳ.	
	σάλοιτ	σάλοις.	
	<i>Futurum β.</i>		
σάλοιμ	σάλοις	σαλοί.	<i>Futurum 2.</i>
σάλοιμθ	σάλοιτον	σαλοίτῳ.	
	σάλοιτε	σάλοις.	

SUBIUNCTIVVS

Præsens.

καὶ σέλω	σέλω	σέλω.	<i>Præsens.</i>
	σέλωντον	σέλωντον.	
σέλωμθ	σέλωτ	σέλωσι.	

Perfectum.

καὶ ἐσέλκω	ἐσέλκῃς	ἐσέλκῃ.	<i>Perfectum.</i>
	ἐσέλκοντον	ἐσέλκοντον.	
ἐσέλκωμθ	ἐσέλκοντε	ἐσέλκωσι.	

Infinitum α.

καὶ σείλω	σείλῃς	σείλῃ.	<i>Infinitum 1.</i>
	σείλωντον	σείλωντον.	
σείλωμθ	σείλωντ	σείλωσι.	

Infinitum β.

καὶ σάλω	σάλῃς	σάλῃ.	<i>Infinitum 2.</i>
	σάλωντον	σάλωντον.	
σάλωμθ	σάλωντ	σάλωσι.	

INFINITIVVS.

<i>Præsens.</i>	σέλλειν.
<i>Perfectum.</i>	ἐσέλκέναι.
<i>Infinitum α.</i>	σείλαι.
<i>Infinitum β.</i>	σάλειν.
<i>Futurum α.</i>	σελεῖν.
<i>Futurum β.</i>	σαλεῖν.

PARTICIPIVM.

Præsens.

Præsens. ὁ εἰλῶν
ἢ εἰλάσσει
τὸ εἰλῶν

Perfectum. ὁ ἐσελκὼς
ἢ ἐσελκυῖα
τὸ ἐσελκὼς

Infinitum 1. ὁ εἰλάει
ἢ εἰλάσσει
τὸ εἰλάει

Infinitum 2. ὁ σελῶν
ἢ σελέσει
τὸ σελῶν.

Futurum 1. ὁ σελῶν
ἢ σελέσει
τὸ σελέει

Futurum 2. ὁ σελῶν
ἢ σελέσει
τὸ σελέει

ἢ εἰλόντος.
ἢ σελέσει.
ἢ εἰλόντος.

Perfectum.

ἢ ἐσελκόντος.
ἢ ἐσελκυῖας.
ἢ ἐσελκόντος.

Infinitum α.

ἢ εἰλῶντος.
ἢ σελέσει.
ἢ εἰλῶντος.

Infinitum β.

ἢ σελόντος.
ἢ σελέσει.
ἢ σελόντος.

Futurum α.

ἢ σελέσει.
ἢ σελέσει.
ἢ σελέσει.

Futurum β.

ἢ σελέσει.
ἢ σελέσει.
ἢ σελέσει.

PASSIVUM.

Præsens Indicativi.

Præsens. εἰλόμην
σελλόμεθον
σελλόμεθα

εἰλῶ
σελλεῖσθον
σελλεῖσθε
εἰλῶνται.
σελλεῖσθον.
σελλεῖσθε.
εἰλῶνται.

Imperfectum.

Imperfect. ἐσελλόμεν
ἐσελλόμεθον
ἐσελλόμεθα

ἐσελλεῖ
ἐσελλεῖσθον
ἐσελλεῖσθε
ἐσελλεῖτο.
ἐσελλεῖσθον.
ἐσελλεῖσθε.

Perfectum.

Perfectum. ἐσελμην
ἐσελμην
ἐσελμην

ἐσελμην
ἐσελμην
ἐσελμην
ἐσελμην.
ἐσελμην.
ἐσελμην.

Plusquamperfectum.

ἐσελμην

ἔσται μέν	ἔσται σο	ἔσται το.	Plusquam-
ἔσται μέν ον	ἔσται στον	ἔσται στον.	perfe.
ἔσται μέν α	ἔσται σε	ἔσται μένοι εἶσι.	
	<i>Infinitivum α.</i>		
ἔσται δύν	ἔσται δης	ἔσται δη.	<i>Infinitivum 1.</i>
	ἔσται δη τον	ἔσται δη τίνω.	
ἔσται δη μέν ον	ἔσται δη τε	ἔσται δη εἶ.	
	<i>Infinitivum β.</i>		
ἔσται λω	ἔσται λης	ἔσται λη.	<i>Infinitivum 2.</i>
	ἔσται λη τον	ἔσται λη τίνω.	
ἔσται λη μέν ον	ἔσται λη τε	ἔσται λη εἶ.	
	<i>Futurum α.</i>		
ἔσται δη σο μέν ον	ἔσται δη σο	ἔσται δη σο η.	<i>Futurum 1.</i>
ἔσται δη σο μέν ον	ἔσται δη σο τον	ἔσται δη σο τον.	
ἔσται δη σο μέν α	ἔσται δη σο εἶ	ἔσται δη σο η.	
	<i>Futurum β.</i>		
ἔσται δη σο μέν ον	ἔσται δη σο	ἔσται δη σο η.	<i>Futurum 2.</i>
ἔσται δη σο μέν ον	ἔσται δη σο τον	ἔσται δη σο τον.	
ἔσται δη σο μέν α	ἔσται δη σο εἶ	ἔσται δη σο η.	
	<i>Paulo post fut.</i>		
ἔσται δη σο μέν ον	ἔσται δη σο	ἔσται δη σο η.	<i>Paulo post</i>
ἔσται δη σο μέν ον	ἔσται δη σο τον	ἔσται δη σο τον.	<i>sumum.</i>
ἔσται δη σο μέν α	ἔσται δη σο εἶ	ἔσται δη σο η.	

IMPERATIVVS.

Præsens.

ἔστω	ἔστω.	Præsens.
ἔστω ον	ἔστω τον.	
ἔστω εἶ	ἔστω εἶ.	

Perfectum.

ἔσται	ἔσται τον.	Perfectum.
ἔσται ον	ἔσται τον.	
ἔσται εἶ	ἔσται τον στω.	

Infinitivum α.

ἔσται δη τε	ἔσται δη τίνω.	<i>Infinitivum 1.</i>
ἔσται δη τον	ἔσται δη τίνω τον.	
ἔσται δη τε	ἔσται δη τίνω στω.	

Infinitivum β.

<i>Infinitum 2.</i>	στέλλω	στέλλω.
	στέλλον	στέλλον.
	στέλλει	στέλλωσιν.

OPTATIVVS.

<i>Præsens.</i>	στέλλοιμι	στέλλοιο	στέλλοιτο.
	στέλλοιμέν	στέλλοισθον	στέλλοισθην.
	στέλλοιμεθα	στέλλοισθε	στέλλοιντο.

<i>Perfectum.</i>	ἔσπελμος εἶμι	εἶης	εἶη.
	ἔσπελμοι εἶμεν	ἔσπελμος εἶητον	εἶήτιν.
		εἶητ	εἶησιν.

<i>Infinitum 1.</i>	σταθείω	σταθείης	σταθείη.
		σταθείητον	σταθείήτιν.
	σταθείμεν	σταθείητ	σταθείησιν.

<i>Infinitum 2.</i>	σταλείω	σταλείης	σταλείη.
		σταλείητον	σταλείήτιν.
	σταλείμεν	σταλείητ	σταλείησιν.

<i>Futurum 1.</i>	σταλῆσάμι	σταλῆσαιο	σταλῆσαιτο.
	σταλῆσάμεν	σταλῆσαισθον	σταλῆσαισθην.
	σταλῆσαιμεθα	σταλῆσαισθε	σταλῆσαιντο.

<i>Futurum 2.</i>	σταλήσάμι	σταλήσαι	σταλήσαιτο.
	σταλήσάμεν	σταλήσαισθον	σταλήσαισθην.
	σταλήσαιμεθα	σταλήσαισθε	σταλήσαιντο.

<i>Paulo post fut.</i>	ἰσταλσάμι	ἰστέλσαι	ἰστέλσαιτο.
	ἰσταλσάμεν	ἰστέλσαισθον	ἰσταλσάσθην.
	ἰσταλσάμεθα	ἰστέλσαισθε	ἰστέλσαιντο.

SVBIVNCTIVVS.

<i>Præsens.</i>	ἵνα στέλλωμαι	στέλλῃ	στέλληται.
	στέλλωμεν	στέλλησθον	στέλλησθον.
			στέλλομεθα

ἐλλόμεθα

ἐλθῶμεν

ἐλθόντες

Perfectum.

ἰσαλμύρος

ἰαὶ ὦ

ἦς ἦ.

Perfectum.

ἰσαλμύρω

ἦτον ἦτον.

ἰσαλμύρος

ὦμῳ ἦτε

ὦσι.

Infinitum α.

ἰαὶ εαλθῶ

εαλθῆς

εαλθῆ.

Infinit. I.

εαλθῶμῳ

εαλθῆτον

εαλθῆτες.

εαλθῆτε

εαλθῶσι.

Infinitum β.

ἰαὶ εαλῶ

εαλῆς

εαλῆ.

Infinitum 2.

εαλῶμῳ

εαλῆτον

εαλῆτες.

εαλῆτε

εαλῶσι.

INFINITIVVS.

Præsens.

ἐλλόμεθα.

Perfectum.

ἰεαλθῶ.

Infinitum α.

εαλθῶμεν.

Infinitum β.

εαλῶμεν.

Futurum α.

εαλθῆσιν.

Futurum β.

εαλῆσιν.

Paulo post futur.

ἰεαλθῶσιν.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ἰεαλμύρος

τῷ εαλμύρῳ.

Præsens.

ἡ εαλμύρη

τῇ εαλμύρῃ.

τὸ εαλμύρον

τῷ εαλμύρῳ.

Perfectum.

ἰἰεαλμύρος

τῷ ἰεαλμύρῳ.

Perfectum.

ἡ ἰεαλμύρη

τῇ ἰεαλμύρῃ.

τὸ ἰεαλμύρον

τῷ ἰεαλμύρῳ.

Infinitum α.

ἰεαλθῆς

τῷ εαλθῆντος.

Infinitum I.

ἡ εαλθῆσα

τῇ εαλθῆσας.

τὸ εαλθῆν

τῷ εαλθῆντος.

Infinitum β.

ἰεαλῆς

τῷ εαλῆντος.

Infinitum 2.

ἡ εαλῆσα

τῇ εαλῆσας.

τὸ εα.

τὸ γαλῶν

τῷ γαλῶνι τοι.

Futurum α.

Futurum 1.

ἰσαλῆσόμενος
ἢ ἰσαλῆσομένη
τὸ ἰσαλῆσομένοντῷ ἰσαλῆσομένῳ.
τῇ ἰσαλῆσομένῃ.
τῷ ἰσαλῆσομένῳ.

Futurum β.

Futurum 2.

ἰσαλῆσόμενος
ἢ ἰσαλῆσομένη
τὸ ἰσαλῆσομένοντῷ ἰσαλῆσομένῳ.
τῇ ἰσαλῆσομένῃ.
τῷ ἰσαλῆσομένῳ.

Paulo post futurum.

Paulo post
futurum.ἰῖσαλόμενος
ἢ ἰῖσαλσομένη
τῷ ἰῖσαλσόμενῳ.τῷ ἰῖσαλσομένῳ.
τῇ ἰῖσαλσομένῃ.
τῷ ἰῖσαλσομένῳ.

MEDIUM.

Præsens Indicativi.

Præsens.

σέλλομαι
σελλόμεθον
σελλόμεθασέλλῃ
σελλέσθον
σελλέσθεσέλλεσθαι.
σελλέσθον.
σελλέσθοντες.

Imperfectum.

Imperfect.

ἰσελλόμενῳ
ἰσελλόμεθον
ἰσελλόμεθαἰσελλε
ἰσελλέσθον
ἰσελλέσθεἰσελλετο.
ἰσελλέσθῳ.
ἰσελλέσθοντο.

Perfectum.

Perfectum.

ἰσολα
ἰσολαμῆνἰσολαε
ἰσολατον
ἰσολατεἰσολε.
ἰσολατεν.
ἰσολασι.

Plusquam perfectum.

Plusquam-
perfectum.ἰσόλει
ἰσόλειμῆνἰσόλειε
ἰσόλειτον
ἰσόλειτεἰσόλει.
ἰσολείτῳ.
ἰσόλεισαν.

Infinitivum α.

Infinitivum 1.

ἰσειλάμην
ἰσειλάμθον
ἰσειλάμθαἰσειλῶ
ἰσειλάσθον
ἰσειλάσθεἰσειλατο
ἰσειλάσθῳ.
ἰσειλάντο.

Infinitivum β.

Infinitivum 2.

ἰσαλόμην
ἰσαλόμθονἰσαλε
ἰσαλέσθονἰσαλετο.
ἰσαλέσθῳ.

ἰσταλόμηναι ἰσταλόμηναι ἰσταλόμηναι
Futurum α.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Futurum γ.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Futurum β.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Futurum 2.

IMPERATIVVS.

Præsens.

στάλε σταλέτω σταλέτω
Præsens.

Perfectum.

ἔσταλε ἔσταλετω ἔσταλετω
Perfectum.

Infinitivum α.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Infinitivum γ.

Infinitivum β.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Infinitivum 2.

OPTATIVVS.

Præsens.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Præsens.

Perfectum.

ἔσταλε ἔσταλετω ἔσταλετω
Perfectum.

Infinitivum α.

σταλέμεναι σταλέμεναι σταλέμεναι
Infinitivum γ.

	σελαίμβον σελαίμβει	σελαίβον σελαίβει <i>Infinitum β.</i>	σελαίβω. σελαίβῃτο.
<i>Infinitum 2.</i>	σελοίμην σελοίμηνον σελοίμηναι	σελοίω σελοίωον σελοίωει	σελοίωτο. σελοίωοντο. σελοίωοντο.
<i>Futurum 1.</i>	σελοίμην σελοίμηνον σελοίμηναι	σελοίω σελοίωον σελοίωει	σελοίωτο. σελοίωοντο. σελοίωοντο.
<i>Futurum 2.</i>	σελοίμην σελαίμβον σελαίμβει	σελοίω σελοίωον σελοίωει	σελοίωτο. σελοίωοντο. σελοίωοντο.

SUBIUNCTIVVS.

	ἰαὶ σέλωμαι σελωμένον σελωμέναι	σέλω σέλωσθον σέλωθαι	σέλωται. σέλωσθοντο. σέλωσθαιτο.
<i>Præfens.</i>			
<i>Perfectum</i>	ἰαὶ ἐσέλω ἐσέλωμαι	ἐσέλῃ ἐσέλῃσθον ἐσέλῃται	ἐσέλῃται. ἐσέλῃσθοντο. ἐσέλῃσθαιτο.
<i>Perfectum</i>			
<i>Infinitum 1.</i>	ἰαὶ σείλωμαι σελωμένον σελωμέναι	σείλω σείλωσθον σείλωθαι	σείλωται. σείλωσθοντο. σείλωσθαιτο.
<i>Infinitum 2.</i>	ἰαὶ σείλωμαι σελωμένον σελωμέναι	σείλω σείλωσθον σείλωθαι	σείλωται. σείλωσθοντο. σείλωσθαιτο.

INFINITIVVS.

<i>Præfens.</i>	σείλωσθαι.
<i>Perfectum.</i>	ἐσέλαισθαι.
<i>Infinitum α.</i>	σελαίωσθαι.
<i>Infinitum β.</i>	σελαίωσθαι.
<i>Futurum α.</i>	σελαίωσθαι.

Ἐπιπύπυ β.

σαλῶδω.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ὁ σελῶδμος
ἡ σελῶδμήν
τὸ σελῶδμον

τῷ σελῶδμῳ.
τῇ σελῶδμῳ.
τῷ σελῶδμῳ.

Perfektum.

ὁ σελῶδς
ἡ σελῶδία
τὸ σελῶδς

τῷ σελῶδῳ.
τῇ σελῶδῳ.
τῷ σελῶδῳ.

Infinitivum α.

ὁ σελῶδμος
ἡ σελῶδμήν
τὸ σελῶδμον

τῷ σελῶδμῳ.
τῇ σελῶδμῳ.
τῷ σελῶδμῳ.

Infinitivum β.

ὁ σελῶδμος.
ἡ σελῶδμήν
τὸ σελῶδμον

τῷ σελῶδμῳ.
τῇ σελῶδμῳ.
τῷ σελῶδμῳ.

Ἐπιπύπυ α.

ὁ σελῶδμος
ἡ σελῶδμήν
τὸ σελῶδμον

τῷ σελῶδμῳ.
τῇ σελῶδμῳ.
τῷ σελῶδμῳ.

Ἐπιπύπυ β.

ὁ σελῶδμος
ἡ σελῶδμήν
τὸ σελῶδμον

τῷ σελῶδμῳ.
τῇ σελῶδμῳ.
τῷ σελῶδμῳ.

Præsens.

Perfektum.

Infinitivum I.

Infinitivum 2.

Ἐπιπύπυ I.

Ἐπιπύπυ 2.

DE VERBIS CONTRACTIS.

VERBA tertiæ coniugationis in *ω, αω, οω* in præsentī & imperfecto contrahuntur. Fitque in *ω* generalis semper cōtractio. At in *αω οω* non item.

Porrò in *αω* longa sequente *ει η vel ι*

ut *ει α* contractio. *οι υ, ιδ φ ω.*

In

In οω sequente ει η vel η, in οι præter χρυσειν χρυσου.
Cæterū per singulos modos breuiter perstringemus.

INDICATIVVS.

Præsens.

Facio.	ποιῶ ὦ	ποιῇς εἰς	ποιεῖ εἰ.
	ποιῶμεν ἑμῶ	ποιέτον εἶτον	ποιέτον εἶτον.
		ποιέτε εἴτε	ποιέτω ἑστί.

Imperfectum.

Faciebam.	ἰποιῶν ὦν	ἰποιῇς εἰς	ἰποιεῖ εἰ; vel Ionice
	ποιῶσα.		
	ἰποιῶμεν ἑμῶ	ἰποιέτον εἶτον	ἰποιεῖ τῶ εἶτῶ
		ἰποιέτε εἴτ	ἰποιῶν οἶω.

Perfectum.

Feci.	πεποίηκα	πεποίηκας	πεποίηκα.
	πεποίηκαμεν	πεποίηκατον	πεποίηκατον.
		πεποίηκατε	πεποίηκασι.

Plusquamperfectum.

Feceram.	ἰπεποίηκειν	ἰπεποιήκεις	ἰπεποιήκει.
	ἰπεποιήκειμεν	ἰπεποιήκειτον	ἰπεποιήκει τῶ
		ἰπεποιήκειτε	ἰπεποιήκεισαν.

Infinitum α.

Feci.	ἰποιήσθαι	ἰποιήσας	ἰποιήσθαι.
	ἰποιήσασθαι	ἰποιήσαστον	ἰποιήσαστῶ
		ἰποιήσατε	ἰποιήσαν.

Finitum α.

Faciam.	ποιήσω	ποιήσῃς	ποιήσῃ.
	ποιήσωμεν	ποιήσετον	ποιήσετον.
		ποιήσετ	ποιήσασθαι.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Fac.	ποιεῖ ποιεῖ	ποιεῖτω ποιεῖτω.
	ποιέτον ποιεῖτον	ποιεῖτων ποιεῖτων.
	ποιέτε ποιεῖτε	ποιεῖτωε ποιεῖτωε.

Perfectum.

Facito in.	πεποίηκα	πεποίηκάτω.
	πεποίηκατον	πεποίηκάτων.
	πεποίηκατ	πεποίηκάτωε.

Infinitum

Infinitum a.

ποιήσον
ποιήσῃς
ποιήσῃτω

ποιήσάτω.
ποιήσάτων.
ποιήσάτωσθε.

Facito in.

OPTATIVVS.

Præsens.

ποιήμι οἶμι

ποιήοις οἶς

ποιήοι οἶ.

Facerem.

ποιήοιτον οἶτον

ποιήοιτων οἶτων.

ποιήμι οἶμι

ποιήοιτε οἶτ

ποιήοισιν οἶσιν.

Attice seu Æolice ποιήοιμι οἶνε. Dorice ποιήοιμι οἶνε, &c.

Perfectum.

πεποιήκαμι

πεποιήκοις

πεποιήκοι.

Fecissem.

πεποιήκοιτον

πεποιήκοιτων.

πεποιήκαμι

πεποιήκοιτ

πεποιήκοισιν.

Infinitum a.

ποιήσαιμι

ποιήσαις

ποιήσαι.

Fecissem.

ποιήσαιτον

ποιήσαιτων.

ποιήσαιμι

ποιήσαιτ

ποιήσαισιν.

Futurem a.

ποιήσοιμι

ποιήσοις

ποιήσοι.

Faciam.

ποιήσοιτον

ποιήσοιτων.

ποιήσοιμι

ποιήσοιτε

ποιήσοισιν.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

ποιήω οἶω

ποιήῃς οἶς

ποιήῃ ποιῷ.

Si faciam.

ποιήεντων οἶτων

ποιήεντων οἶτων.

ποιήωμι οἶωμι

ποιήεντε οἶτ

ποιήεσσι οἶσι.

Perfectum.

πεποιήκω

πεποιήκης

πεποιήκη.

Cū fecerim.

πεποιήκητον

πεποιήκητων.

πεποιήκωμι

πεποιήκητ

πεποιήκωσι.

Infinitum a.

ποιήσω

ποιήσῃς

ποιήσῃ

Si fecero.

ποιήσωντων

ποιήσωντων.

ποιήσωμι

ποιήσωντ

ποιήσωσι.

INFI-

SECUNDA PARS INFINITIVVS.

Præsens.

Facere.	ποιεῖν	ποιεῖν	Dorice ποίει. Ἄε.
	lice ποίλω.		
Fecisse.	Perfectum.	πεποίηκέναι.	
Fecisse.	Infinitum α.	ποίησαι.	
Factum ire.	Futurum α.	ποιήσειν.	

PARTICIPIVM.

Præsens.

Hic faciens.	ὁ ποίειν	ποιῶν	τῷ ποίοντος ποιούντος
	ἡ ποίεισα	ποιούσα	τῇ ποίεισας ποιούσας.
	τὸ ποίειν	ποιούμιν	τῷ ποίοντος ποιούντος.

Perfectum.

Qui fecit.	ὁ πεποίηκός	τῷ πεποίηκός.
	ἡ πεποίηκυία	τῇ πεποίηκυίας.
	τὸ πεποίηκός	τῷ πεποίηκός.

Infinitum α.

Qui fecit.	ὁ ποιήσας	τῷ ποιήσαντος
	ἡ ποιήσασα	τῇ ποιήσας.
	τὸ ποιήσας	τῷ ποιήσαντος.

Futurum α.

Facturus.	ὁ ποιήσων	τῷ ποιήσοντας.
	ἡ ποιήσασα	τῇ ποιήσους.
	τὸ ποιήσων	τῷ ποιήσοντας.

PASSIVVM.

Præsens Indicativi.

Fio.	ποιέομαι	εἰμαι	πίειν	ποιῆ	ποιέσται	εἴται.
	ποιέομαι	οὐμαι	ποιέει	εἴδω	ποιέει	εἴδω.
	ποιέομαι	οὐμαι	ποιέει	εἴδω	ποιέει	οὐται.

Imperfectum.

Fiebam.	ἐποιέομαι	ἐμειν	ἐποιέει	ἐποιεῖ	ἐποιέετο	εἴτε.
	ἐποιέομαι	οὐμειν	ἐποιέει	εἴδω	ἐποιέει	εἴδω.
	ἐποιέομαι	οὐμειν	ἐποιέει	εἴδω	ἐποιέει	οὐται.

Perfectum.

Factus sum.	πεποίημαι	πεποίηται	πεποίηται.
	πεποίημαι	πεποίηται	πεποίηται.

DE VERBO CONTRAC. 77

πεποιήμυα
πεποιήαυ.

πεποιήσθε

πεποιήτω, Ionicè

Plusquamperfectum.

ἔπεποιήμην
ἔπεποιήμην
ἔπεποιήμυα
ἔπεποιήατο.

ἔπεποιήσθην
ἔπεποιήσθην
ἔπεποιήσθε

ἔπεποιήτο.
ἔπεποιήθην.
ἔπεποιήτω, Ionicè

Factus fue-
ram.

Infinitum α.

ἔποιήην
ἔποιήημι

ἔποιήησθην
ἔποιήησθην

ἔποιήη.
ἔποιήηθην.
ἔποιήησται.

Factus fui.

Futurum α.

ποιήησομαι
ποιήησέμεθα
ποιήησόμεθα

ποιήησθην
ποιήησέσθην
ποιήησέσθε

ποιήησται.
ποιήησέσθην
ποιήησται.

Fiam.

Paulo post futurum.

πεποιήσομαι
πεποιήσέμεθα
πεποιήσόμεθα

πεποιήσθην
πεποιήσέσθην
πεποιήσέσθε

πεποιήσται.
πεποιήσέσθην.
πεποιήσται.

Mox fiam.

IMPERATIVVS.

Præsens.

ποιε ποιε
ποιεσθον εἰσθον
ποιεσθε εἰσθε

ποιεσθω εἰσθω.
ποιεσθων εἰσθων.
ποιεσθωσται εἰσθωσται.

Fi non dici-
tur sed fias.

Perfectum.

πεποιήσθην
πεποιήσθην
πεποιήσθε

πεποιήσθην.
πεποιήσθων.
πεποιήσθωσται.

Ficite.

Infinitum α.

ποιήητω
ποιήητω
ποιήητω

ποιήητω.
ποιήητων.
ποιήητωσται.

Ficite.

OPTATIVVS.

Præsens.

ποιέαιμι οἶμι
ποιέαιμι οἶμι

ποιέαιμι οἶμι
ποιέαιμι οἶμι

ποιέαιτο οἶτο.
ποιέαιτο οἶτο.

Fierem.

F. I.

ποιέαιμι

	ποιεῖμίμην οἰμῖν	ποιεῖσθε οἶδε	ποιεῖσθε οἶτε.
		Perfectum.	
<i>Factus essem.</i>	πεποιήμην πεποιήμην πεποιήμην	πεποιήθ πεποιήσθον πεποιήσθε	πεποιήτο. πεποιήσθην. πεποιήσθε.
		Infiniunt α.	
<i>Factus essem.</i>	ποινθεῖν ποινθεῖσθον ποινθεῖσθην	ποινθεῖν ποινθεῖσθον ποινθεῖσθην	ποινθεῖν. ποινθεῖσθην. ποινθεῖσθην.
		Fuierunt α.	
<i>Fiam.</i>	ποινθεῖν ποινθεῖσθον ποινθεῖσθην	ποινθεῖν ποινθεῖσθον ποινθεῖσθην	ποινθεῖν. ποινθεῖσθην. ποινθεῖσθην.
		Mox fuierunt.	
<i>Mox fiam.</i>	πεποινθεῖν πεποινθεῖσθον πεποινθεῖσθην	πεποινθεῖν πεποινθεῖσθον πεποινθεῖσθην	πεποινθεῖν. πεποινθεῖσθην. πεποινθεῖσθην.

SUBIUNCTIVVS.

		Præsens.	
<i>Si fierem</i>	εἰ ποιεῖμην ὡμην ποινθεῖμην ὡμην ποινθεῖμην ὡμην	ποιεῖν ποιῇ ποινθεῖν ποινθεῖν. ποινθεῖν ποινθεῖν.	ποινθεῖν ποιῇ. ποινθεῖν ποινθεῖν. ποινθεῖν ποινθεῖν.
		Perfectum.	
<i>Si factus fu- erim.</i>	εἰ πεποινθεῖμην πεποινθεῖμην πεποινθεῖμην	πεποινθεῖν πεποινθεῖσθον πεποινθεῖσθην	πεποινθεῖν. πεποινθεῖσθον. πεποινθεῖσθην.
		Infiniunt α.	
<i>Si factus fu- ero.</i>	εἰ ποινθεῖν ποινθεῖσθον	ποινθεῖν ποινθεῖσθον ποινθεῖσθην	ποινθεῖν. ποινθεῖσθον. ποινθεῖσθην.

INFINITIVVS.

<i>Fieri.</i>	Præsens.	ποιεῖν ποιῇ.
<i>Factū fuisse.</i>	Perfectum.	πεποινθεῖν.
<i>Fieri.</i>	Infiniunt α.	ποινθεῖν.
<i>Factum iri.</i>	Fuierunt α.	ποινθεῖσθον.
<i>Mox factum iri.</i>	Mox fuierunt.	πεποινθεῖσθον.

DE VERBO CONTRAC. 79

PARTICIPIVM.

Præsens.

ὁ ποιῶν ἔμῳς ἢ ποιῶν ποιοῦν.
ἡ ποιῶσα ἔμῳς ἢ ποιῶσα ποιοῦσα.
τὸ ποιῶν ἔμῳς ἢ ποιῶν ποιοῦν.

Ficiens.

Perfectum.

ὁ πεποιῶν ἔμῳς ἢ πεποιῶν.
ἡ πεποιῶσα ἔμῳς ἢ πεποιῶσα.
τὸ πεποιῶν ἔμῳς ἢ πεποιῶν.

Hic factus.

Infinitum α.

ὁ ποιῶν ἐστὶν ἔμῳς ἢ ποιῶν ἐστὶν.
ἡ ποιῶσα ἐστὶν ἔμῳς ἢ ποιῶσα ἐστὶν.
τὸ ποιῶν ἐστὶν ἔμῳς ἢ ποιῶν ἐστὶν.

Qui factus est.

Futurum α.

ὁ ποιῶν ἐσόμενος ἔμῳς ἢ ποιῶν ἐσόμενος.
ἡ ποιῶσα ἐσόμενος ἔμῳς ἢ ποιῶσα ἐσόμενος.
τὸ ποιῶν ἐσόμενος ἔμῳς ἢ ποιῶν ἐσόμενος.

Hic faciendus.

Mox futurum.

ὁ πεποιῶν ἐσόμενος ἔμῳς ἢ πεποιῶν ἐσόμενος.
ἡ πεποιῶσα ἐσόμενος ἔμῳς ἢ πεποιῶσα ἐσόμενος.
τὸ πεποιῶν ἐσόμενος ἔμῳς ἢ πεποιῶν ἐσόμενος.

Mox faciendus.

MEDIVM.

Præsens Indicativi.

ποιῶμαι ἔμῳς ποιῶ ποιεῖ ποιεῖς ποιεῖς εἶ.
ποιῶμεθα ἔμῳς ποιεῖσθε ποιεῖσθε ποιεῖσθε εἶ.
ποιῶνται ἔμῳς ποιεῖται ποιεῖται ποιεῖται εἶ.

Facio vel fio.

Imperfectum.

ἐποιῶν ἔμῳς ἐποιῶν ἐποιῶν εἶ.
ἐποιῶσα ἔμῳς ἐποιῶσα ἐποιῶσα εἶ.
ἐποιῶνται ἔμῳς ἐποιῶνται ἐποιῶνται εἶ.

Fac vel fiebam.

Infinitum α.

ἐποιῶν ἐμῳς ἐποιῶν ἐποιῶν εἶ.
ἐποιῶσα ἐμῳς ἐποιῶσα ἐποιῶσα εἶ.
ἐποιῶνται ἐμῳς ἐποιῶνται ἐποιῶνται εἶ.

Infinitum i.

Futurum α.

ποιήσομαι ἔμῳς ποιήσω ποιήσω ποιεῖ ποιεῖς ποιεῖς εἶ.

Futurum i.

F.2.

ποιήσεται

TI.

ποιήσωμεν
ποιήσμεν

ποιήσῃς
ποιήσῃ

ποιήσῃς
ποιήσῃ.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Fac vel fias.

ποιεῖς ποιεῖ
ποιήσῃς εἰσῇς
ποιήσῃς εἰσῇς

ποιήσῃς εἰσῇς.
ποιήσῃς εἰσῇς.
ποιήσῃς εἰσῇς.

Infinitum α.

Infinitum I.

ποιήσῃς
ποιήσῃς
ποιήσῃς

ποιήσῃς.
ποιήσῃς.
ποιήσῃς.

OPTATIVVS.

Præsens.

Facerem vel fierem.

ποιήσωμεν οἰήσωμεν
ποιήσωμεν οἰήσωμεν
ποιήσωμεν οἰήσωμεν

ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.

ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.

Infinitum α.

Infinitum I.

ποιήσωμεν
ποιήσωμεν
ποιήσωμεν

ποιήσωμεν
ποιήσωμεν
ποιήσωμεν

ποιήσωμεν.
ποιήσωμεν.
ποιήσωμεν.

Futurum α.

Futurum I.

ποιήσωμεν
ποιήσωμεν
ποιήσωμεν

ποιήσωμεν
ποιήσωμεν
ποιήσωμεν

ποιήσωμεν.
ποιήσωμεν.
ποιήσωμεν.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

Si faciam vel si fierem.

ποιήσωμεν οἰήσωμεν
ποιήσωμεν οἰήσωμεν
ποιήσωμεν οἰήσωμεν

ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.

ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.
ποιήσωμεν οἰήσωμεν.

Infinitum α

Infinitum I.

ποιήσωμεν
ποιήσωμεν
ποιήσωμεν

ποιήσωμεν
ποιήσωμεν
ποιήσωμεν

ποιήσωμεν.
ποιήσωμεν.
ποιήσωμεν.

INFINITIVVS.

Facere,

Præsens.

ποιήσῃς εἰσῇς.

Infinitum α.

Infinitum α. ποιήσασθαι.

Futurum α. ποιήσεσθαι.

vel fieri.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ὁ ποιῶν ποιῶντι ποιῶντι κληῖν.

ἡ ποιῶντι ποιῶντι ποιῶντι κληῖν.

τὸ ποιῶντι ποιῶντι ποιῶντι κληῖν.

Hic faciens
vel fiens.

Infinitum α.

ὁ ποιῶν ποιῶντι ποιῶντι κληῖν.

ἡ ποιῶντι ποιῶντι ποιῶντι κληῖν.

τὸ ποιῶντι ποιῶντι ποιῶντι κληῖν.

Infinitum Γ.

Futurum α.

ὁ ποιήσας ποιήσας ποιήσας κληῖν.

ἡ ποιήσας ποιήσας ποιήσας κληῖν.

τὸ ποιήσας ποιήσας ποιήσας κληῖν.

Futurum Γ.

INDICATIVVS.

Præsens.

βοᾷ ὦ
rice βοῆς βοῆ.)

βοᾷτε ἄς

βοᾷτε βοᾷ, (vel Do- Clamo.

βοᾷντι ὦντι

βοᾷτον ἄτον

βοᾷτον ἄτον.

βοᾷτε ἄτ

βοᾷτε ὦν.

Imperfectum.

ἔβοον ἔβοον

ἔβοατε ἔβοατε

ἔβοατε ἔβοατε

Clamabam.

ἔβοοντι ὦντι

ἔβοοντον ἄτον

ἔβοοντον ἄτον.

ἔβοοτε ἄτ

ἔβοοτε ἔβοον.

Perfectum.

βέβηκα

βέβηκατε

βέβηκατε

Clamaui.

βέβηκατι

βέβηκατον

βέβηκατον.

βέβηκατε

βέβηκατε.

Plusquamperfectum.

ἔβέβηκα

ἔβέβηκατε

ἔβέβηκατε

Clamaueram.

ἔβέβηκατι

ἔβέβηκατον

ἔβέβηκατον.

ἔβέβηκατε

ἔβέβηκατεσαν.

Infinitum α.

ἔβηναι

ἔβηναι

ἔβηναι.

Clamaui.

ἔβηναιτον

ἔβηναιτον.

	ἰβόησαι μὲν	ἰβόησαι	ἰβόησαι.
		<i>Futurum a.</i>	
<i>Clamabo.</i>	βόησιν	βόησιν	βόησιν.
		βόησιν	βόησιν.
	βόησιν μὲν	βόησιν	βόησιν.

IMPERATIVVS.

Præsens.

<i>Clama.</i>	βόηε βόηε	βόητω βόητω.
	βόηετον βόηετον	βόηετων βόηετων.
	βόηετ βόηετ	βόηετωσαν βόηετωσαν.

Perfectum.

<i>Clamato m.</i>	βέβόηκα	βέβόηκῃς.
	βέβόηκατον	βέβόηκῃτων.
	βέβόηκατ	βέβόηκῃτωσαν.

Infinitum a.

<i>Clamato m.</i>	βόησον	βόησάτω.
	βόησιν	βόησῃτων.
	βόησιν	βόησῃτωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens.

<i>Clamarem.</i>	βόηοιμι ὦμι	βόηοις βόηοις	(Æolicè
	βόηοιμι βόηοις	βόηοις βόηοις	βόηοις βόηοις.
	ab ἰβόη)	βόηοιμι βόηοις	βόηοις βόηοις.
	βόηοιμι μὲν	βόηοις μὲν	βόηοις μὲν.

Perfectum.

<i>Clamavissem.</i>	βεβόηκοιμι	βεβόηκῃς	βεβόηκῃς.
		βεβόηκοιτον	βεβόηκῃτων.
	βεβόηκοιμι μὲν	βεβόηκοιτ	βεβόηκῃται.

Infinitum a.

<i>Clamavissem.</i>	βόησαιμι	βόησαις	βόησαις.
		βόησαιτον	βόησαιτῃων.
	βόησαιμι μὲν	βόησαιτ	βόησαιται.

Futurum a.

<i>Clamem.</i>	βόησοιμι	βόησοις	βόησοις.
----------------	----------	---------	----------

βόησοις.

βοήσσιμδμ

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

Εορτάσιμος σάββατο

Perfectum.

Εξοήκωμυ

Infinitum α.

Εοήσωμεν

INFINITIVVS.

Præsens.

Perfectum.

Infinitum &

Библиотечка

PARTICIPIVM.

Præsens.

இசுலாமிய சமயம்

Trinidad, C. 1901

10 000000 000000

Perfectum.

66601100

и Свблхуіа

τὸ ἐξουκλὸν

Infinitem a.

ἰσοήσας

Futurum a.

ἡ Γένεσιν

F.4.

PAS-

Hic clama-
torius.

SECUNDA PARS PASSIVUM.

Præsens Indicativi.

Clamor.

βοᾶσθαι ὡμᾶν

βοᾶν βοᾶ

(& βοᾶ Doricè,

βοᾶν Ionicè.

Vel βοᾶσθαι Doricè, sicut κοιμᾶσθαι apud Pind. Et γαυχᾶσθαι gloriaris, apud D. Paulum.)

βοᾶσθαι, βοᾶται.

βοᾶσθαι ὡμᾶν

βοᾶσθαι ὡμᾶν

βοᾶσθαι ὡμᾶν.

βοᾶσθαι ὡμᾶν

βοᾶσθαι ὡμᾶν

βοᾶσθαι ὡμᾶν.

Imperfectum.

Clamabar.

ἑβοᾶμην ὡμην

ἑβοᾶν ἑβοᾶ

ἑβοᾶντο ἑβοᾶντο.

ἑβοᾶμην ὡμην

ἑβοᾶσθαι ὡμην

ἑβοᾶσθαι ὡμην.

ἑβοᾶμην ὡμην

ἑβοᾶσθαι ὡμην

ἑβοᾶσθαι ὡμην.

Perfectum.

Clamatus sum.

ἑβόημαι

ἑβόησαι

ἑβόηται.

ἑβόημαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόημαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

Plusquamperfectum

Clamatus fueram.

ἑβόημι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόημι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόημι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

Infinitum α.

Clamatus fui.

ἑβόηην

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

Futurum α.

Clamabor.

ἑβόησομαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόησομαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόησομαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

Mox futurum.

Mox clamabor.

ἑβόησομαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόησομαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

ἑβόησομαι

ἑβόησθαι

ἑβόησθαι.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Clamare.

βοᾶν βοᾶ

βοᾶσθαι βοᾶσθαι.

βοᾶσθαι βοᾶσθαι

βοᾶσθαι βοᾶσθαι.

βοᾶσθαι βοᾶσθαι

βοᾶσθαι βοᾶσθαι.

Perfectum

Perfectum.

βελόντο
βελόντων
βελόντα

βελόντων.
βελόντων.
βελόντων.

Infinitum α.

βελόντω
βελόντων.
βελόντ.

βελόντω.
βελόντων.
βελόντων.

Clamator III.

Clamator III.

OPTATIVVS.

Præfens.

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

Clamaver.

Perfectum.

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

Clamatus
essem.

Infinitum α.

βελόντω
βελόντων
βελόντ.

βελόντω
βελόντων
βελόντ.

βελόντω
βελόντων
βελόντ.

Clamaver.

Futurum α.

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

Clamer.

Mox futurum.

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

Mox clamer.

SVBIVNCTIVVS.

Præfens.

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

Si clamaver.

Perfectum.

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

βελόντω
βελόντων
βελόντα

Si clamatus
fuerim.

	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον
	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον

Si clamatus
fuero.

INFINITIVVS.

Clamari.	Præsens.	βελονήμιον βελονήμιον.
Clamari esse.	Perfectum.	βελονήμιον.
Clamas, esse.	Infinitum α.	βελονήμιον.
Clamari iri.	Futurum α.	βελονήμιον.
Mox clama-	Mox futurum.	βελονήμιον.
sum iri.		

PARTICIPIVM.

Qui clama-	Præsens.	βελονήμιον βελονήμιον	τὸ βελονήμιον βελονήμιον.
tur.			
Hic clama-	Perfectum.	βελονήμιον	τὸ βελονήμιον.
tur.			
Hic clamatus	Infinitum α.	βελονήμιον	τὸ βελονήμιον.
Hic claman-	Futurum α.	βελονήμιον	τὸ βελονήμιον.
du.			
Mox clamā-	Mox futurum.	βελονήμιον	τὸ βελονήμιον.
du.			

MEDIVM.

Clamo vel	Præsens Indicativi.	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον.
clamo.			
Clamabam	Imperfectum.	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον.
vel clamabar.			
Infinit. I.	Infinitum α.	βελονήμιον βελονήμιον	βελονήμιον βελονήμιον.

DE VERBO CONTRACTO. 87

ἰβονοῦμαι ἰβονοῦμαι ἰβονοῦμαι.

ἰβονοῦμαι

ἰβονοῦμαι.

Futurum a.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

Futurum i.

IMPERATIVVS.

Præsens.

βονοῦμαι

βονοῦμαι βονοῦμαι.

βονοῦμαι αἰσιν

βονοῦμαι βονοῦμαι.

βονοῦμαι αἰσιν

βονοῦμαι αἰσιν.

Infinitum a.

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

Clama, vel clamare.

Infinitum i.

OPTATIVVS.

Præsens.

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι βονοῦμαι

βονοῦμαι βονοῦμαι.

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι ἡμῶν.

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι ἡμῶν.

Infinitum a.

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

Clamarē vel Clamarer.

Infinitum i.

Futurum a.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

Futurum i.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι βονοῦμαι

βονοῦμαι αἰσιν.

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι αἰσιν

βονοῦμαι αἰσιν.

βονοῦμαι ἡμῶν

βονοῦμαι αἰσιν

βονοῦμαι αἰσιν.

Infinitum a.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

βονοῦμαι

βονοῦμαι

βονοῦμαι.

Si clamē, vel si clamarer.

Infinitum i.

βονοῦμαι

βοησωμεν

βοήσῃ

βοήσων.

INFINITIVVS.

Clamare vel
mari.

Præsens.

βοάειναι αἰναι.

Infinitum α.

βοήσῃναι.

Futurum α.

βοήσῃναι.

PARTICIPIVM.

Hic clamans
vel qui cla-
matur.

ὁ βοῶν μένος αἰ μένος

ἢ βοῶν μένῃ αἰ μένῃ

τὸ βοῶν μένον αἰ μένον

Præsens.

Infinitum α.

ὁ βοῶν μένος

ἢ βοῶν μένῃ

τὸ βοῶν μένον.

Infinitum I.

Futurum α.

Futurum I.

ὁ βοῶν μένος

ἢ βοῶν μένῃ

τὸ βοῶν μένον.

INDICATIVVS.

Præsens.

Inauro.

χρυσός χρυσά

χρυσός σὺς

χρυσάει χρυσά.

χρυσός μένος αἰ μένος

χρυσός σὺς

χρυσάει χρυσά.

Inaurabam

Imperfectum.

ἐχρυσόην ἐχρυσάην

ἐχρυσόεις ὕσας

ἐχρυσάει ἐχρυσά.

ἐχρυσός μένος αἰ μένος

ἐχρυσόεις ὕσας

ἐχρυσάει χρυσά.

Perfectum.

Inauravi.

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην.

ἐχρυσάην μένος

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην.

Inauraverā.

Plusquamperfectum

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην.

ἐχρυσάην μένος

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην.

Infinitum α.

Inauravi

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην.

ἐχρυσάην μένος

ἐχρυσάην

ἐχρυσάην.

Futurum α.

Inaurabo.

χρυσάσω

χρυσάσῃς

χρυσάσῃ.

χρυσάσῃς

χρυσάσῃς.

χρυσά.

χρυσώσμεν

χρυσώσῃ

χρυσώσῃσι.

IMPERATIVVS.

Præsens.

χρυσέ

χρυσέτω χρυσέτω.

Inaura.

χρυσέτω σὺ τον

χρυσέτων ἔτων.

χρυσέτω ἔ

χρυσέτωσαν ἔτωθ.

Perfectum.

κεχρυσά

κεχρυσάκω.

Inaurato tu.

κεχρυσάκω τον

κεχρυσάκων.

κεχρυσάκω

κεχρυσάκωθ.

Infinitum α.

χρυσώσων

χρυσώσάτω.

Inaurato in.

χρυσώσων τον

χρυσώσάτων.

χρυσώσῃ

χρυσώσάτωθ.

OPTATIVVS.

Præsens.

χρυσόιμι χρυσόιμι

χρυσόις χρυσόις

χρυσόι χρυσόι.

Inaurarem.

χρυσόι τον οἶ τον

χρυσόι τίς οἶ τίς.

χρυσόιμι σὺ ἔμι

χρυσόις σὺ ἔς

χρυσόις σὺ ἔς.

Perfectum.

κεχρυσάκοιμι

κεχρυσάκοις

κεχρυσάκοι.

Inauravisset.

κεχρυσάκοι τον

κεχρυσάκοι τίς.

κεχρυσάκοιμι

κεχρυσάκοις

κεχρυσάκοις.

Infinitum α.

χρυσώσαιμι

χρυσώσαις

χρυσώσαι.

Inauravisset.

χρυσώσαι τον

χρυσώσαι τίς.

χρυσώσαιμι

χρυσώσαις

χρυσώσαις.

Finium α.

χρυσώσοιμι

χρυσώσοις

χρυσώσοι.

Inaurarem.

χρυσώσοι τον

χρυσώσοι τίς.

χρυσώσοιμι

χρυσώσοις

χρυσώσοις.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

καὶ χρυσέω χρυσέω

χρυσέης χρυσέης

χρυσέη χρυσέη.

Si inaurarem.

χρυσέη τον σὺ τον

χρυσέη τον σὺ τον

χρυσέω.

	χρυσόμην σῶμην	χρυσόντε σῶτε	χρυσώσθαι σῶσθαι.
<i>Inaurarem.</i>	ἰαὶ κεχρυσώκα	<i>Perfektum.</i> κεχρυσώκης κεχρυσώκητον κεχρυσώκητε	κεχρυσώκη κεχρυσώκητον. κεχρυσώκασθαι.
	κεχρυσώκαμην	<i>Infinittum α.</i> χρυσώσης χρυσώσητον χρυσώσητ	χρυσώση. χρυσώσητον. χρυσώσασθαι.
<i>Inaurauero.</i>	ἰαὶ χρυσώσω		
	χρυσώσωμην		

INFINITIVVS.

<i>Inaurare.</i>	<i>Præsens.</i>	χρυσάειν χρυσῆν.
<i>Inaurauisse.</i>	<i>Perfektum.</i>	κεχρυσώκασθαι.
<i>Inaurauisse.</i>	<i>Infinittum α.</i>	χρυσάσθαι.
<i>Inauratum</i> <i>ire.</i>	<i>Futurum α.</i>	χρυσάσθην.

PARTICIPIVM.

		<i>Præsens.</i>	
<i>Hic inaurās.</i>	ὁ χρυσάων σῶν	ἰ χρυσάσθαι σῶσαι.	τὸ χρυσάων χρυσῆν.
		<i>Perfektum.</i>	
<i>Qui Inaura-</i>	ὁ κεχρυσώκας	ἰ κεχρυσώκασθαι	τὸ κεχρυσώκας.
<i>uit.</i>		<i>Infinittum α.</i>	
<i>Qui in aura.</i>	ὁ χρυσάσας	ἰ χρυσάσθαι	τὸ χρυσάσθαι.
		<i>Futurum α.</i>	
<i>Hic inaurat.</i>	ὁ χρυσάσων	ἰ χρυσάσθαι	τὸ χρυσάσων.

PASSIVVM.

<i>Inauror.</i>		<i>Præsens indicatiui.</i>	
	χρυσόμην σῶμαι	χρυσή σῶι	χρυσάσθαι σῶθῃ
	χρυσόμην ἐμέθον	χρυσέσθαι οὐσθον	χρυσάσθαι οὐσθον.
	χρυσόμην ἐμέθαι	χρυσέσθαι οὐσθαι	χρυσάσθαι οὐσθαι.
		<i>Imperfektum.</i>	
<i>Inaurabar.</i>	ἐχρυσόμην σέμην	ἐχρυσέσθαι σέμην	ἐχρυσάσθαι σέμην.
	ἐχρυσόμην ἐμέθον	ἐχρυσέσθαι ἐσθον	ἐχρυσάσθαι ἐσθον.
	ἐχρυσόμην ἐμέθαι	ἐχρυσέσθαι οὐσθαι	ἐχρυσάσθαι οὐσθαι.
		<i>Perfektum.</i>	
<i>Inauratus</i> <i>fui.</i>	κεχρυσώμην	κεχρυσώσθαι	κεχρυσώσθαι.
	κεχρυσώμην	κεχρυσώσθαι	κεχρυσώσθαι.

αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
	<i>Plusquamperfectum</i>		
ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε.	<i>Inauratio fueram.</i>
ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε.	
ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε.	
	<i>Infiniitum α.</i>		
ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε.	<i>Inaurati fui.</i>
ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε.	
ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε	ειαρχυσιμειδε.	
	<i>Futurum α.</i>		
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	<i>Inaurabor.</i>
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
	<i>Mox futurum.</i>		
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	<i>Mox rabor.</i>
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	

IMPERATIVVS.

	<i>Præsens.</i>	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	<i>Inaurare.</i>
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	
	<i>Perfectum.</i>	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	<i>Inaurator es</i>
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
	<i>Infiniitum α.</i>	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	<i>Inaurator es</i>
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε.	

OPTATIVVS.

	<i>Præsens.</i>	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	<i>Inaurares</i>
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	
	<i>Perfectum.</i>	
αρχυσιμειδε	αρχυσιμειδε	

Perfectum.

auratus esse.	κα χρυσώμην κα χρυσώμεθον κα χρυσώμεθα	κα χρυσώ κα χρυσώσθαι κα χρυσώσθε	κα χρυσώτο. κα χρυσώσιν. κα χρυσώσιντο.
---------------	--	---	---

Infinitum α.

Inauratus esset.	χρυσωδείην χρυσωδείμεν	χρυσωδείης χρυσωδείητον. χρυσωδείητ	χρυσωδείη. χρυσωθείήτις. χρυσωθείήσθ.
---------------------	---------------------------	---	---

Futurum α.

Inaurer.	χρυσωθήσοίμην χρυσωθήσοίμεθον χρυσωθήσοίμεθα	χρυσωθήσοιο χρυσωθήσοισιν χρυσωθήσοιθε	χρυσωθήσεται. χρυσωθήσονται. χρυσωθήσονταιτο.
----------	--	--	---

Mox futurum.

Mox inaurer	κα χρυσωσοίμην κα χρυσωσοίμεθον κα χρυσωσοίμεθα	κα χρυσώσοιο κα χρυσώσοισιν κα χρυσώσοιθε	κα χρυσώσεται. κα χρυσώσονται. κα χρυσώσονταιτο.
-------------	---	---	--

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

Si inaurer.	εἰ χρυσώμεθα σῶμεθα χρυσῶν vel ὧνται. χρυσώμεθον. αἰμεθον εἰσιν vel αἰσιν. χρυσώμεθα αἰμεθα	χρυσῶν χρυσοῖ χρυσῶσθαι χρυσοῖ χρυσῶσθαι χρυσοῖσιν χρυσῶσθαι χρυσοῖσιν χρυσῶσθαι χρυσοῖσιν	χρυσῶσθαι σοῖται vel χρυσῶσθαι οἰσιν
-------------	---	--	---

Perfectum.

Si inauratus fuerim.	εἰ κα χρυσώμεθα κα χρυσώμεθον κα χρυσώμεθα	κα χρυσῶ κα χρυσῶσθαι κα χρυσῶσθαι	κα χρυσῶται. κα χρυσῶσθαι. κα χρυσῶσθαι.
-------------------------	--	--	--

Infinitum α.

Si inauratus fuero.	εἰ χρυσωδῶ χρυσωδῶμεν	χρυσωδῶς χρυσωδῶτον χρυσωδῶτ	χρυσωδῆ. χρυσωδῆτον. χρυσωδῶσι.
------------------------	--------------------------	------------------------------------	---------------------------------------

INFINITIVVS.

Inaurari.	Præsens.	χρυσέσθαι	χρυσέσθαι.
Inaurat. esse.	Perfectum.	κα χρυσώσθαι.	
ratum esse.	Infinitum α.	χρυσωθῆναι.	
Inauratū ire.	Futurum α.	χρυσωθήσεσθαι.	

Mox

Notio Infiniti primi.

Nota, quod infinitum primum perpetuò indicem *Infinitum* 1.
retinet primi futuri, præter τίθημι, δίδωμι, δίδωμι δώ-
ρα δίδωμι, ἵκω, de quo infra, ἵκω ἵκη, ἵπω ἵπω ἵπτε, ἵνυκα
ἵνυξω ἵνυγες vel ἵνυγες ab αἵνυκα. Perfectum τίθηκα ἵστηκα,
vel Doricé ἵστακα δίδωκα. Iterum aduerte τίθηκα legi
debere, more tamen Bœotico transijisse in α.

Nonis perfecti passini.

Perfectum passivum πείσθη, ἔπεισθαι, διδωσθαι. Peculia- *Perfectum*
riter perfectum passivum verborum in μ penultimam
corripit, resoluendo vocalem indicem cuiusque con-
iugationis in propriam breuem πείσθη, tamen pe-
nultimam, sicut Boeoticè in perfecto activo mutata
est, servavit. Verùm in infinito & futuro primo passivo
quoque: recipit propriam breuem ἐπίστω πείσομαι:
deberet autem dici iuxta canonem ἐπίστω πείσομαι.
sed consonans densa alternatim se non sequitur. Infi-
nitum & futurum secundum passivum penitus deside-
rantur. Paulo post futurum à πείσσω πείσομαι.

FORMA INDICATIVI.

 SECUNDA persona praesentis à prima fit *in* & conuerso, tertia à secunda adiecto *i*, in duali & plurali flectuntur sicut verba in *a*, seruata tamen in penultima unicuique coniugationi sua vocali propria breui, & tertia persona plurali simili datiuo plurali sui participij: quia perpetuò tertia pluralis praesentis & futuri actiui coincidit datiuo plurali sui participij.

DE PRIMA CONIV- *Coniug. I.*
GATIONE VERBORVM IN
INDICATIVVS.

Præfens.

தமிழகம்

ਅੰਤਿਮ

ਪੰਨਾ ੭, Dori. ਪੰਨਾ ੮. Pono.

G 3.

३३१०७

πιδιτω, πιδιτω.

πιδιτω, πιδιτ' πθεισι. vel Ionice πιδιτω.

De formatione imperfecti.

Formatio im-
perfecti.

Prima persona imperfecti à prima præsens fit, μ
verso in π, præfixo augmento, flectitur sicut tempora
in λω, verborum ω, servata saltem in penultima Dualis
& Pluralis vocali propria.

Imperfectum.

Ponebam.

επιδω

επιδω

επιδω vel επιδωσι.

επιδω

επιδω.

επιδω

επιδω

επιδω, vel επιδω

Doricè.

Dorismus.

Præteritum perfectum.

Posui.

πιδιτω

πιδιτω

πιδιτω.

πιδιτω

πιδιτω

πιδιτω.

πιδιτω

πιδιτω

πιδιτω.

Plusquamperfectum.

Posueram.

επιδω

επιδω

επιδω.

επιδω

επιδω

επιδω.

επιδω

επιδω

επιδω.

Infinitum secundum à futuro primo fit, σω ducto in
π, præposito augmento, nec resolvitur in duali & plu-
rali vocalis propria, nisi in tribus infinitis ιδω, ιδω, &
μιμι.

Infinitum β.

Posui.

ιδω

ιδω

ιδω.

ιδω

ιδω

ιδω.

ιδω

ιδω

ιδω, vel ιδω sicut

ιδω.

Futurum α.

Ponam.

ιδω

ιδω

ιδω.

ιδω

ιδω

ιδω.

ιδω

ιδω

ιδω.

FORMA IMPERATIVI.

Secunda persona præsens à secunda Indicativi fit,
ω verso in ι, & vocali resoluta.

Præsens.

πιδιτω

πιδειν (deberet dici πιδεῖν, sed ob alternitatem, vlti-
mum β vertitur in τ) πιδέτω.

πιδεῖτον

πιδέτων.

πιδεῖτε

πιδέτωρ.

Perfectum.

πιδέκα

πιδέκατω.

Ponito 10.

πιδέκατον

πιδέκατων.

πιδέκατε

πιδέκατωρ.

Notio infiniti secundi.

Secunda Infiniti secundi à secunda infiniti indicati - Infinitum α.
ui ο in δι, indice vocali manente longa, γνώω γνώωμι γνώσω διήκων διήκῶτω
ἔγνω ἔγνωσ γνώωσι. ἔκλυε κλύει, ἔσθιε σθῆμι vel σῶμι Doricè: non est in v-
exceptis tribus infinitis indicem vocalem in duali & su.

plurali indicatiui resolventibus, quæ eandem in impe-
ratiui infinito dissoluunt. ἔδωκε δέτω, ἔδωκε δέτω, ἔδωκε δέτω, & ir-
regulariter δέω δέω ἔω, quorum formam secuta sunt ἐτί-
σωσ dicito, à verbo ἐτίσσω, & ἔχω habeto, cum composi-
tis ἐπὶ ἔχω intendito, ἐπιτέχω contineto, à ἔχω χῶμι.

Infinitum β.

δέν vel

δέω

δέτω.

Ponito.

δέων

δέτων.

δέτε

δέτωρ.

OPTATIVVS.

Præsens à præsentis Indicatiui μ in λω, & ad vocalem
indicem resolutam ponendo ι.

Præsens.

πιδέλλω

πιδείναι

πιδέην.

Poncrem.

πιδείντον

πιδέητων.

πιδείνμεν

πιδείντε

πιδείνθω vel πιδείν.

Perfectum.

πιδείκοιμι

πιδείκοις

πιδείκοι.

Posuisssem.

πιδείκοιτον

πιδείκοιτων.

πιδείκοιμεν

πιδείκοιτε

πιδείκοισιν.

Infinitum secundum consimiliter præsentis flectitur,
reduplicatione seposita.

Infinitum β.

δένω

δέιναι

δέν.

Posuisssem.

δέντον

G 4.

δέντον

	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι vel ἰσθῆναι.
		Futurum.	
Ponam.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens idem est suo verbo contracto.

Si ponam.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

Perfectum.

Si posuerim.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

Pari modo flecte infinitum, reduplicatione abiecta.

Infinitum β.

Si posuerim.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

INFINITIVVS.

Præsens mutat μ Indicativi in ν, & vocalem indicem resoluit, ἰσθῆναι ἰσθῆναι, ἰσθῆναι, ἰσθῆναι.

Ponere.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
Posuisse.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
Posuisse.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

Infinitum β. ἰσθῆναι. Sic ἰσθῆναι, ἰσθῆναι, ἰσθῆναι.

PARTICIPIVM.

Præsens mutat μ in σ vocali soluta, sed iterum aucta vel appositione vel extensione.

Præsens.

Qui ponit.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
que ponit.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
quod ponit.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

Perfectum.

Qui posuit.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
que posuit.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.
quod posuit.	ἰσθῆναι	ἰσθῆναι.

Infinitum

Mox futurum.

καχρυσωσάμενος.

Mox inauratus
sum iri.

PARTICIPIVM.

Præfens.

ὁ χρυσωσόμενος ἐμὲν ἢ χρυσωσόμενος σέμην τὸ χρυσωσόμενος ἐμὲν.

Qui inauratur.

Perfectum.

ὁ καχρυσωμένος ἢ καχρυσωμένης τὸ καχρυσωμένος.

Hic inauratus.

Infinitum a.

ὁ χρυσωθεὶς ἢ χρυσωθείς τὸ χρυσωθείς.

Hic inauratus.

Futurum a.

ὁ χρυσωθήσόμενος ἢ χρυσωθήσμενος τὸ χρυσωθήσόμενος.

Hic inaurandus.

Mox futurum.

ὁ καχρυσωσάμενος ἢ καχρυσωσάμενης τὸ καχρυσωσάμενος.

Hic mox inaurandus.

MEDIUM.

Præfens Indicativi.

χρυσώμεται ἐμὲν χρυσώῃ χρυσῶι χρυσέται σέμην
χρυσωμένην ἐμὲν χρυσώμεθα σέμιν χρυσώμεθα σέμιν
χρυσωμένην ἐμὲν χρυσώμεσθε ἐμῖν χρυσώμεσθε ἐνταῦθα

Inauro vel
inaurot.

Imperfectum.

ἐχρυσώμεθα ἐμὲν ἐχρυσώῃς ὑμεῖς ἐχρυσώετο σέμιν
ἐχρυσώμεθα ἐμὲν ἐχρυσώμεθα σέμιν ἐχρυσώεσθε ἐμῖν
ἐχρυσώμεθα ἐμὲν ἐχρυσώμεσθε ἐμῖν ἐχρυσώοντο ἐνταῦθα

Inaurabam
vel raba.

Infinitum a.

ἐχρυσώσθαι ἐμὲν ἐχρυσώσθαι ἐχρυσώσθαι
ἐχρυσώσθαι ἐμὲν ἐχρυσώσθαι ἐχρυσώσθαι
ἐχρυσώσθαι ἐμὲν ἐχρυσώσθαι ἐχρυσώσθαι

Infinitum i.

Futurum a.

χρυσώσθαι ἐμὲν χρυσώσθαι χρυσώσθαι
χρυσώσθαι ἐμὲν χρυσώσθαι χρυσώσθαι
χρυσώσθαι ἐμὲν χρυσώσθαι χρυσώσθαι

Futurum i.

IMPERATIVVS.

Præfens.

χρυσώ χρυσώ χρυσώμεθα σέμιν
χρυσώμεθα σέμιν χρυσώμεθα σέμιν
χρυσώμεθα σέμιν χρυσώμεθα σέμιν

Inaura vel
inaurate.

Infinitum a.

Infinitum I. χρῶσασθαι
χρῶσάσθαι
χρῶσάσθαι

χρῶσάσθαι.
χρῶσάσθαι.
χρῶσάσθαι.

OPTATIVVS.

Præsens.

**Inaurarem
vel rarer.**

χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν
χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν
χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν

χρῶσθαι οἱ οἱ
χρῶσθαι οἱ οἱ
χρῶσθαι οἱ οἱ

χρῶσθαι οἱ οἱ
χρῶσθαι οἱ οἱ
χρῶσθαι οἱ οἱ

Infinitum α.

Infinitum I. χρῶσθαι μὲν
χρῶσθαι μὲν
χρῶσθαι μὲν

χρῶσθαι
χρῶσθαι
χρῶσθαι

χρῶσθαι.
χρῶσθαι.
χρῶσθαι.

Futurum α.

Futurum I.

χρῶσθαι μὲν
χρῶσθαι μὲν
χρῶσθαι μὲν

χρῶσθαι
χρῶσθαι
χρῶσθαι

χρῶσθαι.
χρῶσθαι.
χρῶσθαι.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

**Si inaurarem
vel rer.**

ἐὰν χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν χρῶσθαι
ἀλλ' χρῶσθαι vel χρῶσθαι.

χρῶσθαι οἱ οἱ.

χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν χρῶσθαι οἱ οἱ
χρῶσθαι vel χρῶσθαι.

χρῶσθαι οἱ οἱ.

χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν χρῶσθαι οἱ οἱ

χρῶσθαι οἱ οἱ.

Infinitum α.

Infinitum I.

ἐὰν χρῶσθαι μὲν
χρῶσθαι μὲν
χρῶσθαι μὲν

χρῶσθαι
χρῶσθαι
χρῶσθαι

χρῶσθαι.
χρῶσθαι.
χρῶσθαι.

INFINITIVVS.

Præsens.

χρῶσθαι σέσθαι.

Infinitum α.

χρῶσθαι.

Futurum α.

χρῶσθαι.

PARTICIPIVM.

Præsent.

Hic inaurat,

vel qui inaurat ὁ χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν ὁ χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν τὸ χρῶσθαι μὲν οἱ μὲν.

Infinitum

Infinitum α.

ἡ χρυσωσάμενος

ἡ χρυσωσαμένη

τὸ χρυσωσάμενον.

Futurum α.

ἡ χρυσωσάμενος

ἡ χρυσωσομένη

τὸ χρυσωσάμενον.

*Infinitum ι.**Futurum ι.*

NOTIO VERBORVM

contractorum.

In verbis *ω* contractio communis & Doricè in *υ* conuertitur, ποιούμεν ποιούμεν. & *ε* saepius Ionicè in *αι* In *ω*, resoluitur, ποιείδαι ποιεῖσθαι, ἔξαλειπείδαι apud Hesiodum.

Etiam in verbis *α* contractione facta in *ω* multis personis alterius accidit apud poetas Epenthesis, quod eiusdem temporis est cum syllaba præcedente, πηδῶ πηδῶν, ἔραω ἔραων ἔραον, μιάομαι μιάω μιάω μιάω, ὕραω ὕραων ὕραον, αἰπῶν αἰπῶν αἰπῶν, αἰπῶν αἰπῶν αἰπῶν, &c.

Similiter contractione facta in *α*, aliud crebrò insertitur, γέλαε γέλαε γέλαα, ἀγρεύει ἀγρεύει ἀγρεύει.

Notio alia.

Item quædam & *ω* & *α* finiunt, ξυρέω vel ζυράω, γηρέω, γηράω, βέω, βέω.

Aliqua & *ω* & *α*, πλέω πλέω, similiter νεόω vel νεάω. Nonnulla à non contractis contracta formantur, & penultimas in contractorum longas corripiunt, πειθῶ πειθῶν πειθῶν, εἴχω εἴχων εἴχων, δαίω δαίων δαίων. Fiunt item ex contractis incontracta, σιδάω αἰδάω, ἀγαπάω ἀγαπάω, αἰπάω vel αἰπάω apud Pindarum, φιλέω φιλέω. Infinitum primum, εἰλάω, εἰφιλῶ, εἰλάω diligito. Ἰλιάδ. β. εἰφιλῶμενος. γαμέω γάμω. Infinitum primum, ἔγχεα, ὁ γίμγος.

Sic Attici pro αἰξίν αἰξίν ἔψω dicere consueverunt αἰξίν αἰξίν ἔψω.

Alia notio.

Item verba in *ω* vel *α* post contractionem habentia *ω* purum, non pariunt infinitum & futurum secundum, similiter perfectum & plusquamperfectum medium, ποίω ποίω, βραῶ βραῶ. Pariunt verò si post contractionem *ω* fuerit impurum, & verbum adhuc

bissyllabum, sicque proxima consonans ante horum
temporum index est: nec necesse erit, in infinito &
futuro secundo corripi penultimam, sicut in verbis in-
contractis, δαπνέ δαπνέ δίδεπα ιδιδεπνείν ιδεπον δαπνέ.

Poetics.

μυκτὰ μωκῶ μέμωκα ἔμωκον. αἰωγῶ αἰωγῶ ἡτογᾶ ἡτῶγᾶ ἡτωγῶν
αἰωγῶ. μέλιω, λῶ, μέλιλα, & extensione poetica μέμιλλα. ὀ-
ρίω εῶ, εὔρω, ἄμαρτίω τῶ, ἡμαρτον. & in carmine ἡμδερτον.

Monosyllaba.

Item *ῥῆς ῥῆς, ἁπλῆς ἁπλῆς*, licet monosyllaba sint, faci-
unt tamen infinitum secundum *ῥῆς ἁπλῆς*. **Ceterum**
verbis in *ῥῆς* haec tempora ferè ignota sunt.

DE VERBIS IN μ .

In pu.

LRES priores Coniugationes in μ & tribus ordinibus contractorum fiunt, & pura in μ , & vocali indice in suam longam mutata, $\pi\delta\epsilon\omega$ $\pi\delta\eta\mu$, $\iota\sigma\alpha\omega$ $\iota\sigma\eta\mu$, $\delta\iota\delta\omega$, $\delta\iota\delta\eta\mu$. In quibus item prima syllaba adiectitia per ι & consonantem principij repetitam conficitur, primaria nanque eorum themata sunt, $\sigma\iota\omega$ $\sigma\alpha\omega$ $\delta\delta\omega$. in $\iota\sigma\eta\mu$ verò solum ι apponitur nec fit repetitio consonantis σ . quia positio impedit.

Trissyllaba.
Bissyllaba.

At in trissyllabis non opus est reduplicatione, ut *ὄνημι, κρέμας κρέμημι*, etiam in quibusdam bisyllabis negligitur repetitio, *χέω χῆμι, βέω βῆμι, βλάω βλήμι, φέω φημι*.

QVARTA IN *ut.*

In vob.

Quarta à verbis in *υα* ducta item *α* in *μ*, & *υ* vocali immutabili intrinsecus aucta, nulla omnino facta reduplicatione, *ξυγρύν* *ξυγρυσμ*.

Noie.

Verba in μ præsens, imperfectum & infinitum secundum peculiaria flectendo tempora habent, & secundo futuro, perfecto & plusquamperfecto medio carent. Futurum & infinitum primum, perfectum & plusquamperfectum Actiuum formant à themate primario secundum canones verborum in α , futurum primum $\epsilon\iota\sigma\omega, \sigma\iota\sigma\alpha, \delta\iota\delta\omega$, infinitum primum, $\epsilon\sigma\theta\omega, \iota\sigma\theta\omega, \delta\iota\delta\omega$.

Norio

OPTATIVVS.

Præsens.

πθίμην
πθίμην
πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

πθίμην.

πθίμην.

Ponerem vel
ponerem.

Infinitum β.

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

πθίμην.

πθίμην.

Infinitum 2.

Futurum α.

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

πθίμην.

πθίμην.

Futurum 1.

SVBIVNCTIVS.

Præsens.

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

πθίμην.

πθίμην.

Si ponam vel
si ponar.

Infinitum β.

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

πθίμην.

πθίμην.

Infinitum 2.

INFINITIVS.

Præsens.

Infinitum β.

Futurum α.

πθίμην.

πθίμην.

πθίμην.

Ponere vel
poni

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

Infinitum β.

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

Futurum α.

πθίμην

πθίμην

πθίμην.

Qui ponis
vel qui poni-
tur.

Infinitum 2.

Futurum 1.

Coniug. 2.

DE SECUNDA CON-
IUGATIONE VERBORVM

in μι.

INDICATIVVS.

Præsens.

Stano.	ἵστημι	ἵστης	ἵστησι.
		ἵστατον	ἵστατον.
Ionismus.	ἵσταμυ	ἵσταί	ἵστασι Ion. ἵστασθ.

Imperfectum.

Statuebam.	ἵσταν	ἵστης ἵστη	ἵστασθε
		ἵστατον	ἵσάτων.
	ἵσταμυ	ἵσταί	ἵσταθ.

Perfectum.

Statui.	ἵσταμαι	ἵστασαι	ἵστασθε.
		ἵσάσθαι	ἵσάσθαι.
	ἵσάμεμυ	ἵσάσθαι	ἵσάσθαι.

Præteritum plusquamperfectum.

Statueram.	ἵσταν	ἵσταν	ἵσταν.
		ἵσταντον	ἵσταντων.
	ἵστανμυ	ἵσταν	ἵστανσθ.

Infinitum α.

Statui.	ἵστησθαι	ἵστησθαι	ἵστησθαι.
		ἵστήσασθαι	ἵστήσασθαι.
	ἵστήσασθαι	ἵστήσασθαι	ἵστησθαι.

Infinitum β.

Statui.	ἵσταν	ἵστη	ἵστη.
		ἵστητον	ἵστητων.
	ἵστημυ	ἵστη	ἵστηθ. vel ἵστη

Attice.

Futurum α.

Statuam.	στήσω	στήσεις	στήσεθ.
		στήσετον	στήσετον.
	στήσεμυ	στήσε	στήσεσθ.

IMPE.

DE VERBO ACTIVO. IMPERATIVVS.

107

Præsens.

ἵσταθι
ἵστατον
ἵστατ

ἵσταν.
ἵσταντων.
ἵσταντων.

Statuo.

Perfectum.

ἵστακθι
ἵστακτον
ἵστακτ

ἵστακταν.
ἵστακταντων.
ἵστακταντων.

Statuisti.

Infinitum α.

στήσον
στήσατον
στήσατ

στήσαν.
στήσαντων.
στήσαντων.

Statuisti.

Infinitum β.

στήθι
στήτον
στήτ

στήτω.
στήτων.
στήτωσαν.

Statuistis.

OPTATIVVS.

Præsens.

ἵσταίλω

ἵσταίης

ἵσταίη.

Statuerem.

ἵσταίημι

ἵσταίητον

ἵσταίητων.

ἵσταίητ

ἵσταίησαν vel ἵσταίησιν

Præteritum perfectum.

ἵσταίκοιμι

ἵσταίκοις

ἵσταίκοι.

Statuisssem.

ἵσταίκοιμι

ἵσταίκοιτον

ἵσταίκοιτων.

ἵσταίκοιτ

ἵσταίκοισιν.

Infinitum α.

στήσαιμι

στήσαις

στήται.

Statuisssem.

στήσαιμι

στήσαιτον

στήσαιτων.

στήσαιτ

στήσαισιν.

Infinitum β.

σταίλω

σταίης

σταίη.

Statuisssem.

σταίημι

σταίητον

σταίητων

σταίητε

σταίησαν vel σταίησιν.

Future α.

στήσοιμι

στήσοις

στήσοι.

Statuam.

στήσωτον

στήσοιμην

στήσοιτο

στήσοιτο

στήσει

στήσει

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

Si statnam

ἰαὶ ἰστῶ

ἰσᾶς

ἰσᾶς

ἰσᾶτον

ἰσᾶτον

ἰσῶμην

ἰσᾶτ

ἰσῶσι

Perfectum.

Si statuissem.

ἰαὶ ἰσταίην

ἰσταίης

ἰσταίης

ἰσταίητον

ἰσταίητον

ἰσταίωμην

ἰσταίητ

ἰσταίωσι

Infinitum α.

Si statuerō.

ἰαὶ σήσο

σήσει

σήσει

σήσητον

σήσητον

σήσωμην

σήσητ

σήσωσι

Infinitum β.

Si statuerō.

ἰαὶ σῶ

σᾶς

σᾶς

σᾶτον

σᾶτον

σῶμην

σᾶτ

σῶσι

INFINITIVVS.

Statuere.

Præsens.

ἰσταίαι.

Statuisse.

Perfectum.

ἰσταίαι.

Statuisse.

Infinitum α.

στήσαι.

Statuisse.

Infinitum β.

σῶσαι

Statuisse.

Futurum α.

στήσει

PARTICIPIVM.

Præsens.

Hic statuens.

ἰ ἰσᾶς

τὸ ἰσᾶτος

ἰ ἰσᾶτον ἢ ἰσᾶται

τὸ ἰσᾶ

τὸ ἰσᾶτες

Qui statuit.

ὁ ἰσταίης

ὁ ἰσταίης

τὸ ἰσταίης

Qui statuit.

ὁ σήσει

ὁ σήσει

τὸ σήσει

Qui statuit.

ἰ σᾶς

ἰ σᾶς

τὸ σᾶ

Hic statu-

ens.

Futurum α.

ὁ σήσει

τὸ σήσει

Passivum.

Pra.

DE VERBO PASSIVO. 101

Infinitum β.

ἰθεῖς

ἰθεῖς

τὸ θεῖν.

Idem.

Futurum α.

ἰθήσεται.

ἰθήσεται.

τὸ θήσεται.

*Deposito
augmento.
Hic intus.*

VERBI PASSIVI.

PRÆSENS & imperfectum, servata vocali indice, flectitur in omnibus modis sicut τὸ τίθεμαι ἐν τῷ τίθω, nisi quod secunda persona presentis etiam in σαι finit. Imperfecti & imperativi in σαι finit. Imperfecti & imperativi

Passivum.

in .σθ Et Optativus & Subiunctivus penultimam, ubi potest, circumflectit.

Præsens Indicativi.

τίθεμαι

τίθεμαι

τίθεμαι.

Poner.

τίθεσθαι

τίθεσθαι

τίθεσθαι.

τίθεσθαι

τίθεσθαι

τίθεσθαι, vel τίθεσθαι.

Imperfectum.

ἰτίθεμαι

ἰτίθεμαι

ἰτίθεμαι.

Ponebar.

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι.

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι.

Perfectum.

τίθειμαι

τίθειμαι

τίθειμαι.

Positus sum.

τίθεισθαι

τίθεισθαι

τίθεισθαι.

τίθεισθαι

τίθεισθαι

τίθεισθαι.

Plusquamperfectum.

ἰτίθειμαι

ἰτίθειμαι

ἰτίθειμαι.

Positus fuerā

ἰτίθεισθαι

ἰτίθεισθαι

ἰτίθεισθαι.

ἰτίθεισθαι

ἰτίθεισθαι

ἰτίθεισθαι.

Infinitum α.

ἰτίθω

ἰτίθω

ἰτίθω.

Posui fui.

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι.

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι

ἰτίθεσθαι.

Futurum α.

τίθησμαι

τίθησμαι

τίθησμαι.

Ponar.

τίθησθαι

τίθησθαι

τίθησθαι.

τὸ τίθεν.

	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်တဉ်
		<i>Mox futurum.</i>	
<i>Mox ponar.</i>	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်တဉ်
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်တဉ်
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်တဉ်

IMPERATIVVS.

Præsens.

<i>Ponere.</i>	ကဉ်တဝ် မု ကဉ်	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
		<i>Præteritum perfectum.</i>
<i>Ponitor in.</i>	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
		<i>Infinium a.</i>
<i>Ponitor in.</i>	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်
	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်
	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်

OPTATIVVS.

Præsens.

<i>Ponerer.</i>	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
		<i>Perfectum.</i>	
<i>Posuius essem</i>	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
		<i>Infinium a.</i>	
<i>Posuius essem.</i>	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
		<i>Futurum a.</i>	
<i>Ponar.</i>	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်	ကဉ်တဝ်
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး
	ကဉ်တဝ်မုသိး	ကဉ်တဝ်သိး	ကဉ်တဝ်သိး

Paulo post futurum.

ἄθετοίμην	τιθεῖσθαι	τιθείσθαι.
τιθεσθαιμην	τιθεσθαισθαι	τιθεσθαισθαι.
τιθεσθαιμην	τιθεσθαισθαι	τιθεσθαισθαι.

Mox Ponar.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

ἰαὶ τιθῶμαι	τιθῆ	τιθῆται.
τιθῶμεσθαι	τιθῆσθαι	τιθῆσθαι.
τιθῶμεσθαι	τιθῆσθαι	τιθῶνται.

Si ponar.

Præteritum perfectum.

ἰαὶ τεθῶμαι	τέθῃ	τεθῆται.
τεθῶμεσθαι	τέθῃσθαι	τεθῆσθαι.
τεθῶμεσθαι	τέθῃσθαι	τεθῶνται.

Si positus fu-
erim.

Infinitum α.

ἰαὶ τεθεῖ	τεθεῖς	τεθεῖ.
τεθεῖσθαι	τεθεῖσθαι	τεθεῖσθαι.
τεθεῖσθαι	τεθεῖσθαι	τεθεῖσθαι.

Si positus fu-
ero.

INFINITIVVS.

Præsens.	τίθειναι
Perfectum.	τεθειέναι.
Infinitum α.	τιθεῖναι.
Futurum α.	τιθείσθαι.
Paulo post fut.	τιθείσθαι.

Poni.
Positum esse.
Positum esse.
Positum iri.
Mox positum
iri.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ὁ τιθῆμενος	ὁ τιθῆμενος	τὸ τιθῆμενον.
-------------	-------------	---------------

Qui ponitur.

Perfectum.

ὁ τεθειμένος	ὁ τεθειμένος	τὸ τεθειμένον.
--------------	--------------	----------------

Hic positus.

Infinitum α.

ὁ τεθείς	ὁ τεθείς	τὸ τεθείς.
----------	----------	------------

Hic positus.

Futurum α.

ὁ τιθείσμενος	ὁ τιθείσμενος	τὸ τιθείσμενον.
---------------	---------------	-----------------

Hic ponen-
dus.

Paulo post fut.

ὁ τιθείσμενος	ὁ τιθείσμενος	τὸ τιθείσμενον.
---------------	---------------	-----------------

Hic mox po-
nendus.

VER-

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVVS.

*Præsens.***Pono, vel po-
ner.**τίθιμι
τιθίμην
τιθίμεθατίθισι
τίθισιν
τίθεταιτίθεται
τίθονται
τίθενται*Imperfectum.***Ponebam vel
ponebar.**ἔτιθην
ἔτιθην
ἔτιθμεθαἔτιθον
ἔτιθον
ἔτιθεταιἔτιθον
ἔτιθον
ἔτιθεντο*Perfectum & plusquamperfectum desunt.**Infinitum α.***Infinitum 1.**ἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆμεθαἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆταιἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆναι*Infinitum β.***Infinitum 2.**ἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆμεθαἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆταιἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆναι*Futurum α.***Futurum 1.**θήσω
θήσω
θήσομεθαθήσω
θήσω
θήσεταιθήσω
θήσω
θήσονται

IMPERATIVVS.

*Præsens.***Pone, vel po-
nere.**τίθισι
τίθισιν
τίθεταιτίθισι
τίθισιν
τίθεται*Infinitum β.***Infinitum 2.**ἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆμεθαἰσθῆναι
ἰσθῆναι
ἰσθῆται

OPTA-

PASSIVUM.
INDICATIVVS.

Passivum.

Præsens.

ἵσταμαι	ἵστασαι	ἵσταται.
ἵσταμίθω	ἵστασθω	ἵστασθω.
ἵσταμίθε	ἵσταθε	ἵστασθαι.

Statuor.

Imperfectum.

ἵσταμην	ἵστασο vel ἵσω	ἵστατο.
ἵσταμίθω	ἵστασθω	ἵστασθην.
ἵσταμίθε	ἵσταθε	ἵστασθαι.

Statuebar.

Perfectum.

ἵσταμαι	ἵστασαι	ἵσταται.
ἵσταμίθω	ἵστασθω	ἵστασθω.
ἵσταμίθε	ἵσταθε	ἵστασθαι.

Statutus sum

Plusquamperfectum.

ἵσταμην	ἵστασο	ἵστατο.
ἵσταμίθω	ἵστασθω	ἵστασθην.
ἵσταμίθε	ἵσταθε	ἵστασθαι.

Statutus fu-
eram.

Infinitivum a.

ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.

Statutus fui.

Futurum a.

ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.

Statuar.

Paulo post futurum.

ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι	ἵστασθαι.

Mox statuar.

IMPERATIVVS.

Præsens.

ἵστασο	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι.
ἵστασθαι	ἵστασθαι.

Statuere.

H. r.

Præteri-

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

Statutor su.	ἵστατο	ἵστατο.
	ἵστατον	ἵστατον.
	ἵστατο	ἵστατοσαν.

Infinitum α.

Statutor su.	σταθῆναι	σταθῆναι.
	σταθῆναιον	σταθῆναιον.
	σταθῆναι	σταθῆναισαν.

OPTATIVVS.

Præsens.

Statuerer.	ἵσταίμην	ἵσταίτο.
	ἵσταίμεθον	ἵσταίμεθον.
	ἵσταίμεθα	ἵσταίτο.

Perfectum.

Statutus fu-	ἵσταίμην	ἵσταίτο.
issem.	ἵσταίμεθον	ἵσταίμεθον.
	ἵσταίμεθα	ἵσταίτο.

Infinitum α.

Statutus es-	σταθείην	σταθείη.
sem.	σταθείηον	σταθείηον.
	σταθείη	σταθείησαν.

Futurum α.

Statuar.	σταθῆσοίμην	σταθῆσονται.
	σταθῆσοίμεθον	σταθῆσοίμεθον.
	σταθῆσοίμεθα	σταθῆσονται.

Paulo post futurum.

Mox statuar.	ἵστασοίμην	ἵστασονται.
	ἵστασοίμεθον	ἵστασοίμεθον.
	ἵστασοίμεθα	ἵστασονται.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

Si statuar.	ἵαί ἵστωμαι	ἵαίτω.
	ἵσώμεθον	ἵσώμεθον.
	ἵσώμεθα	ἵσώται.

Perfectum.

Si statutus fu-	ἵαί ἵστωμαι	ἵαίτω.
issem.		ἵσώμεθον

DE VERBO PASSIVO. III

ἰσταμῖνον	ἰσταμένη	ἰσταμένη.
ἰσταμένη	ἰσταμένη	ἰσταμένη.
<i>Infinitivum α.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.

*Si statim
ero.*

INFINITIVVS.

<i>Præsens.</i>	ἰσταμένη.
<i>Perfectum.</i>	ἰστέον.
<i>Infinitivum α.</i>	ἰστέον.
<i>Futurum α.</i>	ἰστέον.
<i>Mox futurum.</i>	ἰστέον.

*Statim
erum esse.
erum esse.
erum iri.
Mox statu-
rum iri.*

PARTICIPIVM.

<i>Præsens.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.
<i>Perfectum.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.
<i>Infinitivum α.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.
<i>Futurum α.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.
<i>Paulo post futurum.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.

*Qui statui-
tur.*

Hic tuus.

Hic tuendus.

*Hic mox sta-
tuendus.*

Medium.

MEDIUM.

INDICATIVVS.

<i>Præsens.</i>		
ἰσταμαι	ἰσταται	ἰσταται.
ἰσταμῖνον	ἰσταμένη	ἰσταμένη.
ἰσταμένη	ἰσταμένη	ἰσταμένη.
<i>Imperfectum.</i>		
ἰσταμην	ἰστατο vel ἰστα	ἰστατο.
ἰσταμῖνον	ἰσταμένη	ἰσταμένη.
ἰσταμένη	ἰσταμένη	ἰσταμένη.
<i>Infinitivum α.</i>		
ἰστέον	ἰστέον	ἰστέον.

*Statuo &
statuor.*

*Statuebam,
vel inuebar.*

Infinitivum β.

ἰστησάμενον
ἰστησάμεθα

ἰστησάμενοι
ἰστησάμεθα

ἰστησάμενοι
ἰστησάμεθα

Infiniti secundi medij, nullus est usus.

Futurum α.

Futurum I. ἰστησάμεθα
ἰστησάμενοι
ἰστησάμεθα

ἰστησάμεθα

ἰστησάμενοι

ἰστησάμεθα

ἰστησάμεθα

ἰστησάμενοι

ἰστησάμεθα

IMPERATIVVS.

Præsens.

Statue vel statuere. ἰστησάτω
ἰστησάτω

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

Infinitum α.

Infinitum I. ἰστησάτω
ἰστησάτω
ἰστησάτω

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

OPTATIVVS.

Præsens.

Statuerem, ἰστησάμεθα
vel statuerer ἰστησάμεθα
ἰστησάμεθα

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

Infinitum α.

Infinitum I. ἰστησάμεθα
ἰστησάμενοι
ἰστησάμεθα

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

Futurum α.

Futurum I. ἰστησάμεθα
ἰστησάμενοι
ἰστησάμεθα

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

SUBIUNCTIVVS.

Præsens.

Si statuerem ἰστησάμεθα
vel si statuar. ἰστησάμεθα
ἰστησάμεθα

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

ἰστησάτω.

Infinitum α.

DE VERBO MEDIO. 113

ἐὰν ἴστωμεν	ἴστω	ἴστω.
ἴστωμεθα	ἴσθωμεν	ἴσθωμεν.
ἴστωμεθα	ἴσθωμεθα	ἴσθωμεθα.

Infinitivus.

INFINITIVVS.

<i>Præfens.</i>	ἴστω.
<i>Infinitum a.</i>	ἴσθωμεν.
<i>Futurum a.</i>	ἴσθωμεθα.

*Statuere, vel
stare.*

Futurum.

PARTICIPIVM.

<i>Præfens.</i>	ἴστωμεν.	τὸ ἴστωμεν.
<i>Infinitum a.</i>	ἴσθωμεν.	τὸ ἴσθωμεν.
<i>Futurum a.</i>	ἴσθωμεθα.	τὸ ἴσθωμεθα.

*Hic stans
vel quasi
stans.*

Infinitum i.

Futurum i.

DE TERTIA CONIUGATIONE VERBORVM

Coniug. 3.

INDICATIVVS.

Modus Actiuus.

Præfens.

ἴδωμι	ἴδω	ἴδω.
ἴδωμεν	ἴδωτε	ἴδωτε.
ἴδωμεθα	ἴδωσθε	ἴδωσθε.

Do.

Ionice.

Imperfectum.

ἴδωμι	ἴδω	ἴδω, vel ἴδωσθε.
ἴδωμεν	ἴδωτε	ἴδωτε.
ἴδωμεθα	ἴδωσθε	ἴδωσθε.

Dabam.

Perfectum.

ἴδωμι	ἴδω	ἴδω.
ἴδωμεν	ἴδωτε	ἴδωτε.
ἴδωμεθα	ἴδωσθε	ἴδωσθε.

Dedi.

Plusquamperfectum.

ἴδωμι	ἴδω	ἴδω.
-------	-----	------

H. 3.

Dederam.

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

*Infinitum α.**Dedi.*

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

*Infinitum β.**Dedi.*

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα

ἰδόντα vel ἰδόντα

*Futurum α.**Dabo.*

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

IMPERATIVVS.

*Præsens.**Da.*

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

*Perfectum.**Dato in.*

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

*Infinitum β.**Dato in.*

ἰδοῦ vel ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

ἰδοῦ

OPTATIVVS.

*Præsens.**Darem.*

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

*Æolismus.**& Æolicè,*

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι

ἰδοῦμαι &c.

Perfectum.

ἰδοῦμαι

DE VERBO ACTIVO. 115

διδῶκοιμι	διδῶκοις	διδῶκοι.	Dedissem.
	διδῶκοιτο	διδῶκοιτω.	
διδῶκοιμι	διδῶκοιτε	διδῶκοιτε.	
<i>Infinitum β.</i>			
δίδω	δίδῃς	δίδῃ.	Dedissem.
	δίδῃτο	δίδῃτω.	
δίδωμι	δίδετε	δίδετε vel δίδετε.	
<i>Futurum α.</i>			
δώσω	δώσεις	δώσει.	Dem, des, det.
	δώσειτο	δώσειτω.	
δώσωμι	δώσετε	δώσετε.	

SYBIVNCTIVVS.

Præsens.

ἐὰν δίδῃ	δίδῃς	δίδῃ.	Si dem.
	δίδῃτο	δίδῃτο.	
ἐὰν δίδωμι	δίδετε	δίδετε. quod ali-	
quantum discrepat à verbo contracto.			

Perfectum.

ἐὰν δέδωκε	δέδωκες	δέδωκε.	Si dederim.
	δέδωκετο	δέδωκετο.	
ἐὰν δέδωκα	δέδεκατε	δέδεκατε.	

Infinitum β.

ἐὰν δῷ	δῷς	δῷ.	Si dedero.
	δῷτο	δῷτο.	
ἐὰν δώω	δώτε	δώτε, vel δώω.	

τα poetice, sicut γινώσκω.

INFINITIVVS.

Præsens.	διδόναι.	Dare.
Perfectum.	δέδωκεναι.	Dedisse.
Infinitum β.	δέναι.	Dedisse.
Futurum α.	δώσκειν.	Daturum esse.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ὁ δίδων	ὁ δίδωντος	ὁ δίδωντα	τὸ δίδον.	Hic dans.
---------	------------	-----------	-----------	-----------

Perfectum.

H.4.

ὁ δέδωκε.

Qui dedit. ဝိဝိဿန္တေ ဝိဝိဿန္တေ ဝိဝိဿန္တေ

Infinitum &

Qui dedit. ဝိဝိဿန္တေ ဝိဝိဿန္တေ ဝိဝိဿန္တေ

INDICATIVVS PASSIVVS.

Præsens.

Dor davis
datur.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

Imperfectum.

Dabar.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

Perfectum.

Datus sum.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

Plusquamperfectum.

Datus fue-
ram.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

Infinitum α.

Datus fui.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

Futurum α.

Dabor.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

Paulo post futurum.

Mox dabor.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

IMPERATIVVS.

Præsens.

Dare detur.

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိဿန္တေ
ဝိဝိဿန္တေ

ဝိဝိသိ	ဝိဝိသိတယ၊	
	<i>Perfectum.</i>	
ဝိဝိတ	ဝိဝိသိသိ.	
ဝိဝိသိတ	ဝိဝိသိသိသိ.	
ဝိဝိသိ	ဝိဝိသိသိသိ.	
	<i>Infinitum α.</i>	
ဝိဝိတ	ဝိဝိသိတ.	
ဝိဝိတ	ဝိဝိသိတသိ.	
ဝိဝိတ	ဝိဝိသိတသိ.	

Dator m. 2

Dator m. 1

OPTATIVVS.

	<i>Præsens.</i>	
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိ	ဝိဝိသိတ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
	<i>Perfectum.</i>	
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိ	ဝိဝိသိတ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.

Dator.

Datus fuisse.

Quædam vt ဝိဝိသိသိ penultimam non circumfle-
ctunt.

	<i>Infinitum α.</i>	
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
	<i>Futurum α.</i>	
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
	<i>Paulo post futurum.</i>	
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.

Datus fuisse.

Der, deris

detur.

Mox der.

SVBIVNCTIVS.

	<i>Præsens.</i>	
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိ	ဝိဝိသိသိ.
ဝိဝိသိမူလ	ဝိဝိသိသိ	ဝိဝိသိသိ.

Si der, deris,

detur.

ဝိဝိသိ-

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်တၢ်

At iei ၵုၤတၢ်ပုၤ antepenacuitur.

Perfectum.

Si datus fue-
rim.

iei တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်တၢ်

Infinitum a.

Si datus fue-
ro.

iei တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်တၢ်

INFINITIVVS.

Dati.

Datum esse.

Datum esse.

Datum iri.

Mox datum
iri.

Præsens.

Perfectum.

Infinitum a.

Futurum a.

Mox futurum.

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်တၢ်သး

တၢ်တၢ်တၢ်သး

PARTICIPIVM.

Præsens.

Qui datur.

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

Perfectum.

Hic datus.

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

Infinitum a.

Hic datus.

တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်

တၢ်တၢ်

Futurum a.

Hic dandus.

တၢ်တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်တၢ်ပုၤ

Mox futurum.

Hic mox dan-
dus.

တၢ်တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်တၢ်ပုၤ

MEDIUM.

Præsens Indicativi.

Do vel dor.

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

Perfectum.

Perfectum.

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်ပုၤ

တၢ်တၢ်

119

Infinitum 1.

IMPERATVVS.

Præsens.

Da velte.

OPTATIVVS.

Præsens.

Dærem, vel
dærer.

SVB-

SECUNDA PARS SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

*Si dem vel
der.*

သိဝိဝိသိသိ
သိဝိသိသိသိ
သိဝိသိသိသိ

သိဝိသိ
သိဝိသိသိ
သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ
သိဝိသိသိသိ
သိဝိသိသိသိ

Infinitum β.

Infinitum 2.

သိဝိသိသိ
သိဝိသိသိ
သိဝိသိသိ

သိဝိသိ
သိဝိသိသိ
သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ
သိဝိသိသိသိ
သိဝိသိသိသိ

INFINITIVVS.

dare, vel dari

Præsens.

သိဝိသိသိသိ.

Infinitum β.

သိဝိသိသိ.

Futurum α.

သိဝိသိသိသိ.

PARTICIPIVM.

Præsens.

*Hic dans vel
qui datur.*

သိဝိသိသိသိ

သိဝိသိသိသိ

သိဝိသိသိသိ

Infinitum β.

Infinitum 2.

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

Futurum α.

Futurum 1.

သိဝိသိသိသိ

သိဝိသိသိသိ

သိဝိသိသိသိ

Coniug. 4.

DE QVARTA CON- IUGATIONE VERBORVM.

in μ.

INDICATIVVS.

Modus Actiuus

Præsens.

Iungo.

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

သိဝိသိသိ

vel သိဝိသိသိ, ut sit tamen သိဝိသိသိ à သိဝိသိသိ.

Imper-

Imperfectum.

ἰζεύγνυ

ἰζεύγνυς

ἰζεύγνυ.

Iungebam.

ἰζεύγνυμεν

ἰζεύγνυτον

ἰζεύγνυτε.

ἰζεύγνυσθε.

ἰζεύγνυσθε.

Noio.

INFINITO ζεύγνυμι caret, quia verba polysyllaba tam in ὡν quàm in υμι, solum per presens & imperfectum flectuntur.

Noio.

Bissyllaba verò quædam apud poetas etiam vltterius flectuntur, vt δύνω δύνωμε δύνωσθε δύνωσι, κλύω κλύωμε κλύωσθε κλύωσι.

Bissyllaba.

IMPERAT VVS.

Præsens.

ζεύγνυ

ζεύγνυτω

Iunge.

ζεύγνυτον

ζεύγνυτων

ζεύγνυτε

ζεύγνυτωτε.

VERBA quartæ coniugationis Optatiuis & Subiunctiuis carent.

INFINITIVVS.

Præsens.

ζεύγνυναι.

Iungere.

PARTICIPIVM.

Præsens.

ἰζεύγνυν

ἰζεύγνυντος.

Hic iungēs.

ἰζεύγνυνσθαι

ἰζεύγνυνσθαι.

Hæc iungēs.

ἰζεύγνυν

ἰζεύγνυντος.

Hoc iungens.

PASSIVVM.

INDICATIVVS.

Præsens.

ζεύγνυμαι

ζεύγνυσαι

ζεύγνυται.

Iungor.

ζεύγνυμεθα

ζεύγνυσθαι

ζεύγνυσθαι.

ζεύγνυμιθα

ζεύγνυσθαι

ζεύγνυσθαι.

Imper.

Imperfectum.

Iungebar.

ἰζεύγνυμι
ἰζεύγνυμιθα
ἰζεύγνυμιθα

ἰζεύγνυσθε
ἰζεύγνυσθεσθε
ἰζεύγνυσθεσθε

ἰζεύγνυτο
ἰζεύγνυμιθα
ἰζεύγνυμιθα

IMPERATIVVS.

Præsens.

Iungere.

ζεύγνυσθε
ζεύγνυσθεσθε
ζεύγνυσθεσθε

ζεύγνυμιθα
ζεύγνυμιθα
ζεύγνυμιθα

INFINITIVVS.

Iungi.

Præsens

ζεύγνυσθεσθε.

PARTICIPIVM.

Qui iungitur.

Quæ iungit.

Quod iungi.

ἰζεύγνυμιθα

Præsens.

ἰζεύγνυμιθα

ἰζεύγνυμιθα

MEDIUM VERBUM

in μ sic colligitur.Pono vel po-
nor.

EINDE, si lubet, medium verbum sic colligito, Præsens $\pi\delta\epsilon\mu\alpha$, Imperfectum $\epsilon\pi\delta\epsilon\mu\omega$. Perfectum & plusquamperfectum medium in verbis in μ desunt. Infinitum primum $\epsilon\delta\iota\mu\omega$, ab $\epsilon\delta\iota\mu\omega$ sicut $\epsilon\tau\psi\alpha\mu\omega$ ab $\epsilon\tau\psi\alpha$. Infinitum secundum vocalem indicem resoluit $\epsilon\delta\epsilon\mu\omega$ ab $\epsilon\delta\omega$, sicut $\epsilon\tau\pi\epsilon\mu\omega$ ab $\epsilon\tau\pi\omega$, $\epsilon\sigma\tau\epsilon\mu\omega$, $\epsilon\delta\delta\epsilon\mu\omega$, secunda persona $\epsilon\delta\epsilon\sigma$ vel $\epsilon\delta\omega$ $\epsilon\delta\epsilon\sigma$, tertia $\epsilon\delta\epsilon\tau\omega$ &c. per reliquos modos flectitur ut præsens reduplicatione semota Futurum primum $\pi\delta\epsilon\mu\alpha$ à $\pi\delta\epsilon\sigma$, flectitur sicut $\pi\psi\alpha\mu\alpha$. Secundum desideratur.

DE VERBIS COPIOSIVS.

Notio aug-
menti.

SCIENDVM præter ea quæ iam de augmento dicta

dicta sunt, quod verbum cum præpositione compositum, non plus significans quàm simplex, augetur in principio totius compositi, ut ἵπῳ dico, componitur cum ἐν, & idem significat ἐν ἵπῳ λέγω, εὐδῶ καθεύδω ἰχθυόω dormiebam: præpositione vero plus significati addente, fit augmentum in principio verbi simplicis non præpositionis αἰκίῳ παρακίῳ obaudio, παρήκον γράφω, καταγράφω describo. κατέγραφον.

Hinc obiter nota præpositionem amittere vocalem ultimam, si cum verbo incipiente à vocali componatur. ἱγερῶν κατέγραφον: exceptis ὅρι & ὅρῳ, quæ finales vocales in compositione retinent, ut ἱγὼ ὀρίεχω ὀρίεχω, & per Crasin, ὀρέχω.

Cæterum κείχεθε pro κατέχεθε, κακίοντες pro κατακίοντες, καββάς pro καταβάς, ἀγκομίζειν, ἀγκείται pro ἀνάκειται, ἀμνάσει pro ἀναμνήσει, poetica sunt.

Verba composita.

Quædam verba composita bifariam augentur, ut *Simplicia*. ἐκχέω λῶ, λῶ ὡχλοῦν, ἀνερθεῖν θεῶ, λῶ ὁρδοῦν. Etiam simplicia μέλλω ἔμελλον ἤμηνον, βέλομαι ἱβέλομαι ἡβέλομαι, δύνω ἔδυνάμην secundæ Coniugationis verborum in μι. ἔδυνάμην ἔδυνάμην, ὁράω ὄρα, ὤρον ἰώρον, ὠρακα ἰάρακα, ἀνδύω ἠνδάνω ἰνύδατον, οἶζω ὠζα ἰώζα ἀνέωζα ἱέπω, ὠζω. ἱέπω. infinitum primum εἶπα ἔειπα προσέειπα.

E superfluum.

Sunt quæ solo: superflue augentur, ἦκω medium perfectum ἦκα ἔηκα συνέηκα, Attice ξυνέηκα. ὠδομαι ὠσμαι ἔωσμαι ὠστάμην ἑωστάμην. ὠνόμασι ὠνέμασι, ὠνέμην ἰωνέμην. ὄλπα ὄλπα. ὄρρα ἔορρα, perfecta media ab ἰλπίω, ἰργίω, vel ἔλπο Media perfecta. ἰργίω thematibus inusitatis, εἶκω, medium perfectum, ἔικα ἔοικα, in horum trium plusquamperfecto ο etiam π α vertitur, ἔολεπεν ἔαργεν ἔόκειν ἔδω, medium perfectum ἔδω. ἔδω & aucta vtrique vocali εἰώδα εἰώδειν. εἶδω, perfectum medium οἶδα vel εἶδα, plusquamperfectum εἶδον, Ionice ἦδα Attici ἦδη, noueram nouerat. ἔστηκω in solo plusquamperfecto medio per: augetur ἔστηκα ἔστηκον.

*Licentia poetica de augmento.**De augmento poetico.*

Denique liberum est poetis à quouis præterito recidere augmentum, ἐτυπῶν τυπῶν, τυπῆς, τυπῆς & c. ἐτυψα, τυψα, τυψας, ἔβαλον, κατέβαλον, κείββαλον. τ. verso in β propter β sequens κατέπιπεν κείππιον, αἰεσίπῳ αἰεσίπῳ, αἰεπυῖδι ἀμπυῖδι, βέβληται, βλήν) ἔββλητο βίβλητο βλήτο.

Augmentum superfluum.

Et è regione augmenta præfigere superflua infinitis, ut à λαχέω vel λήχῳ præsentē abusiue, infinitum secundum fit ἐλαχων, ἐαί λαχῶ poetice ἐαί λελάχῳ, ὁ λαχὼν λελαχὼν, τυχέω ἐτυχῶν, ἐαί τυχῶ ἐαί τετύχῳ, ὁ τυχὼν ὁ τετυχὼν, πάλῳ ἐπαλῶν, ὁ παλὼν ὁ πεπαλὼν. τείσῳ ἐταρῶν, ὁ ταρῶν ὁ ἑταρῶν, κέμῳ ἐκαμον, ἐαί κέμῳ ἐαί κεκέμῳ. χείρῳ ἐχέρον χέριμι χερίμῳ, tertia pluralis χέριον, Ionice χερίατο κεχερίατο, πείδῳ ἐπιδόν ἐπίπιδόν. φεσζῶ ἐφεσζόν ἐπεφεσζόν, κράζῳ ἐκράζα ἐκράζα.

λάχω.

τυχέω.

πάλλο.

χαίρω.

*De vocali longa vel diphthongo.**Resolutio diphthong.*

Item unicam vocalem longam vel diphthongum resolvere in duas breues, ἀγῶ ἦρον poetice, ἐαρον ἐαγῶ, ἦρα ἐαγα ἐαγῶς, ἦζα ἐαζα. ἀτῶ. Infinitum primum α extensione aucto ἄστα, resolutum in duo breuia στασάσπῳ ἀσπῳ ἦσῳ medium Perfectum ἦστα ἐσθα ἐσθῶς. sic ἀλῶ ἦλον ἦλῳ ἐάλλῳ ἔλῳ perfectum passiuum ἐήλμῳ ἐήλμῶσι, ἐελμῶσι. in induo εἰσμεν εἰσμένῳ εἶσο εἶσο.

ἔλω.

*Notio infiniti primi.**Notio.*

Infinitum primum sæpe indicem σ geminat causa metri, aut solum gratia ornatus, ἐγέλασσαι, ἐτέλεσσαι, τέλεσσον τέλεστέτω ἐτέλεστέμῳ τέλεστέμῳ, αἰνήσσεια. Fit & alibi geminatio consonantis propter metrum, δειδῶ ἔδεισαι, ἔμεναι ὁμμεναι. Item assumptio consonantis externæ, δέπῳ ἐδῆπυσαι ἐγδῆπυσαι.

σ extrudunt.

Aliquando σ indicem extrudit, σέου ἐσευσαι ἐσευα. ἀλεύῳ ἔλευσαι ἔλευα. χέω vel χέυα ἔχυσαι ἔχευα ἔχεα. Infinitum primum infiniti χέαι ἀμειχέαι apud Hesiodum participium χέας ἐκχέας. κείῳ vel κέῳ κεύσω ἐκεύσῃ vel ἐκκα.

*Notio præteriti.**Anacismus.*

In verbis ab α ε ο inchoantibus, Attici communi præterito

præterito tam actiuo quàm medio, duas literas initiales præsentis anteponunt, corripuntque tertiam sæpius à principio syllabam, si verbum quadrisyllabum excreuerit. ἀκέω ἤκεα, Atticè, ἀκήκοα ἐλευσθα ἤλευθα ἐλήλυθα vel ἐλήλυθα poeticè ὀλέω ὤλα ὄλαλα. ὀπίω ὤπα ὀπωπα, ὀπίσω ὤπισσα ὀπισσω. ἐρείδω ἤρειδα. ἐρήρειδα. ἄρω ἤρα ἄρωρα. ἰδω ἦδα ἰδηδα. ὄρω ὤρα ὄρωρα. ὄρω ὤρω ὄρωρα.

Similiter in præterito actiuo, ὀρύσσω ὤρυχα ὀράρυχα. & in plusquamperfecto ὄρυσσεν. ὀρώω ὤμωνα ὀμώμωνα ὀμωμόκη. αἰλείθω ἤλειφα αἰλίλιφα αἰλίλιμμαι. ἰδω ἦρα ἰδηκα. Et fit Epenthesis syllabæ δὲ ἰδηδονα. nam in secunda & tertia syllaba eadem consonans debet reduplicari. sic fit in ἄγω ἦχα ἄγηχα ἄγηγονα, & γ' altero quod malè sonet, ἄγω. exciso. ἄγηχα ἄγηχάς. Quod verbum & in infinito secundo Attici reduplicant, ἄγον ἄγονε, & Metathesi ἄγαρον, ἄγαρε ἄγαροιμι, ἐὰν ἄγαρων, ἄγαγεῖν, ὁ ἄγαρων. sic ἀκλέω ἤλκον ἠκλέω, ἀλλήλκον ἤλαλκον, ἀλαλκεῖν ἀλαλκόν.

Item præsentē à λ vel μ initiante, Attici in præterito pro λ vel μ abiectis, ipsi apponunt ι, λίσσω λίσσῃσι εἰληφα εἰλημμαι εἰλήφθην, μέισω μέισῃσι μίμωρμαι εἰμωρμαι. ὁ εἰμωρμύρος ἐστίν, &c. Huius quoque verbi in perfecto medio fit Metathesis μίμωρα ἔμωρα, sicut in σίσυμαι ἔσσυμαι, & alijs quibusdam.

Verba bisyllaba.

In verbis bisyllabis primæ & secundæ coniugationis, Attici penultimæ syllabæ in perfecto actiuo vertunt in ο, κλέπῃσι κέκλεφα κέκλοφα. πέμπῃσι πέπεμφα πέπεμφα. σπρίφῃσι σπρίφα σπρόφα. τρέφῃσι τρέψω, τίθροφα. βρέχῃσι βέριχα βέριχα. πλέκῃσι πέπλεχα πέπλοχα.

Iones κ tollunt.

Iones sæpe indicem κ tollendo penultimam corripiunt, βλάω βλημί βήσω βέβηκα vel βέβηκα, θνάω θνήσω τέθνηκα. πίδαα, δέιδω, medium perfectum δέδοιδα & propter concursum δδδ ultimum in κ indicem perfecti actiui convertitur, δέδοικα δέδισα poeticè δέιδισα. γίω abusuū nācor, γέγηκα γέγαα ἔστηκα medium perfectum sine augmento ἔστηκα ἔσταα. μέω, μέμνηκα μέμναα. In aliquibus penultima seruatur longa poeticè, δῖα δέδισα δέδισα, hinc ἀμφιδέδισα, δῖα.

ποτίω κικότηκα κικόττα, ὁ κικότης, χρέω κε χάρηκα κε χάρμα, ὁ
κε χάρμας.

De Participijs apud poetas.

Particip.

Quorum participia apud poetas sic variant, ὁ γράων
τῷ γράοντι. ἢ γράων, τῷ γράοντι, τὸ γράων τῷ γράοντι. vel con-
tractè ὁ γράων, τῷ γράοντι, ἢ γράωνται τῷ γράοντι, τὸ γράων τῷ γρά-
οντι. Per Epenthesein α vel ε nihiloque minus contractè, ὁ
γράων τῷ γράοντι, ἢ γράωνται τῷ γράοντι, τὸ γράων τῷ γράοντι.
ἀ τίθων α ὁ τίθων τῷ τίθοντι, contractè ὁ τίθων τῷ τίθοντι,
vel ὁ τίθων τῷ τίθοντι.

De syncopa in præteritis.

Syncope.

Syncope fit in præteritis. vt δέμω δέδμηκα δέδμηκα.
 δέδμησα idque coincidit verbo δμία δμήσω δέδμηκα. τίμω
 τίμηκα τίμησα. κέμω κέμηκα κέμησα. κέμω κέμω κέμω.
 κέμω κέμω κέμω. Etiam in alijs temporibus, σέω pro σέω, σέω

နမ့်၁.

το pro ἰσεύετο. Ab εἶκω infinitum secundum εἶκον, tertia
 persona dualis εἰκέτω, per syncopen εἶκτω, & soluta
 diphthongo ἰεῖκτω, δέγμενος pro δειχόμενος, ἄρμενος pro αἰε-
 μένος. δ'λμενος pro ἀκλόμενος, ἄλτο pro ἔλετο, βέβαμεν pro βι-
 βάμεν iuimus, βεβάμεν iuisse pro βεβαίμεν, αἰώχθι pro αἰώ-
 γηθι. Infinitum secundum imperatiui ab αἰώγηναι, concis-
 so η, & γ necessariò conuersa in suam densam χ, prop-
 ter densam θ sequentem.

DE VERBIS PRIMAE

& secundæ Coniugationis

Notio per-
fecti & plas
quamperfecti
passivi.

Verba primæ & secundæ coniugationis naturaliter consonantem suam mediani habent ante $\mu\sigma\alpha$ finale perfecti passivi, $\tau\acute{\epsilon}\pi\upsilon\rho\alpha\ \tau\acute{\epsilon}\pi\upsilon\beta\iota\mu\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\rho\alpha\ \chi\alpha\ \pi\acute{\epsilon}\pi\alpha\rho\alpha\ \mu\alpha$, sed β propter ineptam combinationem ad μ , in alterum μ mutatur, $\tau\acute{\epsilon}\pi\mu\mu\alpha$.

0 278.

Et si in activo perfecto : versum fuerit Atticè in ε, in passiuo iterum vertitur in ε, π' πλοχα πεπλημεν, κέκλε-
ρα κέκλημεν, vel etiam κέκλημαι. Quæ verò ante : ha-

ସମ୍ପାଦକ.

ἡ δὲ πᾶς.

bent ꝑ cum alia consonante, ea vertuntur vel o in α *ἐρίφω*
ἔριρα vel *ἔριρα* *ἔριμιμα*, *τρίπω* *τίτριφα* *τίτρα* *τίτραμιμα*,
 præter *βίρω* *βίριμα*.

DE VERBIS TERTIAE

Coniugationis.

Verba tertiae coniugationis, quorum index praesentis consona est, semper σ habent ante μου, πληθω, πέπληκα, πεπλησμαι, ἀγάζω ἡγάκα ἡγάσμαι.

Tertia coniug.

Cæterum verba in ω purum contracta, si perfecti actiui penultimam longam habuerint, nihil ante μου assumunt, πείω πεποίηκα πεποίημαι, βοάω βέβηκα βέβημαι, χυσάω κεχύσκηκα κεχύσκημαι. Sin breue σ, τέλειω τέτελεκα τέτελεσμαι, γιλάω γέγλακα γέγλασμαι. Sunt quæ absque σ proferuntur, ἀρόω ἤροκα ἤρομαι, δίδω δέδικα δέδεμαι, δέω δέδεκα. In ω purum non contracta, quandoque σ, quandoque nihil recipiunt, ἀκέω ἤκεσμαι, κείω κέκευθμαι, κλείω κέκλεισμαι vel κέκλειμαι, μύω μύρομαι, λύω λέλυμαι, βασιλεύω βασιλέυσμαι.

In ω purum.

γίβο tamen
ἴγνακα ἴγνασ-
μαι facit.

DE VERBIS QUARTAE

Coniugationis.

Verba quartæ in λ vel ρ, easdem ante μου seruant, ψάλλω ἐψαλκα ἐψαλμαι, σπείρω ἐσπαρκα ἐσπαρμαι. In μ vel ω retinent η insertum in Actiuo perfecto per Epenthesein νέμω νείμηκα, νείμημαι, τέμνω τετέμηκα τετέμημαι. In ν, quæ in perfecto Actiuo, omnino abijciunt, neque in passiuo habent, κείω κέκεικα κέκειμαι. Quæ verò in actiuo perfecto, mutarunt in γ propter sequens κ, in Passiuo vertunt in μ propter aliud μ sequens, & Atticè quandoque in σ, μελίω, μεμίλυκα μεμίλυμαι, vel μερό-
δυσμαι, μιάνω μιμίαγκα μιμίαμαι vel μιμίασμαι. φαίω πέφαγκα πέφαμαι. & in secunda ac tertia persona iterum redit in ν, πέφασαι πέφωται, manifestatus es, est: vel σέ-
cisi sunt, ἀπέφω πένημι pro φονεύω.

*Quarta con-
iug.**Atticismus.**De praeterito Attico.*

Attici pro σ ante μου quandoque indicem perfecti actiui accipiunt, ut in κεκορυθμένα participio pro κεκερυσμένα ἀκορύθω & πεπρωτα pro πεπρωσμένα ἀφραζω.

Praet. Attic.

DE PRAETERITO PERFEC-

to verbi Passiui primæ Coniugationis.

I. 2.

Singularæ

Singulae quoque Coniugationes, personas Perfecti & Plusquamperfecti Passivi differenter inflectunt ad hunc modum.

Prima.

ἀ σπρίφω ἰ-
σπραμμαι.

τίτυμμαι.
τετύμμεθον
τετύμμεθα

Secunda.

ἀ τράσσω.

πέτρασμαι
πετράσμεθον
πετράσμεθα

ἀ λίσσω.

λείεσμαι
λειέσμεθον

ἀβ ὀρύσσω.

λείεσμεθα
ὠρυγμαι
ὠρύγμεθον
ὠρύγμεθα

Tertia.

ἀ πλήθω.

πέπλησμαι
πεπλήσμεθον
πεπλήσμεθα

ἀ πείθω.

πίπεισμαι
πιπείσμεθον
πιπείσμεθα

Quarta.

ἀ ψάλλω.

ἑψαλμαι
ἑψάλλμεθον
ἑψάλλμεθα

ἀ ῥίμω.

ρηνέμμαι
ρηνέμμεθον
ρηνέμμεθα

ἀ κρείω.

κίκριμαι
κικρέμμεθον
κικρέμμεθα

PRIMAE.

τίτυψαι

τίτυφθον

τίτυφθε

τίτυπται.

τίτυφθον.

τιτυμμένοι εισί.

SECUNDAE.

πέτραξαι

πέτραχθον

πέτραχε

λείεξαι

λείεχθον

λείεχε

ὠρυξαι

ὠρυχθον

ὠρυχε

πέτρακται.

πέτραχθον.

πετραγμένοι εισί.

λείεκται.

λείεχθον.

λειεγμένοι εισί.

ὠρυκται.

ὠρυχθον.

ὠρυγμένοι εισί.

TERTIAE.

πέπλησαι

πέπλησθον

πέπλησθε

πίπεισαι

πιπείσθον

πιπείσθε

πέπλησται.

πέπλησθον.

πεπλησμένοι εισί.

πίπεισται.

πιπείσθον.

πιπεισμένοι εισί.

QUARTA.

ἑψαλσαι

ἑψαλθον

ἑψαλθε

ρηνέμσαι

ρηνέμσθον

ρηνέμσθε

κίκρισαι

κικρέσθον

κικρέσθε

ἑψαλται.

ἑψαλθον.

ἑψαλμένοι εισί.

ρηνέμται.

ρηνέμσθον.

ρηνέμνται.

κίκρι.

κ'κρέσθον.

κίκρι.

ἔκταμαι	ἔκτασαι	ἔκτα.	ἀ κτήνω.
ἐκταίμεθον	ἐκτασθον	ἐκτασθον.	
ἐκταίμεθα	ἐκτασθε	ἐκτασται.	
τίθυμαι	τίθυσαι	τίθυ.	ἀ θύω.
τίθύμεθον	τίθυσθον	τίθυσθον.	
τίθύμεθα	τίθυσθε	τίθυσται.	
ἵσπαρμαι	ἵσπαρσαι	ἵσπαρται.	ἀ σπείρω.
ἵσπαίμεθον	ἵσπαρθον	ἵσπαρθον.	
ἵσπαίμεθα	ἵσπαρθε	ἵσπαρθεῖς εἰσὶ.	

De præsens plusquamperfecto.

Sic plusquamperfectum. ἐπετύμμεθον ἐτίτυψον ἐτίτυπον.

ἐπετύμμεθον	ἐτίτυψον	ἐπετύρθην.	Plusquamperfectum.
ἐπετύμμεθα	ἐπετύψθε	τετυμμεθός ἦσαν.	
ἐπετέγγμεθον	ἐπέτεγγον	ἐπέτερακτο, &c.	

Tertia persona pluralis.

Item tertia persona pluralis à tertia singulari fit. ponendo γ ante ται, vt πεπίνται factus est, πεποίηται facti sunt, λείλυται λέλυται. Si verò cōsonans prius ται antecesserit, nequit formari tertia pluralis, vt in τίτυπται λείκεται πέπληται ἑψαλται, non licet interponere γ, ob difficultatem proferendi, sed circumscribitur per participium & verbum substantiuum τετυμμεθός εἰσὶ, &c.

Variant Iones.

Cæterum Iones pro γ interponentes α, ferè in omnibus verbis hanc personam formare possunt, in verbis primæ & secundæ Coniugationis litera tenui ante ται post α impositum in suam densam conuersa, τίτυπται, cæsus, α, um, est, τυύφαται cæsi, cæλα, cæλα, sunt. κέκρυπται, κικρύφαται, λέλειπται, λιλέφαται, ὠρύκεται, ὠρύκαται, ὠρύχεται. In verbis tertiæ mutatur σ ante ται in indicem perfecti medij, πείδω πέπεισαι πεπείσθαι, εἰρίδω ἡρῆσαι ἡρήσθαι, εἰρήδωτα ἡρήσθαι vel ἡρηέσθαι. φράζω πεφρασται πεφράσθαι, ἀχέω ἡχεται. reduplicatur Atticè, sed per κ, ne χ densa seipsam alternatim sequatur ἀκῆχεται, hinc tertia pluralis ἀκῆχέσθαι, vel resolutò augmento ἀκαχέσθαι.

De contractis.

In verbis contractis vocalis longa ante ται in priam breuem resoluitur, ποίω ποποίηται ποποίηται, ποίω

πεπίνηται πεποιέαται : & poeticè πεπονείαται. βιάω βεβόνηται βεβούαται *abufium propter αα concurfum.* χρυσαύω χρυσαύεται. In multis tamen vocalis longa permancet apud poetas. βέβληται βεβλήαται, καχέλωται καχολέαται.

In ω purum.

In verbis ω purum non contractis confonantem, ante τω habentibus, hæc tertia pluralis formari non potest, fed folùm circumfcribitur per participium & verbum fubftantiuum. ἀκέω ἡκκεται ἡκκεσθῶσι εἰσί: habentibus verò vocalem vel diphthongum, potest, eandem post α insertum corripiendo, ἐρύω εἶρυῖ εἶρύαῖ, κλείω κλείεται vel κ' κλειῖ κικλίαῖ. Poetæ non rarò productam feruant, δαίω δέδαται δεδάαται. In verbis quartæ eadem immutabiles feruantur, ἐψάλλω ἐψάλλαται, ἄσπαρῶ ἄσπαρεται, πέφωρῶ, πεφάταται.

Poetæ δαίω.

Simili modo tertia persona pluralis Plusquamperfecti à tertia fua fingulari fingitur. ἐπιποίντω ἐπιποίνωτο, vel Ionicè ἐπιποιέατο. ἐτέτυπτο communiter circumfcribitur τετυμμήσθῃσι ἢ στω, & Ionicè ἐπύρατο.

Ionicè.

NOTIO INFINITI

primi Passivi.

In finitum I.

In finitum primum à perfecto Passiuo fit, μω in θω mutato, & in prima ac fecunda coniugatione media litera verba in suam densam, τίπμω, quod naturaliter est τίπρω, ἐτύφθω, λιλύγμω ἐλέλθω, quia densam in eadem syllaba præcedit densa, non tenuis aut media. At in alijs coniugationibus quicquid præcedit μω perfecti, idem etiam θω infiniti, vt πέπρωται ἐπλήθω, ἐψάλλμω ἐψάλλθω, ἄσπαρμω ἄσπαρθω, πεπίνμω ἐποιήθω. Excipe εὐρύω εὐρύμω εὐρίθω, κλίνω κέκλειται ἐκλινθω poeticè, πνύω πνύμω ἐπνύθω μνύω μνύμω ἐμνύθω, ῥόω ῥόμω ἐρρόθω, ῥέω ῥέμω ἐρρέθω vel ἐρρήθω ῥοθεῖς.

Excepio.

Etiam μω ante μω verbi quartæ coniugationis, quod natura est, in infinito rursus in ω conuertitur, φαίνομω φαίνω, πίπτω, κα πεισμω, ἐφαίθω.

in μ.

Item quæ in mutarunt in perfecto passiuo in α, in infinito iterum conuertunt in ω, ἔσχαμω ἐσφίθω, τότεμω, ἔτρεμω ἐτρεφθω.

in α.

NOTIO PERFECTI IM-

perativi, Optativi & Subiunctivi Passivi.

Perfectum imperativi passivi secundam personam *Notio.*
format à secunda Indicativi, ω verso in ο, & tertiam à
tertia, ὃ in ῶ, ac tenui precedente mutata in suam den-
sam, τί τυ-φο τί τυ-ῶ, πέ-ρε-ξο πέ-ρε-χῶ, πέ-πλη-σω πέ-πλη-ῶ,
ἐ-ψαλ-σο, ἐ-ψαλ-ῶ, ἐ-ψαλ-σον ἐ-ψαλ-ῶν, &c.

Item prima persona perfecti indicativi passivi ante *Optativi for-*
μαι habente η vel ω, Optativum canonicè formatur, *matio.*
μαι verso in μιν, & ι praposito quod vocali subscribitur π-
ποίημαι πεποίημιν, κηρύσσωμαι κηρυσσώμιν, similiter Sub-
iunctivum pro suo canone in ᾠμαι fit, πεποίημαι ἐὰν πε-
ποιῶμαι, κηρύσσωμαι ἐὰν κηρυσσῶμαι μίμνηται ἐὰν μιμνῶμαι,
flectuntur sicut sua præsentia, circumflectendo tamen, si
potest, penultimam.

Singul. πεποίημιν πεποιῶ πεποιῆτο.

Dual. πεποιήμιν πεποιήδον πεποιήθη.

Plural. πεποιήμιν πεποιήθε πεποιήτο.

Singul. ἐὰν μιμνῶμαι μιμνῶ μιμνῶ, & poeticè μιμνήω.

Dual. μιμνώμιν μιμνώδον.

Plural. μιμνώμιν μιμνώθε μιμνῶ.

Aliàs per omnes personas circumscribuntur hæc
præterita, quemadmodum in τύπῳ.

DE NOMINIBVS

VERBALIBVS.

TEM à tribus personis singularibus *Verbalia.*
perfecti Passivi fioguntur Verbalia, ab-
lato augmento.

Prima gignit Verbalia in
α vel ος.

πέ-ρε-γμαι

ἐ-τε-κμαι

γί-νε-μαι

ἐ-ψαλ-μαι

τὸ-ρε-γμαι,

οκώ-μα,

γενί-μα,

ψαλ-μός,

negotium.

distervium.

litera.

canis.

Prima.

I.4.

καλό-γισμαι

λογισμῶν λογισμὸς, cogitatio.

ὁσμοὺς ab ὀσμήν, odor.

θεάζομαι πείρασμαι θεάσεων, regulare

fuerat, sed repetita est thematis litera. Nam ζ in ὁδ li-
quitur. Itaque δ, posterius characteris sibi ius arrogat,
& dicitur θεῶν consultor, συμφράδμων apud Homerū.

νοῶ νοήμαι, νοήμων, intelligens.

φιλοῦ φιλέλωμαι φιλήμων, osculum.

SECUNDA in ις.

Secunda.

πέτραξαι, ποράξις, αἰτίο, λάλειν, λέξις, διέτιο, πεπίνισαι, ποίησις
poesis.

μορφῶ μεμέρφωται, μόρφωσις, formatio.

αἰρεῖν, αἰρεσις, ἐλεέτιο.

Et ια sed ferè cum α, ευ, δυο.

κίχρειν, ἀκρείσις, nullus delectus. τίταξαι, ὑταξία, moderatio.

πέτραξαι, δυσπραξία, infelicitas.

TERTIA in τιν, τως, ωρ, ηρ.

Tertia.

Poeta.

Vnde.

ἑψαλται, ψάλτης, cantor. πεπίνηται, ὁ ποιητής, ἑψαλται
ψαλτής, cantabilis. κίχρειν, χρεῖς. παρακίκλην, παράκλη-
τος. διαλέλεκται, διάλεκτος, idioma. vnde διαλεκτικός, mul-
tiloquus. κικόμενται, κοσμήτωρ, princeps. κίχρειν, χρεῖς, πῖρ,
signum. σέσωται, σωτήρ, saluator.

Poculum.

Quadam in τιν, πίποται, τὸ ποτῆριον.

Item ἑνδεσίδασκται, τὸ δίδασκεν, minerval. ἀλάδαςρον hu-
ius formæ est sed αἰαλογικῶς.

Aduerbia in

ου.

Item in εον aduerbia consimilia gerundijs Latinis,
γέγραπται, γεγραπῖον, scribendum, quorum masculinum
quoque legitur, ὁ γεγραπῖος, ἡ γεγραπῖα, τὸ γεγραπῖον, scriben-
dus, a, um.

Verbi medij

verba.

Etiam perfecta media pariunt verbalia in ου & η.

τύπω τύπος, forma.

οε. λέγω λόγος, sermo.

στέλλω ἑσολα, σῶλος, classis.

ἀποστέλλω ἀπέσολα, ἀπέσολος, legatus.

γ. τίμω τιμω, τιμω, scetio.

στέλλω στέλλω, vestis.

ἀπὸ στέλλω

ἐπιστολά
ἐπιστολήἐπιστολά
ἐπιστολήἐπιστολή, epistola.
ἐπιστολή, versio.DE VERBIS
DEFECTIVIS.

Defectiva, tantum per Præsens & imperfectum mobilia, sunt quæ finiunt in σκω, αιω, υω polysyllaba, & quædam alia.

Defectiva.

In σκω.

Γινώσκω ἐγίνωσκον
Διδράσκω ἐδιδράσκον
Βρώσκω ἐβρώσκον
Τίτρωσκω ἐτίτρωσκον
Ἀρέσκω ἤρεσκον

Γιγνώσκω ἐγινώσκον.
Διδάσκω ἐδίδασκον.
Θνήσκω ἐθνήσκον.
Χάσκω ἐχάσκον.

In αιω.

Ἀμαρτάνω ἤμαρτανον. Βλαστάνω ἐβλάστανον. αὐξάνω ἠύξανον.
καταδαρδάνω καταδάρδανον λαγχάνω ἐλάχανον. λαιθάνω ἐλάν-
θανον, μανθάνω ἐμάνθανον.

In αιω.

In υω.

ἐπύω ἔπυνον
καρχενύω ἐκαρχένυνον
ἐμύω ἔμυνον.

πηγνύω ἐπήγνυνον.
κοροννύω ἐκορέννυνον.

In υω.

ῥηγνύω, ῥωγνύω, σβεννύω, σρωννύω, σορηννύω, τανύω, χωνύω.

In ειω.

Item in ειω deriuata à præsenti vel futuro, vt à πλείω τελείω ἐτέλειον. à δείω δείω ἐδειον. à βείω βείω ἐβειον. & à βρόω βρώω βρωσείω ἐβρώσθηον. ὁπῶ ὁψω ὁψείω ἁψείον. γαμέω γαμήσω γαμησείω. πολεμέω πολεμήσω πολεμυσείω. partim à præsenti κρατῶ κρατεῖω, κίχρῶ κίχεῖω, quæ appetentiam actus connotant, edere ceruere cupio, nupturio, bellaturio.

In ειω.

Etiam quæ simpliciter à futuris vel præteritis fiunt præsentia, vt δύω futurū δύσω, Præsens δύσω δύσεις δύσει. δύω. Imperfectum ἴδυσσι, imperfectum medium ἰδυσόμεν δύσω. ἰδύσεσθε ἰδύσετο.

ῥεῖτιω

φείτω.

φείτω præteritum πέριξα.

Præsens περίκω, εις, ει, &c.

Imperfectum ἐπέρικον.

ὄρω.

ὄρω, Futurum ὄρῶ, Æolice ὄρω.

Præsens ὄρω ὄρομαι. Imperatiuus ὄρσε ὄρσι.

οἶω.

οἶω, Futurum οἶσω Præsens οἶσω.

Imperatiuus οἶσε οἶσέτω.

βημί.

βημί Fut. βήσω. Præsens βήσω βήσομαι.

Imperfectum ἐβησάμην ἐβήσου, ἐβήσονται ἀπεβήσονται.

αἶω.

αἶω Futurum αἶξω. Præsens αἶξω.

Imperatiuus αἶξε.

δοιᾶζω.

δοιᾶζω vel δοᾶζω Futurum δοᾶσω.

Præsens δοᾶσω δοᾶσομαι ἰδοᾶσάμην ἰδοᾶσιντο, vel poetice δοᾶσιντο.

EX CONTRACTIS IN-
contracta.

αὐξίω.

αἰλεξίω.

ἐψέω.

QVÆ ex contractis Attici fecerunt incontracta,

αὐξίω αὐξῶ, αὐξω αὐξόν, αἰλεξίω αἰλεξῶ αἰλεξω, ἐψέω ἐψῶ ἐψω.

Hæc à suis circumflexis reliqua tempora mutuanti,
αὐξήσω αἰλεξήσω, &c.Quæ propter consonantem aliquam iniectam, & mutantur in ι, μέλω μέλῳ ἐμμεγον, τίκω τίκῳ ἐνέπω ἐνέπω ἐνέπω
οηχόμαι γήγνημαι μῆλω.

ἐπω.

ἔαπω.

At ἐπω ἔαπω, ἐπωμαι ἔαπωμαι & non mutant, amittunt
tamen subinde ἀπείτε pro ἔαπειτε, ἀπέδω pro ἔαπέδω, ἀπύ-
μνος pro ἔαπύμνος.

Noiio.

In summa, rarum verbum est apud Græcos, quod omnibus suis temporibus absolutum, non indigeat aliquo tempore ab alio themate mutuando, è diuerso rarissimum anomalum, quod saltem vnicam personam absque analogia conficiat.

QVÆ DEFECTIVA
proprie.

Defect.

Nempe quæ passim collecta à Grammaticis vocantur anomala, proprie defectiua sunt, non anomala, ut

ἐμμερτάνω.

ἐμμερτάνω Futurum ἐμμερτήσω.

Infini-

Infinitum secundum ἡμαρταν.

Perfectum ἡμαρτηκα mutuatur ab αμαρτία.

Sic πίπω. Fut πέσω. Infinitum β. ἐπιπῶν à præsenti abusu-
fuit πέσω. Perfectam πέπιωκα à πίωω recipit.

Εὐρίσκω, εὐρήσω, εὕρον, εὕρηκα, ab εὐρέω.

Καλέω καλέσω, perfectum κέκληκα.

à κλῆω κλήσω

Βάλλω perfectum βίβληκα à βλέω βλήσω.

S E M P E R itaque in deducendis temporibus sumen-
dum est thema genuinum, licet usus non recipias. Aliud e-
nim flectendæ linguae ars est, aliud usus. **A R S** præceptis
acquiruntur, **V S V S** frequenti lectione.

πίπω.

Εὐρίσκω.

Καλέω.

Βάλλω.

Ars.

Usus.

DE VERBIS IN

ANOMALIS AC

coniugati difficilibus.

sum vel vado, augetur per i appositum,
creat ειμί & ειμι. Item ἵημι per i acces-
sorium, & i in n auctum.

ειμί
sum.

INDICATIVVS.

Præsens.

ειμί εἶς καὶ εἴ vel ἰασί ἰσσί vel ὦν Dor.

ἰσόν

ἰσόν.

Sum.

ἰσμεν vel εἰμεν ἰσῆ εἰσι ἰασι vel ὦν.

Imperfectum.

ἔω ἦς ἦ καὶ ἔω

ἦτον

ἦτλω.

Fui.

ἦμεν

ἦτε

ἦσαν.

ἔω ἔα ἦα ἔην vel ἔσκειν, ἦς ἦσθε, vel ἰσθε apud Hesiodum.

ἔω

ἔην

ἦν

ἦεν

ἔσκε

ἦς

Variante.
Dialecti.

ἦτον

ἦτην

ἦμεν vel ἦμες ἦτε vel ἦσθε ἦτε vel ἔτε.

Et ἦμεν ἦτο ἦτο, imperfectum medium. Reliquis tēpo-
ribus præteritis caret. Futurum item Actiuum ἔσω

in.

in usu non est, pro quo receptum medium ἴσμεν ἴο
vel ἴσμεν ἴον vel ἴσμεν, ἴσμεν ἴον, ἴσμεν ἴον poetice, ve
ἴσμεν, &c.

Futurum.

Ero.

ἴσμεν

ἴον

ἴσμεν.

ἴσμεν ἴον

ἴσμεν ἴον

ἴσμεν ἴον.

ἴσμεν ἴον

ἴσμεν ἴον

ἴσμεν ἴον.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Es, esto.

ἴσμεν & ἴσμεν vel

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν vel

ἴσμεν.

OPTATIVVS.

Præsens.

Essem.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν. & per syn-

copen in plurali,

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

Futurum quod est mediū.

Sim sis sit

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens.

Cum sim.

ἴσμεν ἴον ἴον vel ἴσμεν Ionice.

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

Infinitivum a.

Cum fuero.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

ἴσμεν

ἴσμεν

ἴσμεν.

INFINITIVVS.

Præsens.

ἢ Dorice εἶμῃαι εἰμῃαι, Ionice εἶμῃ vel ἦμῃ, vnde
εἶμῃ inesse.

Esse.

PARTICIPIVM.

Præsens.

εἶν
ἢ εἶσσι
τὸ εἶν

τῷ ὄντος.

τῷ ἔσσης.

τῷ ὄντος.

Hic essens.

Hæc essens.

Hoc essens.

Futurum.

ἢ εἰσόμενος
ἢ εἰσόμενῃ
τὸ εἰσόμενον

τῷ εἰσόμενῳ vel εἰσόμενος.

τῷ εἰσόμενης.

τῷ εἰσόμενῳ.

Hic futurus.

Hæc futura

Hoc futurus

DE εἶμι QVOD EST

vado.

INDICATIVVS.

Præsens.

εἶμι εἶς

vel εἶδαι

εἶσι.

Vado.

ἴτον

ἴτον.

ἦμῃ ἴτε

ἴτε vel

ἴασι, Ionice.

ἑορσίασι

εἰσίαπ.

Hesiod.

Λοκκοῖσιν φασίεσσι καλὸν ἑμὲν ἔχον καλόν

Ἀθαιάτοι μὲν ἄ φῦλον ἴτον.

Κατ' ἀγέλην δὲ ἴασι δὸν κρήνης μελανύδρου.

ἱλιάδ. π.

Imperfectum.

εἶν

εἶς

εἶ.

Vadebam.

ἴτον

ἴτῳ.

ἦμῃ

ἴτε ἴε,

vel

ἦε.

Τὸ δ' αὖτε ἴτῳ παρὰ νῆας ἀχαιῶν.

εἶδ' ἄρ' ἴε σιγῇ μῆρτα πνέοντες ἀχαιοί.

πῶς μιν ἔχοντες τὸ καὶ ἰδομένης ἀγροὶ ἀνδρῶν ἦε εἰς πόλεμον.

ἱλιάδ. α.

ἱλιάδ. γ.

ἱλιάδ. ν.

Futurum εἶσω ἄορ. α. εἶσα. vnde εἶσαν tertia pluralis & in ἢ fit ἦσαν.

Vadam.

Perfectum.

εἶκα

εἶκα

εἶκα, &c. inusitatum.

Vasi.

Priusquam perfectum vsitatum & au-

ctum Attice.

ἔασι

ἔασι

ἔασι, &c.

Perfe.

Perfectum εἶα εἶας εἶε, vel Ionice ἦα ἦας ἦε.
& soluta diphthongo ἦια ἦιαι ἦιαι.

At ἦια nomen, viatica significat.

ὁδὸς, δ. καὶ τὸ δὴ παρὰ θύρα διαλάσσης ἐνρυπόροιο ἦια.

Et Ἰλιάδος α.

ὁδὸν ἦις ἡμεῖς ἐεικώς, ἀντὶ τῆς ἐπορεύετο.

Plusquamperfectum medium.
Vaseram. ἦειν ἦεις ἦει ἀπὸ πρᾶτερος medio.
ἦειτον ἦείτιω.

ἦειμι ἦεστε ἦεισθε, καὶ συζυγίῃ ἦεισθε.

Sic eius composita ἀνέειν redieram, ἐξέειν exiueram, εἰ-
ἦεισθε vel ἀνέεισθε, ἐξέεισθε vel ἐξέεισθε.

Infinitis & futuris caret. Utimur autem pro eo præsenti tempore, hoc est,

εἶμι εἶς εἶσθε.

ἡμεῖς εἶμι εἶσθε hoc est ibo.

Ἰλιάδος α.

Hesiod.

Ἰλιάδος κ.

τῆσδ' εἶς ἦσ' ἀνέγειρας ἄγῳ Ἄεolicε εἶδα.

εἰ μὴ γὰρ κέσκε ἡμεῖς ἀπολύσομεν, ἢ μεθ' ὧν.

ἦτε καὶ ὑπερβόη εἶδα δόαις ὅτι ἦας ἀχαιῶν.

ἦ τὰ χα καὶ διαλὺ βιβλημῶος εἶδα διόρα.

Hoc est, ibis, & Ἰλιάδος ε.

ἀλλ' ἔτι εἰς ὅτι ἦας. id est, ibit.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Vade.

ἶθι ἶτα

Δυ. ἶτον ἶτων.

Πλ. ἶτε ἶτωσαν.

Pro ἶθι etiam dicitur εἶ, ab ἰω ἰε per Syneresin, unde ἰζει
apud Aristoph. δ' εἶ.

Optatiuo & Subiuncto deficit.

INFINITIVVS.

Vadere.

ἶναι, Dorice ἰμεναι, Ion. ἰμεν vel etiam ἰῆναι. Unde παρῆναι
adiire ἀπῆναι abire, quæ verbo-substantiuo coincidunt.

Ἰλιάδος α.

ὅπειρ πολὺ φέρτερόν ὅτι οἴκαδ' ἰμεν.

De ἰμεν vado.

Præsens.

Præfens sing. ἵμμι ἵμε ἵησι. *Vado.*
Infinitivus. ἵεναι.

MEDIUM.

Præfens. ἵμεθα ἵστα ἵτα. *Medium.*
Imperfectum.
 ἵμεθα ἵεσθαι ἵετο ἢ τὰ λοιπὰ *Imperfectum*

IMPERATIVVS.

Præfens
 ἵεσθαι ἵεσθω. *D.* ἵεσθον ἵεσθων. *Plu.* ἵεσθαι ἵεσθων. *Imperati.*

PARTICIPIVM.

Præfens.
 ἵεμενος ἡ ἵεμενη τὸ ἵεμενον. *Participium.*
 Reliqua vsus neglexit.

DE ἵμμι.

ἵμμι mitto, sedeo, cupio, induo, hinc ἵμμι & ἵμεθα.

INDICATIVVS.

Præfens.
 ἵμμι ἵμε ἵησι. *Mitto.*
 ἵμεσθαι ἵεσθαι ἵεσθον. *Mitto.*
 ἵμεσθαι ἵεσθαι ἵεσθον. *Mitto.*
 & per Crasin ἵεσθαι

Imperfectum.
 ἵμεσθαι ἵεσθαι ἵεσθον. *Mittebam.*
 ἵμεσθαι ἵεσθαι ἵεσθον. *Mittebam.*
 ἵμεσθαι ἵεσθαι ἵεσθον. *Mittebam.*
 magis utimur ἵεσθαι ἵεσθαι ἵεσθαι ἵεσθαι. π. ἵεσθαι vnde διήκω
 & βοιωτικῶς ἵεσθαι, vnde μεθίστην, ὁδὸς, φ.

Perfectum.
 εἶκα εἶκα, εἶκα, &c. hinc ὁ εἶκας, ὁ ἀφεικας, ἀφεικίαι.

Plusquam perfectum. *Misi.*

εἶκα εἶκα, εἶκα. *D.* εἶκατον εἶκατῶ. *Abusivum.* *Miseram.*

Infinitivum a. *Misi.*
 ἵκα ἵκα, ἵκα pro ἵκα.

Composita ἀφῆκα, παρήκα, & ἀνέχμην.

At Praeposito Atticorum more ἔγκα dicimus, & ξυν-
γκα ξυνέγκα, ἰλιὰδ. α.

τίς τ' ἄρσφαι θῶν ἔλιδι ξυνέγκα μάχαται.

Infinitum β.

Mis.

ἦν

ἦς

ἦ.

ἔτον ἔτλω, pro ἦτοι ἦτλω vt supra.

ἔμην ἔτε ἔσαν, καὶ πρέσταν. ὀδύς. δ.

Κηρύξ τίπτε δέστε πρέσταν μνηστῆρες ἀγαυοί.

Futurum α.

ἦσω

ἦσεis

ἦσθ

ἰλιὰδ. ος β.

Mittam.

ἔωδ' ὃ θρυμῶν ποσσὶν ἦσθ.

Δοτὸ τῷ ἔω, ἔω. Abiecta reduplicatione, & in n mutato :
ficut διήσο δοτὸ τῷ πθέω. Vnde ἀφῆσω, μιδήσω, καὶ αἰήσω αἰήσῃς
αἰήσθ, ἰλιὰδ. ος β.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Mitte.

ἔειπε

ἔειπον

ἔειτε ἔειπασαν

ἔειπω.

ἔειπων.

ἔειτε immitte. ἰλιὰδ. ος γ.

Perfectum.

Perfectum.

εἶπε

abusium.

εἰκέτω, ficut τίθειαι τίθειάτω α.

Infinitum β.

Infinitum.

εἶπε abusium, vel ἔς ἔτω vsitarum anomalum, hinc ἄφες
dimittito. πρέσας, αἰέας, καὶ δέας.

Dual. ἔτοι ἔτων.

Plural. ἔτι ἔπωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens.

Mitterem.

εἴλω

εἴς

εἴη.

Perfectum.

Misisssem.

εἴκοιμι

εἴκοις

εἴκοι, ficut τίθειαιμι

Infinitum β.

Misisssem.

εἴλω

εἴης

εἴη, ficut τίθειαι δέης

Futurum α.

Mittam.

ἦσοιμι

ἦσοις

ἦσοι ficut διήσοιμι διήσοις

SVB-

DE VERBO. SUBIVNCTIVVS.

141

Præfens.

ἰαὶ ἰαὶ ἰς ἰν, sicut πῶς πῶς. *Cum mittam*

Perfectum.

ἰαὶ εἰκός εἰς, sicut ἰαὶ πῶς πῶς πῶς, &c. *Cum miserint*

Infinitum β.

ἰαὶ αὖ ἡς ἡ, & poetice ἰαὶ αὖ ἡς ἡ, vel εἰς εἰς, vnde ἀφείω *Infinitum α.*
dimiserō, ἰφείω immiserō, ἰαῖδος α.

INFINITIVVS.

Præfens.

ἰναι, ἰναι Attice & Dorice, ἰναι Ionice. *Mittere.*

Perfectum.

εἰναι, sicut πῶς πῶς, &c. *Misisse.*

Infinitum β.

εἰναι sicut εἰναι πῶς, vnde composita ἀφείναι κα *Misisse.*
εἰναι.

Item Attice & Dor. ἰναι, Ionice ἰναι. vnde πῶς
dimisisse, ἰαῖδος α.

PARTICIPIVM.

Præfens.

ἰς τὸ ἰναι, ἡ ἰναι, τὸ ἰναι. *Mittens.*

Perfectum.

εἰς τὸ εἰναι, vnde ἀφείναι, κατὰ πῶς. *Qui misit.*

Infinitum β.

ἰς τὸ ἰναι, ἡ εἰς τὸ ἰναι, τὸ εἰ τὸ ἰναι, vnde ἀφείναι, ὅφειναι *Infinitum α.*
ὅφειναι, submittentes, ἰαῖδος α.

PASSIVVM

seu medium.

INDICATIVVS.

Præfens.

ἰναι, ἡ ἰναι, sicut & passiva.

Imperfectum.

ἰναι, ἡ ἰναι.

Perfectum.

εἰναι, ἡ εἰναι, &c.

Infinitum secundum medium.

K. i.

*Mitto vel
mittor.*

ἔλθον
ἔλθα

ἔλθον
ἔλθε

ἔλθω
ἔλτω, Ionicè ἔατο, εἰ-

ατο, vel ἦατο, vnde κατέηατο. Ιλιάδες λ.

IMPERATIVVS.

Præfens.

ἔστω

ἔστω

Ιλιάδες γ.

Sede.

De compositis ex ἔμω.

κατέμω.

κατέμωται, vnde κατέμω.

Compositis

Infinitivus.

Vel καθεῖν κατέμωται.

Imperativus.

κατέμωτο κατέμωτω. Ιλιάδες α.

PARTICIPIVM.

Præfens.

ἔκμωτος

ἢ ἡμῶν

τὸ ἡμῶν.

Hic sedens

De κείμω iaceo.

Α κία vel κίω κίημι κίημι, per Syneresin κείμω.

INDICATIVVS.

Præfens.

κείμω

κείσται

κείται.

Iaceo.

κείμην

κείσθην

κείσθην.

κείμην

κείσθην

κείνται, κίαται, Ioni-

cè vel poeticè κίαται. Ιλιάδες ω.

Imperfectum.

ἐκείμην

ἐκείσθην

ἐκείτο.

Iacebam.

ἐκείμην

ἐκείσθην

ἐκείσθην.

ἐκείμην

ἐκείσθην

ἐκείντο.

Abiecto augmento κείντο, & Ionicè κίατο & κείατο.

Futurum medium.

κείσομαι

κείσθην

κείσθην

Compositis Iacebo.

τα sunt, αἰάκειμαι ὑπὲρ κείμαι διὰ κείμαι.

De ἴσμι nosco.

Ab ἰσάν ἴσμι, vel Doricè ἴσμε ἴσμε ἴσμε. Dual. ἴσμετον ἴσμετον. Plural. ἴσμεν, per Syncopen ἴσμεν. Doricè ἴσμεν ἴσμεν, per Syncopen ἴσμεν ἴσμεν mutato Æolicè accentu pro ἴσμεν, sicut αἴσμεν pro αἴσμεν αἴσμεν.

SECUNDA PARS INDICATIVVS.

Præsens.

Nosco.

ἴσθμι

ἴσθς

ἴσθσι.

ἴστανον

ἴστανον.

ἴστανον

ἴστανον

ἴστανον.

Imperfectum.

Noscebam.

ἴστω

ἴσθς

ἴσθ.

ἴστανον

ἴστανον.

ἴστανον

ἴστανον

ἴστανον per Synco-

Homerum.

pen ἴσταν apud Homerum ὁδὸς α.

ἵππεϊ πολλοὶ ἴσταν αἰέρες ἡμέτεροι δῶ.

IMPERATIVVS.

Præsens.

Nosce.

ἴστανι, & assumpto τ ἴστανι per Syncopen ἴστανι cognosce, vel sis: nam Imperatiuo substantiui coincidit, ἴστανι vel ἴστω.

ἴστανι vel ἴστανι, ἴστανι vel ἴστανι.

ἴστανι ἴστανι, ἴστανι vel ἴστανι & ἴστανι.

INDICATIVVS MEDII.

Præsens.

Nosco.

ἴσταναι

ἴσταναι

ἴσταναι.

ἴστανον

ἴστανον

ἴστανον.

ἴστανον

ἴστανον

ἴστανον.

Et τ interposito ἴσταναι ἴσταναι ἴσταναι, & cum ὅτι cōpositum, ὅτι σταναι ὅτι σταναι ὅτι σταναι, &c.

Imperfectum.

Noscebam.

ὅτι σταναι ὅτι σταναι, Ionicè ὅτι σταναι. Crasi ὅτι σταναι ὅτι σταναι.

Futurum.

Futurum.

ὅτι σταναι cognoscam, quod futuro composito verbi ἴσταναι coincidit, ἴσταναι σταναι, ὅτι σταναι supersistam.

Noio.

In μι bisyllaba, penultimam circumflectunt, γινώσκω γινώσκω, præter enim ei mi.

De φημί loquor.

INDICATIVVS.

Præsens.

φημί

φημί φής (cum acuto & subscripto) φησὶ φηπ'. Dual. *Dico.*
φατὸν φατύν.

Plural. φάμεθ' εατὲ φασί, Doricè φανὶ vel φανί apud
Pindarum passim.

Imperfectum seu Infinitum β.

ἔφλω ἔφης (vel ἔφηνδε secundum Iones, qui frequenter *Dicebam* &
secundis personis δε subnectunt, οἶδας οἶδαδα, & per *dixi.*
Syncopen οἶδα) ἔφην.

ἔφατον ἑφάτλω vel ἔφοντον.

ἔφαμεθ' vel ἔφημεθ' ἔφατε ἔφασαν vel ἔφαι.

Et abiecto augmento εἴην φῆς φῆ.

Item ablato φ, ὡς, ῆς, ῆ, quod celebre est apud Home. *Dixi.*

INDICATIVVS medij.

Præsens.

φάμεθ' φασί φάται.

Medium.

Imperfectum seu Infinitum β.

ἑφάμλω ἑφάτο ἑφάτο, &c.

*Dicebam vel
dixi.*

De δίξωμι quæro.

A δίξω δίξωμι, Præsens Indicativi medij regulare δι-
ξίμαι. *Quæro.*

Æoles verò vocalem indicem non resoluentes, δίξω-
μαι dicunt: hinc Participium διζήμενος quærens. *Aeolismus.*

Sic in αἶω ἀήμι ἀησ ἀήσι. Dual. ἀήτον pro αἶτον.

Infinit. αἰώω, pro αἶω, ἀήμεναι pro αἶμεναι.

Infinitum I.

Præsens medium.

ἀήμαι ἀήσαι ἀήται pro αἶμαι.

Spiro.

Imperfectum.

Sine augmento, αἰήμλω αἰήτο αἰήτο.

Spirabam.

PARTICIPIVM.

ὁ ἀήμερος ὁ ἀήμερος τὸ ἀήμερον.

Hic spirans.

De βλήμι.

βλέω βλήμι βλήμαι, βλήμενος pro βεβλήμενος, abiecto aug-
mento, poeticè & Ionicè. *Iacio.*

De ἀλάλημαι.

ἀλάω ἀλήμι ἀλήμαι, facta Atticè reduplicatione ἀλάλη-
μαι ἀλαλήμενος. *Erro.*

De ἀνάχημα.

Dolore afficio

Augm. resolu-
tio.

ἀνάχω ἀνάχημι ἀνάχυναι ἀναχύνειν. ἀνάχημαι, ἀναχέ-
μηνος vel ἀναχέμηνος per Syncopen. ἀναχέμηνος autem per-
fectum est verbi ἀναχίσταμαι ἡνάχισται resolutio augmen-
to ἀναχίσταμαι ἀναχέμηνος, per Syncopen ἀναχέμηνος ἡνάχης.

DE PRONOMINE.

Pronomina vellunt	2. Primitiua ἐγὼ τίς τις	{ ἐγὼ Ego. σύ Tu. ὁς Ille.
	3.	
	2. Possessiva ἡ ἐμὴ	{ ἐμὸς meus. ὁς tuus. ὁς suus.
	8.	{ ἡμεῖς noster σφαιῖς vester } duorum
		{ ἡμεῖς noster ὕμεις vester σφαιῖς suus
	3. Demonstrativa δεῖκτικα	{ ὁς hic ἐκεῖνος ille.
	2.	
	4. Relativum unum αὐτός ipse ἀναφορικός.	
	5. Composita συνθετικά	{ ἐμὸν τοῦ mei σου τοῦ tui ἐαυτοῦ sui } ipsius
	3.	

PRIMITIVA ΕΓΩ. EGO.

Sing.

Ego.
Mei.

Nominatio ἐγὼ, Atticè ἐγώ γε. Doricè ἐγὼν ἐγῶν.
Genitio ἐμεῖ vel μεῖ, Ionice ἐμῷ ἐμῶ, Atticè ἐμῶθεν ἐμῶ-
θεν, Doricè ἐμῶ μεῶ.
Dativo ἐμοί vel μοι. Atticè ἐμοι γε, Doricè ἐμῷ.
Accusatio ἐμὲ vel με.

Mibi.
Me.

Dual.

Dual.

Nominatiuo & accusatiuo τοῖ, Æolice αἶμα.

Nos.

Genitiuo & datiuo τῶν γόν.

Nostrum.

Plural.

Vobis.

Nominatiuo ἡμεῖς, Ionicè ἡμέες, Doricè Æolice αἶμα.

Nos.

Genitiuo ἡμῶν, Ionicè ἡμέων, εἰων, Dor. αἰέων, Æol. αἰμείων.

Nostrum.

Datiuo ἡμῖν vel ἡμίν, Atticè ἡμιν, Dor. αἰμίν, Æol. αἶμα ιν.

Vobis.

Accusatiuo ἡμᾶς, Ionicè ἡμέας, Doricè αἰμᾶς, Æolice αἶμα.

Nos.

μας.

Sing. ΣΥ. TV.

Nominatiuo σύ, Doricè, τὴ τῶν.

Tu.

Genitiuo σοῦ, Ionicè σεῖο σεῖα, Atticè σέοθεν σείδην, Doricè σιδ

Tui.

πιδ.

Datiuo σοί, Doricè τοί. vi apud Aratum. Poeticè τῇ τεῖν.

Tibi.

Accusatiuo σέ, Doricè τὴ τῶ.

Te.

Vocatiuo σύ.

Tu.

Dual.

Nominatiuo & accusatiuo σφῶϊ, σφῶ, Æolice ὕμμα.

Vos.

Genitiuo & Datiuo σφῶϊν, σφῶν.

Vestrum.

Plural.

Vobis.

Nominatiuo ὑμεῖς, Ionicè ὑμέες, Doricè ὕμα, Æolice ὕμμα.

Vos.

ὕμμα.

Genitiuo ὑμῶν, Ionicè ὑμέων, ὕμαίων, Æolice ὕμμειν.

Vestrum.

Datiuo ὑμῖν vel ὑμίν, Doricè ὕμιν, Æolice ὕμμα ὕμμιν.

Vobis.

Accusatiuo ὑμᾶς, Ionicè ὑμέας, Æolice ὕμμας.

Vos.

Vocatiuo ὑμεῖς.

Vos.

ΟΣ, SVI.

Nominatiuo ὅς.

Genitiuo ὃ Ionicè τοῦ εἶο Atticè ὃθεν ὃδην, Doricè ὅ.

Sui.

Datiuo ὃ, poeticè ὃς.

Sibi.

Accusatiuo ὃ, poeticè ὃς ὃδην.

Se.

Dual.

Genitiuo & datiuo σφῶϊν.

Sui sibi.

Accusatiuo σφῶϊ, σφῶ.

Se.

Plural.

Nominatiuo σφῖς σφῖς.

Genitiuo σφῖων σφῶν, Ionicè σφῖων.

Sui.

Datiuo σφῖν σφῖν.

Sibi.

Se.

Mem.

Accusatio σφίας σφᾶς.

Possessiva à primitiuis deducta ἡμός, ἀμῆς apud Pi-
darum, & ἀμᾶς fortè pro ἡμῖτες. σῆς vel πῶς.

Suis.

Vester.

Suis.

ἔς vel ἰός ἰωίτες, σφαιίτες, ἡμῖτες, ὑμῖτες vel ἡμός, Do-
ricè ἀμᾶς, ὑμῶς, σφίτες vel σφός. Ea instar nominum fle-
ctuntur.

DEMONSTRATIVA;

ὅς τοις ἐκεῖνος.

MASCVL.

Hic.

ὅς τοις,

αὐτῆ,

τέτω,

αὐτοῖ,

ὡς ἔτοις.

Dualis.

Hi.

ἔτω,

τέτοι,

τέτω,

ὡς ἔτω.

Pluralis.

Hi.

ἔτοις,

τέτω,

αὐτοῖς,

τέτες,

ὡς ἔτοις.

F O E M.

Hec.

ἡ αὐτῆ,

ταύτης,

ταύτῃ,

ταύτῳ,

ὡ αὐτῆ.

Dualis.

αὐτῆ,

ταύτῃ,

ταύτῃ,

ὡ αὐτῆ.

Pluralis.

Ha.

αὐτῇ,

ταύτῃ,

ταύτῃ,

ταύτας,

ὡ αὐτῇ.

NEVT.

Huic.

τοῦ τῆς vel τῆς, sicut πῶς πῶς.

Hoc.

αὐτῆ,

τέτω,

αὐτοῖ,

ὡ τῆς.

Dualis.

Hec.

τέτω,

τέτοι,

τέτω,

ὡ ἔτω.

Pluralis.

Hec.

ταύτα vel ταυτή, τέτω, τέτοις, ταύτα, ὡ ταύτα. Quibus in

ὅ pro ἔτοις vel

singulari Atticè additur: Paragoge, ἔτοις, τέτοις, αὐτῇ,

αὐτοῖ.

ταυτήσιν, τέτοις, &c.

ἡ pro αὐτῇ

poetica.

Singular. ὁ ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἡ ἐκεῖνη, τὸ ἐκεῖνο, Aeolicè κείνος,

κείνη, κείνο, Doricè, τῶς τῶα τῶο, flexionem nominum

sequitur.

RELATIVVM.

Relativum.

Relativum αὐτῶν, trium personarum, Sing. ὁ αὐτῶν, αὐτῇ,

ἰ αὐτῆς, αὐτῆς, πὲρ αὐτῆς, &c. Huius obliquis singularibus primitivorum obliqui compositi sui possessivum efficiunt, ἰ μαντῆς, ἰ μαντῆς, ἰ μαντῆς, ἰ μαντῆς, σὺ αὐτῆς vel αὐτῆς, ἰ αὐτῆς ἰ αὐτῆς, &c.

Etiam i dualibus pluribusquē componitur, & tam primæ, & secundæ quàm tertiæ personæ congruit significatione, *ἐαυτῶν*, sui, nostrum, vestrum, ipsorum, *ἐαυτῶν* se nos, vos, ipsas, &c.

Item *θεῖα* indeclinabile, generis omnis est, vel de- θεῖα.
clinabile, ὃ ἢ τὸ *θεῖα*, τῇ τῆς *θεῖας*, τῷ τῷ *θεῖω*, τὸν τὸν τὸ
θεῖον. Vel ὃ ἢ τὸ *θεῖα*, *θεῖατος*. Vel ὃ ἢ τὸ *θεῖς* *θεῖος*.

Apud poetas μὴν, ἴν, ἰε, omnis generis utriusque numeri, accusativi casus. pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, αὐτῶν, αὐτῆς, αὐτῶν, αὐτῆς leguntur. Item οἱ pro αὐτοῖς, αὐταῖς vel αὐτῶν. Pindarus & Aratus.

DE ADVERBIO

CAPVT. VI.

DVERBIORVM quædam pri-
maria, quædam derivatiua sunt. A
genitiuo plurali nominis adiecti-
ui aduerbium fit, verso in ε, ὁ αλη-
θῆς τῶν ἀληθῶν ἀληθῶς vere, ὁ ξύς ὁ ξύων
ὁ ξέως.

Deductitia.

Deductitia sunt & in σ , ϵ , λ , μ , ν , ρ , τ .

Item in δοκω,ει,ι,κυνηδοι,βοτρυδοι,α λοτρως,αγαληδοι ab
αγλη,συνδω α συν, sic παισυδι, παισυδιη,συν,ηβδω α συν,η-
βω,ηπιβίλω.ex αιτι & βία,παιστρατη,παμμαχει,α γρατις μάχη
& παϊ.Et quædam alia studiosis frequenti lectione ve-
nanda.

Ad locum, eis τέπον.

Item σε & ζι adiectiones syllabicae notae sunt ad lo. *Ad locum.*
cum ἐκεῖ αὐτῷ, illic, ἐκεῖ σε αὐτίσε, illuc, οὐρανίσε in coelum
ἀγροῖσε in agrum, παντίσε & πανταχῶσε ad omnem locum.
ἄλλοσε alio, ἑλόνσε κὶ ἑλόνθε ad Illium, ἐνταχῶσε ad singu-
las

*Position.**Positionis θέσις.**Exclamandi.**ῥαπῆσον, πλεῖστον, ἀναγνώστον, ἰστέον, λεκτίον.**Exclamandi χετλιασμεῖ.**ὦ, ἰὲ, οἰμοῖ, αἰ, ἰὼ, ἔα, ὦ μοι, παπαί, ᾄ, φεῦ, ἡράκλεια.**Admirandi.**Admirandi θαυμασμοῦ.**ὦ, φεῦ, βαβαί.**Comparandi.**Comparandi συγκρίσεως.**μᾶλλον, πλεον, ἢ πον, μόνος, μόλις.**Remittendi.**Remittendi αἰέσεως.**καταμικρόν, βάδνω, ἐραδίως, ὥστε, ἡρέμα, ἡσυχῇ, μόλις, μόλις.**Affirmandi.**Affirmandi βεβαιώσεως.**δηλαδή, δήπουθεν, ὅντως, πάντως, ἦ, ἀληθῶς.**Negandi.**Negandi ἀρνήσεως.**ἔ, ε' ἔ, ἔκου, ἔδαμῶς, ἥκιστα, ἔτε, ἔ, μὴ, μήτε, μήτε, μήτε, μήτε, μῶς.**Demonstran.**Demonstrandi δείξεως.**ὦδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, ἰσθῆ, ἰσθῆ.**Optandi.**Optandi ἐλπίδος.**εἴθε, ὦ φελλον, αἴθε.**Vocandi.**Vocandi ὦ.**Interiectiones.**Sub adverbio, interiectiones comprehenduntur, ἰ, hei, οἰμοι, hei mihi, βαβαί papa.*

DE PRAEPOSITIONE.

Præposit.*Ræpositiones numero sunt, decem & octo. ἐν, εἰς, ἐξ, συν, πρὸς, ἀπὸ, ἀντι, ὑπὲρ, ὑπὸ, ὑπὲρ, ὑπὸ, ὑπὸ, ὑπὸ.**Nota.**Quibus autem casibus præpositiones construantur, postea Syntaxis indicabit.*

DE CONIVN-
CTIONE.

Oniunctionum alia sunt,
Copulatiua ξυμπλεκτικοί.

ὡς, δέ, τε, καί, ἀλλά, ἄταρ, αὐταρ, ὅπ, ἡμάρ, ἡδί, αἰ

Disiunctiua, διαζευτικοί.

ἢ, ἢ, τοί, ἢ.

Continuatiua, συσπαιτικοί.

εἰ, εἰπερ, εἰδή, εἰδήπερ, ἐπεὶ, ἐπειδή.

Subiunctiua, παρασυσπαιτικοί.

ἐπεὶ, ἐπεὶ ὅρ, ἐπειδή, ἐπειδή ὅρ.

Causales, αἰτιολογικοί.

ὥστε, ὅπως, ὥρα, γὰρ, ὅπ, ἐνθάδε, οὐνεκα, διότι, καθότι, καθόσον,

Dubitatiua, ὑπορητικοί.

ἄρα, εἴτε μή, μὴ.

Collectiua seu rationales, συλλογιστικοί.

ἄρα, ἀλλὰ, ἀλλὰ μὲν, οὐ, τοίω, τοιγὰρ τοι, τοιγαροῦν.

Repletiua siue expletiua παραπληροματικοί.

ῥά, τίς, τίς, καί, τοί, αὐ, πέρ, μὲν, δῆτα, γάρ, δῆ πῶ, ἄρ, κίν.

Potentiales δυνατικοί.

αἶ, κέ, κέν.

Discretiua seu electiua διακριτικοί, siue ὀπλεκτικοί,

Diminutiua vel extenuatiua ἐλαττωτικοί.

γυνώ, γέ.

Aduersatiua, ἐναντιωτικοί.

ἴμως, καίτοι, καί ὅρ, ἴμπως, εἰς, καί ὅρ.

Copulas.

Disiunctiue.

Continua.

Subiunctiue.

Causales.

Dubitat.

Rationa.

Explet.

Potential.

Discret.

Diminua.

Aduersa.

DE

DE CONSTRUCTIONE.

Constructio Articuli præpositivi.

Artic. præpos.

OLIS nominibus præponuntur articuli, quæ certa definitaque esse debet in oratione. Nempe interrogatiuis & infinitis, quibus inest significatio hæsitans ac dubia, minime competunt articuli, τίς; ποῖος; ὁποῖος, ὅστις, ὁπότερος, ποδαπός, ποταῖος, πόσις, πότερος, πόσος, πηλίκος.

Exceptio.

Exceptio

Verum cum id quod dictum est iterato interrogatur, addi potest articulus, τὰ ποῖα; qualia? τὰ τίνα λέγεις; quæ dicis? ὁ τίς ἐρωτᾷς; quis interrogas?

Artic. præpos.

Quod si in priori interrogatione inueuiatur articulus præpositus interrogatiuo referendus est non ad interrogatum, sed ad aliud sequens expressum aut subintellectum. τὴν ποῖαν μερίδα; pro ποῖας τὴν μερίδα; τὰ ποῖα λέγεις; pro τὰ ποῖα τὰ ῥήματα λέγεις; ὁ τίς ταῦτα τολμήσας; pro τίς σὺ ὁ ταῦτα τολμήσας;

Γυν.

Quæ genus per se satis demonstrant, articulo non egent, ut γυνή. quanquam hæc vox eundem aliquando alcescat.

A conson.

Relatiuis, inchoatis quidem à τ, addi potest articulus ὁ τοῦτος, ὁ πηλίκος, ἡ τέσσας.

A vocali.

Inchoatis autem à vocali, non additur: non enim dicitur ὁ οἷος, ἡ ὅσος.

Possessiu.

Neque etiam pronomibus primitiuis, demonstratiuis vel relatiuis, quia ex se satis certa sunt, nisi forte ob maiorem emphasin, ut ὁ οὗτος. Pronomina vero possessiua, quæ vaga adiectiua sunt, per articulos suis substantiuis astringi possunt, ὁ οἶκος ὁ ἐμῆς, ἡ ἑμετέρα μήτηρ.

Δεῖνα cum Articulo.

Δεῖνα cum articulo.

Pronomen infinitum δεῖνα est capax articuli. ὁ δεῖνα, ἡ δεῖνα.

ἡ δὲ εἶνα, τὸ δὲ εἶνα. Vnde πρὸς τὸν δὲ εἶνα dicunt Græci quando significant ad quendam certum hominem, quem tamen non nominant.

Item ὁ δὲ εἶνα καὶ ὁ δὲ εἶνα dicitur, pro hic et ille. τῷ δὲ εἶνε περιόμμενος, καὶ τὸν δὲ εἶνα ἀνάζειν εἶναι φάσκων, huic succensens, illum indignum esse dictitans. Et τὸ δὲ εἶνα γρομμένη, καὶ τὸ δὲ εἶνα αὖ nunc in hanc, rursus in illam speciem transformata.

Adiectivum substantiuo postpositum, ligatum articulo, immediate substantiuo inhaeret. ἀριστοτέλης ὁ σοφὸς διαλέγεται, non ligatum in prædicati locum recedit, verbo substantiuo subintellecto ἀριστοτέλης σοφός, subintellige ὅτι quod & ingenitium pluralem articulatum conuerti potest ἀριστοτέλης ὁ σοφῶν, Aristoteles est numero sapientum est.

Adiect.

Et sicut per articulum substantiuo adiectivum postpositum conglutinas, ita quoque duo substantiua, αἶας ὁ υἱὸς ἑλάμωνος πολεμεῖ. Attice per defectum alterius substantiui αἶας ὁ ἑλάμωνος πολεμεῖ Sin υἱὸς liberum permiseris, erit prædicatum verbo ὅτι subintellecto, αἶας υἱὸς ἑλάμωνος, Ajax filius est Telamonis.

Atticifmus.

Duo articuli orationem incidentes, eleganter simul præponuntur, οἱ τὸν πρηντίδα ἔχοντες. Similiter tres, οἱ τὸν τῶν ἀπαύτων ἔχοντες πρηντίδα.

Articul. 2.

Item τοῖς πρὶ τὸν ἀλκίνοον, pro τῷ ἀλκινόω εἰς τὰς ἀμφὶ τὸν ζῶονα καὶ δῖριλον, pro εἰς τὸν ζῶονα καὶ δῖριλον, finilesque dicendi formulæ Atticorum sunt.

Quoniam autem hic sermo sub voce plurali singulare significat, fit ut possit adiungi verbo singulari quidem, figurate, οἱ ἀμφὶ σωκράτῳ ἔλεγε, Socrates dicebat. Plurali vero simpliciter, οἱ ἀμφὶ σωκράτῳ ἔλεγον, Socrates dicebat.

Socrates.

Aliquando tamen accipitur non modo pro homine, sed etiam pro eius comitatu vel sodalitate, οἱ πρὶ σωκράτῳ, id est Socrates, & tota quæ apud ipsum est sodalitas.

Appendix.

Appendix prima.

Append. 1.

Participi.
substantiui
verbi.

Inueniuntur frequenter articuli sine suo nomine, & tunc vel subauditur nomen præcedens, vt λόγος μὲν ἔτος αἰῶνος, δὲν τὸ εὖς ὃ ἐστὶν εἰλεστέφαν, Oratio quidem hæc prima, secunda vero ea quæ est philosophorum. Vel subauditur participium verbi substantiui idque, potissimū si articulus sit neutri generis, vt τὰ θαλάττης, pro τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ, existencias siue quæ sunt maris, hoc est, res maritimæ.

Appendix secunda.

Append. 2.
Chrysost.

Articulus postpositus suo nomini, aut alieno etiam vim habet exponentis. Chrysostomus, ἡκούσατε τῆς σαλπῆρος, ἥ ἐκ τῆς ἑραπίας. Audiuitis tubam, tubam inquam, quæ à cælo descendit, Paulus 1. Timot. 1. καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἡ ἐλπίδος ἡμῶν, & domini Iesu Christi, qui est spes nostra.

Appendix tertia.

Append. 3.

Sæpe articuli à suis nominibus ita seiunguntur, vt quiddam intercedat aliud, οἱ πλὺν ὅσον ἰδοὺ ἔχοντες, curam habentes.

Articulus cum verbo.

Art. cum
verbo.

Articulus genitiuus cum verbo infinitiuo ponitur Græcis eo loco, quo Latini vtuntur gerundijs in di, addentes causa vel gratia, aut verbo coniunctiuo præcedente, vt τὸ ποιεῖν, causa faciendi, aut vt faceret, τὸ φαγεῖν, τὸ λέγειν. Lucæ ult. καὶ εὐσπλαγχνῶς τὸ μῆναι σὺν αὐτοῖς. & ingressus est manendi gratia cum illis siue vt maneret cū illis Eodem capite, οἱ δὲ ὁρῶντες αὐτὸν ἐκστατικῶς τὸ μὴ ὁπρῆναι αὐτὸν. Oculi autem eorum tenebantur, vt non agnoscerent ipsum.

Dat. loco gerundiorum.

Datiuo articulo cum verbo infinito, antecedente præpositione ἐν vtuntur loco gerundiorum in do, ἐν τῇ σχολῇ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, studendo proficimus.

Luc. ult.

Quandoque etiam ponitur pro genitiuo absoluto, adiecto nomine accusatiui casus, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς αἰῶνος, pro βασιλεύοντος τραυλῆς, regnante Traiano. Sic Lucæ ult. καὶ ἔρχεται ἐν τῇ κατακλιθεῖναι αὐτὸν pro κατακλιθεῖναι αὐτὸν, hoc factum est sedente eo. Et sine præpositione ἐν

æquiuat.

æquiualeat ultimo supino, τῷ παρακλεῖν, oratu.

Accusatiuo articulo præcedente præpositione *πρὸς*,
utuntur loco gerundij in dum, vel primi supini, ἔρχεσθαι
πρὸς τὸ παρακλεῖν, Vado oratum, vel ad orandum.

Articulus cum participio.

Participijs necessarius est articulus, quoties resol-
uuntur in verba, ὅθῃ *τινα ἀνθρώπον τὸν ταῦτα κωλύσονται*, id
est, ὅς ταῦτα κωλύσῃ, video quendam hominem, qui hæc
inhiberet & impediret, ἥσαν *πινες οἱ διασύροντες*, pro οἱ διέ-
συκον, erant quidam qui carpebant, *ἢ εἰ τὸ σώσειν τοὺς ταῦτα*,
oportet esse qui ea seruet.

Articulus cum præpositione.

Si articulus iungatur præpositioni cum suo casu, in-
telligitur commodum aliquod participium. ὃ ἐν τοῖς ἔ-
χουσιν, nempe *οἷν* aut *οἰκῶν*. ὃ ἐν τῷ ἔχουσιν, subauditur *ἰδόν*,
vel *καταβας*. Sic Matthæi 15. *τότε προσέρχονται τῷ ἰησοῦ οἱ δὲ τῷ*
ἱεροσολύμων γραμματεῖς. οἱ κατ' ἀγοράν, qui versantur in fo-
ro, hoc est, causidici, *ταῖς κατ' ἀγοράν*, quæ sunt in foro, id
est, res forenses.

Ad hanc formam compendij gratia utimur elegan-
ter huiusmodi orationibus, *τὸ κατ' ἐμὲ*, *τὸ ἐπ' ἐμὲ*, quod ad
me attinet: pro quo etiam dicunt *τόγ' ἐμὲ* vel *τὸ ἐμὲν*,
τόγ' ἐπ' ἐμείναι, quantum in eo fuit. *τόγ' ἐφ' ἡμῖν*, quantum
in nobis fuit.

τὰ ἐν μέρῃ, *τὰ ἐπὶ μέρῃ*, particularia, *τὰ μέχρι τέτε* ha-
stenus. *τὸ ἐν τῷ*, hinc *τὸ κατ' ἐμῶν τῷ μέρῃ*, quantum in
me fuit, pro mea virili. *τὸ κατὰ σῶν τῷ μέρῃ*, pro virili
tua, quantum in te fuit. Quod etiam sæpenumero di-
cunt subaudientes præpositionem, *τί σὺν μέρῃ*, *τὸ μέρῃ*,
τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἡκον μέρῃ, quantum in se fuit, quantum ad se
pertinebat.

Ex etiam orationes, quas Latini dicunt à consilijs, à
libellis, à mensis, à secretis, & similes, secundum hanc
formam eleganter efferuntur Græcis hoc modo, οἱ
πρὸς τοῖς ἀπορήτοις, οἱ *ἐπὶ τῷ ἀπορήτῳ*, id est, οἱ *τῷ ἀπορή-
τῳ* *πρὸς τῷ μέρῃ*, à secretis. οἱ *πρὸς ταῖς κυλίξιν*, οἱ *ἐπὶ τῷ κυλί-
κῳ*, id est, οἱ *τῷ κυλίκῳ* *πρὸς τῷ μέρῃ*, à calicibus.

Articulus cum κατὰ.

L. I.

Articu-

*Articulus
cum κατὰ.*

Articulus tam singularis, quàm pluralis, cum præpositione κατὰ, & nomine singulari ἑκαστος vel εἷς tantundem valet, quantum nomen plurale eius casus, cuius est articulus: ut οἱ καθ' ἑκαστον, vel ὁ καθ' ἑκαστον, id est, ἑκαστος singuli. τὰ καθ' ἑκαστον, vel τὸ καθ' ἑκαστον, id est, ἑκαστη, singula. ἡ καθ' ἑκαστην, vel αἱ καθ' ἑκαστην, id est, ἑκασται, singula. τῶ καθ' ἑκαστων, vel τῆ καθ' ἑκαστων, id est, ἑκαστων singulorum. τῶ καθ' ἑκαστων, vel τῆ καθ' ἑκαστων, id est, ἑκαστων singulorum: & in alijs casibus simili modo.

Item ὁ καθ' ἑνα, vel οἱ καθ' ἑνα, singuli. τὸ καθ' ἑν, vel τὰ καθ' ἑν, singula. ἡ κατὰ μίαν, vel αἱ κατὰ μίαν, singula, similiter in alijs casibus.

Articulus cum adverbio.

*Articulus
cum adverbio.*

Adverbio additus articulus vim habet nominis adiectiui. Mar. 4. ἐκείνοις ὃ πῖς ἔχω ἐν παραβολαῖς τὰ παύται γίνονται. Illis autem exteris omnia fiunt in parabolis. Iob. 1. ὡς εἰς οὐρανὸν τὰ ἔσω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω. Vallasti interiora eius & exteriora. Ioan. 4. ὑμεῖς ἐκ τῶν ὑψώτων ἐστε, ἐγὼ ἐκ τῶν αἰνῶν ἡμῶν. Ego è supernis sum, vos ab inferis estis. τὰ ἰω, in præsentia, τὰ ἐν αἰθέρι, ea quæ apud inferos sunt.

Appendix.

Append. I.

Atticis sæpe abundant articuli. ἐλπίζω ἔχω καὶ τὴν ἐλπίδα. Spem habeo ne minimam quidem. Quod plerunque fit ante nomina numeralia, τὰ ὅκτω καὶ δέκα ἔτη. Et dum præponitur superlatiuis, ὁ πάντων ὁ βέλτερος ταπεινός.

Attici articulum supprimunt.

*Attic. artic.
supprim.*

Rursus Atticorum est articulum suppressere, ἔγωγε δὲ νεώτερος ὢν, καὶ ἀκούσας ὑπερέχων, pro ὡς καὶ τὸ ἀκούσας ὑπερέχων. Id quod frequenter faciunt in nominibus proprijs, εἰλιπῶς ὢν, pro ὁ εἰλιπῶς ὢν.

Fit & quandoque in participijs, διὰ τὴν ἡπτόν μεθύσκον τῆς μεγάλης καὶ θωνίζομενοι, pro οἱ καὶ θωνίζομενοι.

Appendix secunda.

Articulus cum μὲν & δέ.

*Append. 2.
Per nomina.*

Habent insuper locum articuli in diuisionibus, ad iuncta coniunctione ὃ καὶ μὲν per omnes casus. Per nominatiuum αὐθροποι, εἰ μὲν ἥδη εἰσέτρεχον, οἱ ὃ παρεκκινῶντες.

ζοῦν.

ζοντο. Per genitium, ἡ ἀνθρώπων οἱ μὲν ἔλλωκε, οἱ δὲ βάρβα- *Genitium.*
 ροι. Per datium, αἰματὶς τῆς μὲν ἐναρπύδα ἀφ' ὧν δίδωται, τῆς δὲ *Datium.*
 μέδης. Per accusatiuum, σπαραγμὸς τῆς μὲν ἑλίκης, τῆς δὲ λαβείν *Accusati.*
 ἰδαμῶς ἠδ' ὠκίσθησαν.

Refertur autem in his diuisionibus ὁ μὲν propriè ad
 proximum, & ὁ δὲ ad remotius, sicut Latinis, hic &
 ille.

Appendix tertia.

Subiunctiu pro præpositiuis.

Fit etiam nonnunquam, ut in diuisionibus loco ar- *Subiuncti.*
 ticuli præpositiu ponatur subiunctiuus. Ad Romanos *pro præpositi.*
 14.

ὅς μὲν πιστεύει φαρεῖν παῖτα, ὅς δὲ ἀδικοῦν λάχονα ἰδίδει. Ali-
 us quidem credit se vesci quibusuis, alius verò infirmus
 oleribus vescitur. Rursus eodem capite, ὅς μὲν κείναι ἡμέ-
 ραν παρ' ἡμέραν, ὅς δὲ κείναι πᾶσαν ἡμέραν. Hic quidem iudi-
 cat aliquid interesse inter diem & diem, ille verò idem
 sentit de quouis die.

Appendix quarta.

Vnde sumuntur articuli nonnunquam pro Prono- *Artic. pro*
 minibus demonstratiuis, πὶν pro ἑπὶν, τῶν pro τὰ τῶν. ut *demonstr.*
 ὁ γὰρ ἦλθε δοῦς ὅτι νῆας ὀχλῶν. Ibi pro ἑποσ ponitur: id
 quod crebrum est adiectis coniunctionibus, ὅ, γὰρ, ὅδε,
 ἦδε, τέδε, ὅ γε, ἦ γε, τό γε, pro ἑποσ, αὐτῇ, τῷ το, hic hæc hoc.

Capiuntur & articuli pro nominibus interrogati- *Pro interro-*
 uis, τῷ pro πῶν cui. Et pro infinitis, εἴτω pro εἴπῃ. *gatiuis.*

Appendix ultima.

Passim etiam ponitur articulus præpositiuus loco *Præpositi. loco*
 postpositiu, verbo mutato in participium. σκερᾶτις ὁ *postpositiu.*
 πολλὰ πεποικώς ἀγαθαί, pro σκερᾶτις ὁς πολλὰ πεποίκως ἀ-
 γαθαί.

Ponuntur etiam loco articulorum subiunctiuorum *Luciantis.*
 hæc dictiones, ὅσοι & ὅποσοι in omni numero & casu. Lu-
 cianus εἰ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω, ὅποσοι τὰς ἀνθρώπους πείθεις, id est,
 ἀ τοῖς ἀνθρώποις πείθεις. non dico ea quæ in terris agun-
 tur, quæ tu persuades hominibus.

Hinc fit, quod πάντες ὅσοι dicitur, pro πάντες οἱ πάντες
 omnes qui, πάντες μὲν ὅσοι, omnia quæ.

CONSTRUCTIO

NOMINVM.

*De Comparatiui constructione.**Comparas.*

A M comparatiuus quàm superlatiuus genitiuo constructur, *Αχλὺς ἰχθύων ἀφ' ὧν τοι, καὶ ἰχθύος ταύτης παύτων ἰλλύων.*

Construitur nonnunquam comparatiuus mediante constructione &, idque quandoque cum genitiuo, *ὡς μίλησσι ἀρείοσιν ἢ ὑμῖν.*

Quandoque cum eo casu quem postulat verbum adiunctum, *ὡς μίλησσι ἀρείοσιν ἢ ὑμῖν.* Quandoque cum *καὶ* & accusatiuo, *πλείον ἢ κατ' ἀνδραπον,* plus quàm secundum hominem. Quandoque cum infinitiuis, *νίσημα μείζον ἢ φέρειν,* ægritudo maior quàm vt feratur.

*Aduerbia cum comparatiuo.**Aduerbia.*

Admittunt etiam comparatiua plurima aduerbia, *λίαν, παύ μᾶλλον,* & similia: vt *παύ μείζον ὅτι μᾶλλον ἐπιμύπτειν* multò promptius. Verùm superlatiua, quia significant summam intentionem, non item.

*Aequipollentia Superlatiuo.**Aequipollentia.*

Sunt etiam nomina quædam, non quidem superlatiua, sed in se habentia natiuam quandam superlatiuorum eminentiam & ob id similem superlatiuis sortiuntur constructionem, vt *δία, μένος, κορυφαίος, ἔξοχος, δια δίων* diua Dearum, *μένος ἀπαιώτων* solus præ omnibus, *κορυφαίος, ἔξοχος παύτων* excellens, eximius præ omnibus.

*Enallage graduum comparationis.**Enallage graduum comparationis.*

Atticè ponitur superlatiuum pro comparatiuo, & illius constructionem obtinet: quo fit, vt tunc addatur genitiuo tam singulari quàm plurali. *πλείον σε ἐμέγησα,* pro *πολλῷ πλείον σε ἐμέγησα,* multo plus te laboravi. *ταῖς ἀρεταῖς κινητικώτατα ὅτι τῷ θήλειαν,* pro *κινήτικώτατα.* Et è contrario, comparatiua capiuntur loco superlatiuorum, *παύτων σεωότερον ὡς ἰσχυρότερος,* pro *σεωώτατος.* Sic primæ *Cor. 13. μείζον ἢ τῶν ἡ ἀγάπη,* Maior his charitas, *μείζον* dixit pro *μείζιστη.*

Constructio

Constructio superlativi.

Superlativum præter genitivum admittit etiam aliquot adiectiva, πλεῖστα, πολλὰ, ὅσον & similia. πλεῖστα δὲ δαίμονίς τε τοῖς, maxime felicissimus. πολλὰ μάλιστα, multo maxime. ὅσον πλεῖστον, quantum plurimum. ὅσος μάλιστα, quantus maximus.

*Superl. cum
adiectiva.*

Dativus post nomen.

Comparativum gaudet dativo significante quantitatem siue modum excessus. μείζων ἑμῶς ἐνὶ δακτύλῳ, maior me vno digito. πολλὰ μείζων, multo maior. Præponunt etiam superlativis ὥς, mediante δύναμις, αὐτὸς εἰὼν τε, aut alio simili. Ἐξάπλοισι στρατείῳ ὥς εἰδὼς τὸ καλῶς, armavit exercitum quam potuit pulcherrime, ὥς εἰὼν τὰ ἀέρη, quam potuit optime.

*Dativus post
nomen.*

Adiectivum partitivè positum.

Quodvis adiectivum partitivè positum, adsciscit genitivum, οἱ γνήσιοι τοῦ εἰδῶς qui inter amicos ingenui sunt.

*Adiect. par-
titivè.*

Quæ ad laudem vel vituperium pertinent.

Cum significatur aliquid inesse siue adesse cuiuspiam, quod ad laudem siue vituperium pertinet, per genitivum effertur, αἰὲρ μεγάλῃς ἀρετῆς, vir magna virtute. Quod & per accusativum dicitur, συνεκδοχικῶς αἰὲρ μέγας ἀρετῆς.

*Ad laudem
vel vituper.*

Genitivus quandoque per se positus abominantis est. τὸ ἔξουσίας, ὁ licentiam hominum. τὸ τύχης, ὁ fortunam. Ponuntur enim huiusmodi orationes loco huiusmodi, ὡς τὸ τύχης, vel οὗ τὸ τύχης.

*Genit. abo-
minantis.*

Dativus construuntur.

Adiectiva composita à σὺν & ἑμῶς, dativum postulant, σὺν ἑτοῖς ἑμῶς, collataneus seu connutritus mihi. ἑμὸς φημι ἐκεῖνο, cum illo eiusdem sententiæ, ἑμὸς ψυχῆς ἑμῶς, vnanimis mecum.

*Compos. dati-
vo.*

Adiectiva quæ passivè capiuntur adsciscunt dativum, ἀγνώστον τοῖς πολλοῖς, vulgo ignotum.

Adiectiv.

Accusativus post nomen.

Græcis passim construuntur accusativum nomina adiectiva per Synecdochen in oratione soluta, πτεῖν ῥίνα κόρυς, nares mucro plenus, κόσμος πτεῖν αἰαθολῶ, ornatus vestem, τὸ γαῖμα δὲ φρενὸς, habitum decorus. Quod

*Accusat. post
nomen.*

etiam per dativum dici potest, κίσμος αἰσολῆ, ὁμοιος τῷ μέγιστος, vel τῷ μεγίστῳ. εὐνομός ὄψιν vel ὄψι.

Verbalia in 1ον.

Verbalia in 1ον.

Verbalia in 1ον adsciscunt dativum vel accusativum. Hoc eo fit quod huiusmodi verbalia resolvuntur per hoc nomen αἴσιον, & per infinitivum. Vnde dativus refertur ad hoc nomen αἴσιον, quod gaudet dativo, ut χρῆσθαι ἐμοί, id est, αἴσιον ὅτι μοι τὸ χρῆσθαι. Δοῦναι ἐμοί, id est, ἐμοί αἴσιον ὅτι τὸ δοῦναι. ἰστητέον ἐμοί αἴσιον ὅτι μοι τὸ ἰέναι.

Accus. cum Infinitiv.

Accusativus verò ad infinitivum refertur, qui ex natura sua ante se poscit accusativum, ut χρῆσθαι ἐμὲ, hoc est, αἴσιον ὅτι ἐμὲ χρῆσθαι, ἰατέον τὴν νόσον ἀμελουῦντα τ' αἰτίας, id est, αἴσιον ὅτι τὴν ἀμελουῦντα τ' αἰτίας ἰαδῶν τὴν νόσον. Mendandum est morbo ei, qui negligit causam.

Præter hunc dativum vel accusativum, regunt casum sui verbi, ut Δοῦναι ἐμοί, vel ἐμὲ τὴν ἀφίστημι τὴν ἀφίστημι, δοῦναι ἐμοί, vel δοῦναι ἐμὲ τὴν φίλῳ ἀργύριον, quia δίδωμι τὴν φίλῳ ἀργύριον. γράψαι ἐμοί ὅτι πολλῶν, quia γράφω ὅτι πολλῶν.

Verbum substantivum.

Sæpe etiam additur his verbalibus verbum substantivum, ut sit sermo plenus, ἔστι γράψαι ἐμοί, λεκτέον ὅτι. Loco cuius utuntur quandoque participio Atticè, ut ἔγνω μνηστέον ὄν. Cognovi manendum esse, οἶδα γράψαι ὄν, Νομι scribendum esse.

Dicunt & pluraliter γράψαι ἐμοί, pro γράψαι ἐμοί, Attico more: quorum est uti pluralibus loco singulari.

Efferuntur etiam more nominum adiectivorum, ἀνθρώπος νόμος, γράψαι ἱράμματα, γράψαι ὅτι πολλῶν. Et ita in alijs.

Atticismus.

Atticismus.

Atticis elegantèr obliquis casibus antecedentibus, oratio recto casu clauditur: ut εὐρεῖν ὅτι ἐν αἰθερά τοις ἀλλοφρονίδι, μοιχείδι, ὁποριίδι, αἰθερμαίδι, τὸ πᾶσι τῶν ἡκανῶν, εἰδωλολατρείδι, pro ἡ ὅ, π' ὅτι ἡκανῶν πᾶσι τῶν ἡκανῶν, εἰδωλολατρείδι, & quod omnium malorum primum est, idololatriam.

Ζῆ αἰθεροποι: ἔτι ὅ, δόκοντα, ἢ ἐνέακτα, ἢ ἑκατὸν, τὸ μέγιστον, id est, ὅ, π' ὅτι τὸ μέγιστον.

Eclipsis quorundam substantivorum.

In quibusdam adiectiuis certa quædam subaudiuntur substantiua, quorum aliquot adscribemus exempla, e quibus etiam cætera faciliè intelligentur. *Eclipsis substanti.*
 ὡς ἔδω, subauditur ῥαυμὸν, vel ῥωνίδον, ad rectam lineam, vel ad rectum angulum, ἵπ' οὐθείας ^{ἐπ'}, subauditur ῥαυμῆς. τὴν ὅτι θάνατον ἰέναι, id est, τὴν ὅτι θάνατον ἀγασσάμενον ἰδόν ἰέναι. Ire viam quæ ducit ad mortem. τὴν ὅτι θάνατον κελύμενός, subauditur ἰδόν, id est, condemnatus ad mortem. ἵπ' ἐξ ἡμέρας, subauditur ἰδόν, ἀξίον ὁποῖαι, subauditur πτωχόν.

Generis & casuum discrepantia.

Disconueniunt sæpe genere & casu nomina apud poetas, κλυτὸς ὑποδαμεία, pro κλυτή. Σήλυς ἱέρση, pro Σήλεια ἡλ- *Disconuenientia.*
 δε ψυχὴ σκῆπτρον ἔχων pro ἔχουσα, εἰδὼς ἢ νέμεσις κελύφαμβρος, pro κελύφαμβρος apud Hesiodum. ὁπλοῦντα ἀσπράππων, pro ἀσπράππωντα.

Eclipsis τῷ ἔννεμα.

Adiectiua crebrò regunt genitiuum, ἡλειπικῶς, de- *ἐννεμα.*
 ficiente ἔννεμα, ut μακάριος τ' ἰδίας, id est, ἔννεμα τ' ἰδίας, Beatus qui ista videris.

Composita cum a priuandi particula.

Adiectiua facta per a particulam priuatiuam, adsciscunt genitiuum vel accusatiuum mediante præpositione ὡς, ut ἀκλῆρος τῷ πατρώῳ, exhaeres patrimonij. ἀθία- *Priuandi particula.*
 τος τ' ἀληθείας vel ὡς τὴν ἀλήθειαν, qui non videt veritatem. ἀπιστος τέττε, vel ὡς τέττον, non credens huic.

Pluralia singularibus verbis iuncta.

Item neutra nomina pluralia frequentius iunguntur *Pluralia singular.*
 verbis singularibus. τὰ ζῶα ἰδίει, pro ἰδίσσιν.

Etiam masculina vel fœminina apud poetas, τ' δ' ἑὸν πρῆς κεφαλῇ, pro ἡ ταν. Et, μεγαλόφρονες ὅμοι: ὅς ἐστιν ἀρχαὶ λόγων πλάσται, pro τέλλοντα.

πλάσται apud

Atticis Enallage numeri.

Loco singularium nonnunquam usurpant Attici nomina pluralia, ut εἰς ὅσα ὡς ἔπινεν τῷ το, pro εἰς ὅσον. Sic τὰ πρῶτα, primum. τ' ἀρχαί, olim. τὰ τελευτῶτα, ad vltimum. τὰ μέγιστα maxime. τὰ ὅσιστα, postremo. πολλαπλάσια, multipliciter. πολλὰ, multum. μέτρια, mediocriter.

Pind. Enallage numeri.

μεγάλα, magnificè. μιδίπερα, neutrum. δαίπερα, alterum, ὅτι περα, vtrumlibet. ὅτι δαίπερα, in diuersum, in alteram partem ὅτι τὰδε μὲν, ἐπὶ ἐκεῖνα δέ, vel sic, ὅτι δαίπερα μὲν, ὅτι δαίπερα δέ, pro citra & vltra dicunt. Et ἕκαστοι pro ἑκαστοῖς v-nusquisque.

Superlat.

Similiter superlatiua, ἀλυπότατα, latissimè. ἀοκρότατα, impigerrime. ἀκλειστάτα, ignauissimè, κίχαισμβρότατα, gratissimè.

Comparat.

Comparatiua verò non item: nam semper per singulare enunciantur.

Appendix.

Enallage partium.

Enallage partium.

Præterea neutra adiectiua tam singularia quàm pluralia, frequentissimè aduerbiorum vice habentur, ἴδου vel ἴδεα (ὄρου αἰάσων Pind) γαλᾷ, blandè ridet.

Theocr.

Item masculina & scæminina nonnunquam, ἀγχιδοῦρ σκαίεσθαι πλῆσιον. Theocr. Idyll. 2. nonnunquam binæ dictiones, σὺν ἀγαθῇ τύχῃ, pro ὁτυχεῖς, σὺν δαίμονι, pro ὁδαίμονιος, &c. Paucis modo aduerbia quandoque loco sunt nominum, οἱ πλῆσιόν με, οἱ πλῆσιόί με.

Appendix secunda.

Enallage qualitatis.

Enallage qualitatis.

Nomina adiectiua neutri generis accipiuntur nonnunquam abstractorum loco, & more illorum admittunt genitiuum. τὸ σιθὸν τῷ πύτρῃ, pro ἡ σιθία τῷ πύτρῃ, τὸ ἄνθεός περ καρτερικόν, pro ἡ ἄνθεός περ καρτερία. τὸ ἀγαθὸν τῷ δέ, pro ἡ ἀγαθή τις τῷ δέ.

Appendix tertia.

Enallage generis.

Enallage generis.

Item pro masculino & scæminino eleganter vtuntur neutro. διαποικιλάτῃ δδίκια διχαμοσώνης ἔστιν, ἀδίκια ἐκ ἐστὶ κατὰ δαλειώτῃ διχαμοσώνης, ἢ φύσις ἔστι φιλότικρον.

Iungitur in hoc schemate interdum plurale cum singulari, χρίσμιος εἰς ἀγρίεον ἀγρίεον, quæ locutiones Emphasim quandam habent.

CONSTRUCTIO PRO-

NOMINVM.

Speciei Enallage.

Pronom. pri-
miu.

GENITIV I pronominum primitiuorum pro possessiuis sumuntur, πατήρ με, pro πατὴρ ἐμῆς, πατήρ ἐμῶν

μὲν, pro πατὴρ ὁ ἡμέτερος.

Possessiva.

Possessiva adsciscunt quandoque genitium, Lucian. ἰλας δὲ τὰς αἰτίας εἶποι ἀπαθῶσι τῷ κακοδαίμονος, hi prorsus mea infelicis dilapidant. ἡμὸν αὐτὴ βίον, meam ipsius vitam.

Possessiva.

Possessiva tertiæ personæ cum diuersa persona copulari nequeunt, sine altera voce possessorem significante. Solæcismus enim est, si quis dicat, ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ με, Suus filius diligit me : Sed dicendum est, ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς φιλεῖ με, Suus ipsorum filius diligit me : vel sic, ὁ παῖς αὐτῶν φιλεῖ με, Filius ipsorum diligit me : sine possessiuo. Et hæc extra reciprocationem. In reciprocatione enim potest possessiuum tertiæ personæ per se poni, εἰδόντας τοὺς σφετέρας ὀπκηρῆσαι, rogant se, ut suis præbeas auxilium.

Solæcism.

Recipr.

DE PRONOMINE

RELATIVO αὐτός.

RELATIVUM αὐτός postponitur omnibus personis, ἡμεῖς αὐτὸς ἀκούω, memet audio. σὺ αὐτὸς ἀκούω, teipsum audio. ἐκεῖνος αὐτὸς λέγει, ille dicit. Lucæ secundo. σὺ δὲ αὐτὸς τὴν ψυχὴν διελύσεις, tuam ipsius animam, siue tuam propriam animam pertransibit gladius.

Pronomen relativum αὐτός

Genitiuus pluralis αὐτῶν postponitur frequenter huic nomini ἰδὼν, ἰδούσας αὐτῶ ἀγαθῶς, suis proprijs bonis. Quomodo etiam dixerunt veteres Latini, suo sibi gladio hunc iugulo.

Gen. plur.

Et ponitur αὐτός quandoque loco reciproci. Grego. εἰδὼν ἐν τῷ αὐτῷ δῆμα κίνησεν, Videns igitur in se motum populi, ἑαυτὸν, posuit pro ἑαυτὸν.

Gregor.

Et contra reciprocum pro relativo, ὡς ἵππου ἔξον ἑαυτοῦ ποιεῖν, tanquam ipsi quicquid libet liceat. Vbi ἑαυτὸς pro αὐτῷ ponitur.

Sic ὁ, εἰ, ἡ modo reciproce modo non reciproce accipiuntur. Reciproce, ποιῶντα ἡ σωζόμενα καὶ, talium ipsi

Reciproce.

sibi conscius est malorum . Non reciproce, Gregor.
ἡπειδὴ οὐ θαυμάσιον πλῆθος πολὺ, Postquam ingens visa est ei
multitudo.

σφάις.

Sic σφάις pro seipsos, vel pro eos ponunt : σφησὶν, pro
sibiipsis, vel pro ipsis.

Composita.

Composita.

Pronomina composita possunt diuissim constitui, in
prima quidem persona & secunda singulariter tantum
& in tertia pluraliter tantum. Verum dum compositae
dicuntur, capiuntur absolute. Diuissim vero dicuntur
discretionis aut emphasis causa, διδάσκω ἑμαυτὸν υἱόν, vel
διδάσκω ἑμὲ αὐτὸν υἱόν, Doceo filium meum vel meipsum.
σάντων φίλος, vel σοὶ αὐτῶ φίλος, Tibiipsi amicus : ita & in
alijs casibus. In tertia persona diuissim dicimus, σφῶν αὐ-
τῶν, σφισὶν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτοῖς. Et coniunctim ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς
ἑαυτῆς.

Composita.

Verum quia composita primæ & secundæ personæ
proferuntur duntaxat singulariter, ideo tam in duali
quàm plurali ponuntur simplicia cum relatiuis. In du-
ali, γὰρ ἑαυτῶ ὁ φιλοῦμαι, nosipsum iuuamus. γὰρ αὐτοῖν ἀπὸ
ῥῆθρα, nobisipsis iungimur. In plurali, vt ἡμεῖς αὐτῶν, ἡμῖν αὐ-
τοῖς, ἡμεῖς αὐτῆς, nostrorum ipsorum, nobisipsis, nosipsum.

ἑαυτε pro.

Vtuntur Græci hoc pronomine ἑαυτῆ in omni per-
sona. ἑαυτῆς ὁ φιλοῦμαι, ὁ φιλεῖ, ὁ φιλοῦσι, nosipsum iuuamus

Xenoph.

vosipsum iuuatis, seipsum iuant. Et id non modo in plu-
rali, verum etiam in singulari. Xenoph. 2. νότομνη, οὐτῶ γὰρ
παρδύεις τοὺς ἑαυτῆ φίλους, Sic enim tuos instituis amicos.

Ioan.

Verba sunt virtutis ad voluptatē. Ioan. 18. τὸ ἀφ' ἑαυτῆ τῆς
λέγεις, ἢ ἄλλος σοι εἶπε ἄρ' ἡμεῖς; Luci. in Apo. ταῦτα μὲν ἑαυτῆ
ἑαυτῆ, ὡς τὸ εἶκος, λέλεκται σοι. ἑαυτῆ dixit, pro σαντίν, cum La-
tini solum in tertia persona seruent hanc constructio-
nem, id est, sui, sibi, se, à se. quod sicut caret nomina-
tiuio, ita & græca reciproca composita.

ἀλλήλων.

Caret etiam nominatiuo hoc nomen ἀλλήλων, ἀλλήλων
ἀλλήλων, & similem habet cum pronomibus constru-
ctionem, in omni persona, eo modo quo Latinis inui-
cem, siue inter, cum accusatiuo, εἰλεῖν ἀλλήλων, inuicem
amare, vel inter se amare. ἀλλήλων ἡμεῖς, nos nostri in-
uicem

uicem miseremur, nos nostri inter nos miseremur. ἀλλήλοις χαρίζεσθαι, inuicem vobis indulgetis. ἀλλήλους ἀπολαύειν, inuicem se potiuntur.

Si vero componatur cum præpositione, habebit nominatiuum, ἐπ' ἀλλήλους, δι' ἀλλήλους: Verum tunc non recipit constructionem reciprocam. *Cum præp.*

Appendix.

Mutatio personarum fit, σφέτερον πατὴρ ὑμείνους, pro ἐμέτερον. τίς ἄρ' σφαι, pro αὐτῷ. *Append. 1.*

Item numeri, ἀτρείδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶα; pro ἡμεῖς. Et apud Pindarum verbum duale γαρύϊτον, pro plurali γαρύεσι.

Appendix secunda.

Construuntur etiam Pronomina aduerbiorum loco ταῦτα τοι, ταῦτ' ὅρα, ταῦτα δὲ, ταῦτα δὴ id est, proinde, ad hæc, præterea. In omnibus his subauditur præpositio διὰ ταύτην, hoc pacto, hac ratione, hac de causa, ideo. ταύτη τοι, itaque, propter hoc. ταύτη, ὅπη, ubi simul ponuntur, valent, ὅπως, ὅπως. ἴστω ταύτη, ὅπη ὑπολαμβάνει. Sic fit, ut creditur. *Append. 2.*

DE CONSTRUCTI
ONE VERBORVM.

ERBA sensuum significatiua iunguntur genitiuo, ἀκούω τῆ φωνῆς, ἀσθάνομαι, ἀπὸ μου, γινώσκω, ὁσφάινω, ἰσθῶ, ὅτι θυμῷ. *Gen. post. verbum.*

Exceptis visum significantibus, quæ accusatiuo iunguntur, ἰσθῶ τὴν πόλιν. *Exceptio*

sum Attici omnia sentiendi verba construunt cum accusatiuo.

ἀσθάνομαι.

Cæterum verbum ἀσθάνομαι quandoque significat intelligo, & tum si referatur ad eandem personam, construitur cum participio nominatiui casus, ἀσθάνομαι καλῶς πυνθόν, Intelligo quod bene faciam ἀσθάνε καλῶς αἰαγνέσκων, intelligis te recte legere. *ἀσθάνομαι.*

Sin

Cum accus.

Sin vero ad aliam personam, construitur accusatio, αἰδαν' ὁμοί' σι ποιοῖντα τὸδε, Intelligo te hoc facere.

ἀκείω.

Item ἀκείω capitur nonnunquam prouocor, & tunc habet utrinque nominatiuum, more vocatiuorum verborum. Sic Gregorius de seruatore ait, σαρμαρεί της ἀκείω vocatur Samaritanus.

Gen. cens.

Construuntur quoque genitiuo verba dominandi, vel imperandi, curandi, assequendi, separandi, priuandi, participandi, erroris, concedendi, prohibendi, ad hanc plenitudinis, copiae, aut inopiae. Κυριεύω, κρατῶ σου, ἀρχω μηδενός, nulli impero. μίμνημι, φροντίζω, ὅτι μέλω σι, τὴν τε ἱπποχον. διαφέρω, χωρὶ ζομαι, σίρωμαι τέτων. κοινωνῶ σι τ' δόξης: ἀμαρτάνει τ' ἡδού. συγχωρῶ, ὑπείκω, κωλύω, γυμνῶ σι ἀγαθῶν. κινῶ σι πρὸς ἀγαθῶν. πληρῶ σι ἀγαθῶν. Mat. 22. ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀτακτιμένων.

Ne mireris si praedicta verba interdum datiuo vel accusatiuo constructa inuenias apud poetas, ἀγλαΐαις ἀπὸ μω. λαχόντες ἐκ ὀλίγῳ δέσσω. Pindarus.

*Appretiatina uerba.**Appretiatina*

Appretiatina verba admittunt genitiuum significan- tem pretium, ὡς πρὸς μὲν πέντε δραχμῶν. πολλοὺ πωλεῖς, magno vendis δέκα ταλαύτων τιμῶμαι. τιμῶμαι μοι θανάτῳ, me ipsam morte dignum cenleo.

πρὸς vel ἀντι.

Quod etiam quaddoque dicitur praecedente praepositione πρὸς vel ἀντι, aut simili. τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη καὶ τὰλλα πόνται, Modicis lucris vitam commutant. ἀντι θνήσκῃ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάτταται, pro morti obnoxio corpore gloriam commutare immortalem.

*ἐκλειψῆς ἔνθα vel praepositionis.**Eclipsis ἔνθα.*

Crebro regunt verba genitiuum, ἐκλειψῆς, deficiente ἔνθα, ut ἀποδέχομαι σι τ' ἀπολαύσεις, hoc est, ἔνθα τ' ἀπολαύσεις, suscipio siue approbo te, quod ad voluntatem attinet βουθυμονίζω σι τ' τύχης, hoc est, ἔνθα τ' τύχης, Huius schematis est etiam quod dicitur. εὖ ἤκει ἐρεῖων, pro φρονίμως ὄσιν. εὖ ἤκει παρδείας, eruditus est. Quem morem Latini imitantur nonnunquam in huiusmodi orationibus, Populi seruandi laborat, Reipublicae defendendae periclitatur.

Lat. mos.

clitatur, in quibus deest causa.

Quandoque deficiente alia quavis præpositione, *Præp. deficiēs*
quæ postulat genitium, λύω σε τῆς δεισμάτων, pro ὅτι τῆς
δεισμάτων, διώκω σε τῆς οἰκίας, pro ἐν τῆς οἰκίας, πάλω σε τῆς κα-
κῶν, πάλω σε τῆς παίζων, κερρίζω σε τῆς χείρας, pro ὅτι τῆς χείρας,
ἀρπάζω σε τῆς πυρρός, pro ἐν πυρρός.

Verba accusandi.

Verba accusandi, damnandi, absoluendi, & confimi- *Accus. verba.*
lia, genitium adsciscunt, qui significet crimen: quod
nonnunquam etiam effertur per accusatiuum. Per ge-
nitium quidem, vt διώκω σε θόνε Accuso te cædis, αἰπύ-
μαί σε τῷδε, criminosè hoc tibi objicio, αἰσκάω σε τούτῳ
τῇ ἀδικήματι, conuincō te huius iniuriæ, ἑάλω κλοπῆς,
damnatus est furti.

Quod etiam licet sic dicere, ἑάλω κλέπτων, vel sic ἑάλω
ἐπὶ κλοπῇ: & ita in alijs similib. διώκω σε πληγῶν, ἐγκαλῶ
σε πληγῶν, Ago tecum iniuriarum ob verbera. φεύγω δὲ
καίας, causam dico super status controuersia. φεύγων θόνε
postulatus cædis φεύγων ὕβρεως, postulatus iniuriæ. φεύγω
ἐκ θυροποφονίας, reus homicidij, καταγινώσκω σε θόνε, damno
te cædis.

Per accusatiuum, καταγινώσκω σὺ τέδε, hoc de te iudi-
co & æstimo. καταγινώσκω σὲ ἀμαθίας, ludico te imperitū.

Verba passiva.

Verba passiva exigunt genitium mediante præpo- *Passiva. ὑπὸ
vel παρὰ.*
sitione, ὑπὸ vel παρὰ, aut simili: sicut latinis ablatiuum
mediante præpositione à vel ab. τί πῶμα ὑπὸ σοῦ. Loco
cuius quandoque ponunt datiuum, πειπνιέται μοι, pro ὑπὸ
μοῦ. λήλεκαί σοι, pro ὑπὸ σοῦ. διδάσκειται μοι ῥητορικῶς, pro
διδάσκειται μοι ὑπὸ σοῦ.

Quædam verba regunt genitium. quia resoluun-
tur in nomen, cui iungitur genitiuus. ἀξιώ σε τιμῆς, pro
τιμῆς σε ἀξίω τῆς τιμῆς. γυμνῶ σε ἐν δυνάμει, pro καθίστω σε γυ-
μνῶ ἐν τῇ δυνάμει. Ad Heb. 3. πλείονος δόξης οὗτος παρὰ μου.
ἐλὼ ἡξίω, ampliori gloria præ Moyse dignus habi-
tus est.

Verbum Substantiuum.

Verbum substantiuum adsciscit non nunquam ge- *Ver. Sub.*
nitium.

nitium. τέτων ἐστὶν ὁ πλάτων, horum aut de numero ho-
rum est Plato. Quod verbum quandoq; omittitur, ὅστις
τῶν ἀδικούντων ἐγώ, Neque ego sum de numero nocentiū.

Idem cum articulo.

Is. Construitur etiam quandoq; verbum substantivum
ἐστὶ cum articulo subiunctiuo, & in recto & in obliquo
tam singularis quàm pluralis numeri, hoc modo: ἐστὶν οἱ
πίες, hoc est aliqui, οὐκ ἐστὶν οἱ πίες τρέχουσι, nulli currunt.
ἐστὶν οἱς, pro quibusdam. φωνή τις ἐστὶν οἷς ἔξηκέτο, vox qua-
dam quibusdam exaudiebatur. ἐστὶν οὗς, aliquos: vt ἐν
ἐφ' ὧν πολλοὺς, μὲν ἐκ μάχης φόβῳ γυνταί, ἐστὶ δὲ ἕ' εἰς θανάτον φερε-
σύνταί, Vidi multos è conflictu fugientes, & aliquos in
morte prostratos: pro quo etiam dicunt, ἐστὶν οὗς τινες. ἐ-
στὶν ὧν, quorundam. ἐστὶν ὅς, quidam. ἐστὶν ἕ, cuiusdam. Et
sic de alijs casibus.

Genitiuo.

Quodlibet verbum genitiuo construitur significati-
tempus, aut partem, aut materiam. νυκτὸς κἢ μέγας ἐργάζομαι
ἐν μέσῃ τῇ νυκτὶ πίνω τῇ ὕδατι, bibo de aqua, πίνω τῇ ὕ-
δατι, bibo aquam. ἐποίησε λίθῳ, fecit è lapide.

Datiuo.

Item datiuo designanti instrumentum vel causam,
ἰδέσθαι χειρὶ κῦπελλον, ὁρᾶν ταῦτα ἰσθῆναι.

Ver. sequendi.

Datiuo iunguntur verba sequendi, ἐπομαι, ἀκολουθεῖς σοι
Dicis congrue, ἀφ' ὧν σε χυσίον, χυσίε vel χυσίῳ, ἀφ' ὧν
σε vel σοι χυσίον.

Verba certandi.

Ver. certandi.

Similiter verba certandi, μάχεσθαι κυσὶ ἐν εἰάτι. In pu-
teo cum canibus pugnare. ποῖς τοῖς μάχεσθαι. εἰλονεῖ καὶ σε
contendo aduersum te. παλαίω τοῖς πολλοῖς. luctor aduer-
sus multos. πανεργίῳς πολέμῳ, aduersus pauciores bel-
ligerare.

Sic Vergilius,

Placidone etiam pugnabis amorì?

Vergilius.

Nonnunquam & pretium ponitur in datiuo. Chry-
sostom, ἰδέσθαι θανάτῳ τὸ ποίμνιον φειάμην, propria morte
gregem emens.

Verba significatiua motus.

Verba signif.

mot.

Verbis significantibus motum ad locum, additur
pe datiuus loco accusatiui, cū præpositione, vt ἐμμενέμεθα

ἢ ἄλλος τῇ πόλει, pro eis πόλιν.

Cum verba regunt dativum pronominis αὐτοῖς, sæpe numero intelligitur præpositio σύν, vt ὑποτιμνω αὐτοῖς ὧλε-
ταις τὰ πτερά. hoc est, σύν αὐταῖς ὧλεταις. αὐτοῖς ὅπλοις ἔλαβεν
αὐδρας, hoc est, σύν αὐτοῖς ὅπλοις. Vnà cum armis accepit
viros.

Ἐστὶ pro habeo, gaudet datiuo, sicut apud Latinos, 157.
ἐκ ἔστι μοι αὐτόν.

χρῶμαι & χρῆσθαι, & similia construuntur datiuo. χρῶ-
μαι τοῖς φίλοις, καλῶς ἑαυτῷ χρῆσθαι, honeste se habere.

Hæc autem genitiuo & datiuo, φθιναῖ, μετέχω, κοιτωνῶ,
συνζιναῖσκω. vt φθιναῖ σοι τῆ πλούτης, μετέχω σοι τούτου, Huius rei
tecum particeps sum.

Impersonalia.

Item hæc impersonalia. δεῖ, μέλει, μέλει, μεταμέλει, δι- Imperso.
ἀρείει, θεωρήκει. vt μέλει μοι τούτου, vel περὶ τούτου, Huius mi-
hi curæ est. διαφέρει μοι τούτου, vel περὶ τούτου, huius mea re-
fert. θεωρήκει μοι τούτου, vel περὶ τούτου, huius me decet, δεῖ
μοι τούτου, Opus est mihi hac re.

Ἀμύνομαι, τιμωρῶ, ἐκδικῶ σοι, vel ὑπὲρ σε, Vlciscor iniuri- Cum accus.
am tibi illatam. Cum accusatio vero significant hæc
verba, crucio, vindico, ἑαυτὸν τιμωρῶ μόνος, ἀμύνομαι vel ἐκ-
δικῶ σε, vindico te.

Attici plerunque casum verbi præcedentis sequenti
construunt, licet ab eo sit alienus, χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίους,
pro ἃ ἔχω, ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγαθῶν.

Vtuntur item accusatio pro datiuo, ἀρέσκει σε, pro Antiprosis.
σοι, οἷός με ποιεῖς pro μοι Theoc, Idyl. 2. Et verbis actiuis
pro passivis, & è diverso. χράσκει pro χράσσειται.

Quædam verba propter varia significata varijs casu-
bus iuguntur, κυριεύω σε, dominor tui, κυριεύω σε, domi-
num te facio, &c.

Enallage modorum.

Accipitur modus pro modo, vt ἰατρίῃς, pro ἰατρῇ, τί- Enallage
modorum.
μην pro τέμνῃ, πεποιήσῃ, pro πεποίηκε.

Indicatio vtuntur nonnunquam loco optatiui. Greg.
ἀδελφόν ὄν, εἰ θεωρήσει, Incertum erat, si admissurus erat,
θεωρήσει, dixit pro θεωρήσειτο.

Per

*Modorum va-
riatio.*

Per Indicativum etiam multa dicunt, quæ Latini efferunt per coniunctivum. οὐτ' ἐποίησα οὐδ' ἐν, ἐφ' ᾧ ἡχαλίδη. Neque feci quicquam, ob quod erubuerit, vel erubescere debuerit, χριστιανῶν οὐδ' εἰς ἐστίν, ὅστις μὴ ἐβαπτίσθη. Quod etiam per Optativum dici potest, addito αἰ δυνατικῶς, hoc modo, χριστιανῶν οὐδ' εἰς ἐστίν, ὅστις μὴ βαπτισθῇ αἰ.

Verb. Optat.

Plerumque etiam verbum Optativum constructum cum particula potentiali αἰ, habet sensum futuri, ὅπ' αἰ ποιήσεις, quod facere possit, vel poterit. Sine αἰ vero quandoque capitur pro præterito, ἃ δέοι, quæ opportuna erant.

Optativum.

Optativus præterea sæpe ponitur pro Indicativo. Plato in Protag ἔλεγε γὰρ, ὅτι ὁ ζεὺς, τὴν διπλοσιώλω, καὶ τὴν αἰδῶ πέμψει τοῖς ἀνθρώποις, πέμψει dixit, pro ἔπεμψε.

Coniunct.

Modus coniunctivus sæpe accommodatur futuro, etiam in voce præsentis, ἐπὶ ὅσα βούλη. quæcunque volueris οὗς ἂν ἐθέλῃς, quoscunque volueris. ὅσους ἂν πλεονάκεις εἰσὶν εἰς ἐμὲ id est, ingressus fueris vel adieris.

*Infin. cum
adverb.*

Infinitivus cum adverbis, ὅρῳ, ἕως, μὴ, ὥς, sæpe pro Indicativo, Optativo, vel Subiunctivo, prout sententia concinit accipitur. ὅρῳ εἰπεῖν, pro εἴποντες, ε, ο, μὴ, ετε, vel εἴπω, ης, η, &c. ἕως παρατεῖναι, pro παραλείπειν, ης, η, μὴ γινώσκειν, pro μὴ γινώσκοντες, η. γινώσκοντες ᾧ, &c. ὥς εἰπεῖν, ut ita dicam, sic dicere licet. Græcis frequens usus est, αἰ εἰς ἄνθρωπον infinitivum, quando per ἵνα in Subiunctivum possunt converteri, ἐθέλει γράψαι. ἐθέλει ἵνα γράφῃ καλεῖται διδάσκειν. καλεῖται ἵνα διδάσκη, &c.

Infin. usus.

Chryf.

In verbis coniunctivis sæpe subauditur ἵνα, vel aliud quippiam simile. Chrysostom. Concione secunda de facto: ἐτέρους λυμνώνεται τὸ πείθειν ὁπχειρόν, ut alio pacto noceat, persuadere conatur.

Coniunctivis construuntur interrogativa dubitative accepta, πότῃρον σιωπῶ; an fileam? πλέγων.

Impersonalia.

Impersonalia.

Impersonalia construuntur infinitivis præsentibus, vel præteritis, sed nunquam futuris, etiam si de futuro fiat sermo, ut δεῖ φάναι. ἄρτι λαβεῖν. ἐνδέχεται εἶναι, licet esse. φιλεῖ γινώσκειν, solet fieri.

Infi-

*Infinitivi constructio.**Primo cum μέλλω.*

Verbum μέλλω construitur etiam infinitiuis præsen- μέλλω cum
tibus, & futuris: μέλλω δεῖν, vel μέλλω δεῖσθαι, sum factu- Infinitiuo.
rus Interdum etiam cum Aoristo μέλλω γινέσθαι, ero. Sed
cum perfecto nunquam.

Cum verbis motus ad locum.

Infinitiuus construitur verbis motus ad locum. Infinitiu.
Matth. 5. ἵνα ἡλθόν καταλείψαι, ἀλλὰ πληροῦσαι τὸν νόμον. Ioan. Infinit. cum
14. πορεύομαι ἐτοιμάσαι ὑμῖν τόπον. Cui quandoque additur Infinitiuo.
præpositio πρὸς, cum articulo neutro. ἔρχομαι πρὸς τὸ πα-
ράγειν, Vado oratum.

Cum altero infinitiuo.

Construitur etiam Infinitiuus cum altero infiniti-
uo. ἰδοὺ σε μελετᾷ αἰαρινώσκειν, Video te meditari vt le-
gas.

Cum relatiuis nominibus.

Nomina relatiua iunguntur Infinitiuis, οἷον ἀφραίναι, Relatiua.
pro οἷον ἀφραίνεσθαι, vel οἷον ἀφραίνεσθαι δυνάμει αὐτῇ, quale possit
afficere gaudio. οἱ θεοὶ εἰσὶν οἷον μὴ μεταβάλλειν. Dij sunt
qui non mutantur. τοῖς τοῖς ὅσιν, οἷος μὴ ἡδιδῶ, talis est, vt
non delectetur. οἷος καθεύδειν, Pronus ad dormiendum.
οἷος ποιεῖν, Potens ad faciendum. εἰδὲν οἷον ἀφραίνω, Nihil
vetat quo minus addamus. ὅσα καὶ μὴ ἴσθαι, Quantum ego
cernere queam.

Cum adiectiuis.

Et nomina adiectiua καλὸς ἰδεῖν, pulcher visu. αἰδρεῖος Adiectiui
μάχεσθαι, fortis ad pugnam. Luci. in luctu. βαθεῖα τι παρὰ
ταῖς ποσὶ, καὶ διθυράξαι πολλὰ, id est, profundior quàm vt
pedibus transiri possit.

*Sic Virgilius,**Cur non Mopse boni, quoniam conuenimus ambo.**Virgilius.**Tu calamos inflare leues, ego dicere versus.**Accusatiuus quando præcedat Infinitiuum.*

Quando infinitiuus & verbum præcedens pertinent
ad diuersas personas, opus est accusatiuo ante infiniti- Accus. ante
uium, λέγω σε ἴδεναι ταῦτα, id est, dico te scire hæc. Infinitiuo.

Sin autem pertineant ad eandem personam, non est
opus accusatiuo, ἔειπεν ποιῆσαι, dixit facturum, nempe se.

*M. I.**Quan-*

*Quandoque nominatiuus præcedit Infinit.**Nominat. ante infinit.*

Infinitiuus non tam accusatiuum habet ante se, quàm nominatiuum. φησὶν αὖ τὸς αἴτιος γ' ἡμῶν, dicit se authorem fuisse. ὅπως ἀπέχων τ' ἀλαζονείας, ὥς τε παῖτα εἰδὼς μὴ εἰδέναι οἶδ' . Tam alienus est ab arrogantia, ut cùm omnia norit, tamen se nihil scire putet. Id autem fit, si casus verbi finiti præcedens trahat ad se casum infinitiui.

*Accusatiuus post Infinitiuum.**Accusat. post Infinitiuum.*

Plerunque etiam postponunt Infinitiuorum accusatiuum, qui tamen à parte anteriori regitur. χρεὶ μὴ παραμελῆσαι τ' εὐσεβείας, ἐν θυμὸν ἔχοντες ὅπως αὖ διατίλαιν. Oportet eos non negligere pietatem, qui animo reuoluunt quomodo perficiant.

*ἐν καλῷ & similes phrasæ cum Infinitiuo.**Infinitiu.*

His orationibus, ἐν καλῷ, id est, honestum, commodum. ἐν καλλίστῳ, honestissimum, commodissimum, rectè additur Infinitiuus, mediante articulo genitiuo τῷ. ἐν καλῷ τῷ ποιεῖν, commodè ad faciendum. ἐν καλλίστῳ τῷ ποιεῖν, commodissime ad faciendum.

*Infinitiuus per figuram.**Infinit. per figuram.*

Vtuntur & figuratè infinitiuo, ὡς ἰδεῖν τὸν αἰθέρα, pro ὡς ἴδεν ὁ αἰθέρας. ὡς ἀκῆσαι τοὺς παρόντας, pro ὡς ἤκουσαν οἱ παρόντες. ἵππειν ἀκούσαι τῶν, pro ἵππειν ἡκούσαν ὧν. ἵππειν ὃ γινέσθαι, pro ἵππειν ὃ ἔχουσιν. In quibus ἵππειν tantum valet, quantum μετα τὸ : ut sit sensus, μετα τὸ γινέσθαι.

*Infinitiuus loco participiorum impersonalium.**Infinit. loco particip.*

Ponitur etiam Infinitiuus nonnunquam loco participiorum impersonalium, ἐμοὶ δοκεῖν, pro ἐμοὶ δοκῶ, cùm mihi visum esset. δεῖν pro δεῶν, cùm oporteret. Sic etiam in simili voce, πλεῖν, pro πλέον, plus.

*Phrasis peculiaris per Infinitiuum.**Phrasis per Infinit.*

Quod Latini dicunt, Ut vno verbo absoluam, id Græci plerunque efferunt per Infinitiuum expressum vel subauditum, his modis, σωελόντι ὃ εἰπεῖν, ἐν λόγῳ, ὃ εἰπεῖν, σωελόντι ὃ φαίει, σωελόντα ὃ φησὶ, καὶ δὲ μὴ οὐδ' εἰπεῖν, quod etiam fit per Optatiuum sic, σωελῶντι ὃ φαίτω δρ.

APPENDIX PRIMA.

Εκλείψις verborum.

Verba in oratione saepe omittuntur ornatus gratia, *Eclips. verb.*
 αὐτὸς λόγος, ut fama est. Sic δὲ πρὸς εἰς ὃ, σημεῖον ὃ, τεκμήριον ὃ, in-
 feruntur orationibus in modum parentheseos, pro cuius
 rei demonstratio est: cuius rei indicium est: &
 subauditur ἔγω, vel εἰν Αὐ.

Verbum unum pro integra oratione usurpatur.

Et ē contrario quibusdam verbis utuntur solis loco
 totius orationis. Sic ζῆνμα capitur pro servum esse, αὐ- *ζῆνμα*
 τὸ ζυγούμερος, hoc est, ipsius servus. Et ἔδ, pro esse filium. *ἔδ*
 λέγει τὸ τοῦ ἐδ υἱός, Dicunt hunc esse filium illius.

Appendix secunda.

παρέλκυσεν verba quaedam.

Quaedam etiam quandoque ponuntur quidem in *Append. 2.*
 oratione, sed planē abundant, & prorsus nihil conse-
 runt ad sententiam: cuiusmodi sunt, εἶρω, ἔχω, εἰμι, αἰεί, *εἶρω.*
 εἰπεῖν, & similia. φέρω ut Grego. τὸ μὲν γὰρ κληρὸν φέροντες ἐ-
 αὐτὰς ἐγκατέθετον. nomina inter clericos dare cœpe-
 runt. Chrysost. de fato concione prima: σὺ δὲ καὶ δαίμων ἐν
 ἀκροπόλει τῇ κεφαλῇ φέρον ὀφθαλμοὺς ἐγκατέθηκεν, tibi au-
 tem in capite velut in arce oculos imposuit. Hinc si
 tollas εἶροντες, & φέρον, eadem manebit sententia. ἔχω, ut *ἔχω*
 καὶ δὲ ἔχω, pro ἔμαθον, συναβίων ἔχω, pro συναβίων.

Εἰμι, ut εἰ τὸ γυνὴ ἔδ, pro εἰ τὸ γυνὴ, in praesentiarum. *εἰμι.*
 ἔδ, pro ἐκὼν, voluntarius. ἐκόντες ἔδ, pro ἐκόντες, voluntarij.
 φαίει & εἰπειν, ut ἐφη φαίει, ἔειν εἰπειν, pro ἔειν, quasi Latine *φαίει καὶ εἰπειν.*
 dicas, Infit. dicere. φθαίει, ut ἐφθίω πίνουσαι, pro ἰπίνουσαι, εἰ δά-
 νει αἰχλίσκῳ μῆρος, pro ἀναλίσκῳ, ἐφθαίειν ποδὶ μῆρος, audie-
 ram. τυγχαίω, ut τυγχαίω ὦν, pro εἰμι διατελῶ, ut διατελῶ ποι-
 ῶν, pro ποίω.

Οἶμαι, Græcis abundat, quemadmodum Latinis *Οἶμαι.*
 credo. τοιούτα ἔργα εἶναι οἶμαι καὶ λαμπρότα, huiusmodi ad-
 miranda sunt, credo, & præclara. οἶει, ut ἐκ οἶει ἀνὰ καὶ δὴ-
 σται; Nōne cogetur, at non tandem cogetur?

Appendix tertia.

Enallage numeri.

Verbis singularibus abutuntur Attici loco pluraliū. *Enallage num.*
 καὶ ὑπονοήσῃ, pro ὑπονοήσονται, ὅπως ἐμέσῃ, pro ἐμέσονται.

Constructio intricatior.

Μ. 2.

Υπομ.

*Implicita
structura.*

Vtuntur Græci frequenter implicita orationis structura, ἔμὲ μὴδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τῷ το ποιήσεις, pro μὴδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ μὲ τῷ το ποιήσεις. Nihil habes quamobrem hoc mihi facias. ἐδ εἰς ἑκὼν ὑπομάρχει ἢ ἢ ἡλευθέρον τιλ' τοιαύτῳ ἀρχῶν, pro ἐδ εἰς ἢ ἡλευθέρον ἑκὼν ὑπομάρχει, &c. Nemo liber volens perfert huiusmodi principatum. ἔταν μὴ εἰδότες βαδίζωμεν, pro μὴ εἰδότες ἔταν βαδίζωμεν, Ignorantes quando camus.

*Infin. cum
articulo.*

Infinitivus præposito articulo neutro naturam nominis induit, τὸ φιλοσοφεῖν αἰδρεῖς ἡλευθέρε, & materialiter capitur, sicut etiam aliæ dictiones, & orationes quandoque, τὸ αἰδεσθαι, θεῖον μέλημα, τὸ γυναικεία σαυτὸν.

Partic. αἰ.

Item particula αἰ Optativo vel Subiunctivo adijcitur, & potentiam denotat, τῷ το αἰ γήροιτο vel γήρηται, Hoc factu esset possibile. Non rarò Indicativo, ἔλεγον αἰ, ἰγ. γράφειν αἰ. Quandoque non expressa apud poetas subintelligitur. ἦλθον venissem, pro ἦλθον αἰ. Theocr. 2. l. dyll.

CONSTRUCTIO

PARTICIPII.

Particip.

ARTICIPIVM sortitur constructionem sui verbi, quemadmodum apud Latinos.

Poetica ἀντιμείρεται.

Poetica.

Cæterum illud, πέζων εὖ εἰδώς, Poeticum est, per antimeriam: ac si dicamus, πέζων εἰδήμων, arcuum peritus, hoc est, peritus sagittandi.

Participium absolutè sumptum.

Genit. partic.

Genitivus participij absolutè ponitur, ἰμὲ διδάσκοντος, me docente.

Atticismus.

Atticè pro hoc genitivo est accusativus, & ferme cum ὡς & ὥσπερ. ὡς ἢ αἰδεσθαι τῷ το ποιήσονται, pro τῷ αἰδεσθαι τῷ το ποιήσαντος, viro hoc faciente.

Item Nominativus absolutè sumptus.

Etiā

Etiam Nominatiuus singularis participij neutri *Nominat.*
 generis, ἀκεῖν αὐτῷ, pro ἀκέσωντος αὐτοῦ. δῖον ἔπερα, pro
 δῖόντων ἐπέρον. cuni aliæ res conuenirent. ἔξιν αὐτῷ ποιῶ-
 σαι. ὡς μηδὲν αὐτῷ διαφέρειν, tanquam nihil eius intersit.
 εἶναι, παρὰ τὸν, παρὰ, ἐκ δὲ, ῥόμβρον.

Participium loco verbi.

Fit autem nonnunquam, vt participium coniunctum *Particip. loco*
 nomini substantiuo, in obliquo ponatur loco verbi & *verbi.*
 nominatiui, idque propter alium obliquum præce-
 dentem, νομίζω σε, ὡς φίλον με ῥόμβρον, pro ὡς φίλος με ἐγὼ εἰμι.
 Puto quod sis factus amicus meus. πιστεύω ἡμῶς, ὡς ἔξο-
 τας τῶν τῶ δεῦ βασιλείου, pro ὡς ἔξομῳ ἢ τῶ δεῦ βασιλείου. ἢ
 ῥαφὶ λέγει τῷ γυναικός, ὡς αἰτίας ῥομβρόν: ἢ ἀμαρτημάτων,
 pro ὡς αἰτία ἐγὼ εἰμι ἢ ἀμαρτημάτων. τῶ εἰσι τῶ ἀνθρώπων ἰπ-
 ποῖ, καὶ ὄντι ῥομβρόν, pro οἱ ἵπποι καὶ ὄντι ἐγὼ εἰμι.

Συνόριδα ἐμαυτῷ μὴ καταποιεῖν, pro συνόριδα ἐμαυτῷ, ὅτι
 μὴ καταποιεῖμαι. Conscius sum mihi, quid non dissimu-
 lem.

Idem loco Coniunctiui præteriti.

Et loco coniunctiui præteriti perfecti actiui ple- *Loco Coniun.*
 runque vtuntur Græci Participijs, ἐὰν ἡδυνήκως τυχεῖν.
 Si iniuriam fecerit, ἐὰν τύχη τισηλακῶς, Si lactauerit. ὅταν
 ἡ βέλκηκό τις τὰς ὀδόντας, cum eiecerint dentes.

Loco Optatiui.

Quod etiam fit nonnunquam in Optatiuis, συμβεῖν *Loco Optati.*
 ὡς αἰ εἶναι, contigisse videatur. γεγονότις αὖ εἶναι, facti esse vi-
 deantur. Et in Futuris Indicatiui, ὅτι τι τυχεῖν εἶσιν, pro
 ἵππου εἶναι. καὶ χαρῆς εἶσιν, pro χαρῆς.

Atticorum mos loquendi.

Et Atticis idem fit in omnibus temporibus ac mo- *Atticis mos.*
 is, adiunctis his verbis: τυχεῖν, εἰμὶ, ὑπάρχω. τίς σὺ τυ-
 χεῖς ὦν; Quis tu es? ἀπεκταῖς ἐστὶ ἢ ἀνθρώπων, Interfe-
 thominem. ἀνθρωπῶς ἔσομαι, sustulero. ἐγὼ ἰχθὺς γὰρ
 εἰμὶ ὦν, Non erat quidem inimicus. ἔσται ἐν φημισμός, ἐ-
 στερῖς.

Participium loco Infinitiui ponitur.

Ponitur prætereà participium nonnunquam vice *Loco Infinit.*
 Infiniti. Matth. I. εὐρίθνη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, pro ἔχον, id
 est,

Id fit cum verbis perseverandi iungitur.

*Perseueran-
di verba.*

Id quod plerunque fit cum verbis perseverandi, ἀγαπῶν με διατέλει, id est, ἀγαπᾷ με διατέλει, Perseuera me amare. Matth. 11. 3. πῶς ἐτέλεσεν ἰησοῦς διατάσων, pro διατάσσων. Cum consummasset Iesus præcipere, & præcipiendi fecisset finem.

Aut verbis desistendi.

*Verba desisti-
endi.*

Et in verbis desistendi, ἔκωσομαι φιλεῖν, pro φιλεῖν. Non cessabo amare.

Vel significantibus affectionem animi.

*Verba signifi-
candi.*

Item in verbis significantibus affectionem animi, idque variè, nempe in nominatiuo, aut in accusatiuo. μέμνηται ἰδόν, vel μέμνηται ἰδόντα, pro μέμνηται ἰδεῖν, memini vidisse. ἔσωίσαν μείτω πνοιῶτες, vel ποιῶντας, pro ἔσωίσαν μείτω ποιεῖν, Non intellexerunt se frustra laborare. σκώουσα ἐμεντῶ ἀδικῶν, vel σκώουσα ἐμεντῶ ἀδικουῶντα, pro σκώουσα ἐμεντῶ ἀδικεῖν, Conscius sum mihi iniuriæ. Aut etiam in alio quouis casu, cuius est substantivum, aut pronomen illi adiunctum, vt σκώουσα ἐμεντῶ ἀδικουῶντι, Conscius sum mihi iniuriæ.

Sic Virgilius,

Virgilius.

Sensit medios delapsus in hostes: pro delapsus esse.

Appendix.

Participium factum nomen.

Particip.

Participia transeunt quandoque in nomina, & illorum more construuntur, non vt participia, τὸ καὶ δὴ καὶ σὺ. Officium tuum.

Participium περίκλησις.

*Particip. a-
bundans.*

Et quandoque superuacue ponuntur, sic vt ipsis sub-tractis eadem maneret sententia, ὀχλῶν ἀπὸ πᾶσι, pro ὀχλῶν. ὀχλῶν ἀπὸ πᾶσι, pro ὀχλῶν. πᾶσις ἔχων, pro πᾶσις φλυαρεῖς ἔχων, pro φλυαρεῖς. ληρεῖς ἔχων, pro ληρεῖς. τοῦτο ἔχων, pro τοῦτο, nunc.

CONSTRUC

CONSTRUCTIO

ADVERBIORVM.

Aduerbia cum genitiuo.

D. V E R B I A si post se casum habent, *Aduerb. cum genitiuo.*
 construuntur genitiuo, πόρρα τ' πόλεως, τέλει
 τῆς μενῆς, λάδρα χερὲς τῆς ἀλλαν, εἰς τὴν μεγέ-
 θεα.

Excipe congregandi aduerbia; &c.

Exceptis aduerbijs congregandi, quæ datiuo adhæ- *Ad congreg.*
 rent, ἄμμι τοῖς ἀλλοις, & Iurandi, quæ accusatiuo, ἡμεῖς, καὶ
 διὰ. Etiam deriuatiuis quæ primitiuorum structuram
 sequuntur, ἀξίος λόγος, ἀξίως λόγος, ὁμοῖος, ὁμοίως τοῖς ἀλλοις.

*De aduerbijs exclamandi.**Prima de Ω.*

Exceptis etiam aduerbijs exclamandi, quibus com- *Aduerb. ex-*
 petit constructio huiusmodi, ὦ acutitonum iungitur *clamandi.*
 nominatiuo, ὦ λόγος ὦ φρένες, ὦ σωσεις, ὦ ὁπλητιστα, verba
 sunt admirantis orationem Libanij.

Construitur etiam cum genitiuo, ὦ θαύματος, ὁ rei *Cum genit. ὦ*
 miraculum. Cui quandoque subiecit accusatiuus : ὦ
 θαύματος τῷ παρτόνι αἰτῆσαι τὸν θεόν, ὁ rei miraculum;
 virginem parientem Deum. Sicut etiam Latini dicunt,
 ὦ dij immortales, rem miseram & calamitosam. Inter-
 dum siue casu construitur, ὦ πῶς ἀδακρυτὴ τῷ τέτῳ ἐνέ-
 κω τῷ μήμελω.

Sic Virgilius.

O cohibete iras. Et,

Virgilius.

O quæ iam satis ima dehiscat terra mihi.

ὦ circumflexum cum vocatiuo, ὦ Ἀπολλων, ὦ Apollo.

Utuntur Græci in inuocationibus genitiuo & voca- *Vocatiu.*

tuo eo loco, quo Latini accusatiuo & vocatiuo, ὦ Ἀπολ-

λοι δὲ θαυμασίας ἐσθλότητας, ὦ Apollo magnam felicitatem.

Quem vocatiuum mutant interdum in genitiuum, *Genitiu.*

præcedente præpositione τοῦ, ὦ τοῦ τ' διῶν τ' συμφορῆς,

ὦ Dij, rem calamitosam.

DE ΘΕΤ.

Θεῦ.

Θεῦ cum genitiuo. θεῦ τ' ἀπμίας, Heu ignominiam,

De ΟΙΜΟΙ.

Οἶμοι.

Οἶμοι. Recto & genitiuo. Recto, οἶμοι κακῶδαιμων, αἰ δόπλωλα, Heu infelix, vt perij. Genitiuo, Lucianus, οἶμοι τῶν ἀγρῶν, verba sunt deplorantis agros perditos. Ponitur etiam sine casu, οἶμοι, heu mihi.

Loco exclamationis ponitur nonnunquam solus genitiuus, vt dictum est superius.

ΑΡΤΙ.

Ἀρτι.

Ἀρτι construitur omnibus temporibus, dempto futuro. ἄρτι ποιῶ, ἰ ποίην, ἰ ποίησα, πεποίηκα, &c.

ΑΥΘΙΣ & Εἰσαεί.

Αὐθις.

Αὐθις & εἰσαεί adsciscunt futurum. εἰσαεί εἰς αὐτὴν κίνησις, semper erit motus, αὐθις διδάσκω, Rursus docebo.

ΑΤΤΙΚΑ.

Αὐτίκα.

Αὐτίκα construitur omnibus temporibus, dempto futuro.

ΕΩΣ.

ἕως.

ἕως, quandiu, gaudet Indicatiuo.

ἕως ἔσθι, quandiu viuebat.

Et coniunctiuo, ἕως κρύπνεται, quandiu occultetur.

ἕως αὖ coniunctiuo : & vbi loquimur de re præterita, optatiuo, ἕως αὖ γένηται, quandiu fiat. ἕως αὖ γένοιτο, quandiu fieret.

Construitur etiam ἕως, & ἕως αὖ, infinitiuus, ἕως περτείνω, donec porrigam.

ΜΕΧΡΙ & ΑΧΡΙ.

Μέχρι.

Μέχρι & ἄχρι, ad hunc ferè modum construuntur cum cæteris orationis partibus, μέχρι παντός, sine præfinitione temporis. Sicut διὰ παντός, μέχρι τῆς, quousque. μέχρι τῶς, usque ad finem. μέχρι πρόβατον, diu, μέχρι παύλου, nuper primum, μέχρις ὑπαύδα, μέχρις τῆςδε, hætenus μέχρις αἰ, quoad. μέχρι τῆς αἰ, quousque. μέχρις αἰ, & ἄχρις αἰ, quandiu. μέχρις αἰ, & ἄχρις αἰ, quoad quousque. Et construitur plerunque Indicatiuo, μέχρι ποῦ, & ἄχρι ποῦ, usquequo. Præponitur Infinitiuus, μέχρι ποῦ, vel ἄχρι ποῦ, ἕως ἐρυθραῖα, usquequo erubescerem.

NTN.

Νῦν, omnib. temporibus accommodatur præter plusquamperfecto, νῦν πηγάσσομαι, νῦν πηγάῳ, νῦν ἔξαπόλω-
λε, νῦν ἐπόνεγ, νῦν ἐνίκησεν. Et non est inchoatium orati-
onis, sed semper coniunctioni ὃ cōiungitur, ὥ μιν ταῦτ' ἐκείνον ἰρεῖν νῦν ὃ ἔδειν τούτων εἰρηκε.

H Δ H.

ἥδη quando significat tempus, solum construitur im-
perfecto, ἥδη ἔγραζον.

Et indefinito, ἥδη ἔγραψα. & plusquamperfecto, ἥδη ἔγα-
γράφειν.

ΠΑΛΑΙ.

Huic similem constructionem habet adverbium
παλαι.

ΟΤΕ & ΤΟΤΕ.

ὅτε & τότε construuntur omnib. temporibus præter-
quam perfecto, ὅτε νοῶ, ὅτ' ἐνόησεν, ὅτε ἐνενοήκειν, ὅτε ἐνόησεν, ὅτ' νο-
ῶ, sed non ὅτ' ἐνενοήκει.

ΟΠΟΤΑΝ.

ὅποτεν, cum sit sermo de re præterita, iungitur Opta-
tium, τί γὰρ αἶν κ' πείθοιτε, ὅποτεν οἱ θεοὶ βιάζονται; Nam quid
ageres cum diuinitus cogerere?

ΣΗΜΕΡΟΝ.

Σήμερον, omnibus temporibus adiungitur, præter-
quam plusquamperfecto & futuro.

ΟΥΔΕΠΟΤΕ.

Οὐδέποτε, solum construitur præterito, πᾶς οὐδέποτε ἰ-
χθύετο, hoc nunquam contigit.

ΠΡΙΝ.

Πρὶν construitur præterito Indicativi. Πρὶν εἶπεν, pri-
usquam dixit. Et infinitiuo, ὡρὶν εἰπεῖν, priusquam dice-
ret. Quod fit intercedente ἢ. Mat. I. ὡρὶν ἢ συναλθεῖν αὐτοῦς
priusquam ipsi convenirent. Quemadmodum interue-
nit αἰ, cum additur coniunctiuo in re futura, aut Opta-
tium in re præterita ὡρὶν αἰ γένη, priusquam fiat. ὡρὶν αἰ
γένοιτο, priusquam fieret. Iungitur etiam ὡρὶ ἢ Optati-
uo & Coniunctiuo in re præterita. ὡρὶ ἢ γένοιτο, & ὡρὶν
ἢ γένη, priusquam fieret. Iungitur etiam in eodem sen-
su

Indicatio. In Indicatio, ὡς ἐν ἡλυσί, priusquam absolueret.

Aduerbiorum nonnunquam relatio.

Ad relas.

Quemadmodum nominibus τοῖος, τῶσος, πηλίκος, respondēt εἷς, ὅσος, ἡλίκος: Sic aduerbijs τῆμος, τότε, τίως, πυνίκα, τόφρα, respondēt ἥμος, ὅτ, ἕως: ἡνίκα, ὅρα. Et in Syntaxi sese mutuo præcedunt & sequuntur, quemadmodum illa nomina. τίφρα ὃ ὅτι πρῶτα τίθει καὶ τοσ, ὅφρ αἱ ἀχαιοὶ ἔδον ἐμὸν πῖπονσι, Eousq; Trojanis vires adde, quousq; Græci filium honorent meum.

LOCALIA.

Atticismus.

Localia.

Atticis aduerbiorum localium circumstantiæ confunduntur, ita ut quæ significant ad locum, ponantur pro significantibus in loco, & contra, ut ἐν δὲ, pro ἐσθ, ἐν δὲ δὲν, pro ἐν δὲν. Quomodo Virgil. Electum littoie egentem suscepi, dixit, pro Electum ad littus.

Qualitatis.

Qual. aduer.

Aduerbia qualitatis gaudent his verbis ἔχω, διακίμην & similibus, εἰδεῶς ἔχω, indigeo. ποτὶ ἔχω, vel διακίμην male affectus sum.

Quibus addi potest genitiuus significans id quod afficitur, οὕτως ἔχω γνάμης, sic animo affectus sum. ποτὶ ἔχω τὸ σῶματος, male affectus sum corpore.

ΠΛΗΝ.

Præter.

Exceptionis aduerbium πλὴν, quando constituitur cum genitiuo valet præter, πλὴν ἄλλων præter alios. Si-

Præterquam.

ne genitiuo quandoque significat præterquam. Lucianus de sacrificijs, ὡς ὃ δυσταὶ ἢ παρ' ἐκείνοις αἱ αὐτὰ, πλὴν ὅτι περὶ τοῦ τοῦ ἱεροῦ sacrificia apud illos sunt eadem, præterquam quod hostiam lugeant. Quandoque verum, veruntamen Mat 29. παρὶ δέ τῳ ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τὸ τοῦ πλὴν οὐχ' αἰς ἐγὼ θέλω, Transeat à me calix hic: veruntamen non ut ego volo. Quod idem nonnunquam significat, ubi constituitur cum ἀλλ', Luc. in Iudi. dearum: οὐκ ὅτι θέγεις τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἀπὸ δι, veruntamen ibi.

Πλὴν abundans.

Πλὴν abund.

Nonnunquam etiam abundat in oratione, veluti ἐπὶ πλὴν ἀλλ' ἢ, ponitur pro ἀλλ' ἢ, & πλὴν ἐμὸν, pro ἐμὸν, ut Aristot.

Aristot prim. Metaph. οὐ γὰρ αἰθεροπον ὑγιάζει ὁ ἰατρεύων, πλὴν αἰὲν ἢ κατὰ συμβεβηκός. Is qui medetur non sanat hominem, nisi per accidens. Sic etiam *χωεῖς εἰμὶ*, non plus valet quàm *εἰ μὴ*. *χωεῖς abundat quandoq;*

Οὕτω sepe subauditur.

His contrarium est in adverbio similitudinis *ὣτως*, *Οὕτω subauditur.* quod frequenter non expressum, subauditur: vt Mat. 6.

ἡγιασθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆ γῆς, pro *ὣτως* καὶ ἐπὶ τῆ γῆς. Fiat voluntas tua quemadmodum in cœlo, ita & in terra. & Ioa. 20. καὶ δὴ τότε ἀπέστειλέ με ὁ πατήρ καὶ γὰρ πέμπετο ὑμᾶς, pro καὶ ὣτως ἐγὼ πέμπω ὑμᾶς. Quemadmodum misit me pater, ita etiam ego mitto vos.

Dicitur etiam *ὣτως ὄναι*, quod est bene precantis, sicut Latinis, *Maeste virtute.*

Bene precantur.

ΩΣ.

ὡς præponitur superlativis, ὡς λαμπρότατον, quàm splendidissimum, ὡς τέχνη, simul vt.

ὡς.

ΩΣ ΟΤΙ.

Quod etiam fit intercedente ὅτι, ὡς ὅτι λευκότατον, per quàm candidum.

ὡς postpositum.

Quaddoque etiam postponitur, & tum significat *ὡς Postpositum.* λίαν. ὡς φησὶ μετὰ ἑνὶ ἔχῃ, ὡς βούλομαι. magnopere, inquit, cupio. θαυμάσιος ὡς ἀθλίος γέγονε, Mirum in modum miser factus est. θαυμαστὸς ὡς ἐποθύμῃσα, Mirum in modum perij.

In quo etiam significato nonnunquam præponitur ὡς ἀληθῶς, quàm verè, ὡς ἐτέρως, longe aliter.

ὡς pro ὡς.

Si verò præponatur infinitivo, valet ὡς. ὣς τιν' ἀπαιδεύεται, ὡς μὴδὲν εἶδεναι, Tam est ineruditus, vt nihil sciat.

ὡς pro ὡς Attice.

Atticis autem construitur accusatiuis pro ὡς, & pro *Attici.* εἰς, ὡς λακεδαιμονίῃς, ad Lacedæmonios. ὡς μακεδονίῃς, ad Macedoniam.

ΟΣ.

ὡς accutitonum, idē est quod ὅπως. Vnde illud, ἔστιν ὡς ὡς *Accutito-* pro *nunt.*

pro quodammodo, & quadantenus ponitur, ut dictum est superius.

ὥς Similitudinis aduerbium.

Ad digress.

ὥς aduerbium digressiuum construitur indicatiuis ὥς λέγει, itaque dicit, idque Attice.

Et optatiuis, ὥς λέγοι αὖ, itaque dicat.

Et infinitiuo, ὥς λέγειν.

ὥς Similitudinis aduerbium.

Ad simili.

Significans autem similitudinem, aut æquiparantiam, construitur tam post nomen, quàm post aduerbium.

ὥς post nomen.

Post nomen, ut τοιῦτ' ἐστίν, ὥς καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν, τοῖς δέοντα, Talis est ut cogitet, & dicat quæ oportet. τοῦτο δέον, ὥς πάντας ὑπερβαίνει, Tantus est, ut omnes superet.

Post adverb.

Post aduerbium ἔτι ὥς πάντας θαυμάζειν, sic ut omnes admirentur.

De negatiuis & prohibitiuis.

Negat aduer.

In orationibus negatiuis Græci plerunque præponunt negationem utriusque verbo, quam Latini duntaxat alteri præponunt, ἔφημι σε εἰδέναι, pro φημί σε οὐκ εἰδέναι. Dico te nescire, μὴ ᾤσσοιτο μὴ εἰδέναι, pro ᾤσσοιτο μὴ εἰδέναι. Dissimulo hoc scire, ἔκ ἀξιώ τοῦτο ποιεῖν, pro ἀξιώ τοῦτο μὴ ποιεῖν, Indignum puto hoc facere. ἔνομίζω, pro νομίζω μὴ εἶναι, οὐκ ὄμοιός ἐστιν, pro ὄμοιός ἐστιν & sic de alijs.

Anastro negatio.

Anastrophe negationis.

Quod si quandoque inueniatur negatio postposita verbis, hoc fit per figuram Anastrophē, κοιμισέμεθα οὐ, pro οὐ κοιμισέμεθα.

Οὐ varia scribitur.

οὐ & οὐκ.

οὐ si præcedat dictionem incipientem à vocali non aspirata, scribitur οὐκ, οὐκ ἔχωμαι, οὐκ ἐποίησα, οὐκ ἔστι.

Si vero præcedat eam quæ incipit à vocali aspirata, scribitur οὐχ, οὐχ ἡμεῖς, οὐχ ὁ θεός, οὐχ ἐκεί.

Sed si præcedat inchoatam à consonante scribitur οὐ ut οὐ ποιεῖς, οὐ λέγω.

Οὐ cum alijs partibus.

Οὐ.

In hunc ferè modum construitur negatio οὐ, cum ceteris

teris orationis partibus peculiariter.

ὅσον οὐ, ὅσον ἢ πῶς, μόνον οὐ pro ferme, circiter. ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐ.
 ὅσον οὐκ ἤδη, pro quamprimum, iamiam. οὐ μόνον ὅ, dicunt
 pro, neque hunc solum, vel neque has solas, vel neque
 hic solus, vel neque hæc sola: & ita per omnia genera,
 & per omnes casus, ἀπέκτεινε τοὺς φίλους, οὐ μόνον ὅ, ἀλλὰ καὶ
 τὸν πατέρα. Occidit amicos, & non hos solum, sed etiam
 patrem. ἀπολείπονται γείτονες παῖτες, οὐ μόνον ὅ, ἀλλὰ καὶ ὁ πα-
 τὴρ, Relinquuntur omnes vicini, & non hi solum, ve-
 rumetiam pater. οὐδὲν πᾶλλον, Atticis capitur pro οὐδα- *Atticisimus.*
 μῶς, vel potius pro nihilo magis. τῷτο μὲν εἰδώς, οὐδὲν π
 ᾶλλον ὅτις αἰμῶν γέμματα, Hoc cum novissem, nequa-
 quam vel nihilo magis novissem literas.

Resolutio negationis.

Composita ex negatione & nomine numerali, non- *Negatio reso-*
 nunquam solvuntur, & quandoque per Timesim, οὐδ' εἰς *lutio.*
 pro οὐδεὶς, οὐδ' εἰν pro οὐδ' ἓν, οὐδ' αἶ εἰς pro οὐδεὶς αἶ, μὴδ' αἶ
 ἢς pro μὴδεὶς αἶ, μὴδ' αἶ μία, pro μὴδεὶς μία αἶ

Οὐ varia significatio & constructio.

Οὐ πὶν οὐν, nullum penitus. οὐδ' ὅτι οὐκ, nihil quicquā, *Οὐ varia sig-*
 οὐχ ὅσον, οὐχ ὅσον, nedum. *nif. & con-*

Οὐκ ἐὰν ὅπως, nullo pacto, vt οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἶ, Fieri *struct.*
 non potest quin sis.

Οὐκ ἐσθ' ὅτι, nihil. οὐκ ἐστὶν ἐφ' ὅτῳ, in nullo. οὐκ ἐστὶν οἱ
 πῆρες, nulli.

Οὐ γὰρ, nōne. an non οὐ γὰρ δὴ, valet absit. Pro quo e-
 tiam capitur οὐκ ἀγαθὲ absit. οὐ γὰρ αἶ, alioqui non, οὐ γὰρ
 αἶ που & οὐ μὲν δὴ, nequaquam. minime vero. οὐ γὰρ ἀλλὰ,
 enimvero, verum enimvero. Ponitur enim abundante
 negatione pro καὶ γὰρ, vt μὴ σκώπτει, οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. Ne
 cauillare, etenim male habeo. οὐ γὰρ ὅπως, nōn enim hoc
 modo, neque enim tantummodo.

Οὐχ ὅπως, non solum, non solum non, significat etiam *Οὐχ ὅπως.*
 non vt. Et pro eo οὐχ αἶ sæpe dicitur.

Μὴ ὅτι, non solum, non solum non. Idem significat *μὴ ὅτι.*
 οὐχ ὅτι, quod etiam capitur pro, non quod, & tum solū
 construitur Indicatio.

Οὐκ ὅτι μὴ, non quin. οὐχ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι, non
 quia

quin honestum esse censeam.

Οὐτοι.

Οὐτοι, nequaquam. *οὐπ*, id est, & abundat enim *π* sicut in *παύπ*, *οὐπ* ποδ, an forte, num forte.

οὐ μὲν ἀλλὰ, vel *οὐ μὲν ἀλλὰ γὰρ*, enimvero, at vero, quin etiam, sed tamen, *οὐ μὲν ἀλλὰ ἔγωγε*, verum esto, sed sit sane, quod concedentis est.

Per Tmesim. Interdum per Tmesim profertur, *οὐ μὲν αὐτὸς γὰρ ἀλλὰ* pro *οὐ μὲν ἀλλὰ αὐτὸς γὰρ*.

Quod si ex *οὐ μὲν ἀλλὰ*, tollatur *ἀλλὰ*, iam erit negatio *οὐ μὲν*, nec vero.

Quandoque dicunt, *οὐ μὲν τι ἀλλὰ*, & *οὐ μὲν τι ἀλλὰ γὰρ*, pro veruntamen.

Οὐ μὲν οὐ γὰρ, non quidem. *οὐ μὲν* certe non, veruntamen non.

Οὐτὶ μὲν, *οὐδὲ μὲν*, nec vero, nec tamē. *οὐ μὲν πο*, haud dum tamen, *οὐ μὲν οὐδὲ*, *οὐ μὲν οὐτὶ*, non tamen, veruntamen non.

Duae negationes affirmant.

Negat, 2.

Quandoque fit apud Græcos, ut duæ negationes affirmant, sicut Latinis, *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχει μοι τὰ χεῖματα* certe vos habetis pecuniam meam, Aristophan. *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔξελω σὶ τ' οἰκίαν*. Nullo modo non eijciam domo, hoc est, omnino eijciam & abdicabo.

Vel vehementius negant.

Negat. vehementior.

Verum ut plurimum duæ negationes vehementius negant, vel altera abundat, *οὐ μὴ ποιήσω*, Nequaquam faciam. Sic Ioan. 15. *χωρὶς ἐμοῦ οὐδεὶς δύναται ποιεῖν οὐδ' ἐν*, Sine me non potestis facere quicquam. Homerus. *οὐ μὲν γὰρ ἀπὸ λαῶνα*, negationis habet repetitionem.

De μὲν negatione.

μὲν negat. Nec est similis loquendi ratio, in *ναί, μὲν*, nam *μὲν* per se negat, ut *μὲν δία*, non per Iovem: *ναί, μὲν* vero affirmat *ναί, μὲν τὸ δὲ σκεπτεσθαι*, pro *ἢ τὸ δὲ σκεπτεσθαι*, per hoc scepterū: quo in loco *μὲν* abundant.

Negat superflua.

Οὐδ' αὖ μὴ οὐδ' αὖ μὲν, nullo prorsus pacto. Hic etiam negatio altera videtur ex superfluo addita, & est solum *ἀριστητόν*.

Verum *μὴ δ' αὖ μὴ δ' αὖ μὲν* idem significat.

Sed

Sed ἀπαγορεύει πᾶσι etiam esse potest. His opponitur πάν-
τη πάντως. vsquequaque.

Οὐ abundat quandoque.

Et οὐ γὰρ ἀλλ', ex abundantia negationis capitur quā-
doque pro καὶ γάρ. Aristoph. in Ranis μὴ σκωπῆς, οὐ γὰρ ἀλλ'
ἴσῃ κακῶς, Ne cauillare, etenim male habeo.

*Οὐ abund.
Aristoph.*

Similiter in hoc, οὐ γὰρ πολλοὺς δεῖ, nequaquam multum
abest, virtute geminatur negatio, vt patet cum dicitur,
ταῦτα μὴ ποῦ γέγονεν, οὐ γὰρ πολλοὺς δεῖ, Hæc nondum facta
sunt, nec multum abest vt fiant. Nam nihil refert si ne-
gationem auferas, & dicas: ταῦτα μὴ ποῦ γέγονεν, καὶ πολλοὺς
δεῖ, & multum abest vt fiant.

*Neg. aufer-
tur sæpe.*

Quin & contraria dictione idem significatur, οὐδ' ὀλί-
γουδ' εἶ, neque parum abest, id est, multum abest. Quia
hic negatio vim suam seruat, quæ in illo, οὐδ' εἰ πολλοὺς δεῖ
ornatus causa, & Attice ponitur.

Negatio verbis negatiuis additur per

πλεονασμόν.

Fit etiam ex abundantia negationis quod Attici ad-
dant negationes verbis, quæ per se sunt negatiua. qua-
lia sunt ἀπαγορεύω, καλύω, ἀρνούμαι, ἐπέχω, &c. ἔξαρτός εἰμι μὴ
ποιῆσαι, Nego me fecisse. καλύσαι μὴ ἔξείγῃς, Vetare quo-
minus exportent. οὐκ ἔξαρνοῦμαι, μὴ γερῆναι ἐρο-
πικός, Non eo inficias, me in amorem fuisse procli-
uem.

Per se negat.

Dux negationes cum Infinitiuo.

In locutionibus quòque, quæ per infinitiuum effe-
runtur, geminatur quandoque negatio per μὴ οὐ vel μὴ
οὐχί, vt οὐκ ἂν ἔξαρτος γυῖοιο, μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἴη, Non posses
negare, quod sis filius meus. οὐδέ μιν, μὴ οὐχί παρὶ θυμὸς εἴη
πῶς φίλοις, Ne fas est quod non sis paratus amicis. Quæ
duplicatio negationum quandoque seruata eadem cō-
structione, significat nisi, μὴ ἔλπιζε τὸν θεὸν ἰλιάσκεισθαι, μὴ
οὐκ ἀπέχεσθαι κακίας, hoc est ἢν μὴ ἀπέχη. In qua locutione
ὅς ᾧ vel ὅτι πᾶσι subaudiri videtur, quasi dicatur, ἵνα ᾧ μὴ
οὐκ ἀπέχεσθαι.

*Neg. cum In-
finitiuo.*

Duplica neg.

Significat etiam seruata eadem constructione, quin,
quo minus. τὸ γὰρ εἴ ἐροῖτο ἄλμα, οὐδέ μιν αὖ μὴ κατὰ μὴ οὐκ ἀμ-
βλύτεις

βλύτεις

βλῦτ' ἐγὼ διδρακνῆναι, Nullo pacto fieri potest, quin alter oculus obtusius viderit.

Μὴ οὐ cum participio.

*μὴ οὐ cum
Particip.*

Construitur etiam *μὴ οὐ*, vel *μὴ οὐχί*, quando significat quin, vel nisi, cum participio, οὐκ αἰ ἀξιόπιστος εἶλω λίγων, *μὴ οὐχί* πορευθῆναι ἀληθεύσας, non esset credendum, quod dico, nisi prius vera dixissem. οὐ γὰρ αἰ ἐκείνα ἀπαρτῶσαι, *μὴ οὐχί* καὶ τούτων ἀπαρτῶσαι, Ruere illa non possunt, quin & hæc concidant.

Μὴ οὐ cum Infinitiuo.

*μὴ οὐ cum
Infinitiu.*

Item ponitur pro, non etiam, quando construitur cum infinitiuo, additâ, καὶ coniunctione, τὸ δὲ οὐδαμῶς βλῦτον πολλὰ κακὰ δεσφόντα τοὺς ἄλλους, *μὴ οὐ* καὶ πάχον αὐτὸ πολλὰ ἴσμεν, Illud nequaquam facile fit, ut qui in alios multa mala committit, non etiam patiatur & ipse multa alia. Quod etiam per alteram tantum negationem dici potest, *μὴ* καὶ πάχον αὐτὸν, vel οὐ καὶ πάχον αὐτὸν, Non patiatur & ipse.

Μὴ οὐχί cum indicatiuo.

Cum indic.

Inuenitur etiam *μὴ οὐ*, vel *μὴ οὐχί* construi Indicatiuis, pro nequaquam.

Arist. 2. Politicôn. *μὴ γὰρ οὐ μείττω τὸν πορτὸν αὐτὸν ἔχει οἰλίαν*, Nequaquam temerarium est, quod sibi sit unusquisque amicus.

Οὐ μὴ Subiunctiuo, Indicatiuo & Optatiuo gaudet.

*Οὐ μὴ quibus
modis con-
struatur.*

Quod si has particulas inuertas, ut sit οὐ μὴ, subiunctiuum ferè poscunt, raro etiam Indicatiuum, aut optatiuum, eodem significato, hoc est, pro nequaquam. Lucianus. *Θάρρει, οὐδὲν οὐ μὴ γὰρ ἄδικον, διαχρῶσιν ταύτης παρρούσης*, Confide, haudquaquam enim iniustum fieri potest, cum iustitia adsit.

Cum Indic.

Cum indicatiuo, τὸν μὴ γὰρ ποιήσῃς οὐ μὴ ποτε βελτίους ποιήσῃς, Prauos nequaquam reddetis meliores.

Cum optat.

Cum Optatiuo, οὐ γὰρ μὴ ποτε κατὰ φύσιν τῶ πονηρότερος Nequaquam praualescere posset aduersus ea quæ accidunt.

Attica

Attica Eclipsis negationis.

Sicut Atticis quandoque abundat negatio, ita etiam eidem sæpe deest & subauditur. Sic Demost. *ἔπειτα γὰρ πρὸς ἐν κείῳ ὁ ποιῶν τούτων ἀπολογίσεται*, dixit pro *πρὸς οὐδέν οὐδ' ὁ ποιῶν ἀπολογίσεται*. *Eclip. Attica*

Mñ prætérito & præsenti Indicativum iungitur.

Mñ negativum, iungitur Indicativus in prætēritis, & in præsenti. *ἴδδινγα μὴ λελήθαμεν*, Vereor ne non intelligamus. *ἴδδινγα μὴ περὶ σὶ πέντων ἰτάραξαι*, Vereor ne te quippiam horum conturbabit. *Mñ Indicat.*

In præsenti, *οἴσειδαι μὴ δυσκολώτερον τι νῦν διακίμεναι*.

Idem Optativo gaudet.

Iungitur etiam μὴ, similiter ὅπως μὴ, & ὡς μὴ, optativis: *ἰγὼ οὐκ κίθδομαι, μὴ, vel ὅπως μὴ, vel ὡς μὴ ἀδικοίης*. Ego gero curam tui, ne quis afficiat te iniuria. *Optat. gaudet.*

Idem Coniunctivis ἐλλειπτικῶς.

Similiter Coniunctivus ἐλλειπτικῶς deficiente scilicet *οὐκ οἶμαι, vel ὅρα, aut alio simili verbo, ἀλλὰ μὴ λάθωμεν ἑαυτούς*: vel sic, *ἀλλ' ὅπως μὴ λάθωμεν ἑαυτούς*, sed videndum nobis ne per imprudentiam erremus. *Coniunct.*

Mñ ἀπαγορευτικόν.

Et accipitur sæpe μὴ pro οὐ, sed nunquam οὐ pro μὴ. *Mñ ἀπαγορευτικῶς* construitur omnibus modis, dempto Indicativo, *μὴ λέγε*, Ne dic, *μὴ γινώσκει*, ne noscas, *μὴ γινώσκεις*, ne poveris *μὴ γινώσκεις*, ne poveris. *Mñ negat.*

Mñ quaesitivum.

Dum est interrogativum iungitur Indicativo, *Μὴ θέλεις φαγεῖν*; An non vis comedere? *Mñ quaesit.*

De compositis cum μὴ & οὐ.

Vt μὴ construitur ἀπαγορευτικῶς & οὐ ἀρνητικῶς: Sic etiam eorum composita, videlicet *μήτοι, μήποτε, μήποτε*, & similia, ἀπαγορευτικῶς. Et *οὐτοι, οὐποτε, οὐδῆτα*, & alia huiusmodi, ἀρνητικῶς, atque apagoreutica, pro arneticis accipiuntur, non contra, arnetica pro apagoreuticis. *De Compos.*

Coniungitur μὴ cæteris orationis partibus in hunc ferè modum, *μήποτε μὴ νόνη*, μήποτε, nunquis, μήποτε, nunquid, vel nequid. *Mñ.*

De μὴποτε significatione & constructione.

N. I.

Μήποτε,

Anastrophe adverb.

Quodd si quando postponentur, id fiet per figuram
 Anastrophen, ἔρχομαι πότε; ἔκταται πότε;

Quæ figura frequentius fit in adverbio, πότε, ut ἔρχομαι πότε; Πότε
 ἔκταται πότε; At hoc quonam pacto fieri poterit? ἡρώδης
 πότε; At id quonam modo euenturum est?

Πότε Emphaticum.

Ponitur etiam πότε interdum non interrogatiue, sed Πότε emphatic.
 emphaseos gratia significans plurimum, & quasi admi-
 rabundè profertur, ἔγω γὰρ οὐ τοῦ τοῦ τέλει πότε εἰμι αἰσῖ, At
 ego mirè hoc ingenio præditus sum.

Πότε i. assentientis est.

Πότε i. in responsionibus assentionem significat, πότε Πότε οὐ
 γὰρ; Quid ni? πότε καὶ ἀδικαῖς; Nōne tu improbus est
 πότε; καὶ αἰσχρὸν; Nōne turpe est?

De adverbio Πῶς.

Πῶς, Quomodo? qua ratione? Huic respondet, ut Πῶς
 dictum est.

Πῶς cum μὲν & ὅ.

Cum autem apponitur μὲν & ὅ. significat partim, τῇ
 μὲν διαφέρει, τῇ ὅ ὁμοίως ἔχει, partim differt, partim simili-
 ter se habet, quod etiam significat, τῇ μὲν, τῇ ὅ, ut dictum
 est superius.

De accentu interrogatiuorum.

Πότε & πῶς dum accipiuntur interrogatiue, circumscri- De accentu
 buntur: alia verò acuuntur in penultima: dum veid interrogati
 capiuntur indefinite loci, aut figuræ, aut modi signifi-
 catiua, inclinantur, nisi fuerint trissyllaba: nihil enim
 inclinatur, quod sit plus quàm dissyllabum, πότεν ἔρχομαι;
 Vnde venis? ἔρχομαι ἀπὸ ποθεν, alicunde veniens. πότε ἔχει;
 Quomodo habet? ἔχω πότε ἔχει, Sic habet. πότε ἔλθεις;
 Quando venisti? ἔλθεις ἀπὸ ποτὶ, Veni aliquando.

*Πότε mediante δὲ crebrò postponitur infinitiui
 dictionibus.*

Et hoc pacto frequenter postponitur ποτὶ, dictioni- Πότε
 bus infinitis, mediante coniunctione δὲ, ἐποσσεύεσθαι ποτὶ.
 quantuscunque. ἐποσσεύεσθαι ποτὶ, quotuslibet. ἐποσσεύεσθαι

εἰς δὴ ποτε, vterlibet. ὅτε ποτε, ὅπου δὴ ποτε, vbicunque. ὅπου αὖ-
 τε, ὅπου δὴ ποτε, ὅπου δὴ ποτ' εἴ, ὅπου δὴ ποτε, quouis modo,
 quomocunque, vtcunque. ὅ δὴ ποτε, αἶ δὴ ποτε, ἐπὶ δὴ ποτε,
 quoduis. ποῖος δὴ ποτε; interrogatiue, qualis tandem?

Optandi.

Optandi.

Εἴδε & αἶδε aduerbia optandi construuntur verbis
 Optatiui modi, εἴδε γράψαι, Vtinam scriberet. αἶδε γρά-
 φοιμα, Vtinam scriberem.

Cum autem adduntur Indicatiuis, faciunt vt optati-
 uam recipiant constructionem, εἴδε ἔγραψαι, vtinam
 scripsisset. αἶδε ἦν ποιεῖν, Vtinam licuisset facere. αἶδ' ὄφι-
 λες, habet quidem significationem optationis, verum
 hoc differt ab alijs optandi aduerbijs, quod semper cō-
 struatur in secunda persona. ἰλιεῖδ'. αἶδ' ὄφιλες, πτερεῖ νηλεπὶ
 αἰσέκρυτος, καὶ ἀπήμεων ἦδ', vtinam sederes.

Dicitur etiam ὡς ὄφιλες, interdum enim ὡς additur,
 interdum non additur.

Dicunt præterea, εἰ γὰρ ὄρελον, pro ὄρελον.

Epilogus.

Præterea plura Græcæ linguæ schemata apud pro-
 batos authores obseruare licebit studioſo, vt συλλαβὴ ὁ-
 ση δυνάμεις comprehendito totis viribus, ὅσον ὀλέγον ἀπὶ γῆς,
 aliquantulum distat. Defectiuas orationes, ὅν πρόπον, pro
 καὶ δ' ὅν πρόπον. τὸ δὴ. δι' ὃ δὴ, διότι, ὅμιν διέμιν, &c.

CONSTRUCTIO

PRAEPOSITIONVM.

EN.

Enclitica.

ΑΤΙΝΟ αὖ construitur, εἰ εἰκα. sed αὖ δι-
 δασκάλῃ. defectiuum Atticum est, pro
 αὖ οἰκῷ τῷ διδασκάλῃ. αὖ αἰδῶ, αὖ ἀκμῇ. In ip-
 so ætatis flore, in robore ætatis. αὖ κα-
 λῶ, commodum, honestum. αὖ καλίστῳ,
 commodissimum. αὖ παῖδι, in pueritia.
 αὖ ὀργῇ εἶδ', offendisse. αὖ γὰρ ἔχον, Poeticè εἶν vel εἶν, εἶν verò
 pro εἶν, si non passum fuerit αἰσέκρυτος, vt εἶν.

Quando.

Quandoque etiam capitur vnâ cum suo casu, ad- *En loco.*
uerbij loco. *ἐν οἷς, quamobrem. ἐν μέρεϊ, vicissim. sigilla-*
tim. ἐν δέοντι, opportunè. ἐν βραχεί, paucis, in summa. ἐν ὀλί-
γῳ, summam. ἐν ᾗ, ad cutem, ad viuum propè. ἐν ᾧ,
quando.

ΕΙΣ.

Ei: vel is, Accusatiuo, *ποιεῖδ' εἰς ἑαυτὸν, Periculum sui*
facere. *εἰς τὸ ἔχαιον, Ad summum discrimen. εἰς τετάρ-*
τῳ, die quarto, εἰς τὴν παλιν, in contrarium. εἰς πόλιν. At
εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἄδου, defectiuum est.

Aduerbij Eis
accusati.

Ad inanimata sæpius refertur *εἰς*, vt *εἰς ἀγορὰν πορεύο-*
μαι, Eo in forum. πρὸς ad animata, πρὸς διχαστὴς πύμπῳ
χρυσίον, πρὸς σί.

εἰς πρὸς quo-
modo diffe-
rant.

Etiam *εἰς* magis ad laudem, *πρὸς in malum sumitur.*
ὕμνος εἰς Διόνυσον, Hymnus in laudem Apollinis. Et ad
relationem. αἰνέσκει εἰς ἀρχόντα, Retulit ad prætorem.
πολεμῇ πρὸς πατρίδα, πρὸς ἑμὸν, aduersus finitimos.

Eis in malum

Et est quando *εἰς* capitur in malum *ἡγιστομόνησαν εἰς*
ἡμᾶς, Ingrati fuerunt in nos. Quandoque significat vs-
que, εἰς ἡμᾶς, vsque ad ætatem meam. Quandoque apud,
εἰς τοὺς μακεδόνας, apud Macedones. Quandoque circiter,
εἰς ἑνὸς διακοσίους, circiter ducentos viros. Quandoque
ob, εἰς δυσχέρειαν λοιδορεῖν, Ob ignobilitatem conuiti-
ari.

Eis in malum

Capitur etiam vnâ cum suo casu quandoque ad- *Eis aduerb.*
uerbialiter, *εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ φθότα, εἰς τὰ ἔχαια, εἰς τὸ*
ὑπερίστατον, εἰς ὑπερβολῶν, ἐν τοῖς μέγιστα, summe, maxime.
εἰς ὅσον, opportunè, εἰς δυνάμιν, quàm potuit maximè.
εἰς καλόν, commodè. εἰς ἓν, simul. Etiam ἐν accusatiuo
constructum pro eis ponitur apud Pindarum. ἐν τό-
μῳ.

Εξ, vocali, vel ἐν consonante sequente, iungitur ge-
nitiuo, ἐξ ἀργυρῆ, ἐξ ἀμάξης λαλεῖν, ἐκ πλαυstro loqui. ἐξ ἀ-
ποσχίζε ποσάγματα, ex otio negotium. ἐκ νότων, ἐκ λυγ-
γίσματος, ex ore lupi, ἐκ παραλόγῳ, ex insperato. ἐκ παρελλή-
λων, per alternitatem vel ex geminatione. ἐκ πτελοπῆς ἰρῶν,
obliquis oculis videre, ἐκ πατὸς, subauditur τρέπον, omnia

Εξ & ἐν.

facto.

Capitur etiam hæc præpositio vnâ cum suo casu ad-
uerbij loco, ἐν παροίαι, ἐν παροίαισι, consulto. ἐν παλαιῷ,
olim. ἐν πολλῷ ἡδὴ, iam pridem, ἐν τῷ, propterea quod. ὅτι,
propterea quod, eò quod. Quod soluitur quandoque
que per Tmesim, ἐν μὲν ὧν pro ὅτι μὲν.

ΣΤΝ.

Συν cum da-
tuo.

Συν Attic.

Συν semper cum datiuo, συν λόγῳ, cum ratione. συν
θεῷ, cum deo. συν θεῷ εἰρηδῶν, dictum esse deo fauente.
συν θεοῖς, deorum pace, dijs exoratis. Atticè ξυν, ἰλιόδο-
ς, ἢ ἡλθὶν ἀργυρότοχος ἀρτίμωδε ξυν. Et venit Apollo cum
Diana. ξυνώικος, pro σύνοικος, cohabitor.

ΠΡΟΣ.

Προς

Προς Atticè ὧς, Ionicè ποτι, vel ὅτι. ὡς, d. Doricè πο-
σι, cum genitiuo signat motum à persona, ὅς, δὲ τὰ
ἀγαθὰ, à deo bona.

Προς iurand.

Vel nota est iurandi, ἡς ὅς, δὲ. ὅς, δὲ ἡλίοιο καλεῖσθαι,
vel contra, coràm re denotat, ὅς, δὲ τῷ μακρότερον, coram
dijs beatis. Aut officium, ὅς, δὲ ἡμῶν ἔστι, officij nostri est.
ἢ ὅς, δὲ ἰατρὸς τὸ τοιοῦτον ποιῆν, Non est medici hoc agere. Aut
originem, ὅς, δὲ μητρὸς γένος, à matre genus. Aut quantum
pertinet, ὅς, δὲ τῷ θεῷ ἢ αἰθερῶν. quantum pertinet ad
deos, aut ad homines.

Cum genis.

Habet etiam cum genitiuo peculiare quasdam cō-
structiones, quales sunt hæc. ὅς, δὲ πρὸς ἐμὸν, Est mihi
conueniens, est mihi consentaneum. ὅς, δὲ πρὸς τῷ, alicui
studere, fauere, & eum tueri. Sicut apud Ciceronem à
reο dicere, à causa bonorum stare. ὅς, δὲ κακῷ ὄν, incom-
modum.

Cum datiuo.

Cum datiuo significat prope, iuxta, ὅς, δὲ τοῖς ποσὶν,
prope pedes. Aut præterea, ὅς, δὲ τέ τοις, ad hæc, præterea.
Aut apud, ὅς, δὲ πρὸς τοῖς δικασταῖς, apud iudices. Aut alsidu-
itatem, ὅς, δὲ τέ τοις ἐμῷ, sum deditus, siue occupatus in ea
re: ὅς, δὲ λόγῳ ὄν, meditatatur, & occupatur in oratione.
ὅς, δὲ αὐτῷ τῷ, secum meditari.

Cum accus.

Cum accusatiuo motum ad personam, habitum vel
imitationem, ὅς, δὲ σὺ ἵρχομαι. ὅς, δὲ τὰ δύο ὅς, δὲ τίστις, ἢ τὸ καὶ
τὰ τίστις ὅς, δὲ ὁ αὐτός. ὅς, δὲ αὐτὸν. Aut contra, μὴ ὅς, δὲ
ἀλλοίαν

λέοντα ὄρεας, Ne caprea contra leonem. Aut inter, ὁρῶς
ὁρῶς φιλεία, amicitia, quæ inter nos est.

Aut conuenit permutationibus, aut compensationibus, *πρὸς ἀργύριον πωλεῖται*, *Vendi pecunia*. *βίον πρὸς κέρδι* *καταλλάττειν*, *Vitam vendere lucris*, Aut propter, *πρὸς ὃν λίγω* Aut seruit comparationi, *πρὸς ῥόδα ἀίματι*.

Singularia sunt illa, *κατὰ αὐτὸν αὐτὸς*, sibi conuenienter. *κατὰ ἐχθρὸν* inimico animo. *κατὰ, κατὰ ᾧ, κατὰ ἐπὶ*, capiuntur loco aduerbiorum. præterea, amplius, *εἰς αὐτὸν κατὰ*, viginti & amplius.

Singularia

ГРО.

Περί cum genitiuo, ante, siue pro : significat enim lo-
cum & tempus, *πρὸ τῆς πυλῶν*, *πρὸ θυρῶν*, pro foribus. *πρὸ
ἔργου θεσπυς*, ante negotium audax, *πρὸ δ' ἑλκεδαιωνίτης*, Do-
minus præstat seruo. *πρὸ ἔργου*, siue *πρὸ ἔργου*, quod operæ-
pretium est, præuertendumque & conducibile : pro
quo etiam capitur, *πρὸ ἰδῆ*, quod significat etiam prom-
ptum & obuium. *πρὸ ἑλίζου*, paulò ante

Pre-genis.

ANA.

Ἀνά, accusativo, αἰὰ στραπὶ, αἰὰ μέλῳ αἵμα, per atrium sanguinem.

Significat etiam distributionem, *αἰὰ πᾶσι*, quoniam, *αἰὰ μέγε*, partim. Luc. 9. *αἰὰ δύο χιτῶνας*, Singuli duas tunicas.

Composita denotat sursum vel re, αἰὲ βαίνει αἰατρίχαι.
Homerus χευσίῃ αἰὲ σκῆπτρῳ, pro σω' cecinit.

Homerus.

КАТА.

Κατὰ vel κατὰ, cum genitiuo notat contra, κατ' αἰχίνου ὀλύρου, καὶ κατ' βοῶν εὐχρον, Ne contra bouem opta. Aut super, κατὰ πτερυγίων ἀσπίδας, Super saxa ieminas, ἰὺδ' ἐκ κατὰ γῆς, Aut de, κατ' αἰθέρος ποῦ λέγεται τὸ ζῶον, de homine dicitur, animal, κατ' ἰστέον, à tergo. Poeta κατ' ἐλύμπιοι κερλεύοντες dixit pro ὅτι.

Κατὰ συναν
γενήματα

Cum accusatio secundum, κατὰ μοῖραν, secundum
 fatum, hoc est rite, ut decuit. κατὰ τὴν ἔμμερον, καὶ λόγον, id
 est, probabiliter. Aut per, κατὰ τὰς ἀρχαῖς, per naues
 Græcorum. Vel in, κατὰ χώραν, in regione.

N.4.

Secur-

Secundum hanc significationem dicitur breuitatis causa, κατὰ τὴν ἐμὴν, pro mea quidem sententia. Aut significat circa, aut in aliquo, ὅτι καὶ ἐν, in nullo. καὶ ἐν, in vno. κατὰ τὸν, circa nauem. κατ' αὐτὸν, eodem tempore. Inde & καὶ ἐαυτὸν dicitur. Secum ipse solus. κατὰ ἐμὴν, &c.

κατὰ tempus
significat.

Aut significat tempus, καὶ ἡμῶν γέγονεν, Nostri temporibus factum est. Aut quod Latinis significant aduerbia in im, κατ' ἔτος, annuatim, siue quotannis. κατ' ἀμφω, utrinque. κατ' ἀνδρα, viritum. Sic Luc. 8. κατὰ πόλιν καὶ κώμην, oppidatim, castellatim, id est per singulas ciuitates & castella.

ΔΙΑ.

Δια cum ge-
nitiuo.

Δια cum genitiuo, per, διὰ πυρός καὶ μαχαίρας, Per ignem & enses. διὰ ῥόδων, Sus per rolas. διὰ οὐρα, διὰ τῆς ἀγορᾶς. διὰ, τοῦ τοίχου λαλεῖν, Per parietem loqui.

Dicunt etiam λέγειν διὰ πλείονων, καὶ βραχυτέραν διὰ βραχυτέραν, pro multis & paucis dicere. Et διὰ μακρόν, διὰ πολλόν, διὰ χρόνον, pro longo intervallo, diu, multo post.

Et διὰ τιμῆς ἀξίως, in honore habere. διὰ ἀιδεῖν ὁρᾶν, venerari, veneratione dignari. Et διὰ τῆς τρίτης, tertio die. διὰ βίης, Per totam vitam. διὰ πάλαι, continuè, assidue. διὰ μιᾶς γνώμης ἑνωμένοι, Vno animo consentientes, διὰ δουλοῦ των μάχης, Eminus pugnare.

Cum accus.

Cum accusatiuo, propter, διὰ οἷ ταῦτα ποιεῖν. Dicunt etiam διὰ ἐμὴν γὰρ, Quantum in me est. Etiam per apud Homerum, διὰ τῶν ἱππῶν καὶ μίλδων ἄμα, Per arma, & atrum sanguinem.

ΜΕΤΑ.

Μετα.

Μετα cum genitiuo significat cum, ἡδὴ μετὰ φίλων ὁ βίος, Suavis cum amicis vita. At μετὰ περὶ τὰ ποιεῖν αἰετοῦ, Homericum est. μετὰ ἀνδράσι, Cum tertijs imperauit.

Cum accus

Cum accusatiuo, post, μετὰ τὴν ἰστορίαν. Vsurpatur etiam quoadque pro ἐν, vel διὰ μετὰ χειρὸς ἵχει, In manibus habuit.

ΠΑΡΑ.

Παρά.

Παρά, παρ, παρὰ, cum genitiuo, significat motum à persona, παρὰ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ, à Deo bona. παρ' ἐμὴν δευῖαν, de meo,

meo, siue de mea pecunia dare.

Cum datiuo, apud, prope, παρ ἐντέροις ὁ κύων, iuxta intestina canis. παρὰ σοι, In te est situm, penes te est.

Cum datiuo.

παρὶ ἰμοί.

Accusatiuo, ad, παρὰ σὲ ἔρχομαι, Ad te venio. Aut propter, παρὰ τὴν, propter quid, unde, quamobrem, παρὰ τὴν ἀδικεῖν ἢ τὴν μαρτυρίαν, Propter iniuriam supplicium. Aut præter, παρὰ γνώμην συμβαίνει, Præter opinionem accidit. παρὰ τὸ μᾶλιν, id est, inepte. Aut relationem, τὴν πορφύραν παρὰ πορφύραν, Purpuram iuxta purpuram. Aut supra, siue ultra ὡς ἄνω παρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ αἰθέρος, Speciosus supra filios hominum.

Cum accus.

Potest etiam dici hoc modo, παρ' ἡμέραν, παρ' ἑτοῖς, παρὰ μῶν, Alternis dieb. alternis annis, alternis mensibus.

Varie capitur

Quandoque importat tempus idem, παρὰ τὸ δεῖπνον, tempore cœnæ, παρὰ τὸ πλεῖν, inter nauigandum. παρὰ πάντα χρόνον, omni tempore. Hinc fit παραπλήγῃς, καὶ παραπύλαι, & παραπύλαι, iam inde, ex illa hora.

Quandoque significat contra, οὐδὲν παρὰ τὴν θεὸν ὁ δίκαιος, Nihil contra legem Dei agit iustus.

παρὰ significat contra.

Aut post, παρὰ τὰ δεινὰ γεγονυῖα, Post mala prudentior.

Dicitur etiam aduerbialiter, παρ' ἑῶν, παραμικρὸν, ferme, pro nihilo. παρ' ὅσων, vel παρ' ὅσων, quatenus quoniam.

Item παρὰ πολὺ, quasi ἐν τῷ πολλῷ, ut παρὰ πολὺν ἢ ἐλπίδα ἐποίησα. Minus quam spes erat feci. Sic παρὰ τοσούτοις, modo capitur pro tantum, siue tam multum, modo pro tantulum, siue tam parum.

παρὰ ad.

ANTI.

Ἀντί semper constructur genitiuis, & significat pro, ἀντὶ τοῦ σώματος, ἀντὶ τοῦ σώματος, pro corpore umbra. ἀντὶ σοῦ, contra, seu pro te. ἀντὶ Ἑρμῖονος, Hermionis vice, Dicunt etiam ἀντὶ ἡμέρας, per totam diem.

Ἀντί.

Composita par, vel contra denotat, ἀντὶ θεοῦ, πολύφημος, par vel contrarius deo, Polyphemus.

Composita.

Aduerbialiter etiam dicunt, ἀντὶ ὧν, quamobrem, quare.

Adverb.

quare. Significat etiam eo quod, propterea quod. Luc. 12. ἀποδοτε αὐτῷ ὡς οὗτοι διὰ πορνεύματός ἐμιν, Redde pro eo quod te transuexi, αὐτῷ ὅτι, idem est, οὐκ οἶδ' αὐτῷ ὅτι, Nescio quamobrem.

ΕΠΙ.

Epī cum gen.

Epī cum genitiuo, in vel circa βοὺς ἐπὶ γλαΐνης, Bos in lingua. ἐπὶ καλάρμης ἀρουῶ, In culmo arare. ἐφ' ἑαυτῷ, Secum ipse solus. ἐπὶ τῇ βασιλεῖ, circa Regem.

Aut super, ἐπὶ γῆς, super terram. ἐπὶ καθέδρας μοσάως, Super cathedram Moſeos. ἐπὶ ἁκροῦ δακτύλου, Super summos pedum digitos. Aut sub, vel tempus, ὅτι ἀργοντος αὐ. γέσου, Sub principe Augusto. ἐφ' ἡμῶν, ἢ ὅτι ἡμετέρας, Temporibus nostris. & temporibus maiorum nostrorum, ὅτι τῶ κρόνου, Temporibus Saturni. Capitur etiam aduerbialiter ἐπ' ἄλλων, aliās.

Cum gen.

Cum genitiuo, etiam ad contra, ἐφ' ἡλείδους, ὅτι ἀριστεύουσιν βορίαις, ὅτι ἀνατολίνης, Ad Orientem.

Cum dat.

Cum datiuo propter, ἐπὶ τούτοις, Ob hæc, vel inter hæc. ἐπὶ κείνῳ, Propter nullum fructum. Aut post, ἐπὶ πύττει πάλ' ἵτις διέξῃ, Posthæc multa alia narrabat.

Aut super, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ ἡσθενοῦν, Ἐδificati super fundamentum apostolorum & prophetarum.

Proverb.

Aut in, ἐπὶ γνάθους βοῦν φέρει, In faucibus bouem portat βὺς ἐπὶ στερῶ, Bos in aceruo. ἑὸς ἐπὶ ὁάτην, ἐπ' ἡμέρην, Intra vnum diem. Aut modum, ἐπὶ ῥητοῖς, Certis conditionibus legibusq̃.

Dicunt etiam aduerbialiter, ἐπ' ἐξιστοῦ Σινοιστροῦ, Sum.

Cum accus.

Cum accusatiuo motum ad aliquid, ἐπὶ ξίνοι, ἐπὶ ἰδοῦ ἔξιστρα ὁ κύων, Canis ad proprium vomitum. ἐπὶ ὄνους, Ad asinos. ἐπὶ πύρραλός, Ad ignem titio.

Secundum hanc formam dicitur etiam ἐπὶ ἔξιστρα, Ad dignitatem & auctoritatem, & potentiam promouere.

Adverb.

Dicitur etiam aduerbialiter cum suo casu, ἐπὶ τῷ πλεῖστον, Plerunque, plurimum. ἐπὶ τῷ πολὺ, Magna ex parte, ἐφ' ὅσον, pro quo Attice dicitur, ἐφ' ὅσον, quatenus, in quantum.

Adverb.

Quandoque habet vim adverbij huius ἀποθεν, procul. Hinc fit quod dicitur, ἀπ' ὤτων, procul ab auribus. ὑπὸ τῷ σκοπῷ, præter propositum. ὑπὸ τῷ νόμῳ, Alienum ab honestis moribus. Huic opponitur πρὸς τῷ νόμῳ, quemadmodum Latin. ère, opponitur illi, ab re, ὑπὸ καίρου in-tempestivum.

Dicunt etiam loco adverbij, ἀφ' οὗ, propterea. ἀπ' αὐτοῦ, post hoc, ex hoc tempore. ἐκ τούτου, iam tum, ex illo tempore, ὅταν ταυτομελῆς, fortuito.

ΤΠΟ.

Υπὸ gen.

ὑπὸ ὑπαι̃ genitiuo sub, ὑφ' ἐμάτης, sub veste, ὑπὸ κέλτε τὰς χεῖρας ἔχειν, sub sinu manum habere. Aut propter, οὐδ' ὑπὸ πείρας δυνάτω, Neque beneficio propter paupertatem.

Cum dativo.

Item cum dativo etiam significat sub. ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτοῦ, vel ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτῆς, In potestatem suam redigere potestatis suæ facere. ὑπὸ δυνάτω, vel δυνάτον κτλ.

ΤΠΕΡ.

Υπὲρ cum genitiuo.

Υπὲρ, ὑπὲρ cum genitiuo significat super, de. ὑπὲρ καπνοῦ super fumum, ὑπὲρ σκιᾶς ὄνυ, De asini umbra. ὑπὲρ αἰνέσειν de quibus dixi. Dicunt etiam, ὑπὲρ ἡμεῶν, è re nostra. Aut pro. ὑπὲρ κτήσι φωνῶντος ἰλόγος, pro Ctesiphonte oratio. ὑπὲρ τῆς φίλης κινδυνεύω, Pro amico periclitor. Quod idem nō nunquam etiam significat cum dativo poetice, ὑπὲρ τῶ φίλῳ κινδυνεύω. Nonnunquam etiam capitur pro contra. Sic Homerus, ὑπὲρ σέθεν, pro κατ' σέθεν dixit.

Cum accus.

Accusatiuo supra vel ultra, ὑπὲρ αἰθέρος ποταμοῦ φρονεῖ, Super hominem sapit. τὰ ὑπὲρ ἡμῶν, Ea quæ sunt supra nos. ὑπὲρ τῶν Θράκων ἢ Μακεδονία, Ultra Thraciam Macedonia. ὑπὲρ τῆς πῆρας ἐρεῖται, Ultra peram sapere.

Capitur etiam adverbialiter cum suo casu. ὅτι, iccirco.

Præpositiones compositæ cum verbis.

Notio.

Præpositiones verbis compositæ, eundem casum quem extra compositionem expetunt, ὑπὲρ σού, ὑπὲρ σου, ὑπὲρ σου, ὑπὲρ σου.

Varius

Various vsus, variâque structura præpositionum poetis apud pro ὑπὸ, παρὰ pro διὰ, ὑπὲρ pro κατὰ, Pindarus.

Celebre est poetis præpositiones compositas dissolvere per alterius dictionis epenthesein, μὲν γαῖα καλυψέ, pro γαῖα κατακάλυψε, ἐπεὶ ἰγέλασσι pro ἔξῃγέλασσι ὅ, ἔξῃγον ἵππ, pro ἔξῃγον ἔργον.

Interdum plures dictiones intercedunt, οἱ κατὰ βοῦς κατὰ ἰόντος ἡλίου ἡσίου, pro κατὰ ἡσίου.

Insuper præpositiones dictionibus componere solent poetae, à quibus resoluendæ sunt, ἰδαίνω κατακοιέμεν, pro κοιέμεν κατὰ ἰδαίνω.

Anastrophe præpositionum.

Denique præpositiones sæpe suis casibus postponuntur apud poetas, κακὸν ἔξ, ἀρτίμυδι ξυῶ. Et in bisyllabis pyrrhichijs accentus transfertur, καὶ ἀπο, ξαίθω ἐπὶ δινίαν. In oratione vero pedestri solum κατὰ postponitur, τοῦ τῶν κατὰ: aliâs πρὶν sine casu cum accentu in prima, aduerbium est, significatque excellenter, sic πρὶν præsto.

Licentia Poetica.

Poetica.

Anast. præp.

διὰ τὸ ἀνὰ τὸ postponuntur.

CONSTRUCTIO CONIUNCTIONVM.

Coniunctiones non modo reliquas orationis partes connectendi vim habent, verum etiam inter sese, & unâ cum aduerbijs varie connexæ, variam obtinent significationem, & constructionem, quarum hic aliquot subiiciemus exempla.

Coniunct.

ΑΛΛΑ.

Αλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ καὶ διὰ, vel καὶ διὰ ἀλλὰ, id est, at enim, καὶ ἔτι, saltem, tamen, potius, ἀλλὰ μὴ, nunquid: quandoque non interrogative, pro, non autem, ἀλλὰ δὲ καὶ, quinimo, atque etiam, esto, concedendi, ἀλλὰ τοι, atqui, at vero, ἀλλὰ μὴ, atqui, at vero. In principio orationis significat enim vero, ἀλλὰ μὴ ἔστι, neque vero sed neque, ἀλλὰ ἔστι, sed nunquid, ἀλλὰ ἔστι, ἀλλὰ ἔστι ἢ, utrū: nunquid: ἀλλὰ ἔστι, nisi

ἀλλὰ.

nisi

nisi quod, quam quod, vt ἐχ' ἵππευ, ἀλλ' ἔπ. non aliud, nisi quod, vel quam quod, ἀλλ' ἵππευ de quo dicitur postea.

ΔΕ.

Δι.

Δίγα, δέπε, δέποι, autem. δέ δὲ, porro autem, vt ἐὰν δέδδ. συμπίρει, Porro autem si conferat, μεταβατικὴ ὅτιν.

MEN.

Μην.

Δι & μὲν, sese in oratione mutuo consequuntur, sic vt μὲν quidem præcedat, δέ vero sequatur. ἔπος μὲν λαλή, ἐκείνος δέ σιχα πᾶ, Hic quidem loquitur, ille vero silet.

H MEN H ΔΕ.

Composita.

Similiter sese consequuntur eorum composita. ἡ μὲν & ἡ δέ, quæ quidem sunt inchoatiua orationis, & ἡ μὲν quidem præcedit, ἡ δέ vero sequitur. ἡ μὲν ὅσι ναίεισι ἐν οὐρανῷ ἡ δέ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα Et quicunque habitant cælum & quicunque sortiti sunt terram.

MEN TOI.

Μέντοι.

Μέντοι, vero, sanè, assentientis est: interdum ornatur causa magis quàm significationis ponitur, vel explendæ orationis gratia, vt τὴν μὲν τοι τοιτο, Hoc sanè tale est. Sic Aristoph. in Pluto, καὶ ταῦτα μὲν τοι ταῦτα: quæ locutio est Attica, pro eo quod est, Atque hæc quidē sunt huiuscemodi, vel ita se habent. Clausula est superioris sermonis, & transit ad alium.

Aristoph.

Dicitur etiam sic, καὶ ταῦτα μὲν τοι ταῦτα, Sed de his hactenus.

Accipitur etiam μὲν τοι, vt respondeat particulæ μὲν, sic vt μὲν præcedente, sequatur μὲν τοι, positum pro δέ.

Est etiam aduersatiuum, sicut Latinis verum.

MEN T A N.

Μέντ' αἰ.

Μέντ' αἰ, atqui, at. δὲ καί τις μὲν τ' αἰ ἀπίθανον, Atqui iuste morte affectus fuisset. μάλιστα μὲν τ' αἰ, at insaniret. μάλιστα γὰρ, quinimò, vero, atqui, μὲν τοι πε, μὲν τοι γε, nimirum, tamen.

K A I.

Kα.

Καί præponitur dictionibus in oratione, πὶ vero sequitur inclinata, θεοί τε, καὶ ἄνθρωποι, Dijq; & viri. Et ita inter sese construuntur, vt πὶ præcedat, καὶ sequatur, καὶ πῶς καὶ καὶ τοι.

καίτοι, atqui, etiam, verum, sed, quanquam & quidem, proinde, itaq;.

καὶ δὲ, continuo, protinus, hoc est, ideo. καὶ μὲν, atqui. καὶ δὲ. καὶ Atticis sæpe geminatur, καὶ μὲν καὶ, atque etiam. καὶ γὰρ καὶ ἰσχυρῶς, etenim ego quoque. καὶ δὲ καὶ equidem etiam. καὶ τοι καὶ atque adeo. καὶ γὰρ αὖ καὶ, & rursus etiam. καὶ ἴνα δὲ καὶ, & ut etiam. καὶ μὲν καὶ quin etiam. καὶ ἔγωγε καὶ αὐτὸς, & ego ipse. Nam καὶ Atticis quidem παρέλκει.

K A N.

καὶ, pro καὶ ἵνα & si, vel quod si, vel sin, construitur Cō- καὶ.
iunctivis, καὶ ἀναγκασθῆναι, quod si cogatur.

Cum vero significat quamvis, gaudet Optativis, etiam si tanquam de præsenti sermo sit. Quomodo & Plato. αὐτὸς δὲ αἰ γυναικῶν ἰδὲ αἰσπάζει, καὶ μὴδὲν πώποτ' ὑπὸ αὐτῇ ἀγαθὸν πεπόνθοι, Quem-
cumque conspexerit notum salutar, quamvis nihil unquam ab eo susceperit boni.

Cum autem significat atque adeo, vel etiam, iungitur etiam Optativo atque Indicativo.

Indicativo καὶ ἔτι μὲν, καὶ στεφανώσῃ ἐκείλους, Ego laudassem, Cum indic.
& coronandos censuissem.

Optativo, Aristoph. καὶ περὶ σκαταδοί λωγ' ὅς' ὁμῶς περὶ βολῶν. Significat etiam saltem. Cum optat.

Et quando sæpe geminatur in oratione, ponitur pro siue.

Est etiam quandoque particula potentialis.

K A N E I.

καὶ εἰ Indicativo iungitur, καὶ εἰ πάντα ταῦτα ὑπὸρχεν, & καὶ εἰ.
si in eo omnia hæc essent.

Ponitur etiam cum Optativo, & per Tmesim καὶ εἰ εἴη καὶ γυνώσκει τίς, Et si impietatem condemnet quis. Vnde frequens est apud Aristotelem, καὶ εἰ π τοιοῦτον ἔπερ, & si quid aliud simile. Tmesis.

K A N E I M H.

καὶ εἰ μὴ, & si, tamen si, si non, ut καὶ εἰ μὴ, δὲ ἀλλὰ αἰτίας καὶ εἰ μὴ.
ἀλλὰ διαταύτων, & si non ob aliam causam, certe ob istam.

καὶ etiam per se significat etiam si, ut πᾶσι καὶ μὴδὲν, ἀδικοῦ.

ἀδικῶν φαίνεται πόλιν, ἢ καὶ ἀδικῶν σκοπεῖται, utrum
si publice insons sit, an etiam si nocens confide-
rate.

H in definit.

H. H vel, dum capitur definite, vel declarative sola iacet
ut ἰλιὰς δὲς α. βέλομε' ἐγὼ λαὸν σὸν ἐμμελῆσαι, ἢ δοπλίδαυ. Ego ma-
lo populum saluum esse, & non perire. Quo in loco ἢ
significat, & non.

Dubitat.

Capitur etiam dubitative, τί δὲ λαὸν ἤγαγνυ εἰςθάδε, ἢ ἐχ
ἰλέμε' ἡνυκμοιο; Quid autem populum adduxit huc? an
non propter Helenam formosam?

H TOI.

H TOI.

H TOI quandoq; idem valet quod ἡς, & est initialis in
oratione, ut ἡ τοι οἶγ' ὥς εἰ πῶν κατ' ἀρ' ἔζετο, Ille quidem sic
fatus concedit.

Quandoque est disiunctiua æquiualens coniuncti-
oni ἢ, quam præcedit in oratione, ἡ τοι ὄρα δὸν, ἢ φαῦλον vel
bonum vel malum.

H Π Ο Τ.

H Π Ο Τ.

H Π Ο Τ. valet ἡ τοι, & eodem modo postponitur ei in o-
ratione, ἢ ut εἰ ζῶον, & καὶ ἡ π ο λ ο γ ῖ κ ὀ ν, ἢ μ η, Si animal, igitur
rationale est, vel irrationale.

Ponitur etiam pro ἢ quam, ut, πολὺ μᾶλλον, ἢ π ο τ ῖς ἄλ-
λος, Multo magis, quam quiuis alius.

E I.

Ei cum Ind.

Ei construitur plerunque Indicatiuo, & habet vim
optatiui, vel optatiui certe loco ponitur, cum ei addi-
tur αἰ particula potentialis, Ioan. 8. εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν
ἐγὼ, ἡγαπάτω αἰ ἰ μὲ, Si Deus esset pater vester diligere-
tis me.

Cum optat.

Nonnunquam cum optatiuo, εἰ ἡ δὲ τ' ἀγαθὸν εἴη, ταύ-
τη αἰ ἰ εἰζατο ἢ εὐδαιμονία, Si voluptas ipsum bonum esset
hoc pacto definiri posset felicitas,

Cum con.

Interdum cum coniunctiuo, præsertim si cum alijs
coniunctionibus capiatur. ἰλιὰς δ. α. εἰ πῶρ γ' ἔτε χέλον γα ἔ
αὐτῇ μερ καταπέψῃ, quod si iram ipso die concoxerit. εἰ
μ η id est nisi, ut τί δ' εἰ μ η quid aliud nisi. εἰ ὅ μ η, sin mi-
nus, alioqui. εἰ δ' ἄ γ η, age, agedum. εἰ γ' αὖ, si saltem, εἰ γ' ὅ
αὐφελον;

ὁρελον, dicitur, pro, εἴθε ὁρελον, utinam. εἰ δ' ἀρα, εἴπερ ἀρα
 ἀλλ' εἴπερ, ἰαυ ὅ, Hæ clausulæ, dum per parenthesis in- *Clausulæ pæ-*
 runtur orationibus, significant, quod si quando id fa- *rem.*
 ciendum sit, vel quod si quoddam est huiusmodi, aut a-
 liud simile, prout oratio postulat, ἀμπελον & δ' εἰ ἀπ' ἐσθ
 ἀφ' ἡμέτερον τῆς βίτης, ἀλλ' εἴπερ, ἰαυ ὅτο μελαινίδη, quod si
 quando id faciendum sit, tum certè demum, cum nigra
 iam vva fuerit. ἀπέχου οἱ μοναχοὶ τ' σαρκεφαγίας εἰδ' ἀρα,
 ἀ' ἀσκήσια, Abstinēt monachi ab esu carniū, quod si *Monachi,*
 quando vescantur carnibus, id in ægritudine est. εἰσε
 εἰς ἡάμμον ἀπείρει, ἰαυ ὅ, τ' γαστρίας ἀπ' ἐσθ' ὅτιν. Nullus are-
 næ mandat semina, quod si quis sit huiusmodi, is agri-
 culturæ inexpertus est.

ΕΑΝ ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΑΝ.

ἰαυ & ἰπειδαν, gaudent Coniunctiuo, ut ἰαυ δέληε, si ve- *ἰαυ coniunc.*
 lis. ἰπειδαν ἰδωπ, cum vidissent.

ΕΠΕΙ & ΕΠΕΙΔΗ.

ἰπεί & ἰπειδή, iunguntur indicatiuo & Infinitiuo, ἰπεί ἰπεί indic. &
 ὅ ὡς δὴ, ἰπειδὴ ὅ γλυκύς, ἰπειδὴ τέχνη, simul atque, simul *infinit.*
 ut, hoc est, ὡς τέχνη.

ΙΝΑ.

ἰνα construitur Coniunctiuus, ἰνα διδάξω, ut doceam. ἰνα quibus
 Et Optatiuis, si de re præterita fiat sermo, ἀρίκτω, ἰνα δε- *modis con-*
 φτω, venit, ut spectaret. *struatur.*

Et Indicatiuis in præterito imperfecto, perfecto &
 indefinito, ubi aliquid de re præterita volumus subel-
 le, aut non subesse, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραμμῶν. ἰν' εἶχε κα- *Syngrapha:*
 τὰ νόμους ἀπαρτῆν, Oportebat eum accipere syngrapham,
 ut posset iure exigere.

ΓΑΡ.

Γάρ his coniungi potest, γάρ τοι, γάρδην, γὰρ αὖ, γάρ ποδ, γὰρ *Γάρ.*
 δήτε γὰρ τ' αὖ, pro γάρ τοι αὖ.

ΟΤΙ.

ὅτι gaudet Indicatiuis, λέγει ὅτι ἔξει, dicit quod veniet. ὅτι.

In locutione narratiua additur Optatiuo, ἠγέμετο ὅτι *Locutio nar-*
 γήσοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἴσσοιτο. Nunciabat quod fieret, & esset, & *rationa.*
 erit.

Iungitur quandoque superlatiuus, ὅτι πλείστον, ὅτι μέγιστον *Superlati-*

τα, quam plurimum, quàm maxime.

ΑΡΑ.

ἀρα.

ἀρα alijs dictionibus constructa significat dubitationem, ἐκ οὗτα ὅτι λέγεται ἀρα. Non noui quid diceret. ἰγνόνει ὥρα, fuisset. διπτοδύκει ἀρα, constitueret, ἔτις ἀρα φεύγει, sic fugias. ὡς οἰδοίκα ὅτι ἀρα ὅτι βάνοις, quam timo quorsum euadas.

ΑΡΑ.

ἀρα.

ἀρα vero hoc modo construitur, ἀρ' ἔν. ἀρά γ', vtrum, ἀρα ἔν, itaque: & ponitur in initio orationis, ἀ' οὐκ. vtrum, an non. ἀρά ποτ', vtrum tandem. ὅρα μὴ, nunquid, vtrum, idem valet quod ἀλλὰ μὴ, in consequentia orationis.

ΟΥΝ.

οὖν.

οὖν postponitur nominibus infinitis ὅποισις οὖν quails cunque. ὅποισις οὖν quantuscunque. ἰπποισις οὖν, quotuslibet. ὅπλοισις οὖν, quantuscunque. ἰποδαποισις οὖν: cuiuscunque. ὅποσπολασις οὖν, quilibet multiplex. ἰποτεροισις οὖν, vterlibet ὅπωσποδ, ὅπωσις οὖν, ὅππῃ οὖν, quouis modo, quomodocunque.

ΑΤΤΑ.

ἄττα.

ἄττα, multis adiectiuis iungitur, vt ποῖ ἄττα, πῶς ἄττα, πόλλ' ὅττα, ὀλίγ' ἄττα, ἔτ' ἄττα, τοιαύτ' ἄττα.

Sunt enim additamenta plus ornatus, quàm significationis afferentia orationi, veluti Latinis, quis tandē, quisnam, qualisnam.

ἄττα pro πῶς.

Ponitur etiam per se, pro πῶς vt ἰλεγον ἄττα, dicebam quædam. Quare subiungitur quandoque substantiuis nominibus εἰς διμῶν ἄττα. In terrores quosdam. Seruit & interrogationibus, cum est aspiratū, vt πῶς ἢ ἄττα ποτὶ διελέχθῃ: quomodo & quæ disseruit? Nam relativa interdum pro interrogatiuis ponuntur.

ΗΠΟΥ.

ἡπυ.

ἡπυ utique, profecto, nimirum, seruit etiam interrogationi, vt Latinis nempe.

Significat etiam ἡπυ & ἡπέγ, multo magis, & præponitur illis ὅπυ, vt ὅπυ ἐκίνοι εἰκῆσθαι πόλεις οἷοί τε γήρῃα πῆπυ ἡμῶνς αὐτὸν δυνάμειν κῆσθαι, quandoquidē illi valent inhabitare ciuitates, multo magis nos possemus.

Eadem

Eadem setuata syntaxi significat etiam nonnunquam multo minus, vt ἐπεὶ αὐτὸ κράτωρ εἰ δυνάται, ἢ περὶ ἡμῖς ἰδιώταις δυνήσεται, Quandoquidem imperator non potest, multo minus nos priuati homines possemus. Sic Athenæus libro vndecimo. ἀδυνάτων ἢ καὶ φαίδρον *Athenæus* κατὰ σκευράτιον ἐστὶν, ἢ περὶ καὶ ἐξ ἡμῶν οὐ γινώσκοντες. Fieri non potest vt Phædrus Socratis ætate fuerit, multo minus vt Amasius eius fuerit, vel nedum vt Amasius eius fuerit.

Quandoque illi subiungitur καὶ γὰρ quod etiam significat multo minus, & dicitur coniunctim, ἢ περὶ καὶ γὰρ, pro, multo minus Atticè.

ἢ οὐ ποτε, ecquando, autem, ἢ γὰρ, nōne, pro quo *h.* quandoque dicunt. ἢ εἰ, ἢ γὰρ αἰ, alioqui, alioqui si, nam si, ἢ ἰλιόδοε α. ἢ γὰρ δὴ ἀπείδη νῦν ὅσται λαβήσασθαι, Nam alioqui nunc vltimum improbo tibi esse contigisset. Chrysostomus 2. de Fato, ἢ γὰρ δὴ ὑποπτεύσαντες αὐτὸν εἶναι ἐχθρὸν, *Chrysost.* ἐφυγον. Nam si existimassent, vel alioqui si existimassent ipsum esse hostem, fugissent.

ἢ μὲν, vero, apponitur ferè iurijurando, καὶ διὰ ἢ μὲν ἐγὼ ἐπαθὼν τι τοιοῦτον, Verè per Iouem tale quippiam ego passus sum.

Conuenit etiam post interrogationem & exclamationem, ὦ Ζεῦ, ἢ μὲν καλῶς ἐφθόνη καὶ τοι, ὦ Iupiter, ferè formosus hic apparuit.

Additur etiam sponsonibus & promissionibus, ἢ μὲν ποιήσω, certe faciam.

Γ Ε.

Γ: omnibus ferè iungitur coniunctionibus, ἀλλὰ Γ: μὲν καὶ, καὶ μὲν καὶ, & sic de alijs.

Δ Η.

Δη etiam alijs subiungitur, καὶ δὴ continuo, protinus, Δη: hoc est ided ἀλλὰ δὴ at enim. καὶ δὴ, nec verò. φέρε δὴ, age verò, εἴ καὶ δὴ, esto verò. ἰδοὺ δὴ, id est, ἰδοὺ. ὅς δὴ, pro ἔστω. οἷος δὴ, pro ἴστω. τί δὴ, Quid tandem Pro quo etiam dicunt τί μὲν. πῶς δὴ, quale tandem. δεῖ δὴ, porro. δύνανται, utique nimirum, profecto. οὐδὴ ποτε, nunquid? δύνανται, utique nimirum, ὅπου δύνανται, ἔπου δὴ, id est,

Ο. 2.

vbi-

vbicunque. ὅ δὴ ποτε, ὅτε δὴ ποτε, αἰ δὴ ποτε, quiduis. ἰπὼς δὴ ποτε, ὁ πῶς δὴ, ὁ πῶς δὴ ποτε, ἰπὼς δὴ ποτε, quouis modo, quomodocunque. ποσὶς δὴ ποτε, quot tandem.

M H N.

Μλω.

Τί μλω, quid nam. Aliquando etiam concedentis est, pro, quid ni? γμλω, verò. κὶ μλω atqui. ὁμῶς μλω, tamen.

Π Ο Υ.

Πυ.

Πυ, interdum conuenit interrogationi, vt ἄρ' ζῶν ἴσσι, τὸ μὲν περὶ λογικὸν τὸ δὲ μὴ; Est animalium aliud quidem homo, aliud verò non?

Est etiam nonnunquam in oratione ociosum, quemadmodum δὴ & γ, & ποι, & μλω & αὖ, & postponitur, vt in his, μὲν περὶ γὰρ, ἢ δὴ περὶ, οὐτὼ περὶ, τὰ γὰρ περὶ, ἴσως περὶ, δὴ περὶ, οὐδὴ περὶ, δὴ περὶ ἢ περὶ, ἢ περὶ, ὅτι περὶ, ἀλλὰ περὶ, μίχρη περὶ.

Τ Ο Ι.

Τοι.

Τοι cum multis construitur dictionibus, οὐτὼ τοι, παύτοιοι, γὰρ τοι, δέ τοι, & ita in alijs, ornatus tantum gratia, & explemēti orationis. In τοι γάρ τοι, etiam geminatur.

Interponitur etiam sine compositione, διὰ τοι τὸ το, eam ob rem.

Τοίνυν.

Τοίνυν, quando præponitur coniunctioni αὖ, valet at, atqui, vt ὁ μὲν τοίνυν οὐδὲ δὴ εἰς, Atqui nullus est omnino vestrum.

In assumptionibus etiam, vt ἀλλὰ μλω, ponitur, οὐ τοίνυν παρῆλθεν οὐδέ τις, At nemo tum prodijt.

Significat etiam proinde συλλογιστικῶς. ἐν μὲν τοίνυν τὸ εἶπε περὶ ἐποριστά μὲν, ὥς τε δοκεῖ πᾶσι λέγειν, Proinde vnum hoc inuenimus, vt aliquid dicere videamur.

Aliquando significat igitur, ἀλλὰ τοίνυν, ὥς ἔχεται, Audi igitur, vt sese habent res meæ.

Ponitur etiam pro μὲν περὶ. ἐνταῦθα τοίνυν πάντες ὡς σιβλῆσαν αὐτῷ, Hic quidem omnes intuebantur eum.

Τοίνυν explic.
tinnum.

Est etiam nonnunquam expletium. μινδαμῶς τοίνυν εἶπες, Tu verò ne dicas. ἐπὶ τοίνυν, iam verò, atque etiam, οὐ τοίνυν, neque verò.

Et ponitur pro ἀλλὰ μλω, ὅτι τοίνυν, quod verò, quod autem, itaque quod.

A N.

αὖ construitur Græcis & δυνωτικῶς, hoc est vt deno-

tes

tet potentiam, & ἀόριστο λογικῶς, hoc est infinite. διωκτι- δρ.
κῶς quidem, vt εἰ ἢ μὴ ποιοῖναι, ἀλλ' ἐποίησιν αὐ, Et si non
fecit, fecisse tamen credi posset.

Et habet quandoque vim verbi taciti ac subaudien-
di. ποσά τινι ἐποίησαντο σπικίλῳ, ἔστω ὥρ αὐ τ' ἰαυτῶν χάρις
πορθεμένων, Tam enixè contenderunt, quàm facere potu-
issent, si suum agrum populantes vidissent.

Adfert enim particula hæc compendium in oratio-
ne, vt δὲ δὲ μὲν ἰσχυρὰ γ' αὐ συγχωροίμην, ἰσχυρὰ ἐπὶ ταῦτα ἐκ αὐ:
ibi ἐκ αὐ ponitur, pro non etiam, vel non itidem con-
cederem. Iungitur διωκτικῶς omnibus temporibus.

αὐ cum præsentī.

Præsentī quidem in Optatiuo, ἐκ αὐ λέγεις, ἐκ αὐ φαίης.
Non diceres. σὺ γὰρ αὐ ἐκείνου ἀειρομένης, Tu fineres illum. δρ. præsentī.

Et in Coniunctiui. Plato in Phædro, καλὸν γὰρ δὲ
εἶδος ἢ κατὰ νοῦν κῶς ἐκ τῆς τοιαύτης, Atqui bellam speciem is
intellectu perceperit, qui hoc assequi posset, vel intel-
lectu perceperit, qui hoc assequutus fuerit. Coniunctī.

Et Infinitiui, τί ποιεῖν αὐ, ἢ τί οἰεῖσθαι λέγειν. Quid dicturos
fuisse existimatis, aut quid facturos. Infinitiuo.

αὐ cum præterito.

Præterito verò in Indicatiui, quum de re præterita
loquuntur, τίς ἔτι αἰτίας, ὅστις ἐδωκεν δὲ τὸ τοιοῦτον ποιεῖν; Quis
tam immitis, qui posset hoc facere? Præterito.

Potest hoc & per Optatiuum enuntiari, sed ita vt
loqui videamur in re præsentī, ὅστις δεικνύει δὲ τὸ τοιοῦτον
ποιεῖν. Qui tamen posset hoc facere. Optatiui.

Et inuenitur hoc pacto iunctum præteritis omni-
bus, etiam perfectis, & plusquamperfectis. Perfecto, vt
Demosth. πειρώσομαι τὸν τρόπον εἰπεῖν ὃν δὲ μοι δοκεῖτε μὲν
λίσσασθαι. Conabor eo modo dicere, quo mihi
videmini, &c. Plusquamperfecto, ὃν μὲν δὲ τὸν τρόπον εἰπεῖν
δοκῶ. Quod quidem oporteat scire lite-
ras, &c. Plusquampr.

Perfecto, vt
Demosth. πειρώσομαι τὸν τρόπον εἰπεῖν ὃν δὲ μοι δοκεῖτε μὲν
λίσσασθαι. Conabor eo modo dicere, quo mihi
videmini, &c. Plusquamperfecto, ὃν μὲν δὲ τὸν τρόπον εἰπεῖν
δοκῶ. Quod quidem oporteat scire lite-
ras, &c. Plusquampr.

Per præteritum item sæpe loquuntur de futuro, ad-
dita particula δὲ, tam in verbis quàm in participijs, vt
ποιήσας δὲ, pro ποιήσας. λέχοντων δὲ, pro λέχοντων. ὑπο-
σῶν δὲ, pro ὑποσώσας. γινώσκον δὲ, pro γινώσκον.

ad cum futuro.

Cum futuro.

Futuris item additur in Optatiuo, *ἐκ αὐτῶν λέγουσι.*

Insuper indicatiuo & infinitiuo, licet id sit rarius, *ἐπιτίθω ἔτι καὶ ἀντιπροσέτιον*, puto me hoc pacto optime facturum.

Isocras, in
Areopag.

Id fit plerunque in verbis quæ futurum poscunt, ut *νομίζω, οἶμαι, ἐλπίζω, ἡγέμεναι, εἰμὶ, προσδοκῶ*, & similibus: licet etiam sine his verbis inueniatur additum futuro apud authores ut est illud Isocratis in Areop. *ἰμεῖς γὰρ, ἢν μὲν ἔτι καὶ οἰκώμεν τὴν πόλιν, ὥσπερ νῦν οἰκῶμεν, ἐκ δὲ τὴν ὕπαιθεκα αὐτῶν βαλευσόμεθα, καὶ πολεμίσσομεν*, &c. Nos si inhabitaremus ciuitatem, quemadmodum nunc inhabitamus, quouis modo consulturi essemus & bellaturi. Itaque quod Latini per Coniunctiuum per se positum, hoc Græci etiam per alios modos efferunt. addita Coniunctione *αὐτῶν*, ut *διδαξαίμεν αὐτῶν*, vel *ἰδιδάξαι αὐτῶν*, *εἰ βέλτερος*, Docuissim si discere voluisses.

Noiio,

Item quod Latini exprimunt per imperfectum con-
iunctiuum, dum de rebus transacto tempore promif-
sis, vel cogitatis loquuntur, hoc Græci per præsens, vel
futurum loquuntur: *τί πράξει αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ*, Quid age-
ret cogitare cœpit. *ἔλθω μέλλοιτας, οἱ ποίησιν αὐτῶν ἔρως*, dix-
it futuros, qui recte facerent. *τί αὐτῶν λέγοιτο ἐκ τῶν*, Non
pouit, quid diceret.

Et modò præcedit, modò sequitur verbum ad quod
refertur. *ὅστις αὐτῶν ἔχει λέγειν*, vel *ὅστις ταῦτ' ἔχει αὐτῶν λέγειν*,
Quicumque hæc possit dicere.

in interro.

Construitur etiam cum particula *γὰρ* interrogatiuè,
οὐ γὰρ αὐτῶν ἐκεῖνον ἀποδοῦναι; Sineres tu illum?

Cum autem sine *γὰρ* ponitur, non habet eandem ve-
hementiam, ut *τί ποιεῖν αὐτῶν οἶσθε*; Quid facturos fuisse
existimatis?

ὅπως ὅτι.

ἔτι καὶ ὅτι.

Construitur etiam cum *ὅπως*, & cum *ὅτι*, & tum Op-
tatiuo, Subiunctiuo quæ conuenit. *ἀγωνίζομαι, ὅπως αὐτῶν
νικῶν ἀποδοῦναι*. Certamus ut victoriam præcipiamus.
μόνον ἀπαιτεῖν, ὅπως αὐτῶν χαρταῖς μοι, Solum studeo quo-
nam pacto gratificarer tibi. *διδάσκω, καὶ τῇ σιγῇ βέλτερος
μὲν*

μη ἀγνοίης, Docebo, ut sapientiæ profunditatem non ignores. διηγέσσομαι, ως αὐτὸ το καλῶς γήυστο, Narrabo quoniam pacto hoc bene fieret.

AN ΑΟΡΙΣΤΟ ΛΟΓΙΚΩΣ.

αὶ indefinitely acceptum plerunque Subiunctiuo con- αὶ indefinitely
struitur, ὅ, πὶ αὶ λέγῃς, quodcunque dicas. ὅσῳ αὖ διαφέρει, quantocunque differas. ὅποδαπὸς αὖ ἦ, cuiuscunque sit. ὅποτερος αὖ ἦ, uterlibet sit. ὅπῃ αὖ ἴλθῃ, quacunque eat.

Interdum cum Optatiuo, sed tum demum cum res Cum Optati.
præterita narratur. ἡνίκά αὖ εἶπεν πὶ κατὰ τέτων δέοι, cum oporteret, vel cum oportebat dicere quippiam aduersus hæc. αὶ & ἰάν, pro ὡς acceptæ, inueniuntur etiam cum Optatiuo, ὡς ἰάν, siue ὡς αὐτὸς πρὶν πρὶν εἶποι, Quasi verò si quis prior dixisset.

Appendix.

Α potentialiter acceptum siue indefinitely sæpe deest in oratione. Demosth. εἰς εἰς ποτὶ ἀνδράσιν αὐτοῖς κατ' ἐμὲ Demosth.
εἰς ἐλκεσθὲν, pro αὐτοῖς εἰς, Nemo vnquam hominum inuenire posset delictum aliquod in me.

Sæpe item abundat. Aristophanes in Pluto, ἦτοι γ' Aristoph.
αὐτοῖς πρὶν αὐτὸν δὲ καὶ αὐτοῖς εἶπεν, Quod iustum posset quispiam adhuc contradicere. In quo loco abundat alterum αὐ.

Ponuntur etiam Græcis tum cæteræ orationis partes, ut dictum est, tum præcipuè coniunctiones, sic ut orationi adferant nonnunquam ornamentum aliquid, sed nihil sententiæ, quod potissimum fit in coniunctionibus expletivis, & in ijs quæ hîc sequuntur.

O T N.

Ὅτι, ut ὅπερ ἐν ἐποίησεν, pro ὅτι ἐποίησεν quod fecit. ὡς, ὡς ὅτι, ὡς ὅτι, pro ὡς ὅτι, Quemadmodum se habet, ὡς ὅτι, pro ὡς.

Ὡς ἰσχυρῶς.

Ὡς non modò abundat, sed etiam interpretatio- ὦν.
nem & verbum compositum interponitur, αὐτὸν ὡς ἰσχυρῶς, pro ὡς ἰσχυρῶς, reddebant. ὥς ὡς εἶλον, pro ὥς ἰσχυρῶς, αὐτὸν ὡς ἰσχυρῶς, pro ὡς ἰσχυρῶς, κατὰ ὡς ἰσχυρῶς, pro κατὰ ἰσχυρῶς.

T E.

Τι, ut ἰσχυρῶς, pro ἰσχυρῶς.

Τι.

ΚΑΙ.

Καί.

Καί, vt κῆ γδ' αὐτὸς ὁ λόγος ἀληθὴς ὅτιν, Etenim sermo ipse verus est.

ΑΤΤΑ.

ἄττα.

ἄττα, vt ποὶ ἄττα, ἐπὶ ἄττα, vt suprâ dictum est.

ΟΤΙ.

ὅτι.

ὅτι, vt Ioan. 1. ὁ μολόμεν ὅτι ἐκ εἰμι ἰσχυροί, Confessus est, non sum ego Christus. Nam nisi abundaret ὅτι, sensus esset Baptistam esse confessum, Euangelistam non esse Christum. Et cap. 4. καλῶς εἶπας ὅτι διδὼς ἐκ ἰχω, Bene dixisti, virum non habeo. Quo etiam in loco si ὅτι non abundaret, nihil significaret aliud, quàm rectè dixisse Samaritanam, quod Christus virum non haberet. Item Marci 13. λέγουσιν ὅτι ἐγὼ εἰμι, dicentes ego sum. Quo in loco si non abundaret ὅτι, sensus esset, Venturos qui dicerent Christum esse Christum. Rursus Apocal. 3. λέγει ὅτι πλεπός εἰμι, Ego sum diues & cum alioqui esset sensus, Tu dicis me esse diuitem.

ΩΣ.

ὡς pro ὅτι.

ὡς pro ὅτι, vt λέγει ὡς καλῶς εἰμι, Dicis ego sum formosus.

Neque solum abundant Græcis orationis partes, sed nonnunquam totæ orationes, veluti εὖ εἶδ' ὅτι, vt πῶλος, ἢ εἰς πᾶσι, εὖ εἶδ' ὅτι, ἐν γραφαῖς θηλὸν ὅτι, τὸν πῶλον ἐπετίμισεν, Paulus (vt omnibus per scripturas manifestum est) Petrum increpauit.

ΕΤ ΙΣΘΙ.

Abundat etiam interdum εὖ ἰδοι, quod Græcis vsui est eo loco, quo Latinis, mihi crede, vt εἰς εἰς, εὖ ἰδοι, ἢ αἰνέω, σὺ δὲ σὺ, Nemo, mihi crede, iniquorum seruabitur.

FINIS CONSTRUCTIONIS.

DE

DE ACCENTIBVS

ET OBITER DE QUANTI-

tate vocalium, α, ι, υ.

CAPVT. IX.

Rectus declinationis primæ.

NOMINATIVVS primæ declinationis accentum habet in penultima. & α semper productam, ἀνείας, χεύσης. Exceptis in πη verbalibus à verbis contractis, quæ ultimam accuunt, ποιητής, μιμητής. Item quibusdam à verbis incontractis, κρατής, διχασής. In ας autem circumflexa Dorica sunt, κερμαίς.

Primæ declinationis nominat.

Exceptio.

Secundæ.

In secunda declinatione α finalis recti nominum adiectiuorum, eius quantitatis est, cuius vltima sillaba genitiui sui masculini, ἰ δέος τῷ δέῳ, ἢ δεία, ὁ ἱμερος τῷ ἡμέρῳ, ἢ ἡμέρα, ἰ ἰδύς τῷ ἰδίῳ, ἢ ἰδέϊα. Præter. ἢ δῖα ab ὁ δῖος τῷ δῖῳ. Item α nominū à verbis in δου producitur ἀρισβεία à ἀρισβένω.

Secundæ.

Exceptio.

Similiter in εα præcedente sola vocali, πήεα, etiam σῶεα αὔεα. In αια polysyllaborum σιλῳαία.

In εα.

In αια.

In ια, δα. δα. φιλοσοφία, λέδα, ματαίδα.

In alijs semper corripitur, πεῖεα, γαῖα, ὁμόνοια, δολφύεα, δαλασσε, &c.

Nomina in ια, ωη, ωη, frequentius penacuuntur, κελία, δουροσώη, ἀρπνέη.

Penultimam longam nominatiui in α bissyllabi accentus plerunque occupat, χέεα, μαῖσα.

In α correptam nomina plurisyllaba antepenultimam accuunt, δολφύεα, ὁμόνοια, δισσοῖα.

In α cor.

Tertiæ.

Tertiæ declinationis possessiua in κες ultimam accuunt,

Tertiæ.

unt,

unt, λογικός, κή, κύν. In ιος vel υος antepenacuuntur, ἑρμῆος, ἑρμῖα, οὐρανίου, λίδινος, λιδίνη, λεδίνον.

Properispomena trochaica.

Antepenacuuntur properispomena Trochaica in compositione, δδδλος, εὐδελος. Etiam alia quædam ὄρεα, ὄρεα, μέδον, ἱμμεδον.

Passivæ significationis, Activa.

A medijs præteritis verbi κτείνω vel τρέφω composita, significationis quidem passivæ antepenacuuntur, ξιφόκτονος, ense occisus, λαβέτορος, à populo nutritus. Activæ vero penacuuntur, ξιφοκτόνος gladio interficiens, λαοτρόφος nutritor populi.

à primum naturam sapientis.

A πολῶ cum præpositione composita antepenacuuntur, ἀνέπολος, ἀμαίπολος, cum in alia parte orationis penacuuntur, οἰειρόπλος, θυμώπλος. Similiter reliqua ferè à præteritis medijs composita, αἵετλόβρος, αἰετοβρος, αἰτομος, παμφάγος, δορυρίεος, θυμωβόεος.

Substantiva neutra in ιον.

Sub. in ιον.

Antepenacuuntur in ιον substantiva neutra, μωσήειον, ἰσωφείειον, ὀπισθέλιον, μόρειον, ὀπνίκιον. In ειον vero penultimā circumflectunt, ἰχθυόφειον, μυημεῖον, βαλανεῖον, κρεῖον. Substantiva bisyllaba frequenter accentum habent in prima, λέγος, ὤμος, humerus. Adiectiva in ultima, ὤμος, crudus.

Bisyllaba.

Bisyllaba interrogativa primam accentuant, ποῖος; qualis? πόσος; quantus? Facta vero infinita, ultimam, ποῖος, qualiscunque ποσός, quantuscunque.

Verbalia in μος & τος.

Verbalia.

Verbalia in μος & τος acciunt ultimam συνηγορίαν, πληκτὺς, σπαρτὺς: quæ si dictioni, cui verbum non potest, componantur, accentum traducunt, σιλωόπληκτος, ἀσπαρτὺς.

Ultima vocali in nominibus per Apostrophum abiecta, si supra se acutum habuerit ad præcedentem syllabam transfertur. δφνα, δέν' ἐπὶ πέλη. In alijs autē dictionibus cum vocali deciditur, κτ', κατ' ἱμῶς.

Quarta.

Quarta.

Quartæ declinationis acciunt rectum. Nomina in αα produciunt, πτεῶν, πτωῶ. At πᾶν omne, suum masculinum sequitur πάς.

Feminina

Fæminina in æs.

In æ fæminina, α corripunt, λαμπὰς, δακρύς.

Fæminin.

In αις & αιξ.

In αις & αιξ monosyllaba, τὰς δ' αἰς αἴξ, sed παῖς contractum est.

αις & αιξ.

Adiectiua in ης.

In ης adiectiua flexa per ιος, αἰληθής. Excipe quæ plenitudinem significant πηλώδης, etiam quædam composita εὐμυικής, παμμυηδής.

Adiectiua.

In ηρ.

In ηρ, σὺν τῇρ, præter μήτηρ, θυμήτηρ, θυγάτηρ.

Ηρ.

In υς adiectiua.

In υς adiectiua & υ corripunt, ἰδύς, præter θυλής.

In δος.

In δος, ἀχλὺς, πηλὺς. Dorice ἀχλὺς, πηλὺς.

Ηος.

In ων.

In ων comprehensiuæ, κοιτῶν, ἀγῶν, περιστεριῶν, ἀπατιῶν.

Ων.

In ω & ως.

In ω & ως fæminina, λιθὺς, αἰθῶς.

Fæmin.

Masculina in æs.

In penultima accentum recipiunt masculina in æs, Mascul. & α producant, αἶας ἄτλας : præter μέγας, λείας.

In ξ.

In ξ, ἄρπαξ, πέδιξ. & masculina quidem ancipitem ante ξ extendant, fæminina vero corripunt, ὀδωρὰξ, θοίνιξ, κήρυξ, ἡ αὐλαξ.

In ξ.

In ης.

In ης propria composita, ἀριστοτήλης, σκεχέτης.

In τος.

In τος fæminina abstracta, φιλότος : præter βραδυτός, τος. αἰδοτός, ταχύνος, δεινότος.

In εις.

In εις adiectiua, χερσὶς.

Εις.

In ων.

In ων propria, adiectiua & gentilia, πλάτων, εὐδαίμων. Ων. τύτων. Ατ ποσειδῶν, ξενιστῶν contracta sunt ex ποσειδάων ξενιστῶν.

Composita.

Antepenacuyntur huiusmodi composita, εὐχέρεις, Composita. εὐπολεις

εὐπολῖς, πολύμητις, αἰαλῖς, εὐκνημῖς . Item ἄδωνις, ἱπ-
λυσ.

Neutra.

Neutra.

Neutra primam syllabam accentuant, & αἱ υ finales semper corripiunt, ἑμιστρα, σωώνη, ἱλῖς, πῶν, γῆρας, σῶμα, δῶμα.

Monosyllaba in us.

Monosyl.

Circumflectuntur monosyllaba in us, μῶς, πῶς, item, βῦς, πῦρ, σκῶρ, ἰχθυς, ὀσφύς, ὀφρύς. Et contracta, τὸ φῶς ἂν φῶς (sed ἰφῶς vir, in contractum est) βᾶξ, κῆς, ἂν βῆας, κῆας.

Notio.

Quædam propter varia significata varie recipiunt accentus, ut βίος vita, βιός sagitta πονηρός prauus, πόνηρος laboriosus. Nonnulla omnino à communi tramite recedunt, ut χεύσιος χευστός, pro χεύσεις, ἀργύριος ἀργυρός, ἢ μία, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ὁ δὲ ἀπὸ τῆς, ἢ μνηστής ὁ μνηστής, ἢ θυγάτηρ μήτηρ, τῇ θυγατρίος μνητρός, &c.

Gen. plur.

Item secundæ declinationis genitiuus pluralis nominis adiectiui accentum habet genitiui sui masculini tertiæ declinationis existentis, ὁ ἄγιος τῆς ἁγίας, ἢ ἁγία τῆς ἁγίας, non ἁγίωι, apud Pindarum ποιπᾶν pro ποιπῶν.

Gen. Fem.

Masculino tamen existente quarti declinatus, genitiuus foemininus circumflectit ultimam, ὁ ἡδύς τῆς ἡδέων, ἢ ἡδέϊα τῆς ἡδέϊων, ὁ μέλας τῆς μελαίων, ἢ μέλαινα τῇ μελαινῶν, ὁ τυπῶν τῆς τυπῶτων, ἢ τυπῆσαι τῆς τυπῆσων. Cæterum substantiua semper genitium circumflectunt, ut dictum est in declinatione secunda.

Non plur.

Insuper nominatiuus pluralis adiectiui foeminini, nominatiuum pluralem masculini sequitur, non suum nominatiuum singularem, ὁ λίδις, εἰ λίδις, ἢ λίδις αἱ λίδις.

Quarta declinationis vocatiuus.

Quarta decli.

Quartæ declinationis vocatiuus pro priorum in us, accentum in antepenultimam reducit, ὁ ἀριστοτέλης, ὁ ἀριστοτέλεις. ὁ σοφοκλῆς, ὁ σοφοκλῆς, ὁ σοφοκλῆς, ὁ σοφοκλῆς. Sic quorundam in ω vocatiuus in ων, ὁ ἀγαμέμνων, ὁ ἀγαμέμνων, ὁ κακὸς ἥμῶν, ὁ κακὸς ἥμῶν. Et nomen in η

Voc. in ω.

voca-

vocatiuus in *ερ*, *ὁ πατήρ*, *ὡ πατήρ*, *ὁ δημήτηρ*, *δυάτηρ*, *ὡ δήμετήρ*, *δυάτηρ*.

Vocatiuus in δ.

Vocatiuum in *δ* nominum in *δ* circumflectitur, *ὁ βασιλεύς*, *ὡ βασιλεύς*. Quia *δ* & *ε* diphthongi finales, si habent accentum, circumflectuntur, *φείδ*, *πανταχού*. præter *ιδ* & *οδ*.

Voc. in δ.

Ancipites finales.

Ancipites finales in obliquis quartæ declinationis corripuntur. *τῶ αἵαντι*, *τῇ αἵαντι*, *τοῖς αἵαντι*, *τοῦς αἵαντας*. In obliquis primæ & secundæ declinationis producant præterquam in accusatiuo singulari, qui semper eiusdem temporis est cum recto *τῷ μούρῳ*.

Ancipites.

Accentus verborum.

Omne verbum habens super vltima longa accentu circumflectitur *τῷ φθῶϊ ἐβη* abiecto augmento accentus cadit in vltima *βῆ*. præter *χῆ*.

Ac. verb.

Imperatiuus.

Imperatiuus accentum habet in prima exceptis *ἰλθῆ* *εὐρέ*, *λαβέ*, *ἰδῆ*.

Imperat.

Infinitum α.

Infinitum primum infinitiui actiui habet accentum in penultima, *ποιῆσαι*, secunda persona infiniti primi imperatiui medij in prima, *ποίησαι*.

Infinitiuus.

Αι ποιῆσαι

Optatiuū est.

Infinitum α participij.

Infinitum primum participij actiui α producit *ποιήσας*. Item solum tria participia præsentia vltimam accuunt, *ἰδόν*, *ἰσόν*.

Infinitum α.

participij.

Verba Trochaica prosperis pomena non transferunt accentum in compositione. *εἶχε κατέειχε*, præter *οἶδα συν-οἶδα*, *οἶδα συν-οἶδα*, *καίμεθα*, *κατέσκειμεθα*.

In cæteris accentus verborum manifesti sunt ex *τίπῳ*, & alijs exemplis præscriptis.

DE INCLINATIVIS.

*Notio de inclinativis.**De inclinativis.*

Iequentem.

DICTIONES Græcæ aut nullum habent accentum scriptum, sicut monosyllaba quædam $\iota\epsilon\iota\delta\zeta$: aut saltem vnum $\alpha\iota\theta\epsilon\rho\omicron\pi\omicron\varsigma$: duos vero nunquam, nisi alter adventitius sit propter dictionem inclinativam

*Inclinatio quid.**Dictio inclinativa quid.*

Dictio inclinativa est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam scilicet acuendo, ut $\iota\kappa\sigma\acute{o}\tau\epsilon\pi\omicron\varsigma$.

Talis inclinatio fit, quando præcedens vocabulum $\omega\rho\upsilon\pi\alpha\rho\zeta\acute{\upsilon}\tau\omicron\gamma\omicron\upsilon\omicron\iota\omicron\upsilon$, $\omega\rho\alpha\theta\epsilon\iota\alpha\sigma\omega\acute{\mu}\epsilon\iota\omicron\iota\omicron\upsilon$, vel $\pi\alpha\rho\zeta\acute{\upsilon}\tau\omicron\gamma\omicron\upsilon\omicron\iota\omicron\upsilon$ trochaicum est, $\alpha\rho\kappa\iota\sigma\acute{\iota}\lambda\alpha\omicron\varsigma$ $\tau\acute{\epsilon}$, $\sigma\kappa\omega\lambda\acute{o}\nu$ $\tau\acute{\epsilon}$, $\lambda\acute{\alpha}\mu\pi\acute{\epsilon}$ $\tau\epsilon$. Aristarchus tamen ut ferunt, $\alpha\iota\delta\eta\epsilon\mu\omicron\iota$ non $\alpha\iota\delta\eta\epsilon\mu\iota$ legendum censuit, non commodam ratus inclinationem fieri in paroxytono trochaico.

Monosyl.

Aliàs inclinativum monosyllabum saltem proprium accentum amittit. $\sigma\omicron\sigma\epsilon\acute{o}\varsigma$, $\tau\iota\varsigma$, $\sigma\omicron\phi\omega\acute{\iota}\nu$ $\tau\epsilon$, $\alpha\tau\tau\epsilon\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$ $\tau\acute{\epsilon}$, $\pi\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma$ $\gamma\alpha$ $\pi\lambda\acute{\epsilon}\kappa\omicron\iota\omicron\upsilon$ $\tau\acute{\epsilon}$. Similiter bisyllabum præcedente oxytono vel perispomeno, $\kappa\alpha\lambda\acute{o}\nu$ $\pi\iota\alpha$, $\epsilon\pi\iota\omicron\varsigma$, aliàs conservat, $\alpha\iota\theta\epsilon\rho\omicron\pi\omicron\varsigma$ $\tau\epsilon\pi\iota\omicron\varsigma$.

*Bisyllab.**Tic.*

Dixiones inclinativæ sunt ex nominibus $\pi\epsilon\iota$ infinitum cum obliquis $\pi\acute{o}\varsigma$ $\pi\iota$ ι $\pi\iota\acute{\alpha}$, &c. $\eta\lambda\theta\acute{\epsilon}$ $\pi\epsilon$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$ $\pi\iota\alpha$, sic $\tau\acute{\epsilon}$ $\tau\acute{\upsilon}$ pro $\pi\acute{o}\varsigma$, & $\tau\acute{\upsilon}$ pro $\pi\iota$, & $\tau\acute{\iota}$ $\tau\acute{\upsilon}$ $\alpha\eta\iota\omega$. sed $\pi\epsilon$ $\tau\iota\omicron\varsigma$ $\pi\acute{\iota}\nu\iota$, &c. cum acuto in prima, interrogativum est, & non inclinat accentum.

 $\epsilon\iota\mu\iota$ $\epsilon\acute{\upsilon}$ $\epsilon\eta\mu\acute{\iota}$.*Inclinat. ex verbis.*

Ex verbis $\epsilon\iota\mu\iota$ & $\epsilon\eta\mu\acute{\iota}$ cum reliquis personis præsentis $\phi\acute{\epsilon}\rho\tau\epsilon\rho\acute{o}\varsigma$ $\epsilon\iota\mu\iota$, $\alpha\acute{\iota}\mu\alpha\tau\acute{o}\varsigma$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\alpha\gamma\alpha\theta\acute{o}\iota\eta$, $\mu\alpha\chi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\eta\eta$ $\phi\eta\mu\iota$ $\phi\eta\pi\iota$ $\phi\alpha\sigma\iota$.

Item $\epsilon\varsigma\tau\iota$, quando sermonis est initium, vel adverbij $\omicron\upsilon\kappa\omega\acute{\iota}\varsigma$, vel conjunctionibus $\kappa\upsilon$, $\epsilon\iota$, $\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}$ vel pronomini $\tau\acute{\alpha}\tau\omicron$ postponitur, tunc non inclinat accentum, sed habet in prima, $\epsilon\varsigma\tau\iota$ $\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$ $\epsilon\phi\acute{\upsilon}\rho\eta$, $\epsilon\kappa$ $\epsilon\varsigma\tau\iota$, $\acute{o}\varsigma$ $\epsilon\varsigma\tau\iota$, $\kappa\upsilon$ $\epsilon\varsigma\tau\iota$, $\epsilon\iota$ $\epsilon\varsigma\tau\iota$, $\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\epsilon\varsigma\tau\iota$, $\tau\acute{\omega}\tau\omicron$ $\epsilon\varsigma\tau\iota$. Aliàs si præcedens dictio apta est, accētum inclinat

 $\omicron\epsilon\pi\acute{o}\varsigma$

οὐκ ὀρθῶς, κακῶς ὀρθῶς ἀκακῶς ὀρθῶς, ἱρμῶς ὀρθῶς. Si inepta accentum, ut par est, habet in vltima, λόγος ὀρθῶς, ἡρώς ὀρθῶς, μέγας ὀρθῶς, ἱερός ὀρθῶς. Item φοῖνιξ ὀρθῶς, non inclinatur, quia spondæus est. & vltimam faciente positione longam.

Pronomina inclinatiua.

Pronomina quæ semper inclinantur, sunt *με, μὲ, μοι, Pro inclinati-*
τοι, με, μιν, σφιν, σφε, σφαι, κλῆσι μὲν, οὐ γάρ μοι, καί, τοι, καί με να.

Quæ modo absolute sumuntur, & proprium accentum inclinant, modo Emphatice & non inclinant, sunt hæc, *σε, σὺ, σεο, σοι, σε, εὐ, οἱ, ἐσθι, σφι, σφιν, σφισι, σφισι, ἡκούσθι τε,* audiui te simpliciter : *σὺ ἡκούσθι*, te audiui non alium.

Aduerbia interrogandi bisyllaba accentum habent in penultima, & non inclinant, facta vero infinita in vltima, & inclinat *πόθεν*; vnde? *ποθεν* alicunde. *πόθεν* ἦλθες; ἦλθόν ποτε.

Aduerbia in-
terrog.

Similiter monosyllaba interrogatiua proprium accentum seruant, infinitiua inclinant, *πὺς οἶδας*; *οἶδά πως*, sic *πηπτε πω*, & si sunt alia.

Mono. inter-

Ex coniunctionibus inclinatiuæ sunt *τι καὶ καὶ γὰρ καὶ νυν* pro *δι, τῶ, δι, καὶ*.

Coniu. inclin.

Particula δι.

Etiam *δι* quando cum articulis diuisionum patitur apostrophum *ἰμὲν, ἐσθι, vel ὁδὲ, ἐσθι, ἐσθι, τῶν δι, τῶν δι, &c.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΟΜΑΛΩΝ

De Anomalia
verbis.

ῥημάτων καὶ στοιχείων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

Γαμα μίλλον ἀγάτομα, δὲ τὰ ἀγάτω. ἀόρ. σοι α.

Miron.

ἡγάδω. μέσος ἀόρ. α. ἡγάσθω.

Αγρ. μ. ἄξω. παρακείμενος ἡχ. καὶ ἀπικῶς

Ago.

αἰγίω α. ἀόρ. β. ἡχ. ἀπ. ἡχ. ἀπ.

Αζα. ἀόρ. α. ἀδω καὶ ἀάδω.

Sicco.

α. γυμ. μιλ. ἄξω. παρ. ἡχ. ἀπ. αἰγίω α. ἀόρ. α. ἐξ α. ὅθεν τὸ κα-
 τίαξ α. μέσος παρ. α. ἡχ. ἄχ. ἡχ. ὅθεν ἡχ. ἀπ. ὅξ α. τὸ κατ' ἡχ.

Frango.

Αγρ. μ. μιλ. ἀγρ. ἡχ. ἀόρ. α. ἡγρ. ἡχ. παρ. α. εἰρα, δὲ τὸ τῷ εἰρα

Dico.

Adm.

Cano.

Αδω. μίλ. ἄσω. ἄρ. α. ἦσα.

Capio.

Αἰρῶ. μίλ. αἰρήσω. ἄρ. β. εἴλω, ὅτ' τὸ εἶλω ἀχρήστ.

Eligo.Αἰρουμαι. μίλ. αἰρήσομαι. παρακ. ἤρημαι. ἄρ. α. ἐρέδω μίσοι
ἄρ. β. εἰλόμην, ὅτ' τὸ εἶλομαι ἀχρήστ.**Sentio.**Αἰσθάνομαι. μίλ. αἰσθήσομαι. παρακ. ἠσθημι. μίσοι ἄρ. β. ἠσθ-
μην, ὅτ' τὸ αἰσθάνομαι αἰστυμαι ἀχρήστ.**Arceo.**

Αἰξω. μ. αἰξήσω, ὅτ' τὸ αἰξέω ἀχρήστ.

Capior.Αἰσκαμαι. μίλ. αἰσσομαι. ἄρ. β. ἤλων, ἤλωι. ἤλω καὶ εἶλων ἀπ.
παρὰ τὸ αἰλῶ αἰλῶ. αἰλῶμι. ὅθεν ἡ μεταχρ. ὁ αἰλῆς τὸ αἰλόντος.**Pecco.**Ἀμάρτανω. μίλ. ἀμάρτήσω. παρακ. ἠμάρτηκα. ἄρ. β. ἠμάρτον,
ὅτ' τὸ ἀμάρτῶ ἀχρήστ.**Induo.**

Ἀμρίενυμι. μίλ. ἀμφίεσω. παρακ. παθητικός ἠμφίεσμαι.

Aperio.Ἀνοίγω. μίλ. ἀνοίξω ἄρ. α. ἀνέωξα. μίσοι. παρακ. ἀνέωξα. παθη-
κός παρακ. ἀνέωξμαι. ἄρ. κ. ἀνέωχέην.**Lego.**Ἀναγνώσκω. παρατατικός ἐν γνώσκον. μίλ. ἀναγνώσομαι. παρακ.
ἐγνώσκω. ἄρ. β. ἀνέγνω, ὅτ' τὸ ἀναγνῶ ω, ἀν' ἀγνώμι ἀχρήστ.**Rescindo.**Ἀναρρήγνυω καὶ ἀναρρήγνυμι. μέλλων ἀναρρήξω, ὅτ' τὸ ἀναρ-
ρήγω.**Odio sum.**Ἀπεχθάνομαι. μίλ. ἀπεχθήσομαι. παρακ. ἀπήχθιμι. μίσοι. ἄρ.
β. ἀπηχθόμην, ὅτ' τὸ ἀπεχθίνομαι, οὐμαι ἀχρήστ.**Augeo.**

Αὐξάνω, καὶ αὐξάνω. μ. αὐξήσω, ἄρ. α. ἠύξησα.

Sufficit.Ἀπόχρη. μίλ. ὀποχρήσι, ἄρ. α. ἀπέχρησα, ὅτ' τὸ ὀποχρεῖν
παλαιῶ.**Castra moueo.**

Ἀναζώνυω. μίλ. ἀναζέυξω.

Exclamo.Ἀνακραζω. μίλ. ἀνακράξω. μίσοι. παρακ. ἀνακίκραγα. ἄρ. β.
ἀνέκραγον.**Respiro.**Ἀναπνέω. μ. ἀναπνέω. ἄρ. ἀνέπνυστα, ὅτ' τὸ ἀναπνέω
παλαιῶ.**Admoneo.**

Ἀναμνησκω ἀναμνήσω. ἄρ. κ. ἐμνήσθην.

Renno.

Ἀπαναίνομαι. ἄρ. ἀπλωλάμην.

Capior.Ἀλίσκομαι. μ. α. ληφθήσομαι, ὅτ' τὸ λήβομαι λήψομαι εἰλῶ-
δῶ. ἄρ. β. εἶλων ὅτ' τὸ αἰλῶ ω.**Conuerto.**

Ἀντιστρέφω. μίλ. ἀντιστρέψω. μίσοι. παρακ. ἀντίστροφω.

Explico.

Ἀναπεταίνω καὶ ἀναπετάνυμι. μέλλων ἀναπετάσω.

Perdo.Ἀπολείω. λῶ. καὶ ὀπολλύω, καὶ ὀπολλύμι. μίλ. ὀπολλῶ, ὅτ' τὸ ἀπῶ-
λω, καὶ ὀπολίσσω, παρακ. ἀπώλεκα, καὶ ὅτ' ὀπολίσλεκα. καὶ μίσοι. πα-
ρακ. ἀπικῶρ ἀπῶλα.**Recipio.**

Ἀπέχω. μέλλων ἀρίξω, παρακ. ἀπέχνηκα. ἄρ. β. ἀπέχον.

Ἀποδί-

Αποδιδράσκω. μέλ. ἀποδράσω. ἀόρ. α. ἀπιδρά. τὸ α. τῷ πλη- *Aufugio.*
θύντικῶν ἀπιδράμην, ἀπιδράν, ἢ μετοχὴ ὁ ἀποδράς.

Αποδείκνυμι καὶ ἀποδείκνυμι. μέλ. ἀποδείξω, ἀποτὶ τῷ ἀποδείκω. *Ostendo.*

Αποσβέννυμι καὶ ἀποσβέννυμι. μέλ. ἀποσβέσω. ἀόρ. β. ἀπιδέσω. *Extinguo.*

Αποτέμνω. μέλ. ἀποτέμνω καὶ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτεμεν. *Abscindo.*

Απυρᾶω. ὦ. ἀπυρᾶω. ἀπύρεα. *Primo.*

Αποτανύω μέλλων ἀποτάσω. *Extendo.*

Αποκλαίω. μέλ. ἀποκλαύσω, ἀποτὶ τῷ κλαύω παλαῖ. *Deploio.*

Αρέσκω. μέλ. ἀρέσω, καὶ τὸ ἀφώρῃσιν ἀρέσκει, παρὰ ταπικὸς ἤρεσ- *Placeo.*
αι, ab ἀρίω.

Ατίξω. μέλ. ἀτίξω. *Inhonor.*

Αφικνύμαι. μέλ. ἀφίξομαι παρὰ κ. ἀοῖ, μ. ἀφικίμην. *Peruenio.*

Αφίπιαμαι. μέλ. ἀποπλήσομαι. ἀόρ. β. ἀπέπλω. μέσος ἀπεπιά- *Euolo.*
μην.

Αχθόμαι. μέλλων ἀχθήσομαι, καὶ ἀχθήσομαι ἀόρ. α. ἡχθιάδην. *A Egrefero.*

Αχω. παρὰ κ. ἡ καχῇ. *Tristor.*

Βάλλω. μέλ. βαλῶ. παρὰ κ. βίβληκα. ἀόρ. β. βάλον. ἀποτὶ τῷ βάλω *B. Mitto.*
βλήσω.

Βαίω. μέλλων βήσομαι. ἀόρ. β. βέλω, ἀποτὶ τῷ βῆμι ἀχρήσε. *Vado.*

Βλαστάνω. μέλ. βλαστήσω. ἀόρ. β. βέλαστον. *Germino.*

Βέλομαι. μέλ. βελήσομαι. παρὰ κ. βεβλήκα, βεβελήμην, βέω- *Volo.*
κῆδην.

Βιόω. μέλ. βιώσω. ἀόρ. β. βίω, βίω, βίω, ἢ μετοχὴ ὁ βιός, ἀ βί- *Vivo.*
ομαι.

Βερόσκω. μέλλων βερόσω. *Comedo.*

Γαμῖω. ὦ. μέλ. γαμίσω. ἀόρ. α. ἐγνηα. *Γ. Dico ux-*

Γείνομαι. μέλ. γήνομαι. μέσος ἀόρ. α. ἐγνῆα μὲν. *orem.*

Γήνω. μέλ. γήνω. μέσος παρὰ κ. γήνηκα. καὶ γήνηκα. ὦ. γήνηκα. *Gigno.*

Γηράσκω, καὶ γηράω, γηρῶ, ἀχρεῖστον. μέλ. γηράσω. *Laetor.*

Γίνομαι καὶ γήνομαι. μέλ. γιήσομαι. παρὰ κ. γιήνηκα μέσος ἀόρ. *Senesco.*

α. ἐγνῆα μὲν. μέσος ἀόρ. β. ἐγνῆα μὲν ἀποτὶ τῷ γιᾶομαι. ὦ. γιᾶομαι. ἀχρή- *Fio, sum.*

σε μέσος παρὰ κ. γιᾶομαι ἀποτὶ τῷ γείνω γιᾶω.

Γινώσκω, ἐγνώσκον, καὶ πλείον οὐ. μέλ. γινώσομαι. παρὰ κ. ἐγνώκα. α. *Cognosco.*

β. ἐγνῶν ἀποτὶ τῷ γινώω, ὦ. καὶ γινώμι.

Γρηγορίω. ὦ. μέλ. γρηγορίσω. μέσος παρὰ κ. ἐγρήγορα. ὑπὸ πτωτικῇ. *Vigilo.*

καὶ ἐγρηγόρειν.

Δαίζω. μέλ. δαίξω καὶ δαίω. μέλ. δαίτω. ὁ παθητικὸς παρὰ κ. δίδασκα. *Δ. Divido.*

καὶ δίδασκα. ἀόρ. β. δίδωμι.

Mordeo.

Δάκνω ἰδακνον. μ. δήξα. αὐρ. β. ἰδακον, ὅπο' τ' δήκω.

Scio.

Δάω. μίλ. δαήσω, μέσος παρὰ κ. δίδῃα, αὐρ. ἰδάλω.

Oportet.

Δεί, μ. δήση. αὐρ. ἰδήσει. παρὰ ταπικὸς ἰδεῖν εἰ δει, δειῖ.

*Timeo.*Δείδω. μ. δείσω, παρὰ κ. δίδεικα, ἢ δίδδικα, ἰανικῶς δέδια, ἰδε-
δίει.*Rogo, indi-
geo.*Δέομαι. μ. δέησμαι. παρὰ κ. δεδέημαι. αὐρ. α. ἰδέηδω, ὅπο' τῷ
δέομαι, δέομαι.*Suscipio.*

Δίχομαι. μ. δέχομαι. παρὰ κ. δέδεχμαι μέσος αὐρ. α. ἰδέξάμην.

Discingo.

Διαζωνύω, κ. διαζώνυμι. μ. διαζώσω, ὅπο' τ' διαζώω.

Sortior.

Διαλαγχάω. αὐρ. β. δειλαχον, ὅπο' τ' διαλήχω.

Doceo.

Διδάσκω, ἰδίδασκον. μ. διδάξω, ὅπο' τ' διδάχω. αὐρ. α. ἰδιδάξα.

Anfugio.

Διδράσκω, κ. διαδιδράσκω, αὐρ. α. δίδρα κ. ἀπιδρα.

Corrumpro.

Διαρτρίσσω. μίλ. διαφτρίσσω. μέσος παρὰ κ. διερτρίσσω.

*Existimo.*Δοκέω. μ. δόξω, ὅπο' τῷ δόκω. αὐρ. α. ἰδοξα, τὸ ᾧ δειδοκηκα,
ὅπο' τ' δοκέω, δοκῶ.*Facio.*

Δράω. μ. δράσω. παρὰ κ. δίδρακα. αὐρ. α. ἰδρασα.

*Subeo.*Δωίω κ. δύω κ. δύμι. μ. δύσω. αὐρ. β. ἰδω, ὅδιν τὸ κατίδω, κ.
αἰδω.*E. Cucurri.*

Εδραμον, ὅπο' τ' εἶχω, δραμῆμαι. αὐρ. β. ἰδρα, ὅπο' τ' δρέμω.

Edo.

Εδω τὸ ἰδίω, παρὰ κ. ἰδίδωκα.

C. iminor.

Εγκαλίω. μ. ἐγκαλίω. παρὰ κ. ἐγκάλιηκα.

*Infundo.*Εγχεω. μ. ἐγχεύω, ὅπο' τ' ἐγχεύω, αὐρ. α. ἐίχεα κ. ἐίχευα αἰο-
λικῶς.*Scio.*Εἶδω. μ. εἶσω, κ. εἰδήσω, μέσος παρὰ κ. εἶδα. ὑπερσυντ. ἡδεν:
ὡρελε ᾧ εἶδεν, τρέπεται ᾧ τὸ ε, εἰς η. κ. τὸ ἰ ὑπεργάρεται.*Dixi.*

Εἶπα. αὐρ. α. κ. εἶπον. αὐρ. β. ὅπο' τ' ἔπω ἀχρήστ.

Annuo.

Εἰσπλέω. μ. εἰσπλεύω, ὅπο' τ' πλεύω.

*Venio.*Ελεύδω. μ. ἐλεύτομαι. μέσος παρὰ κ. ἤλυθα, κ. ἀπικῶς ἐλήλυθα,
αὐρ. β. ἤλυθεν, κ. ἤλθεν, ἤλθες, ἤλθες.*Interrogo.*

Ερωμαι. μ. ἐρήσομαι. μέσος αὐρ. β. ἠρόμην.

Exuro.

Εκκῶ κ. ἐκκῶ ἀπικῶς. μ. ἐκκαύσω. ἀβριστες ἐκη.

*Sortitus sum.*Εμμορα μέσος παρ. ὅπο' τ' μορίω. μίμωρα κ. ἱμμορα. ἢ ὅπο'
τ' μεῖρω μίρω, μίμωρα κ. ἱμμορα.*Incido.*

Εμπήπω. μ. ἐμπισῆμαι. παρὰ κ. ἐμπέπωκα. αὐρ. β. ἐῖπεσον.

Incendo.

Εμπύθημι. μ. ἐμψύσω.

Curo.

Εμπάζω. μ. ἐμπάξω.

Speravi.

Εολπα. ὅπο' τῷ ἔλπω. μέσος παρὰ κ. ἤλπα κ. ἔολπα.

Laudo.

Επαρίω. μ. ἐπαρίσω. παρὰ κ. ἐπρήκα, αὐρ. α. ἐπρήισα.

Εἶρω.

Ἐρῶ. μ. ἔρῃσω.	Pereō.
Ἐρῶ. μέλλων ἔρῶ. παρὰ. εἰρηκα.	Dico.
Εὐρίσκω. μ. εὐρήσω. παρὰ. εὐρηκα. αἰόρ. Ἐ. εὐρον, ὁπὸ τῷ εὐρίω, εὐρῶ.	Inueniō.
Εἶω ἢ ἔω. μ. εἶσω. παρὰ. εἶκα. μέσος παρὰ. εἶα, ὑδρουντιλ- κός ἦεν.	Vado.
Ἐχω. μ. ἔχω ἢ χήσω. παρὰ. ἔχμνα. αἰόρ. Ἐ. ἔχον. ὁπὸ τῷ χέω. ὦ. ἀχρήστ. το φερτακπλέτ χέε ἢ ὑπὶ χέε. τὸ ὅπκων χρίω. ἀφ' ἑ τὸ κατήχημα. αἰόρ. α. κατεχέθω. τὸ ἡ ἔχω δασιώε) ὅθεν τὸ ἀρέζαμα	Habeo.
Ζεύγνυμι ἢ ζευγνύω. μ. ζεύξω, ὁπὸ τῷ ζεύγω.	Z. Iungo.
Ζωοῖω ἢ ζάινυμι. μ. ζώσω.	Cingo.
Ἦεν ὑδρουντιλκός, ἦει, ἦε, ὁπὸ τῷ εἶω.	H. Iugetam.
Ἦεχεν, ὁπὸ τῷ ἄχω.	Tristam.
Ἡμύω. ἡμύσω.	Inclino.
Θάπτω. μ. θάψω. αἰόρ. α. ἔθαψα. αἰόρ. Ἐ. ἔταψω.	Θ. Sepelio.
Θέλω. μ. θελήσω. αἰόρ. α. ἐθέλησα, ἢ ἡθέλησα.	Volo.
Θνήσκω, ἐθνησκον. μ. θανέμω. παρὰ. τέθνηκα. αἰόρ. Ἐ. ἔθανον. μ. σος παρὰ. τέθνηκα, τὸ δουπκὸν τεθναίω, τὸ ἀπαρέμφατεν τεθναίω, ἢ μετοχὴ τεθναίω.	Morior.
Ἰκέμω. μ. ἱκέμω. αἰόρ. Ἐ. ἱκέμω. παρὰ. ἱγμω, ὁπὸ τῷ ἱκομω.	I. Peruenio.
Ἰλάσκομω. μ. ἱλάσομω. μέσος. αἰόρ. α. ἱλασάμω, ὁπὸ τῷ ἱλάω.	Placo.
Ἰπταμω. μ. πῖσομω. αἰόρ. α. ἱπτάμω, ἱπῶ, ἱπᾶτο. αἰόρ. Ἐ. ἱπῶ, ὁπὸ τῷ ἱπᾶω, ἱπῶμι, ἀχρήστ.	Volo.
Ἰδῶ, αἰόρ. Ἐ. ποιηπκός, ὁπὸ τῷ εἶδω, ἢ ὁπὸ τῷ εἶδω, ἦδον καθαρός.	Vidi.
Καίω ἢ καίν. μ. καίω. ὁ παθηπκός δεύπερε αἰόρ. Ἐ. καίω.	K. Incendo.
Καθεζο, καθεζομω. μ. Ἐ. καθεδόμεω.	Sedeo.
Κάθημω. μ. καθήτομω.	Sedeo.
Καθίμι, αἰόρ. φερτος, καθῆκα.	Demitto.
Καθαίρω, καθαίρω. αἰόρ. α. καθεῖλον, ὁπὸ τῷ καθέλω.	Subnetio.
Καθαίρω. αἰόρ. δεύπερε ἐκαθήρεα.	Purgo.
Κλάγγω. μ. κλάγξω. αἰόρ. α. ἐκλαγξα, παρὰ. κέκληκα.	Clango.
Κλαίω ἢ κλάω ἀπικώς. μ. κλαίω ἢ κληήσω, ὁπὸ τῷ κλαίω ἀχρήστ.	Fleo.
Κάμνω ἢ κέμω. μ. καμνέμω. αἰόρ. Ἐ. ἐκαμον. παρὰ. κέκαμκα, ὁπὸ τῷ κηῶ. μ. κμήσα.	Ligno.
Κείρω. μ. κείρω. αἰόρ. α. ἐκείρω. παρὰ. κέκαρκα.	Tondeo.
Κορέω. μ. κορέω. αἰόρ. α. ἐκορέω. παρὰ. κέκαρκα.	Satio.
Κορέω. μ. κορέω. αἰόρ. α. ἐκορέω. παρὰ. κέκαρκα.	Suspendo.
Κρεμάζω ἢ κρεμάω, κρεμάω ἢ κρέμαμω. μ. κρεμάσω.	

- Absconditus.** Κρυβείς ἢ κρύβλυ. ἀόρ. β. ὁπὸ τῆ κρύψομαι ἢ κρυβομαι πα-
λαῖς. μ. κρύψομαι.
- Dormio.** Καταδαρδάνω. μ. καταδαρδύσομαι. ἀόρ. β. κατίδαρδον, ὁπὸ τῆ
καταδάρδω.
- Misceo.** Κτερνύω ἢ κεραινύμι. μ. κιάσω. παθητικὸς παρὰ κ. κικέρωμαι
ἢ κτ' συγκοπῶν κέκωμαι.
- Pendeo.** Κρέωμαι. μ. κειμάσομαι.
- Λ. Sortior.** Λαγχαίνω. μ. κληρώσομαι, ὁπὸ τῆ κληρώω. παρὰ κ. κλήσχω ἢ
ἀπικῶς εἰληχω. ἀόρ. β. ἐλαχον, ὁπὸ τῆ λήχω. μ. λήξω.
- Capio.** Λαμβάνω. ἐλάμβανον. μ. λήψομαι, ὁπὸ τῆ λήβω. ὅθεν ἀόρ. β. ἐλα-
βον. παρὰ κ. κέληφα ἢ ἀπικῶς εἰληφα. ὑφ' οὐτω τελικὸς εἰλήφει.
- Laleo.** Λαυθάω. ἐλαύθανον. μ. λήσομαι, ὁπὸ τῆ λήθω. μέσος παρὰ κ.
κλήθηθα. ἀόρ. β. ἐλαθον. παρὰ κ. κλήθηται. μέσος ἀόρ. β. ἐλαθίμην.
- M. Infanio.** Μαίνωμαι. μ. μαυόμην. μέσος παρὰ κ. μέμνηται. ἀόρ. β. ἐμαίλω.
- Disco.** Μοιρδάω. ἐμαίθανον. μ. μαθήσομαι, ὁπὸ τῆ μαθίω. μαθῶ. πα-
ρὰ κ. μεμάθηκα. ἀόρ. β. ἐμαθον, ὁπὸ τῆ μήθω.
- Pugno.** Μάχομαι. μ. μαχόμην ἢ μαχέσθην, ὁπὸ τῆ μαχέσθην ἀχρή-
στες. μέσος ἀόρ. α. ἐμαχόμην.
- Partior.** Μείρω. μέσος παρὰ κ. μέμορα ἢ ἔμμορα. παθητικὸς παρὰ κ. εἰ-
μαρμαι.
- Curo.** Μέλω. μ. μελήσω, ὁπὸ τῆ μέλει ἀόρ. β. ἔμιλε. μέσος παρὰ κ. μέ-
μηλα ποιητικόν.
- Recordor.** Μήμνηται, ὁπὸ τῆ μνίσουσι. ὑφ' οὐτω τελικὸς, ἐμνημήμην. ἀόρ. α.
ἐμνήθην. μέλ. α. μνηθήσομαι.
- Maneo.** Μένω. μ. μένω. ἀόρ. α. ἔμεινα. παρὰ κ. μεμνήκα, ὁπὸ τῆ μένω ἀ-
χρήστες.
- Promptus
sum.** Μέμνηται μέσος παρὰ κ. ὁπὸ τῆ μένω, μῶ.
- Misceo.** Μιγνύω ἢ μίγνυμι. μ. μίξω. ἀόρ. β. ἐμίγλω, ὁπὸ τῆ μίγνω, ἀ-
χρήστες.
- Abstergo.** Μοργύνω. μέλλω. μ. μόρξω.
- N Nuo.** Νέω. μέλλω. νεύσω.
- Pasco.** Νέμω. μ. νέμω. παρὰ κ. κέρω. νύμηνται. ἀόρ. α. ἐέμην.
- Ξ Intelligo.** Ξυνώμην. μ. ξυνήσω. ἀόρ. α. ξυνήκα ἢ ξυνήκα πείητικῶς.
- Ο. Ο' εσ.** Οἶσω. μ. ὄσω. μέσος παρὰ κ. κέρω. ὄσθα, ἢ ἀπικῶς ὄσθω.
- Εσ.** Οἶχωμαι. μ. οἶχίσσομαι. μέσος ἀόρ. α. ἐώχην.
- Ρυιω.** Οἶσθαι ἢ οἶμαι. εἴη. εἴηται. μ. οἶσθαι. ἀόρ. α. οἶσθην. ἰπτα-
ταπικὸς ὡοίμην, ἢ κτ' συγκοπῶν ὡοίμην.
- Νομι.** Οἶδα. ὅθεν τὸ οἶδω, μέσος παρὰ κ. κέρω.

Ομύω κ' ὁμυμι κ' ὁμόω, ὦ. μ. ὁμόσω, κ' ὁμῶμαι. παρὰ κείμηνος *Iuro.*
ὥμοχα, κ' ἀπικῶς ὁμώμοχα.

Ολολύζω, μέλλων ὀλολύζω.

Vulo.

Ομῶργυμι μέλ. ὁμῶρξω.

Abstergo.

Ονόω, ὦ. μέλλων ὀνόσω.

Inquino.

Οφείλω, μέλ. ὀφειλήσω κ' ὀφλω, ὀφλήσω. παρὰ κ. ὀφληκ. ἀόρ. α. *Debeo.*
ὀφλησα. ἀόρ. β. ὀφειλον, κ' χ' συγκοπλῶ ὀφλον.

Πάχω, ἑπαχων. μέλλων πείσομαι, ὅπο' τῷ πείθω. μέσος παρὰ κ. *Pailor.*
πέπονθα. ἀόρ. β. ἑπαθον. ὅπο' τῷ πήθω.

Πεταήνυω. μ. πετάσω. παρὰ κ. πεπέτακα, κ' χ' συγκοπλῶ, πέπ- *Exiundo.*
τακα. ὅθεν παιδητικὸς, παρὰ κ. πέπιαμαι, ὅπο' τῷ πεταίω ἀχρήσω.

Πέπω κ' πέσω κ' πέμπω ποιητικῶς. μέλλων πέμψω, πέψω. *Digero.*

Πάομαι ὦμαι. μ. πάσομαι. παρὰ κείμηνος πέπαμαι. *Aequiro.*

Πέριεκα. ὅπο' τῷ περίπω. μ. περιξω. παρὰ κ. μαρτημένος, πέριεκα *Hortui.*

Πηγνύω κ' πηγνυμι. μ. πήξω. μέσος, ἀόρ. ἑπάγλω, ὅπο' τῷ πήγω. *Figo.*

Πίνω ἑπιον. μ. πῶσω. παρὰ κ. πέπωκα. παιδητικὸς πέπωμαι, *Bibo.*
ὅπο' τῷ πῶω, πῶμι, ἀχρήσω, ἀόρ. β. ἑπιον.

Πίπω. μ. πῶσω, παρὰ κείμηνος πίπωκα. ἀόρ. β. ἑπισσι. *Cado.*

Πίπρημι. μέλ. πρήσω. *Incendo.*

Προίεμαι προσηγάμην. μέσος ἀόρ. προῶτος. *Praemio.*

Πέρδω. ἀόρ. δεύτερος ἑπαρδον κ' ἑπερδοι. *Populor.*

Πτάω. ὦ μέσος, ἀόρ. α. ἑπτάμην. *Volo.*

Πυλάνομαι. μ. πύσομαι, ὅπο' τῷ πύδομαι. παρὰ κ. πέπυσ- *Inierrogo.*
μαι. ἀόρ. β. ἑπυδόμην.

Ρέζω. μ. ῥέζω. *P. Facio.*

Ρέω. μ. ῥεύσω κ' ῥυήσω. παρὰ κ. ῥρύηκα. ἀόρ. β. ῥρύλω, ὅπο' τῷ *Fluo.*
ῥύω.

Ρηγνύω κ' ῥηγνυμι. μ. ῥήξω, μέσος παρὰ κ. ῥῥῶγα. ἀόρ. β. ῥῥά- *Rumpo.*
γλω.

Ρῶνυμι. μ. ῥῶσω. *Reboro.*

Ρωνούομαι. μ. ῥώσομαι. παρὰ κ. ῥῥῶμαι, ῥῥῶσαι, ῥῥῶται. *Valeo.*
στακτικόν, ῥῥῶσο, ῥῥῶσω, ῥῥῶσαι, ῥῥῶσαι, ῥῥῶσαι.

Σβενύω κ' σβίνυμι. μ. σβήσω κ' σβήσομαι, ἀόρ. δεύτερος σβήσω, *Σ. Extinguo.*
ὅπο' τῷ σβήμι.

Σεύομαι. ἀόρ. α. ἑσυνα. παρὰ κ. ἑσυναι, ἀόρ. α. ἑσάδω. *Concitor.*

Σήπομαι. μ. σήψομαι. ἀόρ. ἑσάπλω. *Putresco.*

Σπείδω. μ. σπείσω, ὅπο' τῷ σπείδω ἀχρήσω. ἀόρ. α. ἑσπεισα. *Libo.*

Στάζω κ' σταλάζω. μέλλων στάξω. *Stilla.*

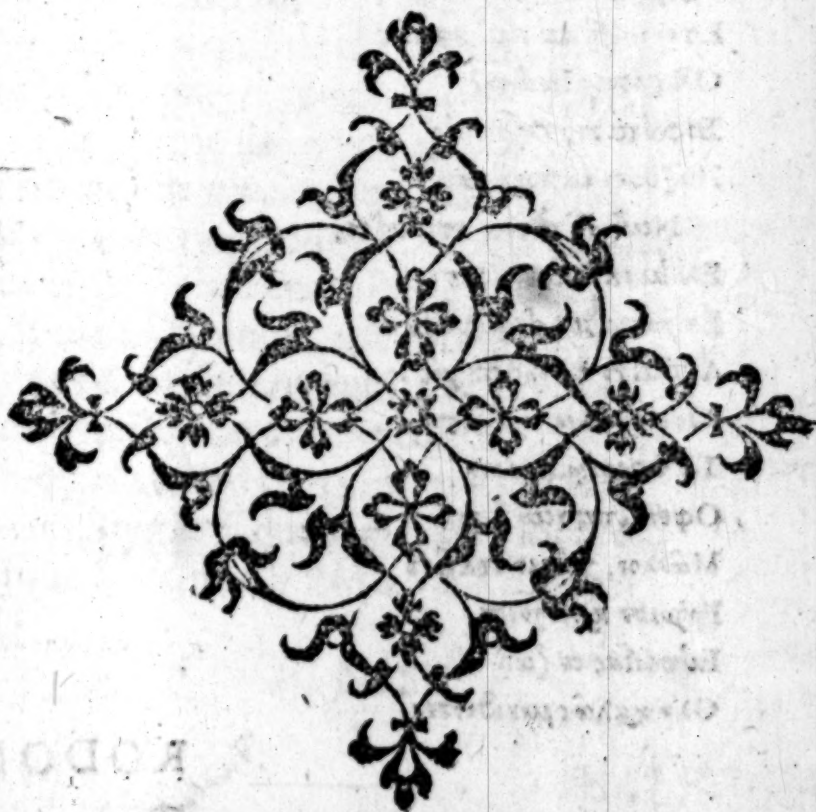
Gemo.	ἰσίνω κὴ σινάζω. μ. σινάζω.
Pugno.	σίζω. μέλλων σίζω.
Sterno.	στέννυμι μ. στένω. ἀόρ. α. ἰστένω, ὁπὸ τῷ στένω.
Sterno.	στέννυμι μ. στένω. ἀόρ. α. ἰστένω.
Misceo.	συγκιερνύω μ. συγκιερνάω. παρὰ κ. συγκιερνάω.
Contingo.	συμβάπτω μ. συμβήσομαι. παρὰ κ. συμβέπτηκα. ἀόρ. β. συμβέβηκα.
Cohibeo.	σχίζω μ. χρίζω. ἀόρ. β. ἔχρω, ὅθεν τὸ προσκυτικόν· χρίζω.
I. Extendo.	τάζω μ. τίζω. ἀόρ. β. ἔταζον κὴ ἰτίταζον, μετὰ κὴ τιταζόν.
Seco.	τίμνω μ. τμήζω. ἀόρ. β. ἔταμον.
Fabrico.	τεύχω. ἀόρ. β. ἔτευχον.
Liquefacio.	τήκω μ. τήζω. παρὰ κ. τίτηκα.
Pario.	τίκτω μ. τέζω. ἀόρ. β. ἔτικον. μέσος παρὰ κ. τίτοκα.
Vulnereo.	τίτρωσκω, ἰτίτρωσκον, μέλλων τίτρωσκω. ἀόρ. β. α. ἰτρώσκει. παρὰ κ. κείρωσκος τίτρωκα, ὁπὸ τῷ τίτρωσκω.
Soluo.	τίνω κὴ τίω, μέλλων τίσω.
Tolero.	τλάω. ὦ μ. τλήσω. ἀόρ. β. ἔτλην, ὁπὸ τῷ τλήμ.
Perforo.	τίτρώω, ὅθεν τὸ διατρίβω, μέλλων τίτρώω, ὁπὸ τῷ τρώω.
Comedo.	τρώω μ. τρώω. ἀόρ. β. ἔφαγον, ὁπὸ τῷ τρώω.
Nutrio.	τρέφω μ. τρέφω. ἀόρ. α. ἔτρεφα. μέσος παρὰ κ. τίτρεκα. παθητικὸς παρὰ κ. τίτρεμμαι. ἀόρ. β. ἔτρεμν.
Timeo.	τρέω. μέλλων τρέσω.
Sum soritior.	τυγχάνω, ἰτύγχων. μ. τύχομαι, ὁπὸ τῷ τύχω. παρὰ κ. πετύχηκα, ὁπὸ τυχέω. ὦ. ἀόρ. β. ἔτυχον, παρὰ κ. πετύχηκα ἀ τυχέω.
Nanciscor.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
T. Sustineo.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Promitto.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Subeo.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Prino.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Dormio.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Pluit.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Φ. Dico.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Fugio.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Fero.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Præuenio.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Tabesco.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.
Cruentio.	τύπχω. μέλλ. ὑπείξω. παρὰ κ. ὑπείχηκα. ἀόρ. β. ὑπέχον.

- Φύω. μίλ. φύσω. παρὰκ. πέφυκα. αὐρ. β. ἴφω, δὸτ' τῷ φύμι. *Produco.*
 Χαίρω. μίλ. χαρήσομαι. αὐρεῖτος δι' ἑτέρος ἰ. χαίλω. *X. Gaudeo.*
 Χάσκω. μ. χαῖναι. μίσησι παρὰκείμηνος κίχλωα, αὐρ. β. ἴχαρη, *Aspicio, hia,*
 δὸτ' τῷ χαίρω. *dehisco.*
 Χίω. μ. χύσω, δὸτ' τῷ χύω. αὐρ. ἴχα. τὸ ἀπαρίμφατον χέαι, ἐκ- *Fundo.*
 χέαι, effudisse.
 Χροτύω κὺ χρώνυμι. μ. χρώσω, ἰ παθητικὸς παρὰκ. κ' χροσ. *Coloro.*
 μαι.
 Χύω κὺ χυῖω. μ. χύσω. *Fundo.*
 Χωνύω κὺ χώνυμι. μίλλων χύσω, δὸτ' τῷ χύω ἀχρήστ. *Obi no agge-*
 Ωθω κὺ ὠθέω. ὠ. μίλλων ὠσω κὺ ὠθήσω. αὐρ. α. ἴωσα. ὅθεν τὸ α. *re.*
 πύσω, κὺ παρὰκείμηνος ἴωσμαι, ὦται, ὁ amice, heus tu. *Pella.*
 Ωίομαι. ἔμαι. μ. ὠήσεμαι. παρὰκ. ὠήμαι. κὺ ὠήσμαι ἀπικῶς, *Emo.*
 ὅθεν ἰωνημῶς.
 Ωρσα, δὸτ' τῷ ὀρέω. μίλλων ὀρρύσω. αὐρ. α. ὠίρσα κὺ κ' συρκα. *Conciliaui.*
 πλὴν. ὠρσα. ὁ ὀρο, ὠρσα, ὠρσα. *Aeolismus.*

ΤΕΛΟΣ.

P.4.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΗΡΩΡΙΝΟΥ ΓΡΑΜ-

ματικὴν τῆς χιῶ, παρὰ Ἰωάννη Φρειστός γεωστὶς ἡνξημύλιω
 καὶ αἰσκινασμύλιω, Κονεαίδης Γεσνήρης μα.
 λυδριον.

Τα δὲ μὲν τὸν φοῖβον
 Μεσηγίτῳ εὕρηκα,
 Οὐδὲ ἱπποκρυλῶνς ρεῖθεον
 Εγυσάμῳ, ὡς αἶφῳ
 Αἰετες ὡν ποιητής

Γαῖαδς: ἀλλὰ μοι νῦν
 Οὐχ οἶδ' ὅπως σόλοιπον
 Μελύδριον παρέρρει,
 (Οὕτως ἀπῆσαν φύσιν
 Θάμβος πύτ' ἐπλήρυσεν,
 Ἀλλ' ὅ παῖδες τοῖς τινι)
 Ταύτῳ ἐρῶντι τῆς χιῶ
 Τεχνῶν (χρόνῳ γὰρ πάσαις
 Φθαίει) κακὰ λυπώδης
 Νίω τρύπῃ δαυμασῶς.
 Ἦν φασὶν τὰ Κηπωρινός
 Τεργλαπῶς ὡν ἔγχευε:
 Ἐπειτα δ' αὐτῷ χαρῶς
 Ο Φρεῖστος Ἰωάννης
 Σοφώτατος τυχνητής
 Ἡύξυσεν ἐκπονήσας.
 Νῦν δ' ὡς ἴοι ταυσιδεῖ,
 Εὐλωικῆς ἐπιβῆν
 Ἐκ νάματα διαυγῆς,
 Ἀντλεῖται φωτὸς πηγῆς:
 Διδασκάλῳ τ' ἀείσει
 Τῷ Φρεσίῳ Ἰωάννῃ
 Οφειλῆται νῦν οἷτις
 Μᾶλλον, χάριτι πελῆται
 Εργοῖσι καὶ λόγοις,
 Εὐπείας ἐν ζῳῇ
 Ὅλη καλῶς μνηδίντις.

RODOLPHVS GVAL

therus Iohanni Frisio suo.

NVper vt è superis redijt *Κηρυκευος*, urbem
inspicit, & patriæ munera nota scolæ.
Inque bonis cernens studijs sudare iuventam
Ridet, & hæc illi cura laborque placent.

Mox vbi noster(ait) qui tradit Græca libellus?

Hunc illi blando porrigit ore puer.

Aspexit titulos, hæret, tum sæpe reuoluens,

Vix operis faciem nouerat ille sui.

Nam licet inueniat veteris vestigia formæ.

Quòd nunc sit solito cultior illa, stupet.

Sed postquam legit facundi nomina Frisi,

Tales ridenti protulit ore sonos:

Sedula posteritas, quid non te longior vsus

Edocet, ac faciles præbet ad alta vias:

Scilicet illud erat, quod sæpius ipse verebar

Ne nostra obscurus sub breuitate forem.

Sed bene res celsit, cum nobis Frisius ornet,

Quæ multis fuerant non bene culta locis.

His ego consului quibus vsum grandior ætas

Attulit, hæc pueris commodiora tamen.

Magna tibi per me debetur gratia, Frisi,

O Frisi, patriæ gloria, fama, scholæ.

Nam facis hisce tuis studijs doctoque labore,

Vnus vt ambobus consuluisse queam.

Dixit, & è medio tenues discessit in auras,

Magnus & in cœlum nubila celsa secat.

Ergo tuos quisquam poterit culpare labores,

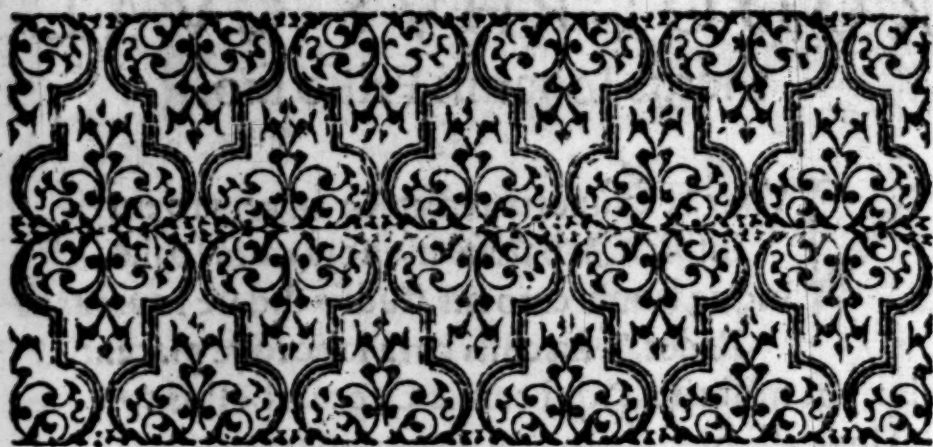
Frifi, quos author tam pius ipse probat?

Hoc faciet, Stygiæ si quem peperere sorores,

Quique Lycambæo Zoilus ore furit.

FINIS.

EORVM

E O R V M Q V Æ
præcipue hoc in libello
tractantur.

INDEX.

D E literis	I
De accentibus	ibid.
De spirituum sede	2
De partibus orationis	3
De Articulo	4
De Nomine	5
De contractione	8
De varia dialecto	12
Finitiones neutre	14
De accusativo singulari	15
De vocativo singulari	ibi.
De dativo plurali	16
Motio & comparatio	ibi.
Comparationes irregulares	18
De Patronymicis	19

De

INDEX.

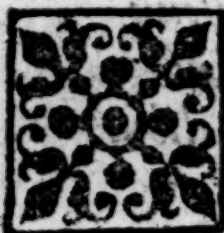
<i>De Diminutivis</i>	20
<i>Appendix nominum</i>	ibi.
<i>De Heteroclitis</i>	21
<i>De numeralibus</i>	ibi.
<i>Nomina mensum</i>	22
<i>De Verbo & eorum coniugationibus</i>	23
<i>Formæ temporum indicativi</i>	24
<i>Notio quartæ coniugationis</i>	26
<i>Prima coniugatio</i>	27
<i>Secunda coniugatio</i>	41
<i>Tertia coniugatio</i>	52
<i>Quarta coniugatio</i>	63
<i>De verbis contractis</i>	73
<i>Contractio verborum in <i>au</i></i>	74
<i>Contractio in <i>eo</i></i>	81
<i>Contractio in <i>ou</i></i>	87
<i>De verbis in <i>ui</i></i>	96
<i>Prima coniugatio verborum in <i>ui</i></i>	97
<i>Secunda coniugatio in <i>ui</i></i>	106
<i>Tertia coniugatio in <i>ui</i></i>	113
<i>Quarta coniugatio in <i>ui</i></i>	120
<i>Medium verbum in <i>ui</i></i>	122
<i>De verbis copiosis</i>	ibi.
<i>De perfecto verbi passivi</i>	127
<i>De contractis copiosis</i>	129
<i>De nominibus verbalibus</i>	131
<i>De verbis defectivis</i>	133
<i>De verbis in <i>ui</i> anomalis</i>	135
<i>De <i>quæ</i> loquor</i>	144
<i>De pronomine</i>	146

De

INDEX.

<i>De Aduerbio</i>	149
<i>De Prapositione</i>	152
<i>De Coniunſtione</i>	153
<i>De conſtructione Articuli</i>	154
<i>Articulus cum Verbo</i>	156
<i>Articulus cum Participio</i>	157
<i>Articulus cum prapositione</i>	ibid.
<i>Articulus cum Aduerbio</i>	158
<i>De conſtructione nominum</i>	160
<i>De conſtructione Pronominum</i>	164
<i>De Pronomine relativo αὐτός</i>	165
<i>De conſtructione verborum</i>	167
<i>De conſtructione Participij.</i>	176
<i>De conſtructione Aduerbiorum</i>	179
<i>De conſtructione Prapositionum</i>	192
<i>De conſtructione Coniunctionum</i>	201
<i>De Accentibus</i>	213
<i>De Inclinatiuis</i>	218
<i>De Anomaliis.</i>	219

FINIS.

Impressum Londini per
Iohannem Windetum